

50 let košarke v Škofji Loki

Košarkarski klub Škofja Loka, 2004
Izdano ob 50-letnici

50 let košarke v Škofji Loki

Izdal in založil:

Košarkarski klub Škofja Loka

Predstavniki:

Andrej Majce, *predsednik kluba*

Uredniški odbor:

Ivan-Janez Hafner, *glavni urednik*

Peter Kafol

Boris Čajič

Avgust Hartman

Aleš Murn

Gradivo zbral in uredil:

Ivan-Janez Hafner

Tiskovno in slikovno gradivo:

Arhiv KK Škofja Loka, arhivi igralcev, igral, trenerjev, funkcionarjev, arhiv in Bilteni KZS, Delo, Sportske novosti, Glas Gorenjske, Zgodovinski arhiv Ljubljana, enota Škofja Loka, Peter Pokorn

Oblikovanje:

Anže Škerjanec

Lektoriranje:

Prof. Alenka Hafner

Tisk in dodelava:

Tiskarna knjigovoznica Radovljica

Naklada:

800 izvodov

Za vsebino člankov in točnost podatkov odgovarjajo avtorji.
Redakcija zaključena aprila 2004.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

796.323(497.4 Škofja Loka)

KOŠARKARSKI klub (Škofja Loka)

[Petdeset]

50 let košarke v Škofji Loki : 1954-2004 / [gradivo zbral in uredil Ivan-Janez Hafner ; tiskovno in slikovno gradivo arhiv KK Škofja Loka ... et al.]. - Škofja Loka : Košarkarski klub, 2004

ISBN 961-238-286-7

1. Gl. stv. nasl. 2. Hafner, Ivan
213747968

Kazalo

Petdeseta obletnica je velik dogodek	7
Košarkarskemu klubu ob jubileju	8
Igrati košarko in v njej uživati	9

Kronika košarke v Škofji Loki

Košarka domuje v Škofji Loki že pol stoletja - in še več	13
»Predzgodovina« loške košarke	14
Pionirsko obdobje loške košarke od začetkov do leta 1977	16
Dodatek: Pregled rezultatov od leta 1955 - 1977	46
Rast in dozorevanje košarkarskega kluba od leta 1977 do leta 1987	54
Zrela leta košarke v Škofji Loki od 1988 do 2000	86
Trenerji v klubu v obdobju 1981 do 2000	109
V novem tisočletju: že leto 2000 – leto velikih sprememb	113
Spremembe imena društva oz. kluba in predsednikov	120
20. evropsko košarkarsko prvenstvo za mladinke	122

Utrinki ob jubileju

Moj pogled na začetke košarke v Škofji Loki	129
Začetek košarke v Škofji Loki	131
Vsak ima svoje začetke	132
Lepi in iskrivi spomini na začetke igre pod koši	133
Moji spomini na dolgo pot ...	134
Klepzet z legendarnima loškima centroma	135
Pogovor s Tonetom, uspešnim trenerjem najmlajših	138
Moja košarkarska pot	141
Tanja Strel: Košarka je lep šport	142
Spomini na moje košarkarske prijatelje	143
Košarka mi je bila vedno v veselje	147
»Take tekme pa še ne!«	148
Pogovor s Polono Maček, nekdanjo odlično igralko	149

Priznanja

Priznanja v preteklem obdobju	153
Priznanja ob 50-letnici košarke v Škofji Loki	154

Odšli so ...

Pokojni člani Košarkarskega kluba v Škofji Loki	159
In memoriam: Alojz Slavko Lampič (1927-1979)	160
In memoriam: Jurij Krajnik (1944 – 1988)	161

V pol stoletja se dogodi tudi marsikaj veselega, smešnega, duhovitega, ...

Sreča v nesreči	164
Murnovi ocvirki	165
Iz Gustlhove malhe	167

In še o ...

Naša domovanja	171
Naši sponzorji v polstoletni zgodovini	173
Program proslave ob 50-letnice košarke v Škofji Loki	175

Izdajo zbornika so omogočili s svojim prispevkom

ODEJA d. d. – sponzor loške košarke z najdaljšim stažem	179
---	-----

Summary

The bulletin is dedicated to the 50th anniversary of organised basketball playing in Škofja Loka. This dynamic play has achieved great swing in Škofja Loka and has become very popular among the young people.

Within 50 years the Basketball Club had different names and during all this time the teams of the Club have been reaching good results on national level. Male and female senior teams have also played in European competitions. Moreover quite a few of our players have won the title of the best shooter in league competitions and many have played for the national team. The Club and the city of Škofja Loka have also been successful organiser of important European qualifications and championships.

The central part of the bulletin is the chronicle of all the events in the Club. Besides sport results and competitory successes, the bulletin is also trying to show the way of life, work, efforts and social life of the Club. Serious and hard work of the Club workers has always been closely connected with joyfulness at playing basketball and keeping company with friends.

Older players and workers of the Club have contributed most to the formation of the bulletin and the club members of all generations have added their impressions and experiences.

The bulletin is supplemented with different reviews, tables, photo material and journalistic reports, all with one purpose only – to contribute to a more complete image of the basketball events in ancient, but nevertheless up-to-date town Škofja Loka.

Petdeseta obletnica je velik dogodek

Andrej Majce
predsednik
KK Škofja Loka

Košarka, ta čudoviti šport z žogo, se je pred natanko 50 leti pojavil tudi v Škofji Loki. Številne generacije dečkov in deklic so se zvrstile pod loškimi koši in mnoga znana imena igralk in igralcev, trenerjev, sodnikov in funkcionarjev so vsa ta leta skrbela, da je duh pionirjev loške košarke med nami še vedno prisoten.

V vseh letih vzponov in padcev, igranja v najvišjem rangu tekmovanja v Sloveniji in bivši Jugoslaviji je marsikdo od teh košarkarskih delavcev že mnogokrat razmišljal, da v tem športu enostavno ne bi več sodeloval, pa vendar je vedno tlela še kakšna iskrica, ki je vžgala voljo pri drugih in košarka je živela naprej.

Omenjati zaslužne za ta jubilej bi bilo do marsikoga nekorektno, saj je za tak uspeh potrebno timsko delo. Tako kot je v sami igri potreben kolektiven duh, je tudi v sami organizaciji potrebno skupinsko delo od igralk in igralcev do trenerjev in organizatorjev. Takšnih ljudi v Škofji Loki ni nikoli manjkalo, dejstvo pa je, da so vsi, ki so bili kakorkoli povezani s to čarobno igro, pripomogli k temu jubileju.

Danes, ko vsi, ki smo kakorkoli pripomogli k razvoju loške košarke, slavimo ta spoštovanja vredni jubilej, bi želel vsem njenim akterjem čestitati k vztrajnosti in pogumu, da so vzdržali in srčno si želim, da bi kljub težkim časom, posebej pri pridobivanju donatorjev, zmogli dovolj energije, da bi tudi v bodoče ohranjali športni duh in da bi v prihodnje zrasle nove generacije uspešnih igralk in igralcev, ki so nam v preteklosti prinesle toliko lepih trenutkov.

Druženje z vsemi temi čudovitimi ljudmi tudi meni osebno vzbuja vero, da bomo skupaj zmogli premagati vse težave in doseči zastavljene cilje in da naša košarkarska prihodnost lahko prinese le še boljše dosežke in dokaz, da delamo prav. Verjamem, da nihče od nas, ki imamo radi ta šport, ne bo obupal, saj kolektiv in volja vedno zmagata.

Še enkrat želim lepo praznovanje vsem košarkarskim privržencem, vsem, ki so pripomogli k temu jubileju, pa še enkrat iskrena hvala.

Igor Draksler
župan

Košarkarskemu klubu ob jubileju

Ponosni smo, da prav na območju naše regije poteka tako uspešno delovanje športnega kluba kot je Košarkarski klub Škofja Loka. Škofja Loka je bila vedno mesto športa. Vsakoletna mednarodna tekmovanja so za občino tradicija in velika moralna obveznost.

Košarkarski klub Škofja Loka že od samega začetka svojega delovanja uspešno dela tudi z mladimi, torej s tistimi, za katere vedno pravimo, da so naša bodočnost. V ta namen je bila že pred tremi desetletji ustanovljena košarkarska šola, ki se namensko ukvarja z mladimi igralci in igralkami. Navdušiti mlade za športno udejstvovanje, za udejanjanje gesla »zdrav duh v zdravem telesu« je naša skupna naloga, če želimo ohraniti zdrav razvoj mesta in njenih prebivalcev. Vcepiti mladim potrebnost in smiselnost dela za ekipo, dela tudi za druge, torej odpovedovanje in skrb za skupnost, je ena pomembnih nalog vseh, ki delajo z mladimi.

Tisti, ki ste prispevali k tako uspešnemu delovanju Košarkarskega kluba Škofja Loka, ste s svojim delovanjem pokazali, da imate radi mlade in košarko.

Košarkarska šola še sedaj uspešno deluje na vseh treh osnovnih šolah v Škofji Loki. Še posebej pa sem ponosen, da je bilo v sezoni 2002/03 v vanjo vključenih preko 150 otrok. Zavedati se moramo, da je prav za dobre rezultate v članskih katego-

rijah potrebno imeti dobro organizirano vadbo v vseh starostnih kategorijah, saj le kvalitetno in redno delo z mladimi vsakemu klubu zagotavlja dobro osnovo. Le tako lahko košarkarski klub črpa kvalitetne in nadarjene igralce ter bodoče nosilce iger v višjih starostnih kategorijah. To pa predstavlja v košarki na Škofjeloškem priznanje in čast za vse nas.

Škofjeloški košarkarji so v preteklosti že posegali tudi po najvišjih ekipnih uspehih, prispevali svoje najboljše igralce in igralko v vrste državnih reprezentanc, bili najboljši strelci in strelke v ligaških tekmovanjih in še bi lahko naštevali.

Vse te uspehe lahko pripišemo v veliki meri tudi kvalitetnemu delu košarkarskih šol, saj je vsem članom šole zagotovljena redna in kvalitetna vadba.

Ekipe vodijo šolani trenerji z dolgoletnimi izkušnjami, otroke trenirajo dvakrat, trikrat ali večkrat tedensko. Prav tako sodelujejo v šolskih in klubskih tekmovanjih, ki dajejo poseben pečat in spodbudo za nadaljnje delo v klubu.

Še enkrat se zahvaljujem vsem, ki ste s svojim navdušenjem in trdim delom prispevali k tako uspešni podobi ne samo Košarkarskega kluba Škofja Loka, temveč s tem tudi občine Škofja Loka.

Igrati košarko in v njej uživati

Dr. Mik Pavlovič

Vabilo, naj ob jubileju škofjeloških košarkarjev napišem nekaj besed, me je izredno razveselilo. Obudilo mi je nekaj spominov na čase prave slovenske košarke. Poudariti moram »prave«, saj segajo tudi začetki košarke v Škofji Loki v čase, ko se je igrala »slovenska« košarka povsod po Sloveniji. Danes je v slovenskih klubih vedno bolj prisotna želja in zahteva po zmagi, dosegajo pa naj jo največkrat nepreverjeni tuji košarkarji. Takšna košarka izgublja svoj temeljni namen: »Igrati (košarkarsko) igro in v igri uživati!«, kar je bilo osnovno vodilo tudi mladih košarkarjev iz Puštala!

Najmanj trije dogodki zaznamujejo moj odnos do košarke in košarkarjev v Škofji Loki. Prvi sega v obdobje velikih dosežkov ljubljanske Olimpije, v šestdeseta leta. Po dveh nepozabnih tekmah z madridskim Realom se je košarka povzpela v sam vrh slovenskega športa. Ljubljanski košarkarji so postali najbolj priljubljeni športniki v Sloveniji. Dobro se spominjam teh časov, saj sem bil igralec in kasneje tudi trener ljubljanske Olimpije. Bilo je razumljivo, da so naše izkušnje in znanje o treniranju košarkarske igre potrebovali tudi drugje. Na povabilo loških košarkarjev sem jih začel enkrat tedensko trenirati. Veselje do športnega druženja z mladimi športniki in želja razviti košarkarsko znanje tudi loškim igralcem pa nista zadoščala, da bi bilo to sodelovanje trajno. Igrali so v I. slovenski ligi in bilo je treba trenirati večkrat tedensko. Kmalu sem v Olimpiji prevzel zahtevno delo treniranja prvega moštva in kot profesionalni trener časovno nisem zmogel trenirati še v Škofji Loki. Ostali pa so nepozabni vtisi o takratnem košarkarskem in prijateljskem druženju na igrišču v Puštalu in kasneje na Trati. Spomini na mlade košarkarje, na Petra Kafola, Borisa Čajiča, Miloša Mitiča, Ivana Hafnerja, Silva Logondra, Vlada Kolenda in mnoge druge so živi še danes.

V osemdesetih letih sem znova sodeloval pri strokovnem reševanju košarkarske problematike v Škofji Loki. Na Fakulteti za šport sem vodil komisijo za športne gradnje, kjer smo intenzivno delali na vprašanih izbire tal v športnih dvoranh. Predlagali smo trde podlage iz lesa, običajno ladijski pod. Po dvoranh v Sloveniji pa so zaradi večnamenske rabe navdušeno vgrajevali plastične pode, ki pa se kasneje niso obnesli. Graditelje v Škofji Loki smo prepričali za vgradnjo parketa v športni dvorani Poden. Današnja dvorana potrjuje pravilnost odločitve, saj omogoča kakovostno igranje košarke.

Veliko vztrajnega, skoraj vsakodnevne dela, želja uspeti in dokazati, da je mogoče tudi v manjšem košarkarskem kraju doseči velike športne rezultate, vse to se je uresničilo začetnikom košarke iz Puštala. Najprej so sami trenirali in uspešno igrali, kasneje po koncu aktivnega igranja košarke pa ostali v njej. Dokazali so se kot vaditelji, trenerji in dobri športni organizatorji. Dosegli so odlične rezultate v mlajših kategorijah in kasneje pri ženskih ekipah, višek pa leta 2002 z organizacijo 20. evropskega prvenstva v košarki za mladinke. Ljubezen do košarke, dolgoletno vztrajno delo, organizatorske sposobnosti in košarkarske izkušnje so lahko uporabili za izreden košarkarski dogodek v Sloveniji. Potrebno je bilo ogromno naporov, sistematičnega in organizacijsko natančnega dela, ki so ga zmogli predvsem tisti, ki so s košarko v Škofji Loki od vsega začetka.

Do tretjega dogodka v mojem odnosu do loške košarke je prišlo nepričakovano. Ko sem pisal knjigo »Mejniki slovenske košarke«, sem pri zbiranju dokumentacije našel pomemben podatek iz zgodovine slovenske košarke. Nanj me je opozoril Boris Čajič, s katerim sva vsa ta leta občasno sodelovala.

Bil je skoraj neverjeten, vendar resničen. V Gorenjskem glasu sem prebral pripoved gospe Minke Bevkove o tem, da se je »škofjeloška košarkarska zgodovina« začela na grajskem vrtu že leta 1936. Na škofjeloškem gradu, na igrišču na prostem so pri telovadbi, ki so jo vodile uršulinke, dekleta igrala košarko. Njihova učiteljica je to igro spoznala v Angliji, jo poimenovala basket – ball in jo pokazala dekletom. Seveda je bila ta igra podobna tisti, ki so jo takrat igrali v germanskih deželah, to je »korbball«. Vsekakor zanimivo, slikovito pričevanje Bevkove o igri, ki je bila predhodnica današnje košarke.

V petdesetletnem obdobju so loški košarkarji in košarkarice dosegli zavidljive rezultate in odmevne, tudi mednarodne, uspehe. V slovenskem prostoru jih moramo, tako časovno kot primerjalno, pravilno umestiti in ovrednotiti. Vsem, ki so pisali košarkarsko zgodovino Škofje Loke, ob koncu iskreno čestitam. Naj zaključim z mislijo iz knjige »Mejniki slovenske košarke«: **»Pravo košarko smo igrali v časih, ko je žoga imela še d u š o. In dokler jo bomo tako igrali, bomo uspešni!«** Duhovitost in domiselnost v košarkarski igri sta zakonitost tudi jutrišnje košarke. **Igrati igro in v njej uživati** – to želim tudi sedanjim rodovom škofjeloških košarkarjev.

1954 2004

Kronika košarke v Škofji Loki

Košarka domuje v Škofji Loki že pol stoletja – in še več

Ivan Hafner
glavni urednik

Uvodna beseda

Za razumevanje naslova in pojava košarke v Škofji Loki najprej tole: košarkarji v Škofji Loki štejejo za uradni pričetek igranja košarke v Loki leto 1954, ko se je košarkarska sekcija v okviru tedanjega Partizana včlanila v Košarkarsko zvezo Slovenije (KZS), odigrala prve tekme in spomladi 1955 nastopila v uradni III. slovenski košarkarski ligi, v članski konkurenci, čeprav smo bili tedaj praktično vsi mladinci - gimnazijci.

Jeseni leta 1950 je bila v Škofji Loki ustanovljena gimnazija in brez najmanjšega dvoma lahko ugotovimo, da je bila novoustanovljena višja gimnazija zibelka loške košarke. Z nekaj redkimi izjemami so bili vsi prvi košarkarji loški gimnazijci. Tako je ostalo še dolgo, vse do uvedbe usmerjanega izobraževanja.

Je pa nekaj fantov igralo to igro že nekaj let prej, ko jim je oficir Katič prinašal iz kasarne na igrišče v Puštalu gromozansko veliko usnjeno žogo. Pobalinom, ki smo do tedaj večinoma igrali še nogomet, se je zdela nasproti nogometni žogi neznanstvo velika.

Manj znano, zato pa toliko bolj presenetljivo pa je dejstvo, da so igro, ki so ji tedaj rekli kar **basket**, že leta 1936 igrale učenke uršulinskih šol na pravem igrišču na dva koša na vrtu

škofjeloškega gradu. Igro je iz Londona v Škofjo Loko to leto prinesla sestra uršulinka Angela Bahovec. Pa o tem več v nadaljevanju.

Košarka (basket) je torej v Loki znana prav toliko časa, kot smo stari tisti košarkarji, ki se imamo za pionirje loške košarke.

Obsežnega gradiva polstoletnega obdobja smo se lotili nekateri nekdanji košarkarji, ki smo bili pretežni del tega obdobja v taki ali drugačni obliki aktivni, bodisi prav v košarki, bodisi širše v športu. Zadnji del pa so prispevali mlajši kolegi.

Celotno obdobje smo razdelili na predpoglavje, tri poglavja, pri čemer je zadnje še razčlenjeno, na koncu pa smo dodali še podpoglavje in sicer:

A. »Predzgodovina« loške košarke

I. Pionirsko obdobje loške košarke od začetkov do leta 1977

II. Rast in dozorevanje košarkarskega kluba od leta 1977 do leta 1987

III. Zrela leta košarke v Škofji Loki od 1988 do danes.

B. Leta 2002 smo bili organizatorji 20. evropskega prvenstva mladink.

Dr. Mik Pavlovič

»Predzgodovina« loške košarke

Začetek košarke v Škofji Loki leta 1936 ?

Košarko naj bi v Sloveniji začeli igrati leta 1939 (*Analiza razvoja in dela košarkaškega športa v LR Sloveniji, diplomsko delo, Ljubljana, 1956*). Pisec tega poročila je Tine Benedičič, prvi predsednik Košarkarske zveze Slovenije, ustanovljene 15. januarja 1950, kar je tudi zanimiva posebnost v naši košarki. Razpoložljivi dokumenti pa dokazujejo, da so v Mariboru igrali »košarko« že leta 1920 (!). V času Avstro-Ogrske in takoj po njenem razpadu je bilo v šolstvu na Slovenskem še čutiti močan nemški vpliv. V Nemčiji pa so, kot vemo, že igrali igro korbball, ki se je zelo verjetno prišla tudi pri nas. Ker igra vsebuje nekatere elemente košarke, so mariborski srednješolci nemškega pa tudi slovenskega rodu igrali le korbball. V nemško govorečih deželah so poznali le izraz korbball, tako da so leta 1936 celo na olimpijskih igrah v Berlinu v uradnem programu za tekmovalje v košarki natisnili pod naslov *basketball* z manjšimi črkami *korbball*.

Med pripravami za svojo knjigo *Mejniki slovenske košarke* sem pri zbiranju dokumentacije in prelistavanju časopisov naletel na nadvse zanimivo pripoved gospe Minke Bevkove iz Škofje Loke (*Škofjeloška košarkarska zgodovina se je začela na grajskem vrtu, Gorenjski glas, Kranj, 1999*). Informacije, ki sem jih našel v članku, so me še bolj presenetile kot tiste prve iz Maribora: presenetljivo, zelo zanimivo in za slovensko košarko, posebno pa za zgodovino loške košarke pomembno! Namreč, že leta 1936 se je v Škofji Loki igrala »košarka«. Na škofjeloškem gradu so pri telovadbi, ki so jo vodile uršulinke, dekleta v šolskem letu 1936/37 igrala novo igro. Tega leta je k šolski uri telovadbe prišla profesorica uršulinka Angela Bahovec in jim

pokazala novo igro, ki jo je spoznala v Angliji. Takrat še niso vedeli, kako se ji natančno reče, gospa Bevkova pa pravi, da jo je Bahovčeva poimenovala po angleško – basketball. Informacija mi je pomenila veliko, zato sem sklenil, da gospo Minko Bevkovo obiščem in kaj več izvem.

Živahno in nadvse natančno pripoved gospe Minke Bevkove iz davnih časov želim posredovati bralcem zato, da se seznajajo z igro, ki so jo takrat igrali. Čeprav so ji rekli »po angleško – basketball«, so dekleta igrala neko inačico igre »korbball«. Igrala so vsa dekleta, 16 do 17 jih je bilo v razredu. Gospa Bevkova pravi, da so po igrišču tekale vse, po osem (devet) na vsaki strani! Poskušale so žogo metati v koš, ki je bil pritrjen na kolu. Na spodnji strani koša ni bilo luknje, zato so po zadetku imele še največ preglavic, kako dobiti žogo iz koša! Bilo je še nekaj zanimivosti. Igrišče ni bilo načrtano, igral je ves razred, ko so se utrudile, so se umaknile iz igrišča in počivale. Toda največje presenečenje je to, da so pred košem imele »golmanko«, torej igralko, ki je koš branila! Gospa Bevkova se spominja, da je to vlogo odigrala najvišja med njimi, gospa Frida Pestič. Dobro pa je sodelovala med igro še z Vero Žemva in Francko Šubic.

Toda one so igrale samo eno šolsko leto, predvsem jeseni leta 1936. Naslednje leto pa je bila že matura, na katero so se morale pripravljati. Igre, ki jih je sprva zelo veselila, niso več igrale.

Sam ocenjujem, da so takrat dekleta igrala igro, ki je imela sicer elemente košarke, spominjala pa je bolj na korbball. Toda

že to, da so na loškem gradu leta 1936 mlada, zala dekleta, oblečena v črne halje z dolgimi rokavi in v dolgih nogavicah, ki so med vnetim igranjem večkrat padle do tal, igrale »igro z žogo« in jo metale v lesen koš, je za slovensko in loško košarko pomembno!

Tudi sedanje generacije loških igralk, ki so dosegle odmevne rezultate v slovenski ženski košarki, so lahko ponosne na svoje predhodnice.

To slikovito in zanimivo pričevanje gospe Minke Bevkove o igranju »košarke« v tistih časih dokazuje, da je bila igra, ki so jo igrale, predhodnica današnje košarke.

Zgodba vsekakor zasluži, da se jo uvrsti v zgodovino škofje-loške košarke.

Peter Kafol

Pionirsko obdobje loške košarke od začetkov do leta 1977

Uvod

Športna panoga košarka se je rodila v ZDA okoli leta 1891. V tem letu so na kolidžu Springfield začeli igrati predhodnico današnje košarke. Nastala je kot dodatni šport za dvorane v zimskem času (v poletnem času so študentje igrali rugby in baseball). Na tem kolidžu je vodil šport dr. James Naismith, ki je dolgo iskal igro z žogo, ki bi se lahko igrala v telovadnici. Po dolgem iskanju in premišljanju je ustvaril igro, ki se je lahko igrala na športnih igriščih in v telovadnicah. Igra se igra z žogo, ki mora zadeti svoj cilj - koš. Ima elemente napada in obrambe in je tako podobna igram z žogo, ki so se igrale na prostem. Igro je imenoval basket ball. To je metanje žoge na koš, pritrjen na steno telovadnice.

Gledalci so igro zasledovali z balkona, ki je imel na svoji ograji pritrjen koš. Med igranjem je prišlo velikokrat do posega gledalcev v razplet igre (preprečevanje padanja žoge skozi koš), zato so našli rešitev v tem, da so ta koš zaščitili s posebno tablo. Tako so dobili osnovne sestavne dele košarkarskega igrišča.

Če se ozremo še dalj v zgodovino, vidimo, da so se podobne igre igrale že davno prej pod nekoliko drugačnimi pogoji in imeni. V Nemčiji je bila razvita igra KORBBALL, ki se je igrala v šolah Nemčije in Avstroogrske monarhije. Pravo košarko (basketball) so iz Amerike v Evropo prinesli ameriški vojaki v prvi svetovni vojni. V Sloveniji se je košarka pričela igrati pri takratnem Sokolu in v letu 1936 že zasledimo prve tekme.

Tudi v Škofji Loki se je basketball igral že leta 1936 v dekliški šoli uršulinskega samostana, kot je razvidno že iz predhodnega prispevka.

Po vojni pa so jo prinesli v Škofjo Loko 1949 kadeti "Akademije za vezo JLA". Za telesno vzgojo – telovadbo na tej šoli je skrbel oficir Katič. Njegovi kadeti so to igro igrali le v vojašnici. V letu 1951 pa je Katič skonstruiral leseno konstrukcijo, ki je nosila koš. Postavil jo je na nedokončanem igrišču za odbojko ob nogometnem igrišču v Puštalu.

Med dijaki na novo ustanovljene gimnazije v Škofji Loki sta se igrala le odbojka in nogomet. Nekaj zanesenjakov (Ivan Hafner, Franc Homan, Peter Kafol, Miloš Mitič, Andrej Rihtaršič, Franc Šmid in Vlado Kolendo) pa je proti koncu leta 1953 za ohranjanje telesne pripravljenosti v zimskem času postavilo v telovadnico takratne osnovne šole (zdajšnje OŠ Mesto) na steno nad glavnim vhodom leseno tablo s košem.

V mali telovadnici, ki je merila borih 9 x 14 metrov, je bila tabla oddaljena od stene le 20 cm. Zato smo lahko metali žogo in igrali košarko samo na en koš. Tudi tablo (1,8 x 1,2 metra) smo naredili sami, koš pa kupili v trgovini Slovenijašport v Ljubljani.

Pri igranju odbojke med Gimnazijama Škofja Loka in Jesenice smo izvedeli, da tudi na Jesenicah že poizkušajo igrati košarko. Dijaki obeh navedenih gimnazij smo se šele razgledovali, se učili in pričenjali z igranjem te za nas nove igre-košarke, nasprotno pa so dijaki gimnazije iz Kranja že dobro obvladali igro in tekmovali celo na prvenstvu Slovenije. Začetniki v tej panogi (iz Škofje Loke in Jesenic) smo se dogovorili za srečanje v mesecu marcu 1954 na Jesenicah, kjer so v mali telovadnici imeli postavljena že oba koša in so lahko igrali po celotnem igrišču. Telovadnica je bila zelo ozka in kratka, zato smo tekme igrali le trije proti trem in ne pet proti petim, kot je pravilo pri košarki. Tak je bil naš krst 30. marca 1954 na Jesenicah.

V Sloveniji so se tekme v košarki odvijale v letnem času, to je spomladi in jeseni, ker so igrišča za košarko (velikosti 24 x 16 metrov) lahko bila le na prostem. Tako velikih dvoran - telovadnic takrat še ni bilo. Tudi mi smo v letu 1954 začeli na igrišču za odbojko v Puštalu urejati pravo igrišče za košarko. Postaviti je bilo treba nove nosilce za koše (zamenjava lesene za železno konstrukcijo, ki jo je »konstruiral« kar igralec Ivan Hafner, zvarili pa so jo v tovarni Motor) in podaljšati igrišče, da je ustrezalo predpisanim meram. Odkopali smo del vrhnje plasti zemlje in ga nasuli z ugaski (lešem), ki smo jih navozili iz deponije tovarne Šešir Škofja Loka. Ugaske je bilo treba utrditi, zato smo vso površino prepojili s krvjo iz bližnje klavnice in velikokrat prevaljali z ročnim valjarjem in pri tem opravili okoli 2000 prostovoljnih delovnih ur. Včlanili smo se v TVD Partizan Škofja Loka, kjer smo bili v sekciji skupaj z odbojko. Sekcijo je vodil naš profesor Andrej Česen.

To leto smo se že včlanili v KZS - Košarkarsko zvezo Slovenije.

Pričeli smo trenirati na igrišču. Pri vadbi nam je večkrat pomagal naš rojak (pozneje mednarodni sodnik) Peter Kavčič iz Ljubljane.

Prvo pravo tekmo na standardiziranem igrišču (16 x 24 metrov, obroč koša na višini 3,05 metra in premer obroča 45 centimetrov) smo odigrali 12. avgusta 1954 v Litiji.

V tem letu smo odigrali kar deset prijateljskih tekem doma in na gostovanjih. V letu 1954 smo organizirali tudi promocijsko tekmo med prvo in drugo ekipo AŠK Ljubljana, ki naj bi to lepo športno igro pokazala tudi Škofji Loki. Moštvo AŠK Ljubljana je bilo v tem času poleg ekipe ŽKK Ljubljana eden od dveh predstavnikov Slovenije v prvi ligi Jugoslavije. Za ekipo AŠK I so igrali: brata Šerbec, Kandus, Župančič, Štajner in Kralj. Za ekipo AŠK 2 pa so igrali: Lampič, Jezeršek, Poljšak, Pertot, Jančar, Lokar in Brišnik. Tekmo je vodil naš rojak - zvezni, pozneje priznani mednarodni sodnik, Janko Kavčič.

Rezultat srečanja je bil 58 : 69, polčas 32 : 44. Zmagala je torej druga ekipa.

Udeležili smo se tudi pokalnega tekmovanja in 12. septembra 1954 v Ljubljani odigrali tekmo z ekipo Odreda B (Hojs, Kavčič, Mrak, Justin, Podnebšek, Zavernik). Za ekipo TVD Par-

tizan Škofja Loka so nastopili: Tone Rupar, Ivan Hafner, Vlado Kolendo, Franc Šmid, Andrej Rihtaršič, Franc Kemperle, Janez Jemc in Peter Kafol.

Rezultat srečanja je bil 99 : 52, polčas 40 : 29 za Odred B.

Začetek nove športne igre v Škofji Loki

V letu 1955 smo pričeli tekMOVATI v tekmovanjih, ki jih je organizirala KZS. Tako smo v 3. slovenski ligi odigrali prvo prvenstveno tekmo na Vrhniki 24. aprila 1955.

1 Zapisnik s tekme v Litiji v avgustu 1954

2 Ena prvih fotografij mlade ekipe: A. Rihtaršič, F. Homan, P. Kafol I. Hafner, F. Šmid, P. Kavčič, na žogi sedi F. Rupar

Rezultat srečanja je bil 61 : 36, polčas 31 : 13 za nas.

V tej sezoni smo dosegli prvo mesto v tej ligi. V ligi so sodelovale še ekipe z Vrhnike, druga ekipa Triglava iz Kranja in Jesenice.

Prvi igralci košarke v Škofji Loki so bili: Franc Homan, Ivan Hafner, Janez Jemc, Peter Kafol, Franc Kemperle, Lovro Kalan, Janez Megušar, Miloš Mitič, Boris Potočnik, Andrej Rihtaršič, Tone Rupar, Jože Sever in Franc Šmid.

1

košarkarsko prvenstvo III. slovenske lige
Lokaln. Ljubljana:

"PARTIZAN" LOKA	6	4	0	2	262:162	8
"PARTIZAN" VRHNIKA	6	3	1	2	230:245	7
"TRIGLAV" KR	6	1	1	3	235:285	5
"JESENICE"	6	2	0	4	224:255	4

Dosedanji rezultati tekme:

✓ "PARTIZAN" VRHNIKA : "PARTIZAN" LOKA	66:61 / 23:22/
✓ "PARTIZAN" LOKA : "TRIGLAV" KR	46:27 / 22:11/
✓ "JESENICE" : "PARTIZAN" LOKA	16:35 / 10:22/
✓ "PARTIZAN" LOKA : "PARTIZAN" VRHNIKA	18:23 / 8:17/
✓ "TRIGLAV" KR : "PARTIZAN" LOKA	50 :47 / 30:16/
✓ "PARTIZAN" LOKA : "JESENICE"	55: 50 / 30:32/

2. "PARTIZAN" LOKA so nastopali sledeči igralci:
Kolanec Vladimir/52/, Rihtaršič Andrej/46/, Kafol Peter/46/
Kalan Lovro/35/, Hafner Janez/31/, Homan Franc/30/, Megušar Janez/
/10/, Mitič Miloš/3/, Rupar Tone, Čerkvenik James,
Kempelerle Franc.

Z D A V O J

LOKA, dne 28. Iza. 1955

1 Tabela, rezultati tekem in lista igralcev z doseženimi koši v 3.SKL v letu 1955

2 Nepopolna ekipa iz leta 1956: Peter Kafol, Miloš Mitič, Lovro Kalan, Vlado Kolendo, Franc Homan, Janez Megušar in Andrej Rihtaršič

Pri košarkarskih tekmah so poleg dveh glavnih sodnikov potrebni še pomožni sodniki (merilec časa in zapisnikar). S tem delom so v Škofji Loki začeli Franc Šmid, Staš Lackovič, Ivo Dolinar, Tone Pogačnik in Silvo Čadež.

Za pravilen potek igre se pri košarki piše zapisnik na posebnem formularju. Trajanje tekme je bilo v tem obdobju omejeno na dvakrat po dvajset minut, s tem da so morale biti zadnje tri minute čiste igre. To pomeni, da so uro ustavljali pri vsaki napaki ali prekršku samo v zadnjih treh minutah igre. V ta namen so uporabljali posebno uro, ki se je s pritiskom na gumb ustavila, s ponovnim pritiskom pa je zopet merila čas (ponekod so uporabljali tudi navadno štoparico, vendar so morali čas v tem primeru ročno beležiti).

Ker košarko igrajo tudi ženske, je KZS propagirala in zahtevala od moštev, da tudi dekleta v klubih čimprej seznanijo s to lepo igro. Pri nas je začel v tej smeri Ivan Hafner, ki je zbral nekaj deklet (Joža Filipič, Dragica Luštica, Majda Bohinc, Štefka Černetič in Andreja Balderman). Zaradi premajhnega zanimanja je ekipa kmalu razpadla.

Tekme na prostem so bile ob vsakem vremenu. Žoge so bile usnjene, zato sta se ob dežju (igralo se je na igrišču na prostem) njihova teža in obseg močno povečala (obseg žoge 74. 9 cm do 78 cm in teža 567g do 650g). Zanimiv je rezultat ene takih "deževnih" tekem v Škofji Loki, ki je bil 18 : 23, polčas 8 : 16! Igralci smo se učili ob gledanju tekem izkušenejših moštev. V začetku nam je nekaj o pravilih igre povedal in pokazal Katič. Napredek v igri košarke ob pridnem treniranju se je pokazal že proti koncu leta 1955, ko smo na turnirju v Ljubljani izgubili dve tekmi z moštvoma, ki sta tekmovali v višjem rangu tekmovanja kot mi. Postojna nas je premagala z rezultatom 41 : 39, polčas 17 : 17, Medvode pa z 54 : 38, polčas 35 : 15.

Prava oprema za košarko je bila takrat velika redkost in morali smo se znajti, kakor smo vedeli in znali. Kupili smo navadne modre majice in telovadne hlačke. Moštva v košarki, ki nastopajo z dvanajstimi igralci, morajo na svojih majicah imeti vidne številke od tri do petnajst, tako da sodnik lahko s prsti pokaže, kdo je napravil napako. Te številke nam je na majice prišla Mitičeva mama. Na prednjo stran majice nam je prišla tudi napis LOČAN, ki sicer ni bil uradni naziv kluba, saj smo nastopali v okviru TVD Partizana Škofja Loka.

Zanesenjaki nove športne igre v Škofji Loki nadaljujejo

Z osvojitvijo prvega mesta v svoji skupini tretje lige smo napredovali in spomladi leta 1956 startali v višjem rangu tekmovanja v II. SKL. Sodelovali so, poleg domače ekipe, še Polet iz Ljubljane, AŠK 2 - Olimpija, KK Jesenice, KK Proletarec iz Zagorja in Vrhnika.

Pomožna sodnika na naših tekmah sta bila naša kolega Silvo Čadež in Franc Šmid. Tekmovanje je pokazalo, da bomo za napredek v košarki potrebovali strokovno pomoč. Po dolgem iskanju smo za trenerja pridobili igralca ŽKK Ljubljana (klub je igral v I. zvezni ligi Jugoslavije) Draga Čretnika. Enkrat tedensko je redno vodil treninge in nas učil tehnike košarkarske igre.

Članska ekipa je s tem pričela delovati popolno. Za razvoj košarke v Škofji Loki je bilo potrebno poskrbeti tudi za podmladek, s tem pa so se pokazale tudi potrebe po dodatnem strokovnem kadru. Seminarja za pomožne trenerje julija leta 1956 v Rovinju sta se udeležila Vlado Kolendo in Peter Kafol. Seminar je vodil priznani jugoslovanski strokovnjak in košarkarski trener Aco Nikolič. Potekal je v poletnem taboru Visoke šole za telesno kulturo iz Ljubljane. Obsegal je teoretični in praktični del. Po končanem seminarju je bilo potrebno opraviti izpit iz teorije, ki je obsegal: košarko, zgodovino športa, prvo pomoč in metodiko športa ter praktični del izpita z elementi košarkarske igre. Oba udeleženca iz Škofje Loke sva ga uspešno zaključila.

Za klub so v tem času nastopali: Franc Homan, Ivan Hafner, Matjaž Hafner, Lovro Kalan, Peter Kafol, Vlado Kolendo, Miloš Mitič, Janez Cerkenik in Staš Lackovič. Janez Megušar je medtem že prenehal z igro v Loki.

Lepo igro pod koši igra vse več mladih

KZS je način tekmovanja v nižjih ligah stalno spreminjala in tako smo v letu 1957 igrali v ljubljanski regionalni ligi in osvojili prvo mesto.

Poleg tega tekmovanja smo v tem letu odigrali še 20 prijateljskih tekem, kjer smo imeli polovičen izkupiček. Po naših nastopih smo ugotavljali, da je bila bilanca kar ugodna, saj smo igrali z moštvi, ki so nastopala v I. slovenski ligi (Kranj, Medvode, Domžale). Ekipo sta okrepila Janez Cerkenik in perspektivni, komaj šestnajstletni Matjaž Hafner.

V ekipi so igrali: Janez Cerkenik, Franc Homan, Ivan Hafner, Matjaž Hafner, Andrej Goljar, Lovro Kalan, Peter Kafol, Vlado Kolendo, Miloš Mitič, Matevž Oman in Lojze Podlogar.

V tekmovanju smo dosegli četrto mesto. Odvzeli so nam eno točko, saj smo tekmo s Proletarcem iz Zagorja administrativno izgubili z rezultatom 20 : 0.

3 Igra pod košem leta 1957: Franc Homan čaka pod nasprotnikovim košem na odbito žogo, zanj se bori tudi Vlado Kolendo, Peter Kafol spremlja dogajanje

4 Ekipa pozira v letu 1957: Na sliki so vsi zgoraj navedeni igralci, razen Cerkenika, Podlogarja in Kalana.

Loka spet napreduje v II. SKL

Po osvojitvi prvega mesta v letu 1957 smo naslednje leto 1958 napredovali v II. slovensko ligo (v eno od treh skupin), kjer so nastopala moštva Vrhniko, Proletarca iz Zagorja, Postojne, Domžal in Kometa iz Ljubljane.

Komet je bil ekipa, sestavljena iz gluhonemih igralcev, in posebna zanimivost s teh tekem je bilo delo sodnikov, saj so ti za nas uporabljali za dosojanje prekrškov običajno piščalko, za ekipo Kometa pa so uporabljali zastavice.

V tem času se je povečalo tudi število pomožnih sodnikov, saj je v njihove vrste prišel Ciril Kemperle, ki je kot dijak, kasneje študent, pomagal tudi na drugih področjih dela košarkarske sekcije. Povečal se je tudi igralski kader, ki so ga dopolnili mladi igralci, najboljši med njimi je bil Janez Cerkvenik. V Škofjo Loko se je doselil tudi igralec Odreda iz Ljubljane Lado Vencelj, ki se je takoj priključil naši ekipi. V telovadnici osnovne šole nam je uspelo postaviti tudi drugi koš, kar nam je omogočilo treninge v zimskem času in igro proti trem na dva koša.

Košarka v Sloveniji je iz leta v leto napredovala, z napredkom igre pa so se izboljševala tudi igrišča. Začeli so graditi igrišča s trdo podlago: betonom ali asfaltom (do tega leta sta tako igrišče imela le dva kluba in sicer ŽKK Ljubljana in KK Postojna). Naše igrišče je bilo iz leša, zato smo bili zelo odvisni od vremenskih razmer. Ob dežju so bile na igrišču velike luže (jezera), ob sončnem vremenu pa se je prašilo kot v rudniku.

Zato smo ob lepem vremenu igrišče škropili z vodo, vendar smo tekme zaključili kot dimnikarji. K sreči pa je bila Sora pod mostom čisto blizu.

Udarniško delo za posodobitev igrišča v letu 1959

Po dolгих razpravah v TVD Partizanu Škofja Loka smo dobili v letu 1959 s strani predsedstva društva dovoljenje za rekonstrukcijo obstoječega igrišča v Puštalu. Po izdelanih načrtih, predračunu in izdanem gradbenem dovoljenju smo 10. junija 1959 pričeli z gradnjo nove plošče v standardni izmeri 21 x 40 metrov z asfaltno površino. (Načrt je izdelal Projektivni biro

1 Ena od postav domače ekipe v letu 1958: Kolendo, Goljar, Kafol, Homan, I. Hafner, Mitič, Oman, M. Hafner

2 Skupno delo igralcev in pripadnikov JLA na igrišču.

3 Delo na novem igrišču

Tivoli Ljubljana, predračun v višini 670. 820 din je podalo isto podjetje, gradbeno dovoljenje pa Občina Škofja Loka). Načrt je bil izdelan tako, da je na asfaltni plošči poleg košarkarskega igrišča bilo tudi igrišče za odbojko, cela plošča pa je lahko služila tudi rokometnemu igrišču. Investicije po takem predračunu TVD Partizan Škofja Loka ni zmozel, zato smo se na vse mogoče načine trudili, da bi zmanjšali potrebna sredstva za rekonstrukcijo igrišča. Zato smo vsa zemeljska dela na površini približno 500 m² člani Partizana ob pomoči JLA opravili prostovoljno.

Tovarne v Škofji Loki so prispevale svoj delež tako, da so s svojimi kamioni opravile prevoze materiala le za plačilo goriva in šoferja. Tako smo uspeli potrebna sredstva glede na predračun zmanjšati na približno polovico (plačilo asfaltne plošče in cementne obrobe). Po načrtu je bilo treba pripraviti podlago, za kar je bilo potrebno odstraniti in odpeljati približno 400 m³ materiala. S tem je bila pripravljena jama za nasutje podlage. Po načrtu je morala biti podlaga sestavljena iz 3 cm žaganja, 19 cm grobih skal, 10 cm grobega peska ter 10 cm finega peska. Ves ta material je bilo potrebno temeljito utrditi z valjarjem.

Na to trdo podlago je SC (Slovenija Ceste) dal 3 cm hladne asfaltne mešanice, ki je bila obdana z betonskimi robniki. Z novim igriščem je bilo potrebno spremeniti tudi železne nosilce košev. S tem je bila končana posodobitev košarkarskega igrišča v Puštalu. Tako smo v Loki dobili za tiste čase zelo sodobno in kvalitetno večnamensko igrišče

4 Svečana otvoritev igrišča: Na tribuni častni gostje, med njimi so T. Logar, V. Žakelj, M. Mitič, Oman

5 Pritožba z dne 31.5.1959

TVD Partizan
Škofja Loka

dne 31/5-59

Košarkarski zvezi S L O V E N I J E
takmikalna komisija

ZADEVA: pritožba na tekmo KK Proletarec: TVD Partizan

TVD Partizan Škofja Loka se pritožuje na odigrano prvenstveno košarkarsko tekmo II. republiške lige med KK Proletarcom iz Zagorja in TVD Partizanom iz Škofje Loke, ki je bila odigrana 31/5-59 ob 18 uri na igrišču KK Proletarec v Zagorju.
TVD Partizan Škofje Loka se pritožuje zaradi obitne domerbe zapisnika, ki ga je pisal zapisnikar Ivan Brezovšek

O B R A Z L O Ž I T E V :

Prvi polčas tekme se je končal z rezultatom 26:26, kar sta potrdila oba sodnika po pregledu zapisnika v polčasu. V drugem polčasu je prišla naša ekipa v vodstvo in vodila vse do konca tekme, kar je bilo razvidno iz semaforja, zapisnika in obvestil sodnikov, ki jih je v tiste outih zahteval vodja naše ekipe. Naša ekipa je 10 sekund pred regularnim koncem tekme zahtevala time out, katerega pa zapisnikar ni vnesel v zapisnik. Stanej v tej minuti odmora je bilo, kot je izjavil zapisnikar nekemu tehničnemu referentu tov. Mitiču dobrosodno: "Vodite za deset pik !!" To izjavo lahko potrdijo tri priče, katere so bile v tem času neposredni bližini zapisniške mize, in sicer uradni zastopnik naše ekipe pri zapisniku tov. Zebre / ki je rezultat 52:41 v našo korist videl tudi v zapisniku /, sodnik Bizjak, ter naš spremljevalec tov. Klobovec Jože / katerega je po tekmi igralo KK Proletarec tov. Strojan vrgl iz naše stadišne nice /. Isti rezultat, kot ga je videl naš zastopnik pri zapisniku tov. Zebre, 52:41, je bil ob tem času napisan tudi v semaforju. Ker je po minuti odmora imela ostalih deset sekund tekmo žogo naša ekipa in kar ni bilo tudi iz naše strani nobenih sprememb v rezultatu, se je tekma končala z rezultatom 52:41 v našo korist in so nam vsi igralci čestiteli k zmagi. Ob združenju time outa st. bilo naš zastopnik pri zapisniku in naš tehnični vodja tov. Mitič, ki se je tudi nahajal v bližini zapisniške mize, pri svoji ekipi in se ostalih 10 sekund igre nista več vrnila k zapisniku. Po končni tekmi se je vrnil pregled zapisnika in je bilo ugotovljeno naslednje: stanej v rubriki Postignuti košovi je bil zabeležen fantastičen končni rezultat 53:52 v korist KK Proletarcev, v spodnjem delu zapisnika je bilo zapisano 52:49 v našo korist !, semafor pa je kazal 52:41 v našo korist. Rezultat 53:52 nikakor ne odgovarja dejanskemu stanju dogodkov na igrišču, zakaj logično je, da se v desetih sekundah igre ne da doseči 12 točk, ne glede na to, da je bila žoga ta čas v naših rokah. Pripominjamo, da je bila po izjavih, ki smo jih dobili od sodnikov, ti po od zapisniške mize, naša ekipa v drugem polčasu stalno v vodstvu, kar je vse čas pravilno kazal tudi semafor / dvomimo da bi prireditelj blefiral domaćo publiko /, zato se nam zli zmaga, ki naj bi jo dosegla ekipa KK Proletarcev, pridobljena na skrajno napačen način. Rezultat 53:52 v korist Proletarcev ni samo goljufija, ampak tudi pravi pocan na samo slovenski ampek tudi splošni človeški morali.

priloga: tekma 500.- win

Z D R A V O !

Referent in: košarka
Kofol Peter

Predsednik
Miloš Mitič

Tekmovanja so se odvijala nemoteno naprej in TVD Partizan Škofja Loka je v II. slovenski ligi med osmimi ekipami, Vrhnika, Domžale, Ilirska Bistrica, Celje, AŠK 2 (izven konkurence), Proletarec iz Zagorja, Celje, TVD Moste in naša ekipa, dosegla peto mesto.

Tudi to sezono smo imeli težave z ekipo Proletarca iz Zagorja. Že dobljeno zmago-po izjavi sodnika tik pred koncem tekme - smo ob koncu tekme po zapisniku izgubili za točko! Vse to je podrobneje razvidno iz naše pritožbe.

Jeseni tega leta smo v tekmovanju prvič dosegli neodločen rezultat posamične tekme. Tak izid je bil takrat še dovoljen. V Škofji Loki smo v tekmi proti (spet) Proletarcu iz Zagorja igrali 60 : 60, polčas 29 : 26.

Število članov prvega moštva se je povečalo. Vadilo je pa že toliko mladih, da smo imeli že tudi mladinsko in pionirsko ekipo. Sekcija je tedaj štela 49 igralcev (12 članov, 15 mladincev in 22 pionirjev). Mladinci so sicer v tem letu zaradi pomanjkanja denarja po nekaj tekmah odstopili od nadaljnjega tekmovanja na Gorenjskem. Pionirji so igrali tekme v okviru šol občine Škofja Loka. Članska ekipa je nastopala tudi v prvenstvu moštev TVD Partizana in za ekipo TVD Partizan Medvode osvojila drugo mesto. Prvo ekipo so sestavljali F. Homan, I. Hafner, M. Hafner, L. Kalan, P. Kafol, V. Kolendo, L. Košir, J. Cerkvenik, M. Mitič, M. Oman, A. Goljar, L. Podlogar in tudi že Nikolaj Žebre in Boris Čajič.

V Škofji Loki začenjajo tudi dekleta - leto 1960

Z razvojem košarke se je povečalo tudi zanimanje za tekme, kar vidimo iz poročila načelnika TVD Partizan Škofja Loka Janeza Hudeta. Ugotovil je, da je bilo na vseh tekmah v tej sezoni kar 2400 gledalcev ali povprečno 300 na tekmo, v Partizanovo blagajno so gledalci prinesli kar 22. 800 din. Po petih letih kolikor toliko uspešnega igranja moške ekipe nam je v letu 1960 uspelo zbrati tudi dekleta, ki so nastopala kot mladinke na Gorenjskem.

Za dekleta so nastopale: Joža Filipič, Špela Hafner, Breda Kordež, Majda Kordež, Majda Grohar, Ivana Roth, Sonja Kastelic,

1 Pet izmed prvih loških košarkašic na igrišču v Puštalu: z leve Majda Grohar, Špela Hafner, Štrfka Černetič, Marija Primožič in Nadja Giacomelli

2 Predsednik TVD Partizana (in igralec prvega moštva) Miloš Mitič z osmerico prvih igralk

3 Trening moške ekipe. Vidijo se F. Poljanec, I. Hafner, L. Vencelj, M. Hafner in ...

Marija Primožič, Štefka Černetič, Judita Gerjol in Nadja Giacomelli. Treninge in žensko ekipo je vodil Peter Kafol. Moško člansko ekipo so okrepili mladinci Miklavž Žebre, Iztok Vidmar in Anton Mihelič.

Če pogledamo lestvico strelcev, vidimo, da je kar tretjino vseh doseženih košev, 302, dosegel Matevž Oman. Najboljši izvajalec prostih metov pa je bil J. Cerkvenik, imel je 50 odstotno uspešnost (84 : 42). Vse tekme v tem letu pa sta odigrala Boris Čajič in Matjaž Hafner. Delo pomožnih sodnikov so poleg Silva Čadeža, Franca Šmida in Cirila Kemperla opravljali tudi nekateri igralci, ki so opravili izpit za pomožne sodnike. Kadar niso igrali, so bili pomožni sodniki. Ekipo, ki je v II. slovenski ligi zasedla šesto mesto (med devetimi udeleženci), je vodil Miloš Mitič. Za TVD

DOKONČNA LESTVICA						
Ilirija	16	13	22	1	1019: 708	28
Il. Bistrica	16	12	1	3	1063: 869	25
Jesenice	16	8	2	6	826: 787	18
Proletarec	16	8	1	7	775: 787	17
Šoštanj	16	7	2	7	928: 912	16
Šk. Loka	16	6	1	9	900: 860	13
Koper	16	5	1	10	732: 964	11
Vrhnika	16	5	1	10	876:1026	11
Postojna	16	2	1	13	702: 898	5

Partizan Škofja Loka je nastopala tudi druga ekipa v Gorenjski ligi in dosegla tretje mesto. Prva ekipa je sodelovala tudi v tekmovanju za Pokal maršala Tita. Dekleta (mladinke) so sodelovale v tekmovanju mladink Gorenjske in med tremi ekipami zasedle drugo mesto.

Za objavo naših prizadevanj in naših tekmovalnih rezultatov je začel skrbeti Peter Pokorn, ki je kot dopisnik DELA, Glasa Gorenjske, Dnevnika in Sportskih novosti (Zagreb) redno objavljaj komentarje in rezultate z naših tekmovanj.

Nenadejano napredovanje v I. slovensko ligo v letu 1961

V letu 1961 je bila na pobudo hrvaške in slovenske zveze ustanovljena Hrvaško – slovenska košarkarska liga. Ta liga naj bi dvignila kvaliteto ekip, ki bi napredovale v višji rang tekmovanja (do takrat so bile ekipe, ki so s tega območja prišle v I. ligo SFRJ, v podrejenem položaju). Liga je imela 10 članov, po pet iz vsake republike. Iz Slovenije so v tej ligi sodelovale ekipe Ljubljana, Slovan, Maribor, Triglav in Rudar. I. slovensko ligo je bilo zato treba izpopolniti z ekipami iz II. SKL in tako je tudi naša ekipa tega leta zaigrala v I. slovenski ligi. Ekipo je bilo potrebno številčno razširiti in tako so ekipo okrepili še mladinci Jurij Krajnik, Janez Pustovrh, Ivo Berčič in Jože Hartman. Ekipo je v začetku občasno treniral Peter Kavčič, zatem pa redno Miloš Mitič.

4 Neutrudno trenirajo: Žogo pričakujejo Cerkvenik, Pustavrh, Čajič in M. Hafner

5 Dokončna lestvica II. SKL v letu 1960

6 Igralci, ki so igrali v sezoni 1960/61: M. Hafner, Pustovrh, Vencelj, Kafol, Oman, Cerkvenik, Poljanec, spredaj so Čajič, Žebre, Kolendo

Člani so tekmovali tudi v Zimski gorenjski ligi (turnir) v telovadnici "na sejmišču" v Kranju. V ligi so sodelovale ekipe Triglava iz Kranja, KK Jesenice ter naša ekipa. V ekipi so igrali Boštjan Jemc, Vlado Kolendo, Peter Kafol, Jurij Krajnik, Janez Cerkenik, Matevž Oman, Miloš Mitič, Vlado Vencelj, Iztok Vidmar in Franc Homan.

V Gorenjski ligi je tekmovala mladinska ženska ekipa, ki so jo sestavljale: Špela Hafner, Marija Primožič, Breda Kordež, Majda Grohar, Iva Černetič, Judita Gerjol, Polona Oman, Nadja Giacomelli in Irena Kosmač. Ekipo je vodil in treniral Peter Kafol. Dekleta so zasedla drugo mesto.

Pionirji so v tem letu igrali v polfinalu pionirskega prvenstva Slovenije v Postojni. Vodil jih je Silvo Čadež.

Padec kvalitete moške ekipe v letu 1962

V letu 1962 se je tekmovanje začelo z zimskim prvenstvom Gorenjske. Poleg loške ekipe so tako kot prejšnje leto tekmovali še ekipe KK Triglav iz Kranja in KK Jesenice. Trener ekipe je bil Miloš Mitič, ki je v ekipo pritegnil še najboljše mladince: Nika Ruparja, Silva Logondra in visokega Duška Baldermana. Člani so bili drugi za Triglavom.

Pomlajena loška ekipa ni bila kos moštvom prve lige in je zasedla zadnje, dvanajsto mesto.

1 Pionirji med igro v Postojni: V skoku je Rupar, na žogo čakata Balderman in Peternej

2 Ekipa pionirjev v letu 1961: D. Balderman, A. Grahek, N. Rupar, B. Braniselj, S. Logonder, N. Česen, A. Peternej, J. Kalan, M. Čepin, Z. Porenta in trener Silvo Čadež

Tako smo izpadli iz I. slovenske lige, saj smo od 22 tekem dobili le 5. Del vzroka za tak položaj je bil tudi posledica slabega obiska treningov, ker je bila večina igralcev prve ekipe zaradi študija v Ljubljani odsotna cele dneve.

Najboljši strelec domače ekipe je bil Janez Cerkenik, ki je v šestnajstih tekmah dosegel 255 košev. Hkrati je bil tudi najboljši izvajalec prostih metov z 60,5 % (76 : 46).

Tekmovali so tudi pionirji na prvenstvu Slovenije. V prvenstvu smo se z ekipo Triglava iz Kranja borili za tretje mesto. Po porazu s Triglavom (Triglav : Škofja Loka 48 : 40) smo osvojili zelo dobro četrto mesto.

To leto je bil naš klub prvič kaznovan. Zaradi ugovaranja sodniku je igralec Kolendo dobil prepoved nastopanja na eni tekmi!

3						
I. Republiška liga 1962						
AŠK Tivoli	20	16	4	1330:1073	32	+257
Domžale	20	15	5	1328:1236	30	+92
Elektra	21	14	7	1323:1170	28	+153
Branik	21	14	7	1296:11179	28	+117
Ilirska Bistrica	21	11	10	1157:1156	22	+1
Svoboda	21	10	11	1214:1148	20	+66
Proletarec	21	9	12	1262:1259	18	+3
Moste	21	9	12	1214:1306	18	-92
Rudar	21	8	13	1129:1225	16	-96
Nanos	21	8	13	1160:1305	16	-45
Jesenice	21	6	15	1271:1477	12	-206
Škofja Loka	21	5	16	1213:1363	10	-150

Z leti je v Škofji Loki naraslo zanimanje za košarko, kar se vidi v povečanju članstva. Košarko so igrali po šolah, posebno v osnovni šoli na Trati. V tem letu smo v Gorenjski ligi tekmovali tudi v z mladinci in mladinkami. Mladinci, ki so bili v prvih tekmah kar uspešni, so morali prekiniti tekmovalje zaradi pomanjkanja denarja. Mladinke so dosegle drugo mesto.

Glede finančnega stanja društva smo stalno ugotavljali, da je bilo denarja vedno premalo. Največ je rabila prva ekipa, zlasti za dolge vožnje. Precej so nam pomagala loška podjetja, ki so nam nudila brezplačne prevoze. Tako stanje seveda ni bilo le v tem letu, ampak že vse od leta 1958 dalje.

Dobro delo z mladimi je obrodilo prve sadove že v letu 1963

Sekcija za košarko v TVD Partizan Škofja Loka je v letu 1963 štela že 70 članov, mladincev in mladink. Za sekcijo je v tem letu tekmovalo kar 6 ekip na različnih tekmovanjih. Za svoje- ga tehničnega vodjo so košarkarji izbrali Cirila Kemperla, ki je vzorno in uspešno opravljal svoje delo. Pridobili smo tudi nova pomožna sodnika Jurija Vernika in Avgusta Hartmana. Treningi ekip so bili redni, pozimi v telovadnici osnovne šole Peter Kavčič v Škofji Loki, spomladi in jeseni na igrišču v Puštalu. Prvo ekipo sta vodila Ivan Hafner in Peter Kafol. Kvaliteta se je dvignila, kar se je poznalo tudi na tekmah. K njenemu

dvigu so pripomogli tudi mladinci, ki so pričeli igrati v prvem moštvu.

Ekipa si je v tem letu v II. slovenski ligi skupaj s KK Most iz Ljubljane po rednem delu delila prvo mesto. Za prvaka je odločala dodatna tekma na nevtralnem igrišču v Domžalah. Tam smo zmagali z rezultatom 69 : 65, polčas 29 : 25, ter si s tem priborili ponovno napredovanje v I. slovensko ligo. Za člane so v tej sezoni igrali: Cerkvnik, Čajič, Balderman, Viki Berčič, M. Hafner, J. Hartman, Kolendo, Kafol, Boštjan Jemc, Anton Mihe- lič, M. Oman, Jože Oman, F. Poljanec, Franc Pustavrh in Niko Rupar. Najboljši strellec v prvenstvu je bil Matevž Oman z 275 koši. Hkrati je bil tudi najboljši izvajalec prostih metov (69 % - 48 : 33).

V zimskem času so se člani razdelili v štiri ekipe: rdeči, zeleni, mladinci in oldboysi. Tekmovali so med seboj v telovadnici na šoli Petra Kavčiča.

Mladinci so na prvenstvu Gorenjske osvojili 1. do 2. mesto. Vodil in treniral jih je Ciril Kemperle. Za uvrstitev med štiri naj- boljše ekipe v Sloveniji, ki so se potegovala za prvaka, so od- igrali dodatno tekmo s Triglavom iz Kranja. Tekmo so izgubili, zato na slovenskem finalu niso igrali.

Žensko mladinsko ekipo je v letu 1963 prevzel in vodil Jurij Krajnik. Dekleta so tekmovala v okviru Gorenjske in osvojila med mladinkami 2. mesto. Najboljša strelka je bila Nadja Gi- acomelli, ki je v petih tekmah dosegla 64 košev. Košarkarska

3 Lestvica I. slovenske lige tik pred koncem tekmovanja v letu 1962

4 Igralci čakajo na prevoz s Šeširjevim kombijem. Peljal jih bo Bodlčkov Lojze

5 Uspešna mladinska ekipa v letu 1963 : Nastran, Logonder, Podlipnik, Braniselj, Sodja, Jeseničnik, Demšar na treningu v Puštalu s trenerjem Cirilom, manjka le Krmelj

sekcija je tega leta organizirala polfinalni turnir Slovenije za mladinke. Domača ekipa je osvojila četrto mesto za ekipami Olimpije, Ilirije in Triglava.

Pod vodstvom Cirila Kemperla so v okviru Gorenjske tekmovali tudi pionirji in zasedli 3. mesto. Polfinalni turnir pionirjev za prvenstvo Slovenije je bil v Škofji Loki, kjer so pionirji zasedli drugo mesto v svoji skupini in se uvrstili na finale tega polfinalnega turnirja, kjer so bili četrți. Na zaključni finalni turnir se niso plasirali.

V tem letu je prišla s strani naših košarkarjev pobuda, da bi igrišče v Puštalu osvetlili. S tem bi lahko člani, ki so bili čez dan zaradi študija v Ljubljani, trenirali v večernih urah. Tudi tekme bi se lahko odigrale že v soboto zvečer in ne več v nedeljo dopoldne. V tem terminu so namreč svoja tekmovanja na puštalskem igrišču imeli tudi nogometaši. Sočasno tekmovanje nogometašev in košarkarjev je bilo oteženo tudi zaradi garderob, ki jih je bilo odločno premalo. Zaradi hude suše v blagajni sekcije pa je bila ta želja uresničena šele nekaj let kasneje.

Pokazala se je tudi potreba po novi asfaltni preplastitvi igrišča v Puštalu. Obstoječa hladna asfaltna prevleka se je pričela že močno kruziti. Ob slabem vremenu so se pojavljale manjše luže. Ciril Kemperle se je kot tehnični vodja košarkarjev osebno obrnil na župana, da bi čimprej ob pomoči občine dobili novo, 3 cm debelo toplo prevleko asfalta. S pomočjo občine, nekaterih podjetij in s svojim prostovoljnim delom smo pre-

vleko uspešno prenovili. Treningi in tekme so lahko odslej potekali mnogo bolj nemoteno.

V letu 1964 prevzema košarka med ekipnimi športi v Loki vodilno mesto

S ponovno uvrstitvijo prve ekipe v I. slovensko ligo je zanimanje za košarko v Loki močno poraslo. Potrebno je bilo izboljšati kvaliteto dela, še posebno s prvo ekipo.

Pridobili smo kvalitetnega trenerja Mika Pavloviča. Bil pa je tudi igralec KK Olimpija iz Ljubljane. Ker je zato lahko našo ekipo treniral le enkrat tedensko, mu je bil v tem času v pomoč Ciril Kemperle, ki je tudi vodil tekme. Prav kmalu pa je iz nam neznanih razlogov dobil od svojega trenerja Kristančiča prepoved opravljanja tega dela. Po njegovem odhodu je moštvo začel trenirati Peter Kafol. Moštvo se je okrepilo s tremi igralci. Iz mladinskih vrst sta prišla Lado Košir in Andrej Peternelj, iz KK Jesenice pa je k nam prestopil Slavko Koren. Prva ekipa je štela kar 15 igralcev in dosegla dokaj solidne rezultate.

V I. slovenski ligi so sodelovale ekipe Ilirija in Tivoli iz Ljubljane, Domžale, Elektra iz Šoštanja, Lesonit iz Ilirske Bistrice, Triglav iz Kranja, Branik iz Maribora, Ljubljana, Svoboda iz Ljubljane in mi. V tekmovanju smo zasedli solidno deveto mesto.

1 Tenišni vodja Ciril Kemperle z delom članske ekipe: M. Oman, J. Krajnik, J. Hartman, D. Balderman in S. Koren

2 Ekipa, ki je leta 1964 igrala I. SKL. Od leve stojijo: Trener P. Kafol, N. Rupar, J. Hartman, D. Balderman, L. Kolendo, M. Oman, S. Koren in M. Hafner. Spredaj čepijo: A. Peternelj, B. Čajič in J. Krajnik, Košir manjka

V zimski ligi Gorenjske pa smo bili drugi, za Triglavom.

Število mladih igralcev se je povečalo na 21. Bili so porazdeljeni v tri ekipe. Trije so že igrali za prvo moštvo, pet igralcev pa je igralo še za pionirje.

V gorenjski ligi so mladinci zasedli 2. mesto.

Še več uspeha smo imeli s pionirji, ki so dvakrat osvojili prvo mesto in sicer na zimskem prvenstvu Gorenjske in na turnirju v počastitev dneva mladosti. Na rednem prvenstvu Gorenjske so bili prvi in so se uvrstili na prvenstvo Slovenije, kjer pa so bili četrti v svoji polfinalni skupini.

Tekmovali so tudi ženske v mladinski selekciji. To leto jih je vodil in treniral Jože Oman. Na gorenjskem prvenstvu so dosegle 2. mesto. Ekipa je razen nekaterih, ki so prenehale igrati, ostala nespremenjena.

V tem letu je bila na Trati zgrajena pri OŠ Cvetka Golarja nova telovadnica, ki je merila 27,5 x 15 metrov. Telovadnica je dovoljevala treniranje in igranje košarke tudi v zimskih mesecih. Z njo je košarka v Škofji Loki še bolj zaživela, saj so bili dani vsi pogoji za nemoteno treniranje preko celega leta. Telesno vzgojo na tej šoli je poučeval Tone Pogačnik. Ta je navdušeno pričel z vadbo najmlajših, pionirjev in pionirk, v košarki. Vse to je imelo močan vpliv na povečanje števila članov košarkarske sekcije v TVD Partizan Škofja Loka.

Blagajna sekcije, ki jo je vodil Ivko Svoljšak, pa je bila zaradi pomanjkanja denarja vedno prazna. Potrebno je bilo neprestano varčevati povsod, tako pri rekvizitih kot pri vseh ostalih izdatkih. Povsod smo se borili, da bi bili izdatki čim manjši. Tako smo za najem telovadnice na Trati plačevali le simbolično vsoto, s katero so se pokrili stroški čiščenja in porabljena električna energija za razsvetljavo.

Mnogi člani so morali biti zelo aktivni, če so hoteli opraviti vse raznovrstne naloge, ki so se pojavljale pri tako povečanem delovanju sekcije.

Poleg domačih zadolžitev je Matjaž Hafner prevzel in vodil še Gorenjsko košarkarsko podzvezo, ki se je iz Kranja pričela seliti še v druge kraje Gorenjske, kjer so bili dovolj organizacijsko sposobni.

Košarkarji so se leta 1965 osamosvojili in ustanovili svoj klub

Članstvo košarkarske sekcije in obseg tekmovanja sta se povečevala. V letu 1965 smo ugotovili, da kot sekcija v TVD Partizanu nimamo možnosti za nadaljnji razvoj, zato smo se odločili za samostojen klub. V marcu tega leta smo na zboru članov sekcije ustanovili nov košarkarski klub KK Sora. Študentje kot glavni nosilci košarke v Škofji Loki smo so se ob osamosvojitvi dolgo pogovarjali o nazivu kluba. Prevzeli

3 Prva peterka mladincev:
Ojdanič, Podlipnik, Grahek,
Logonder in Eržen

4 Pionirke OŠ Petra Kavčiča leta
1965 : Stojе Marjana Kuhar,
Vineta Sočak, Bojana Jeras; sede
Milena Lukanc, Tanja Strel, Neva
Rešek in Sonja Šparec

so ime "Sora" po kinu "Sora", saj je bil spored tekem vedno objavljen pri oglasih v kinodvorani. Predsedniške posle je prevzel Franc Poljanec, vse ostale funkcije pa loški študentje. Klub KK Sora je v tem letu nastopal v I. slovenski ligi in pod vodstvom Ivana Hafnerja med desetimi ekipami zasedel osmo mesto. Ekipa pa je zaradi izpada slovenskih ekip iz tekmovanja na državni ravni vendarle izpadla iz prve lige.

V začetku tega leta so v ekipo prišli mladi igralci: Janez Nastran, Jaro Kalan, Ludvik Kožamelj in Janez Krmelj, v jesenskem delu pa še Rudi Jeseničnik, Peter Tomšič in Ivan Demšar.

Krog tekmovalnj se je širil. Igrali so mladinci in pionirji, žensko moštvo je dobilo pionirke. Na osnovni šoli Cvetka Golarja na Trati je pod vodstvom Toneta Pogačnika rasla ekipa pionirk, ki je v tem času dosegala odlične rezultate na šolskih pionirskih festivalih. Pri treningih mu je pomagal Jurij Krajnik.

Tekme zimske lige smo igrali v telovadnici na Trati. V okviru Gorenjske so nastopale tudi mladinke. Ekipe pionirk in pionirjev, ki so tekmovali v enakem tekmovalstvu, so bile sestavljene iz učencev in učenk obeh osnovnih šol (s Trate in iz Škofje Loke).

Klub je organiziral polfinalni turnir Slovenije za mladince, na katerem je sodelovalo šest ekip (poleg domače še ekipe

Olimpije, Triglava, Zelene jame, Nanosa in Tivolija). Zasedli smo peto mesto. Tekmovalna komisija KZS je izrekla pohvalo organizaciji prvenstva.

V letu 1966 dviga ugled košarke v Škofji Loki mlada generacija

Članska ekipa KK Sora, ki jo je vodil in treniral Peter Kafol, se je v letu 1966 zelo pomladila, saj sta imela dva igralca komaj 17 let, najstarejši Matjaž Hafner pa 25. Povprečna starost igralcev je bila 19 let. Moštvo je okrepil mladinec Borut Braniselj. Ekipa je nastopala v II. slovenski ligi-zahod in v celotnem prvenstvu ni izgubila nobene tekme, zato je ponovno napredovala v I. slovensko ligo.

Moštvo te sezone so sestavljali: M. Hafner, Balderman, Branišelj, Krajnik, Nastran, Dušan Sodnikar, Krmelj, Grahek, Logonder, J. Kalan, Peternelj, Čaič in Jeseničnik.

Najboljši strelec ekipe je bil Silvo Logonder, ki je dosegel 310 košev. Bil je tudi najboljši metalec prostih metov: v prvem delu 80,2 %, v drugem delu pa 69,8 %.

Ker je bilo članov in dobrih mladincev še veliko, so v gorenjski ligi tekmovali kar tri ekipe iz Škofje Loke. Ekipe Suha (sestavljali so jo igralci s Trate in Suhe), Loka 54 (sestavljali so jo stari

1) Prvenstvene tokne Sezankega Cila : 1966

TVD Partizan Tolmin	:	KK Sora	47 : 54	/ 22 : 23 /
KK Sora	:	Stadion / Ljublj.	64 : 50	/ 30 : 17 /
KK Selana	:	KK Sora	52 : 78	/ 26 : 41 /
KK Sora	:	TVD Part. Novo m.	20 : 0	
TVD Part. Vrhnika	:	KK Sora	66 : 80	/ 26 : 44 /
KK Sora	:	TVD Pa rt. Moste / Ljubljana/	65 : 49	/ 34 : 24 /
KK Na nos / Postojna/	:	KK Sora	49 : 55	/ 29 : 27 /

Konjna lestvica II. sezone slovenske lige:

1. Sora	14	14	0	914 : 662	28	+252
2. Tolmin	14	11	5	814 : 627	22	+194
3. Nanos	14	9	5	807 : 720	18	+77
4. Stadion	14	7	7	674 : 604	14	= 15
5. Vrhnika	14	7	7	707 : 671	14	= 84
6. Moste	14	5	9	725 : 751	10	- 28
7. Selana	14	5	11	641 : 757	6	-116
8. Novomesto	14	0	14	0 : 280	-14	-200

O D I O R A T :

7 prvenstvenih tokov:

KK Sora : Tolmin 89 : 57 / 36 : 12 /
KK Stadion : KK Sora 39:58 / 16 : 36 /
KK Sora : KK Selana 80 : 47 / 29 : 19 /
Partizan Novo Moste : KK Sora 45 : 64 / 19 : 32 /
KK Sora : TVD Partizan Vrhnika 83 : 61 / 40 : 36 /
Partizan Moste Ljub. : KK Sora 64 : 72 / 26 : 42 /
KK Sora : KK Postojna Nanos 86 : 81 / 33 : 41 /

2

Konačna tablica ekipa u konkurenciji:

Suha	6	6	0	357:271	12
Trhle veje	6	4	2	390:299	8
Radovljica	6	1	5	307:389	2
Loka 54	6	1	5	300:395	2

Konačna tablica svih učesnika:

Suha	12	11	1	644:465	22
Trhle veje	12	10	2	650:503	20
Triglav	12	8	4	628:538	16
Loka 54	12	5	7	553:607	10
Sora	12	4	8	528:569	8
Radovljica	12	4	8	549:630	8
Jesenice	12	0	12	0:240	0

Tablica najboljih strijelaca:

1. Hartman (Suha) 148, 2. Oman (Loka 54) 146, 3. Cerkenik (Loka 54) 146, Mlakar (Triglav) 139, 5. Stružnik (Trhle veje) 124, 6. Ažman (Triglav) 114, 7. Harman P. (Suha) 111, 8. Krmelj (Sora) 107, 9. Sodnikar (Sora) 105, 10. Pretnar (Radovljica) 102.

P. Pokorn

igralci prejšnjega TVD Partizana Škofja Loka) in mladinci Sore. V tej ligi, ki je štela sedem ekip, sta tekmovali poleg članov tudi dve mladinski ekipi (Sora in Triglav), ker mladinci tega leta na Gorenjskem niso imeli svoje lige. Od mladinskih ekip je bila boljša ekipa Triglava, ki se je tudi uvrstila na prvenstvo Slovenije za mladince. Ekipa Suhe je bila zmagovalec, dobri pa sta bili tudi drugi dve naši ekipi.

V tem letu je FIBA spremenila pravila. Neodločen rezultat ni bil več možen. Če je prišlo do neodločenega izida, so morali igrati podaljšek oziroma podaljške.

V tem letu smo odigrali tudi prvo mednarodno tekmo z moštvom iz pobratenega mesta Medicina iz Italije. Tekma je bila v Škofji Loki in se je končala z rezultatom 59 : 52 (30 : 30) v našo korist.

V gorenjskem prvenstvu so tekmovali tudi pionirji v obliki lige, v kateri so igrale ekipe Triglava, Žirov ter dve ekipi iz Škofje Loke. Za napredovanje na slovensko prvenstvo pionirjev smo bili tako kot pri mladincih drugi, slabši od Triglava, in se nismo plasirali na slovensko prvenstvo.

Ženske, ki jih je vodil Jože Oman, so kot mladinke prvič nastopile kot članice na prvenstvu Gorenjske in zasedle drugo mesto. V gorenjski ligi so sodelovale poleg ekipe iz Žirov in Jesenic še tri ekipe iz Škofje Loke, ki so bile sestavljene iz mladink in celo nekaj pionirk (To so bile ekipe Škofje Loke, Gimnazije in Trate).

3

TABLICA					
Žiri	6	5	1	156:109	10
Škofja Loka	6	3	3	170:142	6
Trata	6	2	4	119:122	4
Gimnazija	6	2	4	103:174	4

Proti koncu leta 1966 je Hafner Matjaž, ki je odhajal na Švedsko, predal vodenje gorenjske košarkarske podzveze Juriju Krajniku in njegovemu pomočniku Petru Pokornu, ki je skrbel predvsem za zbiranje rezultatov in oblikovanje lestvic, kar vse je bilo najbližje njegovi aktivnosti v novinarstvu.

Podjetje KROJ prevzame v letu 1967 patronat nad košarko v Škofji Loki

V letu 1967 je bila končno uresničena ideja o razsvetljavi igrišča v Puštalu. Tekme članov so se odsej igrale ob sobotah v večernih urah.

KK Sora je dobival denarno pomoč predvsem od Občinske zveze za telesno kulturo, ki pa je bila s svojimi sredstvi zelo skromna. Po uspehih in popularnosti kluba pa so bila podjetja v Škofji Loki v večji meri pripravljena pomagati in podpirati ta šport in sicer največ tako, da so omogočala brezplačne prevoze ekip na gostovanja s svojimi vozili. Najbolj veseli pa smo bili odločitve konfekcijskega podjetja KROJ, da prevzame patronat nad košarko v Škofji Loki. Klub se je preimenoval v KK KROJ Škofja Loka.

Predsednik kluba je postal Slavko Lampič, ki je že pred tem v klubu aktivno pomagal pri reševanju različnih tehničnih

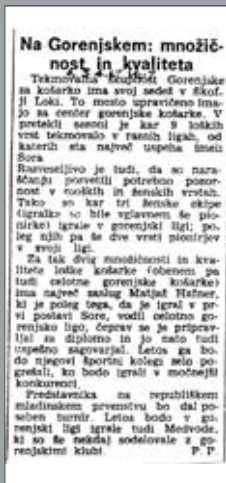

Članek v Glasu Gorenjske v letu 1967

3 Lestvica gorenjske lige za ženske v letu 1966

4 Predsednik Slavko Lampič s tehničnim vodjem Kafole in takratno člansko ekipo

Škofja Loka – center gorenjske košarke – članek v Glasu 1967

problemov (razsvetljava itd.). Bilo je že kar nekaj izkušenejših članov kluba, tako da smo tudi vse druge funkcije uspeli porazdeliti in ustrezno zasesti. Blagajno je prevzela Slavkova žena Andreja Lampič.

Kako razvejano in uspešno je teklo delo v klubu, nazorno ilustrira članek v Glasu aprila 1967.

Z novim vodstvom pa je delo v klubu še bolj zaživelo in dobilo nov zagon.

Prvo ekipo članov v I. slovenski ligi je treniral in vodil Peter Kafol. Med desetimi udeleženci lige je zasedla solidno sedmo mesto.

Poleg prvenstvenih tekem smo v tem letu odigrali osem prijateljskih tekem in v vseh, razen z Olimpijo, tudi zmagali. Osvojili smo tudi pokal zmagovalca na turnirju v Žireh.

V tem letu je KK Kroj imel najboljšega strelca lige. To je bil Silvo Logonder, ki je dosegel kar 449 košev (prosti meti 73, 5 % - 207 : 152). Športni časopis Sportske novosti (Zagreb) je običajno podelil najboljšemu strelcu pokal. Ob tej priliki je organiziral v Loki tudi prijateljsko tekmo med KK Olimpijo iz Ljubljane in domačim moštvom. Znani športni novinar Drago Krajnc je podelil najboljšemu strelcu lige poseben pokal pred zelo številnimi gledalci.

Nastopala je tudi B ekipa KK Kroj pod imenom Suha in igrala v gorenjski conski ligi – II. slovenski ligi. Zasedla je zadnje, osmo mesto.

Vse bolj smo morali skrbeti tudi za tehnično osebje-sodnike in pomožne sodnike. Tako je ob zimskem prvenstvu mladincev Gorenjske, na katerem je naša ekipa bila druga za Triglavom, in se je odvijalo prav v Škofji Loki, nekaj naših starejših članov opravilo sodniške izpite pod strogim nadzorom mednarodnega sodnika P. Kavčiča in zveznega sodnika Steinerja.

KK Kroj, ki se je že v preteklosti izkazal kot dober organizator tekmovanj, je dobil organizacijo turnirja mladink za prvenstvo Slovenije. Nastopilo je 8 ekip, ki so igrale po sistemu izpadanja. Vse tekme so bile odigrane na igrišču v Puštalu. Prvenstvo je vodil Tone Pogačnik.

Mladinke Kroja so se v prvi tekmi pomerile z ekipo KK Jesenice, ki so kasneje tudi zmagale. Naše so tekmo izgubile in osvojile 5.

1

LESTVICA					
Slovan Ljubljana	18	18	6	1543:1150	36
Domžale	18	13	5	1276:1124	26
Lesonit Ilirska Bistrica	18	12	6	1034: 930	24
Ilirija Ljubljana	18	11	7	1191:1143	22
Maribor 66	18	10	8	1180:1202	20
Maribor	18	9	9	1360:1281	18
Kroj Škofja Loka	18	8	10	1160:1222	16
Jesenice	18	5	13	1262:1370	10
Elektra Šoštanj	18	3	15	1065:1249	6
Rudar	18	1	17	1061:1313	2

1 Končna lestvica I. slovenske lige v letu 1967

2 Ekipa, ki je leta 1967 osvojila sedmo mesto v I.slovenski ligi: Konstantin, J.Hartman, Demšar, Logonder, Čajič, Grahek, Peternelj, predsednik Lampič, Branišelj, Balderman, trener Kafol, čepi Krmelj

3 Drago Krajnc izroča pokal najboljšega strelca I.slovenske lige v letu 1967 Silvu Logondru

Loška enajstica z enajstimi odgovori

Košarkar KK Kroj Silvo Logonder — najboljši strelec slovenske košarkarske lige

Številko dresa 11 pri KK Kroju dobro poznajo vsi nasprotniki. Pred tekmami slovenske košarkarske lige mnogi trenerji posebno opozarjajo svoje igralce, naj posvete posebno pozornost »enajstici« — Silvu Logondru, najboljšemu strelcu slovenske košarkarske lige. Poiskal sem »loško enajstico« in Silvo mi je odgovoril na enajst vprašanj.

1. Kdaj si začel igrati košarko?

»Pozimi leta 1960/61.«

2. Kdo te je navdušil k igranju?

»Niko Rupar, sedanji igralec Suhe, me je po smučanju povabil h košarki. Kmalu nato smo igrali tekmo na Jesenicah in zmagali s 46:6. Dal sem samo en koš in prav ta me je navdušil za ta šport. Moj prvi trener je bil sosed Boštjan Jemc. Pred našo hišo smo imeli koš, kjer smo se zbirali vsi Kamnitničani, ki smo igrali košarko. Z Jemcem sva igrala »basket« in takrat sem se navadil na ostro igro.«

4. Tvoji dopolnilni športi? Vemo namreč, da si eden izmed najuspešnejših loških smučarjev.

»S smučanjem sem se začel ukvarjati leta 1963; naslednje leto sem nastopil na Sari na mladinskem državnem prvenstvu v alpskih disciplinah.«

5. Kako se razumeš pri košarki s soigralci?»

»Kroj je zdrav kolektiv, drugod se ne bi mogel tako dobro vključiti v družbo.«

6. Kroj je bil letos že na četrtem mestu v lestvici; ali bi lahko dosegli več kot ste?

»Veliko smo dosegli z borbenostjo. Večjih uspehov (trajnih) z izključno svojimi igralci ne bi mogli doseči. Takega uspeha nisem pričakoval.«

7. Težave?

»Iz trenutnih težav z opremo nam vselej pomaga z zavzetostjo za klub naš predsednik Slavko Lampič. Včasih zahtevajo nekateri od njega preveč. Disciplina na treningih ni najboljša. Strokovno vodstvo (trener Kafol) zadostuje za sedanjo stopnjo tekmovanja, vendar na račun

Silvo Logonder

kolegialnosti včasih tudi avtoriteta.«

8. Studij?

»Študiram na filozofski fakulteti v Ljubljani zemljepis in zgodovino. Košarka me pri tem ne ovira, a teže je s smučanjem.«

9. Kako dolgo misliš igrati košarko in ali misliš ostati v Loki?

»Ostanem pri Ločanih, razen če ne bi klub razpadel ali če bi se za stalno preselil kam drugam. Košarke še ne mislim kmalu pustiti, vendar bom smučal dlje. Košarke ne morem vzeti kot nedeljske rekreacije, smučanje pa lahko.«

10. Za pokal Sportskih novostí najboljšemu strelcu si najresnejši kandidat. Ali misliš, da bo tvoja prednost 100 košev v pomladanskem delu zadostovala?

»Če bo vse normalno, bo.«

11. Napovedi niso prijetne, vendar bi želel tvoje mnenje o končni uvrstitvi Kroja v slovenski ligi.

»Na koncu bomo osmi. Če premagamo Elektro, Rudarja in še kak klub, bomo sedmi. Z Jesenicami bomo doma izgubili.«

Obdelala sva enajst vprašanj in Silvo se je lahko zopet povrnil k svojim košem. Nič čudnega — skoraj polovica košev, ki so jih dali igralci Kroja, gre na račun najboljšega strelca lige — Silva Logondra.

P. Pokorn

4 Intrju najboljšega strelca za Glas Gorenjske

- 6. mesto. Najboljša strelka turnirja je bila igralka Vudrič z Jesenic, na petem mestu je bila Ločanka Tanja Strel s 30 koši.

Ženska ekipa, ki je do tedaj tekmovala le v mladinskih selekcijah, je to leto igrala tudi med članicami na prvenstvu Gorenjske. Vadle in igrale so pod vodstvom Jurija Krajnika in zasedle 4. mesto.

Poleg igralk na sliki (Vineta Sočak, Dragica Žontar, Ela Brezovar, Nuša Berginc, Meta Češnovar, Milena Lukanc, Tanja Strel, Bojana Jeras in Jana Hafner) so bile v skupini, ki jo je treniral J. Krajnik, še Zlata Tavčar, Mezek, Irena Rešek in Dragica Luštica. Pretežno so bile torej igralk s Trate, nekaj pa tudi iz Loke.

V tem letu so nastopile tudi na dokaj močnem turnirju, kjer so mladinke med petimi ekipami (poleg Ločank so nastopile še ekipe Maribor, Ježica, Jesenice, Ilirija) osvojile solidno tretje mesto.

V okviru pionirskega festivala so nastopili pionirji ŠŠD Mladir od iz OŠ Peter Kavčič. Pod vodstvom Janeza Nastrana so osvojili osmo mesto.

Največji uspeh košarke tega obdobja v Škofji Loki – leto 1968

Za novo tekmovalno sezono se je ekipa članov pripravljala zelo zavzeto. Ekipo je vodil in treniral Peter Kafol. V ekipi so v

tem letu igrali M. Hafner, D. Balderman, J. Nastran, A. Peternelj, J. Krmelj, P. Hartman, J. Kalan, J. Pokorn, S. Logonder, A. Grahek, B. Čajič, I. Demšar in B. Braniselj. Moštvo je v tem letu doseglo svoj tekmovalni vrhunec. Uradno je v I. slovenski ligi doseglo 2. mesto in si pridobilo pravico nastopa na kvalifikacijah za II. zvezno ligo Jugoslavije - zahod. Prvenstvo Slovenije se je končalo tako, da so prve tri ekipe dosegle isto število točk.

Ekipe KK Rudar iz Trbovelj, ŽKK Maribor iz Maribora in KK Kroj iz Škofje Loke bi morale po pravilih KZS-ja za končno razvrstitev odigrati medsebojne tekme na nevtralnem igrišču. Turnir je bil v Ljubljani. Udeležili sta se ga pa samo ekipe ŽKK Maribor in KK Kroj, ki sta tako morali odigrati le medsebojni dvoboj za naslov prvaka Slovenije. Rezultat je bil 68 : 65 (30 : 34) za ŽKK

1 Diplome podeljuje vodja tekmovanja Tone Pogačnik

2 Mladinke pridno vadijo pod nadzorom trenerja J. Krajnika

3 Ekipa članic (mladink) iz leta 1967

Maribor. Na tej tekmi je Silvo Logonder dosegel kar 33 košev in izvajal proste mete 18 : 12.

Tega leta smo odigrali kar 14 prijateljskih tekem v okviru pripravn na sezono in nadaljnje tekmovanje in jih večino (11) tudi odločili v svojo korist.

V Škofji Loki smo odigrali tudi prijateljsko mednarodno tekmo z ekipo COBURG BBC (ZRN). Rezultat te tekme je bil 84 : 39 za domače.

Kvalifikacije za II. zvezno ligo – zahod so bile v Tuzli. Kljub začetnim dvomom v smiselnost udeležbe na kvalifikacijah je končno prevladalo mnenje, da je treba zbrati denar in se tega doslej največjega tekmovanja udeležiti. Tam so nastopile ekipe: iz Hrvaške KK Karlovac 67 in KK Jedinstvo Ogulin, iz BiH KK Lokomotiva Mostar in KK Sloboda Tuzla, iz Slovenije pa ŽKK Maribor in KK Kroj. Na tem turnirju smo dosegli četrto mesto, čeprav nam je bilo tretje mesto na dosegu roke. Rezultati tekem:

KK Kroj : KK Jedinstvo	67 : 45, polčas 32 : 30
KK Kroj : KK Karlovac 67	66 : 89, polčas 34 : 42
KK Kroj : ŽKK Maribor	68 : 79, polčas 36 : 31
KK Kroj : KK Lokomotiva	51 : 52, polčas 26 : 20
KK Kroj : KK Sloboda	76 : 71, polčas 39 : 32

Žal smo nastopili brez našega najboljšega strelca in strelca slovenske lige Silva Logondra, ki je ostal doma. Ekipo so se-

stavljali D. Balderman, J. P. Hartman, J. Hartman, J. Kalan, V. Kolendo, B. Čajič, I. Demšar, B. Braniselj in J. Pokorn. Na turnirju je bil zaradi varčevanja z ekipo Peter Kafol sam, bil je hkrati trener, tehnični vodja in predstavnik kluba.

Zanimivo je, da je za Lokomotivo iz Mostarja igral komaj 17-letni Mirza Delibašić, ki je kasneje postal eden najboljših igralcev SFRJ in Evrope.

Žensko, pretežno še mladinsko ekipo, je KZS vključila v enotno republiško ligo za ženske, kjer so v konkurenci desetih ekip dosegle zelo solidno šesto mesto. Ekipo je vodil in treniral Jurij Krajnik – Jurca.

Najboljša strelka loške ekipe je bila ponovno Tanja Strel z 237 koši. Za ekipo so poleg Strelove nastopale še Mezek, Brezovar, Rupnik, Lukanc, Rešek, Jeras, Berginc, Jana Hafner, Emeršič, Kavčič, Bizjak in Tavčar.

Mladinke so tekmovalle na Gorenjskem in med tremi ekipami osvojile 2. mesto.

Eden od treh polfinalnih turnirjev prvenstva Slovenije za mladinke je bil v Škofji Loki. Na njem so domače igralke pod vodstvom Toneta Pogačnika zasedle drugo mesto, vendar je v finale napredoval le zmagovalac turnirja-Jesenice.

Tudi mladinci pod vodstvom Vaneta Berčiča so prišli do polfinala slovenskega prvenstva in zasedli tretje mesto.

Dela: Poročilo o odločilni tekmi za prvaka Slovenije

4

I. republiška liga - moški					
ŠKK Maribor	18	12	6	1268:1225	24
Kroj, Škofja Loka	18	12	6	1209:1143	24
Rudar, Trbovlje	18	12	6	1216:1108	24
Vrhnika	18	11	7	1219:1184	22
Jesenice	18	11	7	1249:1221	22
Celje	18	10	8	1243:1232	20
Elektra, Šoštanj	18	8	10	1080:1183	16
Panos, Postojna	18	7	11	1211:1172	14
Trnovo, Ljubljana	18	4	14	1030:1022	8
Tolmin	18	2	16	958:1193	4

5

I. republiška liga - ženske					
Jesenice	18	16	2	1108: 645	32
Ježica, Ljubljana	18	15	3	1048: 592	30
ŽKK Maribor	18	14	4	997: 684	28
Slovan, Ljubljana	18	14	4	814: 619	27 (-1)
Ilirija, Ljubljana	18	9	9	810: 758	18
Kroj, Škofja Loka	18	8	10	673: 754	16
Maribor 66	18	6	12	686: 832	12
Triglav, Kranj	18	3	15	490: 954	6
Litija	18	2	16	622:1015	4
Trnovo, Ljubljana	18	2	16	562: 957	3 (-1)

4 Končna lestvica I. slovenske lige v letu 1968

5 Lestvica slovenske ženske lige leta 1968

Članek iz Dela ilustrira hude bitke članske ekipe

1 Lestvica I. slovenske lige v letu 1969

2 Lestvica ženske republiške lige v letu 1969

Pionirji so na slovenskem prvenstvu v svoji skupini dosegli 7. - 9. mesto.

Konec tega leta smo vodenje gorenjske košarkarske podzveze predali kolegom iz Žirov.

Menjava vodilnega tehničnega kadra in dvig kvalitete najmlajših v letu 1969

Zaradi želje po večji resnosti treniranja smo iskali kvalitetnega zunanjega trenerja in v letu 1969 je treninge prve moške ekipe prevzel Iztok Belehar iz Kranja. Moštvo je v tem letu odigralo 6 prijateljskih pripravljalnih tekem.

Ker se v Tuzli nismo plasirali v višji rang tekmovanja, smo v letu 1969 ponovno igrali v I. slovenski ligi in zasedli 10. mesto med enajstimi ekipami (ligo je pričelo 12 ekip). Ekpa je igrala povsem enakovredno vlogo, a je kar nekaj tekem izgubila z najtesnejšimi izidi.

Slabši rezultat moške ekipe je bil predvsem posledica menjava generacij. V tem letu so igrali : Balderman, Pešelj, Nastran,

Konstantin, Golubič, Logonder, Pokorn, Jeseničnik, Braniselj, Vidic, Krmelj, Kalan in Demšar.

Sicer pa je v tem letu košarka dosegla nov dvig množičnosti. Klub je pridobil nove vaditelje košarke, ki so delali z naraščalniki (mladinke, mladinci, pionirke, pionirji). Prav tako se je povečalo število pomožnih in košarkarskih sodnikov. Košarkarski sodniki so postali: Vlado Kolendo, Boris Čajič, Matjaž Hafner in Peter Kafol.

V okviru praznovanja 1. maja 1969 smo organizirali pokalni turnir z udeležbo Triglava iz Kranja, Ježice iz Ljubljane in domače ekipe. Na turnirju smo zmagali in osvojili pokal.

Sodelovali smo na svojem prvem mednarodnem turnirju na Jesenicah, kjer sta poleg naše ekipe in ekipe Jesenic igrali še italijanska in avstrijska ekipa. Našo ekipo je vodil Vlado Kolendo in z njo osvojil drugo mesto. Igrali smo z ekipo Polieportivo iz Italije in tekmo dobili z 49 : 35 (21 : 17) in z ekipo Radentein iz Avstrije, s katerimi pa smo finalno tekmo izgubili z 55 : 42 (31 : 32).

Ženska ekipa, vodenje le-te je v tem letu od Krajnika prevzel Jože Oman, je med desetimi ekipami enotne slovenske lige dosegla 5. mesto. Ekpa je odigrala marsikatero razburljivo tekmo.

Zanimivo je tudi to, da so naše članice v tem letu odigrale kar 5 prijateljskih tekem s članicami Jesenic in vse tekme iz-

1

I. republiška liga - moški						
Ilirija, Ljubljana	20	15	5	1192:1122	30	
Vrhnika	20	13	7	1338:1248	26	
Triglav, Kranj	20	12	8	1358:1350	24	
Celje	20	12	8	1249:1155	24	
ŽKK Maribor	20	11	9	1361:1357	22	
Elektra, Šoštanj	20	11	9	1277:1228	21 (-1)	
Rudar, Trbovlje	20	10	10	1333:1218	20	
Jesenice	20	9	11	1169:1236	18	
Ljubljana	20	8	12	1282:1298	16	
Kroj, Škofja Loka	20	7	13	1206:1266	13 (-1)	
Nanos, Postojna	20	2	18	1052:1339	3 (-1)	

2

I. republiška liga - ženske						
Jesenice	18	18	0	1135: 600	36	
Ježica, Ljubljana	18	15	3	1139: 647	30	
ŽKK Maribor	18	14	4	1111: 745	28	
Trnovo, Ljubljana	18	11	7	809: 754	22	
Kroj, Škofja Loka	18	8	10	832: 777	16	
Ilirija, Ljubljana	18	7	11	722: 775	14	
Slovan, Ljubljana	18	6	12	769: 856	12	
Litija	18	6	12	754:1031	12	
Maribor 66	18	5	13	680: 925	10	
Konus, Slov. Konjice	18	0	18	359:1200	-1	

gubile, kar pa ni bilo nič čudnega, saj so to leto Jeseničanke postale slovenske prvakinja brez ene same izguljene tekme. Najboljša strelka domače ekipe v slovenski ligi je bila Tanja Strel z 281 koši. Poleg nje so v ekipi igrale še Kavčič, Rupnik, Potnar, Vrbinc, Brezovar, J. Hafner, Rešek, Tavčar, N. Bizjak in N. Berginc.

Mladince je to leto vodil Vane Berčič; prišli so do republiškega prvenstva in v spomladanskem delu zasedli 9. - 12. mesto. Na jesenskem delu niso sodelovali.

Mladinke, ki jih je vodil Jože Oman, so na prvenstvu Slovenije na spomladanskem delu med petimi ekipami osvojile zelo dobro drugo mesto.

Pionirji Kroja so pod vodstvom Toneta Pogačnika dosegli 5. do 8. mesto v Sloveniji.

Pionirke so nastopile na prvenstvu Slovenije. Tudi pionirke je treniral in vodil Tone Pogačnik.

Na finalnem turnirju štirih ekip: Elektre Šoštanj, ŽKK Maribor, KK Maribor 66 in KK Kroja so Ločanke zmagale in postale prvakinja Slovenije.

Na pionirskem festivalu, kjer so tekmoval samo šolske ekipe, je nastopala ekipa pionirk OŠ Trata in zasedla drugo mesto.

Leto 1970 – Ločanke se vzpenjajo proti slovenskemu vrhu

V zimskem času leta 1970 je treniranje prve moške ekipe zopet prevzel Peter Kafol, ki je pa že kmalu po prvih tekmah zaradi obilice drugih obveznosti v klubu (moral je prevzeti tudi žensko ekipo) predal vodenje moške ekipe novi strokovni moči Dušku Baldermanu. Pomlajena članska ekipa je v republiški ligi med 12. udeleženci zasedla 6. mesto.

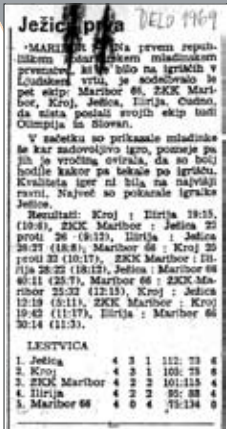
V ekipi so poleg Baldermana, ki je bil tudi trener, igrali Pokorn, Nastran, Golubič, Konstantin, Logonder, Demšar, Braniselj ter mladi Franko, Grahek, P. Hartman, Jakšič in Čujevič.

Članice je v začetku sezone treniral Jože Oman, ki je kasneje odstopil. Vodenje ekipe je prevzel Peter Kafol in z njimi med 10. udeleženkami I. slovenske lige zasedel 4. mesto.

Najboljša strelka ekipe je bila ponovno Tanja Strel z 242 koši. Sledila ji je Nuša Berginc z 111 koši. Ekipa je nastopala v podobni sestavi kot minulo sezoni, nekaj jih je prenehalo, nekaj (Staniša, Jesenko) se jih je vključilo v prvo ekipo.

Mladinci so sodelovali v drugi ljubljanski področni skupini in zasedli četrto mesto med desetimi udeleženci.

Somladanski del republiškega prvenstva za pionirje smo organizirali v Škofji Loki. Poleg naše ekipe so sodelovale še

Delo: mladinsko prvenstvo Slovenije – pomladanski del

I. republiška liga - moški						
Rudar, Trbovlje	22	18	4	1628:1430	36	
Triglav, Kranj	22	16	6	1588:1488	32	
Ilirija, Ljubljana	22	13	9	1561:1449	26	
Maribor	22	13	9	1573:1633	26	
Jesenice	22	12	10	1897:1655	24	
Kroj, Škofja Loka	22	12	10	1541:1530	24	
Celje, Celje	22	11	11	1591:1451	22	
Ježica, Ljubljana	22	10	12	1397:1423	20	
Ljubljana	22	9	13	1600:1627	18	
Elektra, Šoštanj	22	9	13	1615:1664	18	
Tolmin, Tolmin	22	7	15	1284:1476	14	
Branik, Maribor	22	4	18	951:1287	2 (-6)	

I. republiška liga - ženske						
Jesenice	18	18	0	1340: 749	36	
Ježica, Ljubljana	18	15	3	1153: 682	30	
Maribor 66	18	11	6	861: 913	28	
Kroj, Škofja Loka	18	10	8	865: 854	20	
Maribor	18	9	9	947: 968	18	
Ilirija, Ljubljana	18	8	10	831: 904	16	
Konus	18	6	12	834: 931	12	
Trnovo - Slovan	18	5	13	756: 884	9 (-1)	
Murska Sobota	18	4	14	686:1034	8	
Litija	18	4	14	766:1120	8	

3 Lestvica I. slovenske lige-moški v letu 1970

4 Lestvica republiške lige za ženske v letu 1970

ekipe Olimpije, Ježice, Maribora, Slovana, Ilirije, Celja in Prul. Naša ekipa je zasedla ponovno odlično tretje mesto.

Na pionirskem festivalu šolskih ekip pa je ekipa pionirk OŠ Cvetko Golar Trata spet osvojila zavidljivo drugo mesto.

Marljivi člani kluba so v tem letu v dvorani TVD Partizan organizirali tudi prvi košarkarski ples, ki je bil zelo dobro obiskan, saj je bilo v Loki privržencev košarke že zelo veliko.

Leto 1971 – Poglabljeno sodelovanje med klubom in osnovnimi šolami

V letu 1971 je člane zopet vodil in treniral Peter Kafol, Duško Balderman pa mu je pomagal, še zlasti pri vodenju tekem. Ekipa je v slovenski ligi zasedla vidno peto mesto.

V ekipi so poleg igralcev iz sezone 1970 igrali tudi Boris Pešelj in Pavle Habjan, v jesenskem delu pa še Janez Sušnik, Mišo Cerovski in Staniša. To leto je nastopala tudi druga moška članska ekipa v gorenjski ligi.

Vodenje članic je od P. Kafola, ki je vskočil prejšnje leto, prevzel in vodil Janez Nastran. Z njimi je v dvanajstčlanski ligi zasedel solidno 5. mesto. V ligi je že dve leti kraljevala ekipa Jesenic,

ki je nadigrala tudi ekipo Olimpije, povratnico iz zvezne lige. Spet je bila v naši ekipi najboljša strelka Tanja Strel z 214 koši. Poleg nje in igralk iz prejšnje sezone je novi trener pritegnil še I. Potnar, D. Berginc in Poljančevo.

Mladinci so tekmovali na polfinalnem turnirju v I. ljubljanskem področju (enem od štirih), zasedli med 10 ekipami dobro 3. mesto, kar pa ni zadoščalo za uvrstitev na finalni turnir.

Mladinke so igrale na turnirju za republiško prvenstvo v Mariboru in dosegle sedmo mesto v Sloveniji.

Pionirji so tekmovali v I. ljubljanskem področju, a niso zdržali do konca ...

Pionirke, vodil jih je T. Pogačnik, so tekmovali na republiškem prvenstvu (kot ŠŠD Trata) v Anhovem in med sedmimi udeleženkami zasedle četrto mesto v republiki.

Na pionirskem festivalu osnovnošolskih ekip pionirk je ponovno sodelovala ekipa OŠ Cvetko Golar Trata. Na finalnem turnirju v Mariboru je osvojila odlično tretje mesto. Sodelovale so še ekipe OŠ Žiri, OŠ Valentin Vodnik Ljubljana in OŠ Murska Sobota.

V tem letu se je še posebno okrepilo sodelovanje z osnovnimi šolami v Škofji Loki in na Trati, kjer so trenirali številni mladi in se vzgajali novi igralci, ki so kasneje nadomestili starejše. Politika kluba je bila osnovana vseskozi na lastnih kadrih. Strokov-

1

Ilirija	22	18	4	1614:1323	36
Vrhnika	22	17	5	1952:1710	34
Celje	22	15	7	1692:1485	30
Triglav	22	14	8	1646:1546	28
Kroj	22	12	10	1922:1831	24
Maribor	22	11	11	1578:1625	22
Trnovo	22	10	12	1637:1620	20
Jesenice	22	9	13	1662:1686	18
Radenska	22	8	14	1739:1855	16
Lesonit	22	8	14	1531:1749	16
Ježica	22	7	15	1551:1628	14
Nanos	22	3	19	1371:1847	4 (-2)

2

Jesenice	22	21	1	1491: 920	42
Ježica	22	18	4	1517: 945	36
Olimpija	22	18	4	1304: 911	36
Maribor 66	22	14	8	1156:1054	28
Kroj	22	14	8	1255:1209	28
Maribor	22	11	11	1029:1212	22
Sobota	22	10	12	1009:1131	20
Ilirija	22	8	14	1019:1115	16
Slovan	22	8	14	1032:1185	15 (-1)
Litija	22	6	16	1037:1273	12
Konus	22	3	19	829:1353	6
Logatec	22	1	21	790:1170	2

1 Delo 1971: lestvica I.slovenske lige za moške

2 Delo 1971: Lestvica slovenske ženske lige

na pomoč šolam se je klubu obrestovala, kar je bilo vidno v celi vrsti mladih, nadarjenih igralcev, ki so se v naslednjih letih vključevali v prve ekipe.

Leto 1972 – Menjava generacij – slabši tekmovalni rezultati

V letu 1972 so člani ponovno tekmovali v SKL I. A. Vodial jih je še naprej Peter Kafol. V ekipi pa je prišlo do velikih sprememb. Praktično je cela prva petorka odšla k vojakom. Nadomestili so jih mladi, a neizkušeni igralci. V močni ligi so težko zmagovali (dosegli so 6 zmag in 16 porazov), poleg tega pa so ekipi odvzeli še točko zaradi zamude na tekmo v Mariboru. Vzrok: okvara kombija, popravilo na cesti, živčnost ...

Ekipa je med dvanajstimi udeleženci zasedla 11. mesto. Za obstanek v I. slovenski ligi se je morala boriti na dodatnem kvalifikacijskem turnirju, ki ga je organizirala KZS spomladi 1973 v Celju. Na tem tekmovanju naša ekipa ni dosegla zastavljenega cilja in ni ostala v prvi ligi, ampak je v letu 1973 tekmovala v I. B slovenski ligi.

Ženska ekipa je pod vodstvom Janeza Nastrana še naprej igrala v I. SKL. Ekipo je zapustilo nekaj članic, nekatere pa je trener vključil na novo, zlasti mlade nadarjene igralke, kot Nado Ržen, Bilbanovo in Miljkovičevo.

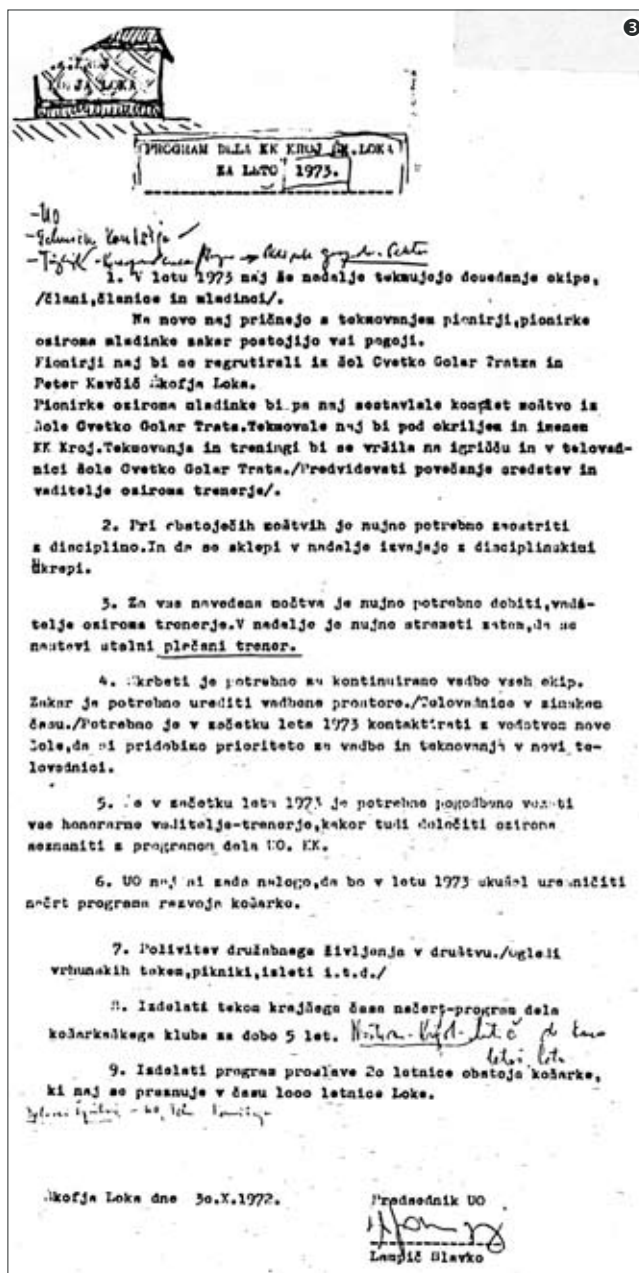
Ekipa je med desetimi udeleženkami lige dosegla le osmo mesto.

Kot že nekaj zadnjih let je bila tudi tokrat prva strelka ekipe Tanja Strel s 333 koši.

V tem letu smo poleg moške in ženske članske ekipe imeli tudi mladince, kadete, pionirje ter med ženskami mladinke in pionirke.

Mladinci so tekmovali v I. skupini slovenske mladinske lige in med 7 udeleženci zasedli 6. mesto. Mladince je prevzel in v tej sezoni vodil Boris Čajič.

Mladinke so to leto na prvenstvu Slovenije osvojile sedmo mesto.

3 Program dela KK Koroška Loka za leto 1973

Tega leta smo organizirali v Škofji Loki finale slovenskega prvenstva za pionirke, ki je potekalo v telovadnici OŠ Cvetko Golar na Trati. Domača ekipa je med šestimi udeleženkami zasedla 5. mesto. Ekipo so zopet sestavljale pretežno učenke OŠ Cvetka Golarja pod vodstvom Toneta Pogačnika.

Na finalu pionirskega festivala osnovnih šol za pionirke v Šoštanju je ekipa OŠ Cvetko Golar Trata osvojila odlično drugo mesto. Sodelovale so še ekipe OŠ Žiri, OŠ D. Kumar Ljubljana in OŠ Biba Rock iz Šoštanja.

Da bi delo v klubu še razširili, popestrili in kvalitetno dvignili, je predsednik kluba Slavko Lampič v oktobru 1972 vstvu kluba predložil PROGRAM DELA KK KROJ ZA LETO 1973.

Med nalogami še posebej izstopa potreba po nastavitvi plačanega trenerja in izdelava srednjeročnega programa dela ter prizadevanje, da klub pridobi vadbene prostore v lepi novi telovadnici v novi osnovni šoli v Podlubniku.

Na osnovi teh prizadevanj je Janez Nastran že pred odhodom v vojsko napisal za tisti čas zelo temeljit in strokovno pripravljen "Predlog organizacijskega načrta za ustanovitev košarkarske šole". Po tem predlogu naj bi načrtno permanentno strokovno delo potekalo na osnovnih šolah Peter Kavčič in Cvetko Golar. Ta šola naj bi močno poživila dejavnost košarkarjev in dolgoročno dajala kvaliteten kader novih mladih igralcev in igralk, ki bi pozneje uspešno pomlajevali starejše ekipe. Program sta skupaj s predlagateljem J. Nastranom pregledala Peter Kafol in Miloš Mitič in ga sprejela, vodstvo kluba pa ga je potrdilo.

Profesionalni trener začenja pri koreninah – leto 1973

V letu 1973 je Škofja Loka dobila novo telovadnico v novozgrajeni šoli v Podlubniku. Telovadnica je merila 30 m x 15 m in imela zraven še balkon velikosti 30 m x 6 m. Velikost telovadnice je dovoljevala igranje tekem I. slovenske lige in seveda vseh drugih v dvorani. Igranje košarke se je počasi selilo v telovadnice, kjer nismo bili več odvisni od vremena. Tekme I. slovenske lige smo v tem letu sicer igrali še

na igrišču v Puštalu, ki smo ga kasneje v celoti prepustili rokometašem. Poleg telovadnice je bilo ob šoli zgrajeno tudi igrišče za košarko, nanj smo prenesli koše z igrišča v Puštalu.

Leta 1973 se je prvič v Sloveniji igralo v I. A in I. B SKL. Člani so igrali v I. B SKL in med 10 udeleženci zasedli 7. mesto.

To sezono je ekipo treniral in vodil P. Kafol, v ekipi pa so igrali Gaber, Prevodnik, Staniša, Videmšek, Pešelj, Plantarič, Vidic, Osovnikar, Čujevič, Cerovski, J. Habjan, B. Habjan, Štrekelj, Kejžar, Braniselj in Franko; torej precej pomlajena ekipa, ki še ni bila sposobna za večje podvige.

V zimskem času 1973/74 smo treninge članskih ekip iz telovadnice OŠ Cvetka Golarja prenesli v telovadnico OŠ Peter Kavčič v Podlubnik. Mlajše ekipe so še vedno trenirale v telovadnici na Trati.

Za treniranje in vodenje ženske članske ekipe smo pridobili "tujega" trenerja Tomaža Špendala. Ženska ekipa je to sezono nastopala v I. ženski SKL – zahod. Zaradi širjenja kvalitete ženske košarke je KZS prejšnjo enotno slovensko ligo razdelila na zahodni in vzhodni del. Naša ekipa je v zahodnem delu osvojila 3. mesto.

Mladinci so tekmovali v prvi skupini mladinske lige - zahod in pod vodstvom Janeza Plantariča med osmimi ekipami zasedli sedmo mesto.

Janez Plantarič, novopečeni mladi trener, pač še ni imel dosti izkušenj za delo z mladinci, zato tudi slabši uspeh.

Pionirji so tekmovali v dvanajstčlanski gorenjski ligi in zasedli 2. mesto.

Pionirje je treniral Vane Berčič in na polfinalu prvenstva Slovenije, ki je bilo v Škofji Loki, z njimi zasedel 3. mesto. Sodelovale so še ekipe Rudar iz Trbovelj, ŽKK Maribor in Fructal iz Ajdovščine.

Pionirke pod vodstvom Toneta Pogačnika so na finalu Pionirskega festivala za pionirke kot ekipa OŠ Cvetka Golarja osvojile četrto mesto.

V mesecu juniju se je Janez Nastran vrnil iz JLA in takoj prevzel mesto profesionalnega trenerja KK Kroja. Vendar ni prevzel vodenja članskih ekip, marveč je po načrtih vodstva kluba pričel skrbeti za najmlajše. Pričel je delati po leta 1972 sprejetem programu košarkarske šole s pionirji na šolah Cvetko Golar in Peter Kavčič. Pod njegovim vodstvom je treniralo okoli 90 pionirjev. Še isto poletje je organiziral skupne priprave pionirjev, mladincev in članic v obliki tabora v Žireh. Pri treningih mu je pomagal Vane Berčič. Po poročilih je tabor lepo uspel.

V tem letu smo v Škofji Loki praznovali tudi 20. obletnico začetkov košarke. V počastitev obletnice je bil organiziran turnir veteranskih ekip igralcev, ki so bili začetniki košarke v Kranju, Medvodah in Škofji Loki. Na turnirju sta sodelovali le medvoška in domača ekipa. Kranjčani so kljub obljubi zatajili.

V tem letu je klub tudi prvič organiziral memorialni turnir v počastitev preminulih članov kluba Andreja Peternelja in Ivana Demšarja.

V zimskem času 1973/74 je bila organizirana zimska občinska liga, ki jo je vodil Ivan Hafner. Tekmovanje v tej ligi se je odvijalo že v novi telovadnici v Podlubniku in v telovadnici OŠ Ivana Tavčarja v Gorenji vasi. Med osmimi udeleženci je KK Kroj nastopal s člani in mladinci ter z dvema ekipama starejših članov.

Liga je bila dobra priprava na predstoječa republiška ligaška tekmovanja.

Leto 1974 – Vrhunski rezultat ženske ekipe - osvojitev naslova prvaka Slovenije

Klub je tudi v tem letu vodila izkušena skupina funkcionarjev pod vodstvom predsednika Slavka Lampiča. Trener Janez Nastran pa je v teku tega leta prevzel tehnično vodstvo kluba. Za finance je v klubu – že od leta 1971 - skrbela Polona Polajnar.

Janez Nastran, ki je profesionalno vodil košarkarsko šolo za pionirje, si je priskrbel za nemoteno in kvalitetno delo še nove sodelavce. V ta namen je organiziral praktične in teoretične tečaje z izpiti ob koncu.

Delo z ženskimi ekipami pa je potekalo še vedno z amaterskimi trenerji in pomočniki. Pokazalo se je, kako bi tudi delo z ženskimi ekipami potekalo mnogo kvalitetneje, če bi jih vodil profesionalni trener. O tem se je v klubu mnogo razmišljalo, vendar finančno stanje kluba tega nikakor ni dopuščalo.

Število ekip, ki so tekmoval, se je še povečalo. V ligah so igrali člani, članice, mladinci, pionirji in pionirke. Na turnirjih za prvenstvo Slovenije pa so sodelovali tudi kadeti in mladinke.

Člani so pod vodstvom Petra Kafola igrali potem, ko je KZS spet nekoliko spremenila sistem ligaških tekmovanj v II. slovenski ligi - center in med dvanajstimi udeleženkami zasedli

Delo 1974: Poročilo s tekme z Žirovkami

PRVENSTVO SLOVENIJE ZA MLADE OMLADINCE (kadete) 1974:

Takmičenje je otvorenog tipa s predtakmičenjem po grupama:

I grupa: SLOVAN (Lj.), BEŽIGRAD 74 (Lj.), i JEŽICA (Lj.)

II grupa: OLIMPIJA (Lj.), ILIRIJA (Lj.) i ŽKK MARIBOR

III grupa: MEDVODE, TRIGLAV (Kranj), i KTROJ (Škofja Loka)

IV grupa: RUDAR (Trbovlje), HRASTNIK, LITUA i ZAGORJE

Takmičenje je završeno finalom 17. novembra.

1 Ekipa leta 1974: Balderman, J. Habjan, Prevodnik, Dolinar, Štrekelj, Jakšič, čepijo Gaber, Košir, Cerovski, Pokorn, Pešelj in Čujevič ter trener Kafo!; manjka jo Franko, Vidic in Plantarič

2 Sportske novosti I. 1974 Kadetsko prvenstvo Slovenije

SLOVENSKA KOŠARKARSKA LIGA — ŽENSKE

Hiter konec

V Škofji Loki se menda ura še ni iztekla, ko sta sodnika končala tekmo

LJUBLJANA — Košarkarice Marles so se nepričakovano dobro upirale Olimpiji v Ljubljani, Ježica pa je s precej sreče odnesla točki iz Škofje Loke. Na zaostalo tekmo med Ilirijo in Marlesom bo treba še nekaj časa počakati, ker so se aMriborčanke pritožile na odločitev TK KZS, ki je odločila, da morata ekipi tekmo ponovno odigrati.

Kroj : Ježica
61:62 (36:30)

ŠKOFJA LOKA — Telovadnica Ob v Podlubniku, gledalcev 40, sodnika Hojs in Dobec (oba LJ).

KROJ: Joženko 6, Vrbinc 8, Strel 26, Miljkovič 8, Štaniša 4, Bilen 2, Krmec Balderman 11.

JEŽICA: Plevnik 8, Šturm 17, M. Oves 11, Gumpelj 2, Mavec 13, Dobrava 8.

Igra je bila ves čas dokaj izenačena in tudi groznej kvaliteta. Domačinke so vodile ves prvi polčas, razlika pa je bila nekajkrat med 10 točk. Najbolj razburili so pa le bilo v prvih minutah nadaljevanja, ko so gostje izenačili in povedle, vendar si bistrvo prednosti niso moge prihraniti. Proti koncu so se izi Ločanke temo približale, deset sekund pred koncem pa so po napadu gostj 4. dobile loch. Ko so se imeli priložnost zmagati, pa sta sodnika na splošno presenečenje kar končala tekmo.

F. PORCICH

Delo 1974: Poročilo z dramatične tekme z Ježico v rednem delu

deveto mesto. Ekipa je bila mlada, neizkušena in tudi najnižja po višini med vsemi nastopajočimi, poleg tega pa trener ni bil zadovoljen z obiskom treningov in ne z zavzetostjo.

Mladinci, ki jih je vodil Vane Berčič, so nastopali v osemčlanski A skupini II. slovenske regionalne mladinske lige in osvojili 3. do 4. mesto.

V Škofji Loki je bilo organizirano polfinalno prvenstvo kadetov Slovenije, ki je bilo odigrano v novi telovadnici v Podlubniku. Kadeti KK Kroj so zasedli tretje mesto v polfinalu, po igrah v malem finalu pa so bili končno osmi v Sloveniji.

Pionirji so tekmovali v devetčlanski conski pionirski ligi. Vodil jih je Janez Nastran. Zasedli so solidno tretje mesto.

Tudi v ženski konkurenci je klub tekmoval kar s tremi ekipami: članicami, mladinkami in pionirkami.

Članice so v tem letu vadile zelo zavzeto pod vodstvom trenerja Andreja Grahka, kajti po ponovni spremembi sistema ligaških tekmovalj so igrale spet v enotni I. SKL za ženske.

Ekipa se je vso sezono hrabro borila, premagovala favorizirane tekmice in po končanem rednem delu delila prvo mesto z ekipo Ježice.

1

Konačna tabela (u konkurenciji):					
KROJ (Škofja Loka)	10	8	2	726:533	16
JEŽICA (Ljubljana)	10	8	2	642:504	16
MARLES (Maribor)	10	7	3	580:506	14
ILIRIJA (Ljubljana)	10	3	7	481:549	6
POMURJE (M. Sobota)	10	3	7	468:662	6
VRHNIKA	10	1	9	494:637	2

KROJ SE BORIO U KVALIFIKACIJAMA ZA SAVEZNU LIGU.

Za končno odločitev o prvaku Slovenije je bilo potrebno z ekipo Ježice odigrati še dodatno tekmo na nevtralnem igrišču v hali Tivoli. Po hudi borbi, v polčasu je bil izid še izenačen, je naši ekipi uspel veliki met, saj so uspele premagati favorizirano ekipo Ježice.

KK Ježica : KK Kroj 52 : 61 (24 : 24)

Na odločilni tekmi za prvaka Slovenije je bila najboljša strelka Tanja Strel s 26 koši.

V ekipi slovenskih prvakinj, ki jih je vodil in treniral Andrej Grahk, so igrale (slika 3): Stojce: Potnar, Vrbinc, Miljkovič, Balder-

1 Sportske novosti 1974 Končna tabela I. SKL za ženske

2 Najboljša strelka odločilne tekme Tanja Strel

man, Milič, trener Grahek; Čepijo: Ržen, Nemec, Biček, Strel, Jesenko.

Ista ekipa je odpotovala tudi na kvalifikacije v Srbijo.

Kvalifikacije za zvezno ligo so bile v Nišu s šestimi udeleženci. Sodelovale so republiške prvakinja: iz Srbije ekipa Studenta iz Niša, iz Vojvodine ekipa Partizana iz Novega Sada, iz Makedonije ekipa Vardarja iz Skopja, iz BIH ekipa Jedinstva iz Tuzle, iz Kosova ekipa Univerzita iz Prištine ter ekipa Kroja.

Naša ekipa je ob dveh zmagah in treh porazih zasedla četrto mesto in se v zvezno ligo ni plasirala, je pa v petdnevni borbah zapustila zelo dober vtis.

Najboljša strelka ekipe je bila spet Tanja Strel.

Mladinke, vodil jih je Andrej Grahek, so prišle preko polfinala v Škofji Loki do slovenskega finala, ki ga je prav tako v Škofji Loki organiziral KK Kroj in od štirih ekip osvojile tretje mesto v Sloveniji. V ekipi so igrale Irma Tomc, Alenka Pretnar, Luči Temelkov, Simona Rajšter, Nives Libič, Joža Habjan, Andreja Potokar, Zdenka Medved, Tatjana Vrhovc, Vojka Melihen in Ivanka Rus.

Tudi v najmlajših kategorijah deklic so bili v tem letu doseženi zelo lepi rezultati.

Tone Pogačnik je vodil in treniral pionirke, ki so na prvenstvu Slovenije osvojile peto mesto.

Pionirke OŠ Cvetko Golar so sodelovale na pionirskem festivalu. Na finalu v Šoštanju so bile druge. Sodelovale so ekipe iz Žirov, Slovenskih Konjic in V. Vodnik iz Ljubljane.

4

POROČILO					
o delu in rezultatih telesno kulturne organizacije od 1.1. do 30.6.1975					
1. Organizacija: KK Kroj					
2. Tekmovalne dejavnosti:					
a) število članstva: 118					
število ekip: 7					
b) tekmovanja v katerih sodelujejo:					
članice: I. SKL					
pionirke: Gorenjske lige					
členi: II. SKL 2. skupina					
mladinci: II. mladinske lige					
kadeti: I. SKL					
pionirji A in B: Gorenjske lige					
o) treningi:					
članice	3x	tedensko	skupno	64	64
pionirke	2x	"	"	45	
členi	3x	"	"	66	
mladinci	2-3x	"	"	57	
kadeti	2-3x	"	"	58	
pionirji A in B	4x	"	"	183	
d) trenerji:					
članice: Grahek pomočnik Pešelj					
pionirke: Grahek					
členi: Kofol					
mladinci: Berčič					
kadeti: Nastas					
pionirji A in B pomočnik Cerovski					

3 Ekipa prvakinja Slovenije leta 1974

4 Poročilo tehničnega vodje za prvo polletje 1975

5 Ekipa mladink leta 1974

V letu 1975 ekipa članic končno v zvezni ligi

Kako resno je novi tehnični vodja Janez Nastran zastavil delo, lahko vsaj nekoliko razberemo iz njegovega polletnega poročila o delu kluba.

V letu 1975 so člani igrali v II. SKL - gorenjska skupina. Osvojili so prvo mesto brez poraza in si pridobili možnost nastopa na kvalifikacijah za napredovanje v I. B SKL. V dveh srečanjih z ekipo Zelena jama iz Ljubljane so bili obakrat uspešni in tako jeseni napredovali v I. B SKL. Ekipo je vodil in treniral Peter Kafol. V tem letu je bilo v ekipi štiri do pet kvalitetnih igralcev, ostali so bili manj izkušeni. B SKL ni bila v nobenem primeru več rekreacijska liga, temveč je že tvorila prehod k višji, kvalitetnejši košarki. Strokovni svet se je zato odločil, da ekipo odločno prenovimo in pomladimo. V ta namen smo združili ekipe kadetov, mladincev in članov, da bi iz tega dobili kar najboljšo zasedbo za prvo ekipo. Treninge je od dotedanjega trenerja Kafola prevzel Duško Balderman ob pomoči Vaneta Berčiča.

Ekipa mladincev je pod vodstvom Vaneta Berčiča igrala v gorenjsko - ljubljanski skupini slovenske mladinske lige. Po zasedenem 4. mestu spomladi so končno zasedli 3. mesto.

Kadeti, ki jih je vodil Janez Nastran, so se prebili na četrtfinalni turnir, ki ga je v telovadnici OŠ Peter Kavčič organiziral KK Kroj.

Domačini so zasedli 2. mesto in se plasirali v polfinale. Kasneje v polfinalu so bili četrti oziroma sedmi do osmi v končni razvrstitvi.

Pionirji iz košarkarske šole Janeza Nastrana so po kvalitetnem treniranju v tem letu že pokazali svojo kvaliteto. Na gorenjskem prvenstvu so zasedli drugo mesto in se plasirali na slovensko prvenstvo, kjer so po tretjem mestu v polfinalu zasedli končno peto do šesto mesto v Sloveniji.

Članice je na začetku sezone še vodil Andrej Grahek, vendar je sredi prvega dela prvenstva zaradi službene preobremenjenosti odstopil. Za novega trenerja je KK Kroj pridobil prof. Marka Erznožnika. V SKL ligi za članice, kjer je nastopalo deset ekip, so Ločanke to leto zasedle 3. mesto, v resnici pa so bile druge, saj je ekipa Olimpije nastopala izven konkurence. S tako visokim plasmajem so si zagotovile nastop v I. ZKL zahod za ženske (slovensko - hrvaška liga) v sezoni 1975/1976.

Ekipa je v pripravljalnem obdobju igrala na dokaj močnem turnirju za pokal revije Jana in zasedla drugo mesto.

Tako uspešna igra Ločank je končno pritegnila tudi pozornost vodstva slovenske ženske reprezentance. V reprezentanco Slovenije za ženske sta bili tako v tem letu povabljeni Baldermanova in Rženova. Pod vodstvom trenerja Olimpije in slovenske reprezentance Debevca sta nastopili na turnirju republiških reprezentanc Bratstva in enotnosti v Kotorju.

1

MLADINCI					
Trnovo	9	9	0	719:494	18
Kladivar	10	8	2	780:655	16
Domžale	10	7	3	683:599	14
Kroj	10	7	3	701:606	14
Prule	9	5	4	550:611	10
Savsko naselje	10	4	6	761:717	8
Jesenice	10	4	6	579:642	8
Kamnik	9	3	6	573:576	6
Šenčur	9	1	8	513:818	2
Sava	10	0	10	550:718	0

2

Olimpija	18	18	0	1360: 803	36
Ježica	18	15	3	1250: 828	30
Kroj	18	14	4	1002: 835	28
Slovan	18	9	9	917: 992	18
Ilirija	18	8	10	932: 899	16
Marles	18	8	10	975:1014	16
Kladivar	18	7	11	981:1088	14
Vrhnika	18	5	13	839:1131	10
Kovinotehna	18	4	14	762:1075	8
Pomurje	18	2	16	806:1157	4

1 Lestvica prvega dela mladinskega prvenstva v gorenjsko - ljubljanski ligi

2 Končna lestvica I. SKL za ženske v letu 1975

V tem letu je bila ekipa članic Kroja tudi nominirana za najboljšo ekipo na Gorenjskem. Poleg naše ekipe so bile v konkurenci še ekipe hokejistov iz Kranjske gore in Jesenic, kole-sarji Save iz Kranja in vaterpolisti Triglava iz Kranja.

V poletnih mesecih so ženske KK Kroj igrale prijateljske tek-me z mladinkami Češkoslovaške in SFRJ, ki so trenirale v Škofji Loki.:

Kroj : Češkoslovaška 48 : 60
Kroj : SFRJ 49 : 60 (polčas 28 : 24)

KK Kroj je velikokrat prevzel organizacijo prvenstva za mlaj-še kategorije, saj smo v Škofji Loki imeli dve telovadnici in kar 4 igrišča, kjer so se lahko odvijale tekme. Tako smo tudi v tem letu organizirali polfinalni turnir, slovensko prvenstvo za pionirke v telovadnici OŠ Peter Kavčič v Podlubniku. Poleg domačink so sodelovale še ekipe Ježice in Bežigrada 74. Do-mače igralko so osvojile drugo mesto in v končni razvrstitvi peto do osmo mesto v Sloveniji.

V zimskem času 1975/76 se je začela hrvaško - slovenska žen-ska liga ali ZKL zahod. Iz Slovenije so sodelovale tri ekipe, poleg igralk Kroja še ekipi Olimpije in Ježice iz Ljubljane. Za Hrvaško so nastopale 4 ekipe in sicer Industromontaža iz Zagreba, Ju-goplastika iz Splita, Jedinstvo iz Ogulina in Šibenka iz Šibenika.

Začetek je bil obetaven. Na domačem terenu je ekipa pripra-vila pravo senzacijo, saj je bila renomirana ekipa Jugoplastike

iz Splita prepričljivo poražena v telo-vadnici v OŠ v Podlubniku.

Ločanke je vodil in treniral prof. Mar-ko Erznožnik ob pomoči Petra Kafola.

Po obetavnem začetku je prišla vse bolj do izraza neizkušenost domače ekipe in velika napornost dolgih po-tovanj. Ob le dveh zmagah in desetih porazih je ekipa zasedla sedmo – za-dnje mesto.

Za Kroj so nastopile: Mira Jesenko, Zlata Tavčar, Nuša Vrbinc, Tanja Strel - Mihovilovič, Olga Milkovič, Joža Habjan, Nada Ržen, Jelka Potnar, Tina Nemec, Nada Biček in Biserka Balder-man. Pomagali sta tudi dve igralki KK Jesenic in sicer Deja Pahar in Mira Vudrič - Potočnik.

Vodstvo kluba v tem letu je bilo še isto, vodil ga je predsed-nik Slavko Lampič, le blagajniške posle je prevzela nova moč – Irena Rešek.

ZVEZNA KOŠARKARSKA LIGA — ŽENSKE

Podvig Kroja

Škofjeločanke prepričljivo premagale Jugoplastiko — Zagrebčanke na vrhu

Kroj : Jugoplastika 61:48 (30:24)

ŠKOFJA LOKA — Telovadnica OŠ v Podlubniku, gledalcev 150, sodnika Zala (Sl. Kenjere) in Petrič (Karlavac).

KROJ: Jesenko 2, Vrbinc 18 (2:4), Rjen 11 (1:1), Nemec 4, Balderman 3 (1:3), Pahar 12, Potnar 4 (2:4).

JUGOPLASTIKA: Pijlović 3 (1:1), Kustić 19 (2:4), Boban 3 (1:1), Solari 4, Ratajčević 4, Gadžić 1 (1:1), Badić 7 (1:1).

Tokrat so domačinke upoštevale navodila trenerja Krznovića in po 10 minutah sročanja vili-le visokan Dalmatinskim svoj način igre, obenem pa izkoristile je njihove napake. To jim je za-gotovilo zadnjo vodstvo in s tem zmagoslov, ki jim je pri-nesla četrto prvenstveno točko. Liga je bila dokaj povprečna.

Domačinke so skor povedle 4:0, toda gostje so bile, pred Kupče v naslednjih minutah us-pešnoje in v 9. minuti so se imele 6 točk prednosti (16:8). Po-tem 7 minut niso dale koga, do-mačinke pa so medtem dosegle 14 točk. Lepo prednost so v na-daljšnosti le povečale. Sredi dru-gica počasa so se povlele na 19 točk. Pričakovati je bilo, da bo-do gostje spremenile način ig-re, a ga niso. Domačinke so za-grale umirjeno, da ne bi napra-vile naslednje priložnosti za kma-go. Gostje so to izkoristile in mi-nile razliko.

Prepričljiva zmaga domačink je zahtevala največji delot-na us-peh pa so prispevale manjše ig-ralko, ki so morale biti varni visokih gostij še posebej aktivni- P. POKORNIK

Poročilo v Delu Podvig Kroja

3

POREDAK						
Industromontaža	12	12	0	903:549	24	+354
Olimpija	12	9	3	818:656	18	+162
Jugoplastika	12	6	6	617:659	12	-42
Šibenik	12	5	7	608:733	10	-125
Jedinstvo	12	4	8	686:771	8	-85
Ježica	12	4	8	639:703	8	-64
Kroj	12	2	10	657:852	4	-195

3 Končna lestvica ženske zvez-ne košarkarske lige – zahod 1975/76

4 Igralke KK Kroja na letališču v Splitu

Košarka se seli v dvorane v letu 1976

V tem letu so se tekme vseh selekcij, tudi najmlajših, preselile v dvorane. Vendar je postala zasedenost zlasti obeh večjih telovadnic v popoldanskem času zaradi vse obsežnejših izven šolskih dejavnosti zelo velika in klub je moral za svoje najmlajše selekcije koristiti tudi ostale mini telovadnice, ki sicer za normalno delo niso bile primerne.

Moška ekipa je igrala v II. slovenski ligi (liga se je delila na vzhod in zahod) in dosegla med desetimi udeleženci šesto mesto. Ekipa je igrala v telovadnici v Podlubniku in sicer od aprila do oktobra.

Moštvo je treniral in vodil Dušan Balderman. Ekipo so sestavljali mladi igralci: Tomažin, Selak, J. Habjan, Eržen, I. Dolenc, Sešek, P. Habjan, Štrekelj, T. Dolenc. Pri tekmah je Dušan Balderman poleg vodenja igre pomagal tudi z igranjem in s svojimi bogatimi izkušnjami.

Mladinci Kroja so pod vodstvom Vaneta Berčiča zasedli v gorenjsko - ljubljanski skupini četrto mesto. V ekipi so igrali: Štrekelj (igral je že tudi pri članih), Šubic, Hauptman, Vujič, Nardoni, Stančar, Peternelj, Porenta in Hafner ter še nekateri drugi.

Kadete je to leto še vedno vodil Janez Nastran. Med osmimi udeleženci lige so zasedli tretje mesto.

Rezultati že skoraj triletnega resnega dela s pionirji v košarkarski šoli so bili vse bolj opazni, saj sta kar dve ekipi pionirjev (A in B) na Gorenjskem zasedli prvo in drugo mesto.

A pionirsko ekipo pod imenom Mladi rod je vodil Janez Nastran ob pomoči Primoža Križaja. Ekipo B pod imenom Jelovica Trata, katere večino so predstavljali pionirji iz OŠ Cvetko Golar Trata, je vodil Jure Štancer. V finalu je skupna ekipa premočno osvojila gorenjsko prvenstvo.

Članice je po odstopu prof. Marka Erznožnika ponovno prevzel in vodil trener Peter Kafol. Ekipa pa se je precej pomladila. Večinoma so bile v ekipi mlajše igralkke brez zadostnih izkušenj za igranje v kvalitetni ženski slovenski ligi. Starejše igralkke so jim sicer še pomagale, vendar so zaradi službenih in drugih

1

LESTVICA					
Olimpija	18	17	1	1273: 803	34
Branik	18	14	4	1063: 855	28
Ježica	18	11	7	1022: 894	22
Ilirija	18	11	7	982: 980	22
Maribor	18	9	9	941:995	18
Kladivar	18	8	10	1092:1107	16
Kroj	18	8	10	1015: 972	16
Slovan	18	7	11	897: 911	14
Pomurje	18	4	14	782:1097	8
Litija	18	1	17	638:1062	2

2

Kras	18	14	4	1429:1276	18
Ljubljana	18	11	7	1394:1275	22
Koper	18	17	7	1300:1198	22
Lesonit	18	10	8	1490:1442	20
Medvode	18	10	8	1297:1278	20
Kroj	18	9	9	1398:1451	18
Salonit	18	8	10	1340:1366	16
Zelena jama	18	7	11	1294:1390	14
Kamnik	18	7	11	1180:1241	14
Prule	18	3	15	1180:1374	6

1 Delo 1976: Končna lestvica II. SKL-zahod

2 Pionirji obeh naših ekip se veselijo kolajn za osvojeno prvo in drugo mesto

3 Končna lestvica I. SKL ženske pomladi 1976.

obveznosti dokaj neredno trenirale in igrale, zato bila kvaliteta igre te ekipe precej slabša, kot je bila minula leta.

Nastopile so v I. SKL in zasedle sedmo mesto med desetimi ekipami. Imele so še nekaj dobrih trenutkov (v tekmi z renomirano Olimpijo so tesno izgubile), dobile so osem tekem in jih deset izgubile.

Tudi v letu 1976 je v reprezentanci Slovenije igrala Nada Ržen. Reprezentanca je v juniju igrala na turnirju Bratstva-jedinstva v Šibeniku.

Na prvenstvu Gorenjske smo sodelovali tudi z mladinkami in pionirkami. Prve so zasedle tretje mesto, druge pa četrto.

KK Kroj se je seveda udeleževal tudi različnih športnih in družabnih prireditev v občini samostojno ali v sklopu vseh športnih kolektivov.

4 Članstvo KK Kroja na Paradi mladosti v letu 1976

Dodatek: Pregled rezultatov od leta 1955 - 1977

1954/1955

ČLANI
III. SLOVENSKA LIGA
prvo mesto

1	2	3	4	5
6	4	0	2	226 : 202

1956

ČLANI
II. SLOVENSKA LIGA
peto mesto

10	4	0	6	422 : 414
----	---	---	---	-----------

PRIJATELJSKE TEKME

10	5	0	5	911 : 900
----	---	---	---	-----------

1957

ČLANI
LJUBLJANSKA REGIONALNA LIGA
prvo mesto

6	5	0	1	461 : 350
---	---	---	---	-----------

PRIJATELJSKE TEKME

20	10	0	10	1186 : 1220
----	----	---	----	-------------

1958

ČLANI
II. SLOVENSKA LIGA
četrto mesto

1	2	3	4	5
10	5	0	5	482 : 390

1959

ČLANI
II. SLOVENSKA LIGA
peto mesto

14	4	1	9	747 : 841
----	---	---	---	-----------

PRVENSTVO TVD PARTIZANA
SLOVENIJE
drugo mesto

4	3	0	1	303 : 187
---	---	---	---	-----------

1960

ČLANI
II. SLOVENSKA LIGA
šesto mesto

16	6	1	9	900 : 860
----	---	---	---	-----------

LEGENDA:

Vrsta kolone in pomen:

- 1 število tekem
- 2 dobljene tekme
- 3 neodločene tekme
- 4 izgubljene tekme
- 5 dani in prejeti koši

PRIJATELJSKE TEKME

1	2	3	4	5
9	2	0	7	469 : 533

ZIMSKO PRVENSTVO GORENJSKE
četrto mesto

8	1	1	6	396 : 459
---	---	---	---	-----------

POKAL MARŠALA TITA

4	2	0	2	222 : 229
---	---	---	---	-----------

II. EKIPA
GORENJSKA LIGA
tretje mesto

8	2	0	6	368 : 509
---	---	---	---	-----------

MLADINKE
GORENJSKA LIGA
drugo mesto

6	4	0	2	129 : 131
---	---	---	---	-----------

1961

ČLANI
I. SLOVENSKA LIGA
sedmo mesto

20	7	0	13	1119 : 1141
----	---	---	----	-------------

PRIJATELJSKE TEKME

4	1	0	3	165 : 215
---	---	---	---	-----------

MLADINKE
GORENJSKA LIGA
drugo mesto

7	3	0	4	138 : 144
---	---	---	---	-----------

PRIJATELJSKE TEKME

1	2	3	4	5
6	1	0	5	133 : 174

1962

ČLANI
GORENJSKA ZIMSKA LIGA
drugo mesto

4	2	0	2	229 : 338
---	---	---	---	-----------

PRVENSTVENE TEKME

I. SKL
dvanajsto mesto

22	5	0	17	1258 : 1414
----	---	---	----	-------------

PRIJATELJSKE TEKME

7	2	0	5	359 : 394
---	---	---	---	-----------

MLADINKE
GORENJSKA LIGA
prvo mesto

3	2	0	1	106 : 70
---	---	---	---	----------

PRIJATELJSKE TEKME

3	1	0	2	85 : 107
---	---	---	---	----------

Pionirji so na slovenskem prvenstvu zasedli četrto mesto.

1963

ČLANI
II. SLOVENSKA LIGA
prvo do drugo mesto (delitev prvega mesta z ekipo Moste
Ljubljana)

13	11	0	2	934 : 761
----	----	---	---	-----------

LEGENDA:
Vrsta kolone in pomen:
1 število tekem
2 dobljene tekme
3 neodločene tekme
4 izgubljene tekme
5 dani in prejeti koši

ZIMSKO PRVENSTVO GORENJSKE - TURNIR
drugo mesto

1	2	3	4	5
4	2	0	2	204 : 200

PRIJATELJSKE TEKME

9	5	0	4	591 : 526
---	---	---	---	-----------

MLADINCI PRIJATELJSKE TEKME

5	2	0	3	274 : 241
---	---	---	---	-----------

GORENJSKO PRVENSTVO
prvo mesto

10	9	0	1	555 : 386
----	---	---	---	-----------

ŽENSKA EKIPA V OKVIRU GORENJSKE-MLADINKE
drugo mesto

5	3	0	2	126 : 103
---	---	---	---	-----------

PIONIRJI V OKVIRU GORENJSKE
tretje mesto

8	3	0	5	212 : 250
---	---	---	---	-----------

PIONIRJI SLOVENSKO PRVENSTVO
Polfinale (Šk. Loka) drugo mesto
Finale četrto mesto

1964

ČLANI I. SLOVENSKA LIGA
deveto mesto

18	7	0	11	1013 : 1098
----	---	---	----	-------------

PRIJATELJSKE TEKME

4	2	0	2	209 : 203
---	---	---	---	-----------

ZIMSKA LIGA NA GORENJSKEM
drugo mesto

1	2	3	4	5
8	3	1	4	453 : 474

MLADINCI
GORENJSKA
drugo mesto

21	13	0	8	872 : 687
----	----	---	---	-----------

PIONIRJI
GORENJSKA
prvo mesto

16	13	0	3	580 : 270
----	----	---	---	-----------

V finalu slovenskega prvenstva so bili četrti v polfinalni skupini.

MLADINKE
GORENJSKA
drugo mesto

5	3	0	2	124 : 130
---	---	---	---	-----------

1965

ČLANI
I. SLOVENSKA LIGA
osmo mesto

18	6	0	12	1176 : 1254
----	---	---	----	-------------

PRIJATELJSKE TEKME

4	1	0	3	235 : 239
---	---	---	---	-----------

MLADINCI
POLFINALE SLOVENSKEGA PRVENSTVA
peto do šesto mesto

MLADINKE
GORENJSKA
četrto mesto

LEGENDA:

Vrsta kolone in pomen:

- 1 število tekem
- 2 dobljene tekme
- 3 neodločene tekme
- 4 izgubljene tekme
- 5 dani in prejeti koši

1966

ČLANI

II. SLOVENSKA LIGA

prvo mesto

 1	 2	 3	 4
14	14	0	914 : 662

ČLANI

II. EKIPI (SUHA)

GORENJSKO PRVENSTVO

prvo mesto

10	9	1	609 : 462
----	---	---	-----------

Mladinci so osvojili drugo mesto na Gorenjskem.

PIONIRJI

GORENJSKO PRVENSTVO

drugo mesto

6	3	3	159 : 152
---	---	---	-----------

ČLANICE - MLADINKE

GORENJSKO PRVENSTVO

drugo mesto

6	3	3	170 : 142
---	---	---	-----------

1967

ČLANI

I. SLOVENSKA LIGA

sedmo mesto

18	8	10	1160 : 1222
----	---	----	-------------

PRIJATELJSKE TEKME

8	7	1	496 : 384
---	---	---	-----------

II. EKIPI (SUHA)

GORENJSKA LIGA

osmo mesto

 1	 2	 3	 4
14	1	13	707 : 889

MLADINKE - ČLANICE

GORENJSKA LIGA

četrto mesto

8	4	4	249 : 230
---	---	---	-----------

MLADINKE

GORENJSKA LIGA

tretje mesto

4	2	2	111 : 109
---	---	---	-----------

MLADINKE

SLOVENSKO PRVENSTVO - TURNIR V ŠKOFJI LOKI

peto mesto

1968

ČLANI

I. SLOVENSKA LIGA

delitev prvega do tretjega mesta

18	12	6	1209 : 1132
----	----	---	-------------

PRIJATELJSKE TEKME

14	11	3	1110 : 894
----	----	---	------------

KVALIFIKACIJE ZA II. ZVEZNO LIGO JUGOSLAVIJE V TUZLI

tretje mesto

KK Kroj : KK Jedinstvo 67 : 45, polčas 32 : 30

KK Kroj : KK Karlovac 67 66 : 89, polčas 34 : 42

KK Kroj : KK Maribor 68 : 79, polčas 36 : 31

KK Kroj : KK Lokomotiva 51 : 52, polčas 26 : 20

KK Kroj : KK Sloboda 76 : 71, polčas 39 : 32

LEGENDA:

Vrsta kolone in pomen:

1 število tekem

2 dobljene tekme

3 izgubljene tekme

4 dani in prejeti koši

ČLANICE
I. SLOVENSKA LIGA
šesto mesto

1	2	3	4
18	8	10	673 : 754

MLADINKE
POLFINALE SLOVENSKEGA PRVENSTVA
drugo mesto

3	2	1	65 : 71
---	---	---	---------

MLADINCI
POLFINALE SLOVENSKEGA PRVENSTVA
tretje mesto

PIONIRJI
PRVENSTVO SLOVENIJE
sedmo do deveto mesto

1969

ČLANI
I. SLOVENSKA LIGA
deseto mesto

20	7	13	1206 : 1266
----	---	----	-------------

PRIJATELJSKE TEKME

6	1	5	373 : 406
---	---	---	-----------

ČLANICE
I. SLOVENSKA LIGA
peto mesto

18	8	10	832 : 777
----	---	----	-----------

MLADINCI
LJUBLJANSKA SKUPINA
deveto do dvanajsto mesto

MLADINKE
PRVENSTVO SLOVENIJE - spomladanski del
drugo mesto

1	2	3	4
4	3	1	108 : 75

PIONIRJI
PRVENSTVO SLOVENIJE
peto do osmo mesto

Starejši pionirji OŠ Cvetko Golar Trata so osvojil prvo mesto.

Pionirke so v tem letu postale slovenske prvakinja.

1970

ČLANI
I. REPUBLIŠKA LIGA
šesto mesto

22	12	10	1720 : 1591
----	----	----	-------------

PRIJATELJSKE TEKME

5	4	1	498 : 422
---	---	---	-----------

ČLANICE
I. SLOVENSKA LIGA
četrto mesto

18	10	8	865 : 854
----	----	---	-----------

MLADINCI
LJUBLJANSKA II. SKUPINA
četrto mesto

18	11	7	1474 : 1164
----	----	---	-------------

PIONIRJI
SLOVENSKO PRVENSTVO-POLFINALE V ŠKOFJI LOKI
tretje mesto

Starejše pionirke OŠ Cvetko Golar Trata so osvojile drugo mesto.

LEGENDA:

Vrsta kolone in pomen:

1 število tekem

2 dobljene tekme

3 izgubljene tekme

4 dani in prejeti koši

1971

ČLANI

I. SLOVENSKA LIGA

peto mesto

1	2	3	4
22	12	10	1922 : 1831

ČLANICE

I. SLOVENSKA LIGA

peto mesto

22	14	8	1255 : 1029
----	----	---	-------------

MLADINCI

V I. LJUBLJANSKI SKUPINI

tretje mesto

18	12	6	1325 : 994
----	----	---	------------

MLADINKE

PRVENSTVO SLOVENIJE

sedmo mesto

Pionirke OŠ Cvetko Golar Trata so osvojile tretje mesto v Sloveniji.

1972

ČLANI

I. SKL I. A

enajsto mesto

22	6	16	1531 : 1804
----	---	----	-------------

ČLANICE

I. SLOVENSKA LIGA

osmo mesto

16	5	11	805 : 992
----	---	----	-----------

MLADINCI

PRVA-LJUBLJANSKA SKUPINA

šesto mesto

MLADINKE

PRVENSTVO SLOVENIJE

sedmo do osmo mesto

PIONIRJI

POLFINALE PRVENSTVA SLOVENIJE

četrto mesto

Pionirke OŠ Cvetko Golar Trata so osvojile drugo mesto.

Pionirke KK Kroj so osvojile peto mesto v Sloveniji.

1973

ČLANI

I. B SLOVENSKA KOŠARKARSKA LIGA

sedmo mesto

1	2	3	4
18	7	11	1333 : 1461

ČLANICE

L SLOVENSKA KOŠARKARSKA LIGA ZAHODNI DEL

tretje mesto

16	8	8	950 : 934
----	---	---	-----------

MLADINCI

SKL - ZAHOD

sedmo mesto

14	4	10	751 : 970
----	---	----	-----------

MLADINKE KK KROJ

LJUBLJANSKA REGIONALNA LIGA

drugo mesto

16	12	4	836 : 691
----	----	---	-----------

PIONIRJI

GORENJSKA LIGA

drugo mesto

12	10	2	590 : 439
----	----	---	-----------

LEGENDA:

Vrsta kolone in pomen:

1 število tekem

2 dobljene tekme

3 izgubljene tekme

4 dani in prejeti koši

Pionirji - slovensko prvenstvo - polfinale v Škofji Loki - so osvojili tretje mesto.

Pionirke OŠ Cvetko Golar Trata so osvojile četrto mesto v Sloveniji.

1973 - 74

ČLANI
ZIMSKA OBČINSKA LIGA

1	2	3	4
14	8	6	904 : 847

MLADINCI
ZIMSKA OBČINSKA LIGA

14	3	11	768 : 925
----	---	----	-----------

1974

ČLANI
II. SLOVENSKA LIGA CENTER
deveto mesto

22	8	14	1404 : 1531
----	---	----	-------------

MLADINCI
II. MLADINSKA LIGA - REGIJA A.
tretje do četrto mesto

14	8	6	801 : 826
----	---	---	-----------

KADETI
SLOVENSKO PRVENSTVO V ŠKOFJI LOKI
osmo mesto

PIONIRJI
GORENJSKA LIGA
tretje do četrto mesto

16	11	5	709 : 558
----	----	---	-----------

ČLANICE
I. SLOVENSKA LIGA
delitev prvega mesta

1	2	3	4
12	8	4	838 : 667

V rednem delu lige so dosegle enako število zmag kot igralke Ježice.

**V tekmi za prvaka so zmagale Ločanke:
KK Ježica - KK Kroj 52 : 61 (24 : 24).**

TAKO SO POSTALE ČLANICE PRVAKINJE SLOVENIJE

ČLANICE
KVALIFIKACIJE ZA ZVEZNO LIGO
četrto mesto med šestimi prvakinjami republik in pokrajin

Rezultati kvalifikacij v Nišu od 16. 10. 1974 do 20. 10. 1974:

Kroj : Univerzitet Priština	84 : 60 (43 : 19)
Kroj : Partizan Novi Sad	66 : 86 (30 : 36)
Kroj : Jedinstvo Tuzla	60 : 69 (31 : 28)
Kroj : Vardar Skopje	81 : 52 (38 : 24)
Kroj : Student Niš	60 : 87 (22 : 40)

MLADINKE
FINALNI TURNIR ZA PRVENSTVO SLOVENIJE
tretje mesto

PIONIRKE
PRVENSTVO SLOVENIJE
peto mesto

1975

ČLANI
II. SKL GORENJSKA SKUPINA
prvo mesto

10	7	3	701 : 606
----	---	---	-----------

Kvalifikacije za vstop v II. slovensko ligo za člane med gorenjsko in ljubljansko skupino:

LEGENDA:
Vrsta kolone in pomen:
1 število tekem
2 dobljene tekme
3 izgubljene tekme
4 dani in prejeti koši

Dvakrat zmaga z ekipo Zelena jama iz Ljubljane.

Ponovno so postali člani II. SL

MLADINCI
GORENJSKO - LJUBLJANSKA SKUPINA
tretje mesto

KADETI
PRVENSTVO SLOVENIJE
sedmo do osmo mesto

PIONIRJI
POLFINALE PRVENSTVA SLOVENIJE
tretje mesto

ČLANICE
I. SLOVENSKA KOŠARKARSKA LIGA
drugo mesto

 1	 2	 3	 4
18	14	4	1002 : 835

ČLANICE
TEKMOVANJE ZA POKAL REVIJE JANA
drugo mesto

5	3	2	291 : 263
---	---	---	-----------

PIONIRKE
GORENJSKA LIGA
peto mesto

Na odprtem prvenstvu SRS so zasedle drugo mesto v svoji skupini, končno peto do osmo mesto.

1975/76

HRVAŠKO - SLOVENSKA LIGA - ŠKL ZAHOD
sedmo mesto

12	2	10	657 : 861
----	---	----	-----------

1976

ČLANI
II. SLOVENSKA LIGA ZAHOD
šesto mesto

 1	 2	 3	 4
18	9	9	1396 : 1452

MLADINCI V DELJENI (na tri skupine) SLOVENSKI LIGI -
GORENJSKO-LJUBLJANSKA SKUPINA
tretje mesto

11	6	5	686 : 677
----	---	---	-----------

KADETI
SLOVENSKA LIGA
tretje mesto

13	10	3	886 : 678
----	----	---	-----------

PIONIRJI
GORENJSKA LIGA
prvo mesto

2	2	0	96 : 62
---	---	---	---------

ČLANICE
I. SLOVENSKA KOŠARKARSKA LIGA
sedmo mesto

18	8	10	1025 : 972
----	---	----	------------

MLADINKE
GORENJSKA LIGA
tretje mesto

PIONIRKE
GORENJSKO PRVENSTVO
četrto mesto

LEGENDA:

Vrsta kolone in pomen:

- 1** število tekem
- 2** dobljene tekme
- 3** izgubljene tekme
- 4** dani in prejeti koši

Ivan Hafner

Rast in dozorevanje košarkarskega kluba od leta 1977 do leta 1987

Leto 1977 – podjetje Lokainvest prevzame pokroviteljstvo nad klubom – Organizacijsko utrjevanje kluba

Na občnem zboru dne 21. 4. 1977 je klub prevzel ime KK LOKAINVEST Škofja Loka po novem pokrovitelju, sprejel zelo izčrpna Pravila kluba z opredelitvijo organov, ciljev in nalog kluba, pravic in dolžnosti članov in organov ter me imenoval (na prvi seji IO) za predsednika kluba in izvršnega odbora (IO) kluba. V IO so bili izvoljeni še: Peter Rozman - predstavnik pokrovitelja, Duško Balderman, Janez Berce, Boris Čajič, Avgust Hartman, Peter Kafol, Jurij Krajnik, Janez Nastran, Aleš Murn in Vlado Vastl.

Do konca maja sem predložil IO obsežen program dela kluba, ki je poleg formalno pravne konsolidacije kluba z novim pokroviteljem Lokainvestom in organizacijske utrditve in požitve obdelal predvsem opredelitev delovnih ciljev kluba.

To je bil čas po portoroških sklepih, ko smo morali žensko člansko košarko opustiti, za nosilca le-te je bil namreč določen KK Kladivar Žiri. Bili smo nosilci moške košarke in seveda mladinskih in kadetskih moških in ženskih selekcij. Tem smo posvetili največ pozornosti.

Portoroški sklepi – usoda ženske članske košarke v naslednjih letih

Čeprav se je ženska ekipa članic Lokainvesta že zgodaj spomladi leta 1977 razformirala in je ni bilo skoraj osem let več v ligaških tekmovanjih, sem sodil, da vsaj v kratkih obrisih prikažem njihovo usodo v teh letih, saj so kar v nekaj selekcijah mnogo prispevale k uspehu teh ekip.

Tanja Strel Mihovilovič, Biserka Balderman, Nada Ržen, Mira Jesenko, Joža Habjan in Jelka Potnar so prešle v selekcijo Gorenjske, katere nosilec je bil KK Kladivar iz Žirov.

Ekipa je nastopala v 1. SKL – zahod, ki je imela 10 ekip. Dekleta so hodila trenirat v Žiri, tekme pa so izmenoma igrala v Žireh in v Loki. Stalna vožnja je bila zanje izredno naporna.

V prvem kogu, ki so ga ekipe odigrale od začetka maja do konca junija 1977, je ekipa Kladivarja z desetimi zmagami ta del zaključila kot prva.

1 Slika št. 1 Ekipa KK Kladivarja, v kateri je tudi pet Ločank (manjka pa še Potnarjeva)

Tik pred zadnjim kolom prvega kroga se je poročila Nada Ržen in postala Nada Trojar.

Poleti, v avgustu je ekipa osvojila še pokal Gorenjske. Od konca avgusta do začetka oktobra 1977 so ekipe odigrale drugi-jesenski del lige (od Ločank so igrale še štiri: Jesenko, Balderman, Mihovilovič in Trojar), končale v mrtvem teku z ekipo Jeseničank, jih 4. 10. 1977 na nevtralnem terenu v Ljubljani prepričljivo premagale in se uvrstile v 1. žensko zvezno ligo-zahod.

Od slovenskih ekip so poleg Ježice, Marlesa in Bresta torej nastopale še igralkice Kladivarja (prvo tekmo so odigrale z ekipo Rade Končarja iz Slavonskega Broda doma in zmagale), ki pa

so že v 2. kolu nastopale pod imenom Gorenjska. Po končanem prvem delu so bile s tremi zmagami sedme. V tem delu so igrale le še tri naše igralkice in sicer: Baldermanova, Mihovilovičeva in Trojarjeva. Ekipo pa so okrepile nekatere igralkice Jesenic, tako Malackova, Vrdoljakova in druge.

Tekme so se igrale na Jesenicah, v Žireh in v Škofji Loki. Že v začetku drugega dela so nosile ime Gorenjska-Alpina, saj brez močnega novega pokrovitelja lige finančno ne bi zmogle.

Ekipo je v spomladanskem delu zasedla končno sedmo mesto, a se v super finale ni uvrstila. V sezoni 1978/79 je v 1. ZKL nastopila pomlajena ekipa z imenom Alpina, v njej je od Ločank igrala le še Baldermanova, Malackova se je preselila k novi enotni Olimpiji, Mihovilovičeva in Trojarjeva, ki sta se kasneje zopet aktivirali, sta prenehali z igranjem. Ob koncu sezone so iz te lige izpadle.

V drugi selekciji Gorenjske, ki je igrala v prvi slovenski ligi, so jedro predstavljale igralkice iz Kranja, a so jih okrepile tudi Ločanke, tako Habjanova, Jesenkova in še katera. Ta ekipa je v sezoni 79/80 zasedla 4. mesto v enotni ženski SKL in to že pod imenom Sava. Bile so v sezoni 80/81 celo favoritke, a se nazadnje ni tako izteklo ...

Ko smo konec aprila 1980 gostovali na Češkoslovaškem, se je tega gostovanja udeležila tudi z Jeseničankami okrepljena ženska ekipa, saj smo si naše igralkice sposodili nazaj iz drugih klubov!

2 Nada prejema poročno darilo iz rok soigralke in trenerja Kladivarja Miha Govekarja

3 Ekipa Gorenjske v Splitu 2. 1. 1978 v borbi z odlično ekipo Jugoplastike

4 Ženska ekipa na gostovanju v Pragi 1. 5. 1980

Glas Gorenjske jun. 1977 o uvrstitvi moške ekipe v republiško člansko ligo

Glas Gorenjske okt. 1977: Kadeti gorenjski prvak

1 Ekipa mlajših pionirjev jeseni 1977: Poleg nove trenerske moči Aleša Murna so še Bernard, Primož Kafol, Pagon, Štremfelj, Andrej Žumer, Krajnik, Gepič, Rihtaršič, Oblak in drugi

Portoroški sistem selekcioniranja je na začetku dal nekaj dobrih rezultatov, a se je kmalu iztrošil in se pokazal za neživljenjskega, saj je za naše razmere terjal mnogo preveč energije in časa, ki ga čisti amaterji pač nimajo. Zanimivo je že dejstvo, da so naše odlične igralkе te generacije v manj kot dveh letih igralkе kar pod šestimi imeni iste ekipe. Ni čudno, da so se počasi druga za drugo izgubile in naveličale.

K sreči pa je bilo v klubu delo z najmlajšimi kvalitetno in so v ozadju tudi v ženski košarki že rasli novi rodovi bodočih nardarjenih igralk.

Portoroški sklepi – delo z moško ekipo in z vsemi mladimi selekcijami

Moška članska ekipa je lahko napredovala v republiško ligo le v okviru gorenjske selekcije, oz. če bi bil klub najuspešnejši na Gorenjskem. To je članom po letu premora tudi uspelo in so se kot selekcija Gorenjske uvrstili v SKL (po 7. kolu so bili še drugi).

Vse boljše članice so trenirale in igralkе v Žireh, treningi mladinskih in kadetskih ekip pa so potekali v Loki, s ciljem, da se borijo za vodilno mesto na Gorenjskem in tako pridejo do zaključnih republiških tekmovanj.

Kadeti in kadetinke so res zmagali na Gorenjskem, a je bila nato po dogovoru nosilec Radovljica, ki je pobrala najboljše tudi iz Loke in igrala na prvenstvu Slovenije.

Delo s pionirji in pionirkami formalno tedaj ni spadalo v klub, marveč v okvir šolskih športnih društev (ŠŠD). Vendar je klub, ki je že nekaj let pred tem ustanovil po šolah košarkarske šole, ki so se zelo uspešno uveljavile, vedno nudil vso strokovno pomoč in bedel nad uspešnostjo njihovega dela. Ločevanje na šolske in klubske ekipe pa je bilo le formalno (na določeni tekmovalnih so ekipe nastopale pod imeni šol, kot n. pr. na Pionirskem festivalu, drugod, v republiških tekmovanjih pa kot klubske ekipe). Da je bilo večina dela opravljenega s pomočjo kluba, dokazuje dejstvo, da se je denar TKS, namenjen tudi ŠŠD, porabljal skozi klub.

Ekipe pionirjev in pionirk so spomladi 1977 uspešno igralkе na Pionirskem festivalu.

Tudi rekreacijska košarkarska tekmovanja, ki niso več spadala formalno v klub, ampak v sistem takratne telesno kulturne skupnosti (TKS), smo se namenili še naprej strokovno podpirati in pospeševati. Vodili so jih klubski delavci.

IO je potrdil predloženi program, delo je steklo zelo zagnano. Vodstvo kluba je sproti na sejah preverjalo rezultate in izvajanje dogovorov. Enega od dogovorov, da se zaradi selekcijskega sistema povežemo s KK Triglavom iz Kranja, nismo uspeli realizirati, medtem ko je na nivoju žensk in mlajših kategorij sodelovanje z Gorenjo vasjo in Žirmi teklo nemoteno. Janez Nastran, ki je vodil strokovni svet ter treniral kadetsko in člansko ekipo, je imel za 14 selekcij-vštete so tudi pionirske-na voljo devet vaditeljev, rabil bi jih precej več. Zato je bil v Škofji Loki organiziran vaditeljski oziroma trenerski tečaj.

Iz potrjenega finančnega načrta je razvidno, da bi rabili za leto 1977okoli 250.000 din, če bi hoteli pokriti stroške močno razvejane dejavnosti in se tudi nekoliko bolje opremiti, realizirati skupne priprave, speljati strokovno usposabljanje ter izpeljati vsa predvidena tekmovanja. Načrtovali smo, da moramo pridobiti:

- 75.000 din od Temeljne telesnokulturne skupnosti (30 %),
- 25.000 din od pokrovitelja (10 %),
- 150.000 din zbrati od sponzorjev, reklam, akcij (60 %).

Kasneje se je pokazalo, da toliko sredstev ni bilo moč zbrati in je bilo treba izdatke sproti varčno prilagajati možnostim. Finančni načrt smo realizirali manj kot dvotretjinsko.

Po zaključenih spomladanskih tekmovanjih so se na prvenstvo Slovenije uvrstile kadetkinje, medtem ko je bilo nekaj članic in kadetinj v selekcijski ekipi članic Gorenjske, ki je nastopila v slovenski **super** ligi žensk, v kateri je nastopalo 8 klubov.

Zelo uspešno so bila izvedena rekreacijska tekmovanja, saj je nastopalo 20 ekip iz občine, razdeljenih v 5 skupin.

Leto 1978 – kadeti republiški podprvaki

Že v začetku leta 1978 je bil izveden tečaj za inštruktorje in tečaj za sodnike, saj je obojih vedno primanjkovalo. Potekala je tudi akcija za pridobitev novih sponzorjev, za kar so si člani IO razdelili naloge med seboj.

Posebno skrb smo posvečali učnim uspehom mladih igralcev, saj so morali trenerji slediti njihove šolske uspehe in ocenje in in poskrbeti za pomoč.

Tedaj smo skušali tudi vplivati na oblikovanje tekmovalnih sistemov v košarki v Sloveniji, saj so se nam zdeli preveč komplicirani in za klube nevzpodbudni. Zahtevani so bili strogi

prostorski pogoji, strokovna usposobljenost trenerjev, omejeno število nad 24 let starih igralcev, predpisana najmanjša tedenska količina treningov, potrebno pa je bilo tudi predložiti strokovnemu svetu pri KZS načrte vadbe itd. Sodili smo pa tudi, da položaj Gorenjske v novem sistemu ni ustrezen, da je zajetih premalo ekip.

V tem letu se je v slovensko mladinsko reprezentanco uvrstila naša mladinka Joža Habjan.

Mladinci, ki jih je treniral Janez Nastran, so zasedli drugo mesto v gorenjski coni predtekmovanja za prvenstvo Slovenije in se niso plasirali v zaključni turnir. Med vzroki neplasmaja je trener navedel predvsem neresnost, saj mu je po vrnitvi s priprav na morju večina namesto trdega treninga odšla nazaj na morje!

Tudi kadete je treniral Nastran. V spomladanskem delu so premočno zmagali v gorenjski coni predtekmovanja za prvaka Slovenije in se skupaj z drugimi ekipami intenzivno pripravljali na jesensko nadaljevanje, najprej na pripravah na morju, nato s treningi doma.

Na prvenstvu Gorenjske sta igrali kar dve ekipi st. pionirjev. Ekipo dečkov iz Loke je treniral in vodil Boris Pešelj (glej sliko), dečke s Trate pa Primož Križaj. V selekciji Gorenjske je na republiškem prvenstvu nastopilo pet naših pionirjev.

Mlajši pionirji so na gorenjskem prvenstvu celo zmagali.

2 Ekipa starejših pionirjev s trenerjem Pešljem: Robi Potokar, Rok Grošelj, Tomo Sranovnik, Gorazd Šiberle, Janez Ferdin, Danilo Benčič, Bojan Vlasič in Iztok Dobravec

3 Ekipi starejših pionirjev obeh šol decembra 1978

Ekipo je treniral in vodil A. Murn, v njej pa so se že pojavili kasnejši asi in igralci prve ekipe: Dušan Mitič, Robi Potokar, Franci Levstek pa Andrej Štremfelj, Tine Kalan, Matjaž Pegan in drugi.

Konec aprila tega leta se je, menda ne samo takrat, od aktivnega igranja poslovil Duško Balderman.

V kvalifikacijski gorenjski skupini (eni od petih v Sloveniji) je igralo pet ekip, prvi dve sta se plasirali v »slovensko super ligo« za moške.

Moška ekipa Lokainvesta, ki jo je treniral Janez Nastran in je nastopala v tej skupini, je tedaj igrala v sestavi: Duško Balderman (ki je po končani ligi prenehal z aktivnim igranjem), Janko in Pavle Habjan, Igor Dolenc (mladinec) in Tomaž Dolenc (kadet), Janez Štrekelj, Ivo Eržen (iz Žirov), Evgen Sešek in Tomažin (iz Medvod), Izidor Selak, Rado Rešek (mladinec), Dragan Vujič, Konrad Istenič (iz Žirov) ter Milan Logar.

Ekipo je dosegla enako število točk kot Triglav in Jesenice, vendar je bila koš razlika Triglava +6, Jesenic –1 in Lokainvesta –5. Tako se Lokainvest za sezono 1978/79 ne bi plasiral v novo oblikovano Super ligo.

Vodstvo kluba je kljub temu zaprosilo KZS, da jih sprejme v ligo, z utemeljitvijo, da ima klub na Gorenjskem od štirih starostnih kategorij kar tri prvake. Predvsem kadeti niso imeli konkurence, klub pa je imel profesionalnega trenerja, urejene

vadbene in tekmovalne prostore ter dobro delujoče vodstvo. KZS je prošnji delno ugodila in ekipa je jeseni tega leta nastopila izven konkurence v močni predtekmovalni skupini (kot predstopnja za zaključno Super ligo).

Po neuspešnem poskusu direktnega plasmaja v Super ligo je bila ekipa osiromašena kar za sedem standardnih igralcev. Trije domači so prenehali (vsaj začasno) z igranjem, igralci Žirov in Medvod pa so se vrnili v svoje matične klube, od koder so prišli v Loko po uveljavitvi portoroških sklepov.

Trener Nastran je sestavil novo, izredno mlado ekipo (povprečna starost 18 let), najmlajšo v tem tekmovalstvu; bila pa je tudi med najnižjimi (nosilci igre pod 190, najvišji center 196,5). Ob enem študentu so bili vsi ostali dijaki, največ gimnazije in drugih srednjih šol. Tako mlada ekipa je v močni sedemčlanski skupini zasedla šesto mesto, kar je bilo dovolj, da je naslednjo sezono nastopila v SKL – zahod.

V tej mladi ekipi so nastopali kot standardni igralci (po vrstnem redu trenerjeve ocene njihove kvalitete po končanem tekmovalstvu): Janez Štrekelj, Rado Rešek, Igor Dolenc, Konrad Istenič, Dragan Vujič, Tomaž Dolenc, Milan Logar, Anton Vogler, Edvard Kavčič in Miha Krajnik. Z ekipo so trenirali in občasno igrali še mladi: Marko Terkaj, Miran Koller, Brane Kunstek, Tomaž Žumer, Brane Rus in Franc Biček.

V ženski mladinsko-kadetski ekipi občinske selekcije, ki je tisto jesen uspešno igrala v gorenjski ligi kot ekipa Lokainve-

1 Zmagovalna ekipa mlajših pionirjev s trenerjem Murnom

2 Time out trenerja Murna: peterka Krajnik, Pagon, Potokar, Erznožnik in Kalan

sta, so igrale: Ines Blaznik, Vesna Mastnak, Bernarda Krajnik, Mirjam Šubic, Majda Rus, Sabina Bradeško, Mojca Demšar, Nataša Mitič, Milena Pintarič, Marija Božnar, Nuša Omejc in Joža Habjan.

Kadeti, zmagovalci na Gorenjskem, so jeseni uspešno nadaljevali igranje v zahodni polfinalni skupini in do konca leta v finalu dosegli odlično 2. mesto, takoj za Olimpijo.

V republiško mladinsko reprezentanco sta se to jesen uvrstila Tomaž Dolenc in Rado Rešek.

Finančni plan oz. tudi realizacija v letu 1978 je bila podobna kot leto poprej. Kot posebnost naj navedem le, da smo to leto kar znaten del sredstev zbrali s prodajo klubskih kompletov značk, ki so bile tedaj silno popularne.

Leto 1979 v znamenju 25- letnice košarke v Škofji Loki

Leto 1979 se je pričelo zelo intenzivno, saj so posamezne lige oz. zaključna tekmovanja štartala takoj po novem letu.

Kadete, mladince in člane je še naprej treniral in vodil J. Nastran. Resno delo je dajalo tudi lepe sadove: Kot drugouvrščeni jeseni 1978 /pozimi 1979 v SKL–zahod so kadeti nastopili v finalnih bojih za prvenstvo Slovenije za leto

1979 in to zelo uspešno, saj so presenetljivo zasedli 2. mesto, takoj za Libelo iz Celja, s katero so finalno borbo izgubili šele po podaljšku.

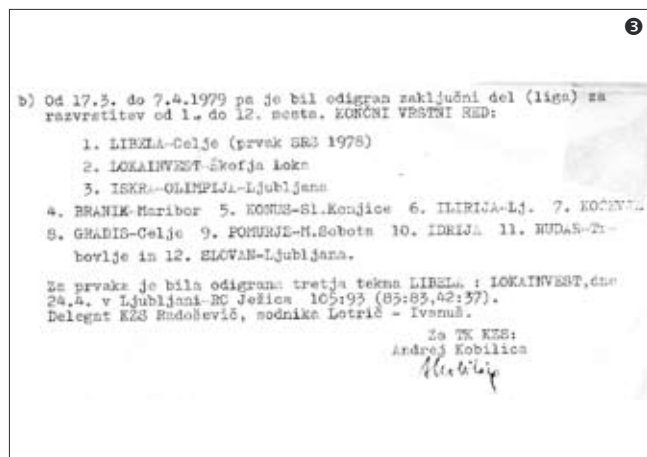
Mladinci so se z osvojitvijo 2. mesta na Gorenjskem uvrstili v SKL – zahod.

Člani so v SKL–zahod igrali v konkurenci osmih moštev. Ekipa je nastopala v isti mladi sestavi kot v predtekmovalni skupini v prvem delu, vendar je že precej napredovala. Ob petih porazih je kar devetkrat zmagala, dosegla solidno četrto mesto z enakim številom točk kot tretjeuvrščeni Tomos. Z nekaj sreče, brez poškodbe Reška, bi lahko z Ilirijo zmagali in bili celo drugi.

Leto 1979 je bilo tudi leto redne skupščine kluba in leto proslavitve 25- obletnice košarke v Škofji Loki, zato so priprave in različne prireditve potekale vse leto. Osrednjo proslavo smo planirali za oktober.

Že v juniju smo pričeli z DNEVOM KOŠARKE, kjer so vse klub-ske selekcije, od pionirjev do veteranov igrale s kvalitetnimi nasprotniki. Veterani smo se pomerili s kolegi iz Medvod, s katerimi smo imeli že od samih začetkov vedno najboljše odnose.

Po tekmovanjih, ki so potekala ves dan 16. 6. 1979, je bil na programu piknik na grajskem vrtu, ki je tudi odlično uspel, saj sta ga brezhibno organizirala Vane Berčič in Janez Berce, za piko na i pa je poskrbel pekač Fadil iz Peksa.

3 Zaključni bilten KZS
28. 4. 1979

4 Tekmo veteranov z Medvodami je sodil mednarodni sodnik rojak Peter Kavčič

Zaradi terminov republiških tekmovanj, ki so se zelo pogosto spreminjali, so to leto občinske lige namesto pozimi štartale šele v maju.

Na jesen 1979 ugotavlja P. Kafol, trener ženskih ekip upad obiska treningov, največ zaradi razbitega selekcijskega sistema tekmovanj, nasprotno pa trener in vodja moških ekip J. Nastran ugotavlja zelo dobro udeležbo na treningih ter solidne tekmovalne rezultate in zato predlaga sistem nagrajevanja članske ekipe.

Klub je jeseni poskrbel za obnovo vseh obstoječih zunanjih igrišč v Loki, saj je bila razširjenost košarke že tolikšna, da se je igrala že skoraj na vsakem dvorišču.

Finančni plan prihodkov je bil potrjen šele v oktobru 1979.

Iz plana, ki je bil to leto skoraj v celoti realiziran, je razvidno, da je klub od TTKS prejel nad polovico potrebnih sredstev (skupaj z deležem za pionirsko košarko, ki se je sicer formalno odvijala v okviru ŠSD). Porastel je delež pokrovitelja, tako da so bili deleži od reklamnih storitev in drugih akcij manjši oz. bolj realni. Pripravljeni plan izdatkov je bil 30 % previsok in ga je bilo potrebno ustrezno znižati oz uskladiti potrebe z možnostmi.

Osrednja prireditev ob 25-letnici košarke je bil Elitni košarkarski ples v hotelu Transturist, ki je bil v začetku novembra.

Ob zelo številni udeležbi uglednih predstavnikov političnega, gospodarskega in športnega življenja je potekal bogat uradni in zabavni del programa.

V uradnem delu smo podelili plakete pionirjem loške košarke in nagrade najzaslužnejšim v četrstoletnem delovanju v košarki.

Prejeli pa smo tudi več priznanj in spominskih daril od sosednjih klubov.

V zabavnem delu programa so se v osrednjem prostoru hotela pod pravim košem merile ekipe politikov, gospodarstvenikov (večinoma so bili tudi pokrovitelji kluba) in košarkarjev-veteranov. Sledila je kuharska predstava in druge zabavne točke. Prireditev je imela tudi močno pozitiven finančni učinek.

1

KK "LOKAINVEST"
Škofja Loka

Datum: 16. 10. 1979

FINANČNI PLAN DOHODKOV
za leto 1979

1.	Dotacija TTKS Škofja Loka	85.000,-	din
2.	Dotacija TTKS Škofja na ŠSD	45.000,-	din
3.	Prispevek pokrovitelja "Lokainvest"	35.000,-	din
4.	Dohodki od prodaje slažk	5.000,-	din
5.	Dohodki od še podpisanih reklamnih storitev	35.000,-	din
6.	Dohodki od novih reklamnih storitev	25.000,-	din
7.	Drugi dohodki	15.000,-	din
SKUPAJ :		245.000,-	din

1 Plan prihodkov za leto 1979

2 Vabilo na Elitni košarkarski ples

3 Župan Viktor Žakelj, direktorji, veterani ...

Iz te izjemno uspele in odlično organizirane prireditve so se v naslednjih letih razvili elitni košarkarski plesi, ki so tedaj veljali za najboljše družabne prireditve v Loki. Kmalu zatem, sredi novembra 1979 je potekal občni zbor kluba.

V nov IO kluba so bili izvoljeni: Janez Berce, Vane Berčič, Matjaž Breskvar (predstavnik pokrovitelja), Boris Čajič, Janko Ferdin, Ivan Hafner, Avgust Hartman, Peter Kafol, Miloš Mitič, Aleš Murn, Janez Nastran in Stane Rajk. Že konec novembra so me člani IO na prvi seji ponovno izvolili za predsednika IO in kluba ter imenovali tudi predsednike vseh organov in komisij kluba.

Tako je že drugi mandat vodil nadzorni odbor (NO) kluba Lovro Kalan, tudi eden od ustanoviteljev kluba oz. začetnik

košarke v Loki. Lovro nas je mnogo prezgodaj zapustil-umrl je sredi septembra 2002.

Strokovno komisijo je še naprej vodil Janez Nastran, obsežno rekreacijsko tekmovanje pa je vodil, tudi že preminuli, Janko Ferdin.

Klubu sem predložil program dela in ciljev. Med najpomembnejšimi so bili:

- še dvigniti strokovni nivo dela v košarkarski šoli,
- intenzivno delati v moški košarki s ciljem, da se prebijemo v enotno Super SKL,
- ponovno ovrednotiti delo ženske košarke, ki je v zadnjih letih, tudi zaradi nestimulativnega sistema, precej opešala. V

4 Pionir loške košarke Franc Homan prejema spominsko plaketo iz rok predsednika Hafnerja

5 Predstavnik TVD Partizan Medvode Janez Čuček izroča spominsko darilo predsedniku kluba, v ozadju voditelj Janez Tušek

6 Pavle Hafner in Rado Ferlan kuhata, Janez Tušek komentira

zvezi s tem smo se odločili, da bomo skušali doseči spremembo tekmovalnih sistemov, slonečih na portoroških sklepah. Ta cilj je bil, seveda s pomočjo širše športne srenje, kmalu dosežen,

- skrbeti za pridobivanje in izobraževanje novih strokovnih kadrov,
- prizadevati si za boljši finančni položaj košarke v občini in za to, da obdržimo pravico do profesionalnega trenerja tudi v bodoče,
- čimprej se vključiti v koriščenje nove športne dvorane na Podnu, ki je bila tedaj v izgradnji,
- pospeševati tudi nadaljnje širjenje rekreativnega igranja košarke.

Leto 1980 v znamenju uvrstitve moške ekipe v super SKL in otvoritve hale Poden

V sezoni 1979/80 je moški članski ekipi v tekmovalnem SKL – zahod uspel plasma pod vrh in s tem uvrstitev v toliko željeno Super SKL, kar je bil za ekipo s toliko mladinci res velik uspeh in močna vzpodbuda za nadaljnje resno delo. Ekipa, v pretežni meri sestavljena iz istih igralcev kot dve predhodni sezoni, se je pod vodstvom trenerja Nastrana kalila, dozorovala in uspela. Trener Nastran je vodil treninge po skrbno in strokovno temeljito pripravljenih načrtih treningov, sledil napredku vsakega od igralcev in tudi zahteval od njih visoko angažiranost.

Nastran pa je v tem letu s pomočniki vodil in treniral tudi mladince in kadete. Še večji uspeh so dosegli mladinci, saj so zasedli odlično 4. mesto v Sloveniji. Kadeti so bili v tej sezoni nekoliko slabši, bili so 11. v Sloveniji.

Zelo uspešne so bile tudi pionirske ekipe oziroma selekcije, ki so nastopale v občinskem merilu in v gorenjskih ligah.

V tej sezoni v ženski košarki nismo imeli uspehov. Ekipa članic nismo imeli, naše igralke so igrale v selekcijski ekipi v Žireh. Mladink in kadetinj je bilo komaj za eno ekipo, ki je igrala v gorenjski ligi.

Rekreacijska košarka se je že tako razširila, da je občinsko tekmovanje potekalo kar v treh ligah, dve v Škofji Loki in ena v Poljanski dolini.

Na seminarjih za sodnike in inštruktorje smo sicer pridobivali nove kadre, a ugotavljali, da se osip starih nadaljuje. Glede na to, da smo s sredstvi TTKS in pokrovitelja pokrili le pol potreb, smo morali člani IO po podjetjih intenzivno ponujati reklamne in druge storitve, znaten del sredstev pa smo v letu 1980 pridobili s prodajo kart za takrat zelo priljubljeni Izseljeniški piknik. Prodajali smo še naprej značke kluba, organizirali mladinske pleske, ob otvoritvi nove hale pa smo organizirali propagandno košarkarsko tekmo z udeležbo Olimpije.

V stikih s košarkarji iz Kolina v ČSSR smo konec aprila 1980 odšli na turnejo po ČSSR in dosegli štiri zmage. Zaradi smrti predsednika Tita in nastale napetosti smo morali turnejo predčasno prekiniti.

Kmalu zatem je naša moška ekipa igrala prijateljski dvoboj z ekipo iz pobratene Medicine.

Skrb za uspehe mladih igralcev v šoli in ukrepi za izboljšanje učnih uspehov so bili v tistih letih stalnica v delu kluba, prav tako pa tudi skrb za redne zdravniške preglede in zdravstveno kontrolo tekmovalcev.

Velika pridobitev za šport v Loki, tudi za košarko, tako za možnost treniranja kakor tudi igranja tekem, je bila nova športna hala Poden. V zvezi s tem je bilo treba tudi v klubu marsikaj postoriti. Sodelovali smo pri izboru opreme, da je bila dvorana sposobna tudi za tekme najvišjega ranga. Urnike vadbe in tekem je bilo treba uskladiti, klub pa se je moral pripraviti tudi na povečane stroške za najem teh prostorov. Pokazala se je sicer tudi možnost, da pridemo do klubskega prostora in vitrine za priznanja, a tedaj še nismo uspeli.

Propagandna tekma ob otvoritvi hale je bila odigrana 8. 10. 1980 med državnima prvoligašema Olimpijo in Kvarnerjem z Reke.

Kmalu za tem, v sredini oktobra 1980, smo organizirali prvi memorialni turnir v spomin mnogo prezgodaj umrlih igralcev Andreja Peternelja in Ivana Demšarja.

Iz finančnega poročila za leto 1980 je razvidno, da smo zbrali (ob inflaciji, ki je zahtevala črtanje kar dveh ničel in uvedbo novih dinarjev) 396.000 novih dinarjev (Ndin) finančnih sredstev. Kar 65 % tega je bila dotacija TTKS. Izdatkov smo imeli za 351.000 Ndin.

V sezoni 1980/1981 je članska ekipa igrala v Super SKL, v jesenskem delu kar uspešno. Zasedla je 6. mesto. V spomladanskem delu so se pričele težave, saj so morali trije člani, nosilci igre, oditi na služenje vojske. Oslabljen ekipa je zdrsnila za nekaj mest, na koncu sicer dosegla planirano število točk, a je kljub temu izpadla. Zaradi velikega izpada slovenskih ekip iz državne liga so morale iz Super SKL izpasti kar tri ekipe! Zatem se je problem še stopnjeval, ker je vodja dela moške košarke in kar sedem let trener prve ekipe Janez Nastran prenehal delovati kot profesionalni trener v klubu, saj se je 1. 4. 1981 zaposlil kot profesionalac na TTKS Šk. Loka, kjer je nasledil odhajajočega Ivana Križnarja. Nastran je odtlej v klubu sodeloval kot honorarni trener.

Močno zdesetkana mladinska ekipa je bila sicer 2. na Gorenjskem, a se ni uvrstila v enotno mladinsko SKL. Kadeti so tokrat osvojili 1. mesto na Gorenjskem in se uvrstili v SKL.

V tem obdobju so nam športni kolegi iz Kolina vrnili obisk.

Ženske ekipe tudi v sezoni 1980/1981 še nismo imeli, mešana ekipa kadetinj in mladink pa je brez vidnejših uspehov igrala v gorenjski ligi. Poleg igranja v Žireh pa je nekaj naših članic igralo v ekipi kranjske Save, ki je tedaj igrala v II. zvezni ligi.

Vse selekcije pionirjev so redno vadile in igrale v občinskih in gorenjskih ligah in dosegle mesta tik pod vrhom.

Pri rekreacijskem tekmovanju se je dvema skupinama iz Škofje Loke in eni iz Poljanske doline prvič pridružila še skupina iz Selške doline.

Vse mlajše kategorije so čez poletje 1981 letovale v Fažani kot že nekaj let prej.

Člani IO in finančne komisije so zbirali potrebna finančna sredstva, saj bi po finančnem planu klub rabil 484.000 Ndin za pokritje vseh predvidenih stroškov. Od TTKS smo za delovanje kluba in delo ŠŠD, ki ga je vodil klub, prejeli 268.000 Ndin (ok.

55 %), nekaj smo od TTKS prejeli še kasneje za refundacijo plačil najema športne dvorane Poden, nekaj smo prejeli od pokrovitelja, ostalo smo morali z reklamnimi akcijami zbrati sami. To nam je tudi uspelo.

Peter Kafol, dolgoletni trener ženske košarke v Loki, se je to jesen odločil, da preneha z aktivnim trenerskim delom in se posveti le še delu delegata pri KZS. Tako je v istem letu klub izgubil oba trenerja članskih ekip, moškega in ženskega moštva. Treba pa je reči, da je Nastran v klubu še vedno aktivno delal, na plan pa je stopala mlada garda trenerjev na čelu z Alešem Murnom.

Kvaliteta ženske košarke se ponovno dviga – leto 1981

V začetku leta 1981 se je klub na pobudo IO odločil za široko akcijo ponovne postavitve ženske košarke v Škofji Loki na mesto, ki ji gre in to z intenzivnim in strokovnim delom z ženskimi selekcijami. V začetku šolskega leta smo zbrali 35 deklic letnikov 1972, 73, 74 in 75 in pričeli z njimi delati povsem od začetka. Strokovno vodstvo smo zaupali sedaj honorarnemu trenerju J. Nastranu, ki mu je že od začetka pomagal Aleš Murn. Le-ta se je vrnil iz vojske, trener v klubu pa je bil že prej. Že v teku te sezone je Murn skrb za žensko košarko prevzel v celoti. Obrnili smo se na starše in trenerji so bili z njimi v stalnih stikih, skrbeli so za redno vadbo v Loki in na Trati, skrbeli za zdravstveno stanje in šolske uspehe deklic. Pot navzgor je bila zagotovljena.

1 Peter Kafol, sodnik in delegat KZS

Šest ekip deklic v okviru košarkarske šole v ŠŠD, po tri v Loki in tri na Trati, je treniralo 5 trenerjev oz. vaditeljev. Delali pa smo tudi z dečki, kjer je za 8 ekip skrbelo 6 trenerjev oz. vaditeljev.

Velike težave so bile s člansko ekipo, saj se je spomladi vpo-klicanim pridružilo še 7 rekrutov v jesenskem roku. Iskali oz. izbirali smo novega trenerja članskih ekip. Začasno je to delo prevzel najprej Milan Smolej, nato pa Igor Dolenc, sicer še aktiven igralec, medtem ko je mlajše kategorije, mladince in kadete vodil Janez Dolinar.

Klub se je moral pri TTKS boriti še, da obdrži pravico do pro-fesionalnega trenerja, kar je bilo s finančnih vidikov zelo po-membno. V tej zahtevi nismo v celoti uspeli.

Do pričetka tekmovanja na republiškem nivoju, člani so ig-rali v II. SKL – zahod, nam je nekako uspelo sestaviti člansko ekipo, vodila pa sta jo Dušan Balderman in Primož Križaj. Ta ekipa je v okt. 1981 kar uspešno nastopila na drugem memo-rialnem turnirju Peternej-Demšar, kjer je zasedla drugo me-sto za zmagovalcem Branikom iz Maribora in pred močnima Fruktalom in Kamnikom.

Kadeti so to jesen igrali v SKL zahod. Vse ekipe dečkov in deklic so igrale v občinskih ligah, nato pa še v okviru gorenjskih lig.

Občni zbor 25. 11. 1981

Na občnem zboru so sodelujoči člani kluba in dosedanjega vodstva zelo odprto in kritično ocenili delo kluba v minulem dveletnem obdobju, kjer je, največ zaradi sistema tekmovanj, prišlo do zastoja v ženski košarki, zaradi menjave generacij, odhodov v vojsko in menjave trenerjev v moški košarki pa tudi do stagnacije in padca rezultatov. Po drugi strani pa se je močno okrepilo strokovno delo z mladimi in te ekipe so do-segale tudi dobre rezultate. Ugotavljali so tudi, da je trenerjev in vaditeljev precej, a še vedno premalo. Posebej kritično pa je stanje domačih sodnikov. Ugotovili so tudi, da je bila orga-nizacija kluba zelo razvejana, vodstvo kluba zelo aktivno in je delo v klubu potekalo nemoteno.

V nov 14-članski IO so bili izvoljeni: Borut Braniselj, Biserka Balder-man, Boris Čajič, Mišo Cerovski, Igor Dolenc, Anka Gregorc (s stra-

ni Lokainvesta), Ivan Hafner, Avgust Hartman, Peter Kafol, Primož Križaj, Ivo Kržišnik, Aleš Murn, Boris Pešelj in Marina Staniša.

V NO so bili izvoljeni Miloš Mitič, Lovro Kalan in Jurij Krajnik.

IO me je na prvi seji ponovno izvolil za predsednika kluba in IO, Borisa Čajiča za podpredsedika, Boruta Branislja za vode-nje financ, tehnično komisijo je še nadalje vodil A. Hartman-Gudi, medtem ko je strokovno komisijo od J. Nastrana prevzel P. Križaj. Za predsednoka NO je bil izvoljen M. Mitič.

IO je že na prvi seji sprejel finančni plan. Potrebno je bilo po-kriti 490.000 din predvidenih stroškov. K planiranim 316.000 din dotacije s strani TTKS (v tej vsoti je bil zajet delež za red-no dejavnost, delež ŠŠD, kakor tudi že predvidena dotacija za rabo hale Poden), kar je predstavljalo blizu 65 % in deleža pokrovitelja (ta je padel na 40.000 din, torej pod desetino), je bilo treba pridobiti še dobro četrtnino. To sta morala IO in finančna komisija dobiti od sponzorjev in z raznimi akcijami.

1

Cerknica	18	15	3	1536:1418	30
Postojna	18	15	3	1551:1452	30
Gostol	18	12	6	1501:1374	24
Jesenice	18	11	7	1383:1325	22
Koper	18	9	9	1486:1493	18
Tolmin	18	9	9	1339:1428	18
Radovljica	18	7	11	1482:1480	14
Vrhnika	18	5	13	1337:1439	10
Lesonit	18	5	13	1346:1442	9 (-1)
Lokainvest	18	2	16	1262:1372	4

V tretji tekmi za naslov prvaka je Cerknica premagala Postojno s 93:90 (50:47) in se uvrstila v SKL.

V zahodno ligo sta se iz I. moške SKL vrnila Fructal in Kočevje, zaradi tega izpade ekipa Lokainvest iz Škofje Loke, predzadnja ekipa, Lesonit iz Ilirske Bistrice, pa bo morala v kvalifikacije z vsemi na novo prijavljenimi ekipami za nastop v prihodnji sezoni v II. SKL - zahod. Kvalifikacije bodo junija, vse nove ekipe pa se morajo prijaviti do konca aprila 1982.

A. K.

1 Končna lestvica sezone 1981/82 – izpad iz II. SKL

Največ stroškov je bilo s honorarji številne ekipe trenerjev-vaditeljev (blizu četrtnina), s potnimi stroški, prijavninami in sodniškimi stroški, torej z odvijanjem tekmovanj blizu 40 %. Za najem vadbenih in tekmovalnih prostorov je šlo skoraj 17 %, ostalo so bili stroški za opremo, strokovno izobraževanje, skupne priprave itd.

Leta 1982 so pričeli člani hud boj, da bi se kljub oslabljeni ekipi obdržali v II. SKL – zahod. Po nekaj zmagah v decembru jim v januarju ni več steklo. Tako je že v začetku januarja na tekmi v Loki moral iz igre zaradi izključitve P. Habjan na izenačeni tekmi proti Postojni in je bil suspendiran, naš zapisnikar Ferdin in delegat P. Kafol pa sta dobila ukor KZS! V nadaljevanju so sledili pretežno porazi in ob koncu sezone, spomladi 1982, je ekipa izpadla iz II. SKL. V juniju so imeli še možnost, da se na kvalifikacijskem turnirju vrnejo v II. SKL, vendar jim tudi tedaj ni uspelo.

Spomladi 1982 je klub ponovno gostoval v ČSSR, priredil inštruktorski tečaj in tečaj za sodnike, v hotelu organiziral košarkarski ples ter opravil še vrsto akcij za pridobivanje finančnih sredstev.

Posebej je treba izpostaviti delo strokovnega sveta, ki je pričel, potem ko je bil že po občnem zboru imenovan Primož Križaj za njegovo vodenje, z delom februarja 1982. V njem so bili vsi trenerji, ki so usklajevali delo s selekcijami in ekipami, izvedli selekcijski izbor otrok po t. i. telesnovzgojnih kartončkih, pripravili pravila nagrajevanja, inštruktorske tečaje in drugo. Po nekaj sejah je delo sveta kot tajnik vodil A. Murn, takoj v začetku leta 1983 pa so ga izvolili-določili za vodenje sveta. Svet je kar nekaj naslednjih let igral pri klubskem delu pomembno vlogo.

Na zapisnikih sveta se samo v letu 1982 pojavlja kar 20 trenerjev, inštruktorjev ali njihovih pomočnikov: Nastran, Murn, Smolej, Primož Kafol, J. Hartman, Križaj, Dolinar, Janša, Cerovski, Bogdan Hafner, Nataša in Duško Mitič, Ferdin, Stanonik, Bertoncely, Kepic, Pagon, Stojkovič in Milosavljevič.

Spomladi leta 1982 smo ugotavljali tudi, da pionirske in kadetske lige na Gorenjskem zaradi težav v regijski košarkarski zvezi sploh ni bilo.

V spomladanskem delu sezone 1981/82 so kadeti uspešno igrali v zahodni skupini SKL in se uvrstili na zaključni turnir za naslov prvaka SRS.

Tekmovali pa so tudi mladinci. Ti prejšnjo sezono niso bili uspešni, sedaj pa so bili 1. na Gorenjskem in se uvrstili na zaključne boje za slovensko prvenstvo, tako da so jeseni tega leta igrali v mladinski SKL – zahod.

Na novo vključena ekipa kadetinj je bila v gor. ligi tretja, pionirke pa so bile celo druge. Pred tem so tako ekipe pionirjev in pionirk igrale v občinskih ligah in povsod dosegle eno prvih treh mest.

Poletni tabor v Fažani je to leto uspešno vodil Aleš Murn, ki je bil poleg trenerskega dela tudi zelo aktiven tajnik strokovne komisije, bil pa je tudi gospodar kluba. Naložil si je kar nekaj bremen, vendar je vse svoje naloge opravljal z mladostno zagnanostjo.

Da bi vendarle spravili člansko ekipo v ligaško tekmovanje, smo izvedli posebno akcijo in to skupaj s KK Kamnikom. Na KZS in njen strokovni svet smo naslovili vlogo za vključitev v ligaški sistem. Vlogo so pozitivno rešili, tako da smo skupaj s Kamnikom nastopili v II. SKL – zahod, vendar izven konkurence. Zato, da smo ekipo obdržali in jo postopno krepili, je bilo to dovolj.

Na 6. seji IO KK Lokainvesta 21. 9. 1982 sem zaprosil, da me razrešijo funkcije predsednika IO in kluba, kar je IO tudi spre-

3 Trener Murn z ekipo kadetinj marca 1982; deset od teh je prišlo do uspešne članske ekipe

jel. Že junija tega leta sem namreč prevzel mesto predsednika predsedstva ZTKO (Zveze telesnokulturnih organizacij Škofja Loka), kjer me je čakalo obilo nalog. Ostal sem še član IO kluba, IO pa je izvolil za predsednika IO in kluba do prve skupščine (jeseni 1983) Iva Kržišnika, sicer člana IO.

Jeseni tega leta smo omogočili igranje rekreacijske košarke tudi dekletom.

V tekmovanja, najprej občinska, nato v gorenjska, smo vključili vse ekipe iz košarkarske šole, t. j. po štiri ekipe iz loških šol in štiri iz traške šole, ki jih je vodilo 11 trenerjev in pomočnikov. V klubskih ekipah so igrale kadetinke in mladinke. Te in nekaj članic pa so trenirale skupaj. Kadeti, mladinci in člani so trenirali in tekmovali v ločenih ekipah.

Stanje ekip na prehodu v leto 1983 je bilo naslednje: Kadetinke in mladinke je tako kot v jeseni 1982 tudi v letu 1983 vodil A. Murn, njegov pomočnik pa je postal Ljot Milosavljevič. Murn je ob tem pričel postopoma oblikovati ekipo članic.

Ekipo kadetov je vodil Jani Janša, mladince in člane pa –sedaj honorarno– Janez Nastran. Vendar so za treniranje ekipe članov potekali pogovori z znanim nekdanjim igralcem, tedaj že trenerjem Debevcem iz Ljubljane, ki naj bi člansko ekipo postopno spet spravil v I. SKL. V tej sezoni niso uspeli niti s trenerjem niti z uvrstitvijo, so pa postali redni člani II. SKL – zahod. Ekipo članov je resno trenirala, na gorenjskem

prvenstvu spomladi dosegla same zmage, igrala v pobrateni Medicini v Italiji na turnirju in odigrala še več pripravljalnih tekem.

Kadeti so bili to pomlad prvaki Gorenjske, na prvenstvu Slovenije pa so bili nato 5., medtem ko so bili pionirji 2. na Gorenjskem.

Strokovni svet je v tem letu organiziral seminar za inštruktorje in pomožne sodnike v maju, za sodnike pod vodstvom Kafola v juniju, pošiljal pa je tudi trenerje na zunanje seminarje za pridobitev zahtevanih licenc. Čeprav je bilo strokovnega kadra številčno dovolj, je bilo dobro delo z ekipami pogosto ogroženo. Nekateri so prenehali, nekaj jih je služilo vojsko (poseb-

1 Ekipo članov s trenerji in spremstvom v Medicini

2 Fažana: Malo so trenirali ...

3 Fažana – Malo so plavali in se zabavali ...

no J. Dolinarja so težko čakali, da bi prevzel moški del ekip), Janija Janšo pa je IO na predlog strokovnega sveta zaradi neresnosti in neizpolnjevanja dogovorov celo izključil iz kluba. Delo številnih ekip je bil tolikšno, da ga je bilo težko obvladovati. Predsednik strok. sveta in obenem še trener Murn je imel dela čez glavo, zato so se dogovorili, da mu bosta kot tajnika sveta pomagala Nataša Mitič in Lojze Milosavljevič.

Letovanja na morju v Fažani so se udeležile vse mlajše ekipe in je rekreacijsko-pripravljalno dobro uspelo.

Po vrnitvi so se pričele vse ekipe že zelo zgodaj pripravljati na sezono 1983/84. Ženske ekipe sta vodila A. Murn kot glavni trener ter L. Milosavljevič s pomočniki. Člane je to sezono še naprej vodil J. Nastran, medtem ko je mladince prevzel Janez Dolinar. V ženskem delu so trenirale vse ekipe od osnovne selekcije do mladink, ekipo članic pa so tekmovalno planirali za naslednjo sezono, za jesen 1984. Mladinke so igrale v SKL-center, kadetinja pa v gorenjski ligi. Vse selekcije pionirjev in pionirk so trenirale v okviru košarkarskih šol v Loki in na Trati in nato tekmoval v občinskih ligah ... Člani so pričeli tekmoovati v II. SKL – zahod in si postavili za cilj uvrstitev na prvo mesto in plasma v I. SKL. Do konca leta so v tej ligi nanizali same zmage.

V tej ambiciozni in perspektivni ekipi so igrali: Rado Rešek, Dragan Vujič, Igor in Tomaž Dolenc, Janez Štrekelj, Franci Levstek, Miha Krajnik, Franc Biček, Edo Kavčič ter mladinci Medard Hafner, Marko Šmid in Iris Dumenčič.

Ekipa je zadani cilj dosegla in se še preko vmesnih kvalifikacij uvrstila spomladi 1984 v I. SKL.

Za leto 1983 je bil potrjen finančni načrt, ki je predvideval za 665.000 din izdatkov in toliko prihodkov. Največ izdatkov je šlo za organizacijo tekmovanj (prevozi, prehrana, prijavnine, sodniški stroški), to je ok. 35 %, za honorarje trenerjev 27 %, za vadbene in tekmovalne prostore pa 18 %. Drugo je bil strošek za opremo, priprave, strokovno usposabljanje itd.

V prihodkih je redna dotacija klubu s strani TTKS predstavljala dobro polovico (51%), z deležem za ŠŠD pa je bila dotacija nad 70 %. To je bil do tedaj najvišji delež t. i. družbenih sredstev. Bil je tudi odraz prioritete košarke v občinskem merilu.

Pokrovitelj je prispeval dobro desetino prihodkov, petino je bilo treba zbrati z reklamnimi in drugimi akcijami. Ena takih je bilo čiščenje novih blokov na Trati pred predajo uporabnikom. Čiščenje je opravil predvsem ženski del kluba.

Jeseni 1983, in sicer 20. 10. 83, je bil sklican občni zbor kluba. Na njem so o delovanju in uspehih kluba kritično razpravljali in ugotavljali, da se po portoroških sklepih upadla ženska košarka ponovno vzpenja, saj se je delo z ženskimi selekcijami pričelo skoraj od začetka. V moškem delu pa je zaradi množičnega odhoda fantov v vojsko prišlo do kratkega, a močnega padca kvalitete, kakor tudi do poslabšanja plasmajev ekip, a se je stanje izboljševalo.

Izvoljen je bil nov IO kluba, v katerem so bili Borut Braniselj, Mišo Cerovski, Boris Čajič, Tomaž Dolenc, Avgust Hartman, Ivo Kržišnik, Tanja Mihovilovič, Aleš Murn, Boris Pešelj, Irena Rešek in predstavnik Lokainvesta (kasneje imenovan direktor Jože Hauptman), v nadzorni odbor so bili imenovani Ivan Hafner, Peter Kafol in Jurij Krajnik-Jurca.

Predvideni novi predsednik Boris Pešelj je že na občnem zboru podal nekaj usmeritev. Med najpomembnejšimi je bil nadaljnji razvoj in vzpon ženske košarke ter sodelovanje s ŠŠD, zlasti pa pridobivanje in vzgoja novih trenerjev, inštruktorjev, sodnikov pa tudi organizatorjev, članov v klubskih komisijah. Posebej je še poudaril, da mora klub v letu 1984 dostojno proslaviti 30-letnico košarke v Škofji Loki.

4 Ekipa članic (pretežno mladink) junija 1983 s pomočnikom Milosavljevičem: Stojijo Špela Poljanec, Barbara Hafner, Jana Činku, Majda Dolenc, Karla Dolinar, čepijo Mojca Karlin, Nataša Šifrar, Maja Zakotnik, Nevenka Kemperle, Breda Šolar; sedijo M. Guzelj, Džina Škopelja, Maja Mrgole, Betka Lovšin in Saša Jakopin.

IO je na prvi seji izvolil za predsednika Borisa Pešlja, ta pa je pripravil tudi predlog razdelitve ostalih funkcij in nalog v klubu, ki jih je IO tudi potrdil.

Tako je postal podpredsednik Boris Čajič, tajnica Irena Rešek, strokovni svet je vodil Aleš Murn, za finance je skrbel Borut Braniselj, za organizacijo in propagando tekem Avgust Hartman itd. Imenovana je bila tudi komisija za pripravo praznovanja 30-letnice, v kateri so bili Ivan Hafner, Peter Kafol in Janez Nastran.

Leto 1984 v znamenju vrnitve članov v I. SKL in proslave 30. obletnice košarke v Loki

Prvo sejo NO, kjer so me izvolili za predsednika NO, smo združili s komisijo za proslavo obletnice in že obravnavali predlog programa celoletnega praznovanja, ki ga je pripravil Janez Nastran.

Prva akcija, razstava ob 30-letnici košarke v Šk. Loki, je bila v maju 1984 v veliki avli Ljubljanske banke (LB) in je vzbudila dosti zanimanja, kasneje pa smo jo prenesli v zgornjo avlo v hali Poden. Izdali smo jubilejne nalepke, serijo jubilejnih značk in posebne reklamne transparente.

Predsednik strokovnega sveta Aleš Murn je že februarja 1984 predložil IO »Program dela in ciljev KK za obdobje 1983-1985«. IO je z njim soglašal.

Postavili smo si za cilj, da se iz ekip starejših pionirjev Loke in Trate oblikuje ekipa, ki bo nastopala v gorenjski ligi in se s plasmajem na 1. ali 2. mesto uvrsti za sezono 1984/85 v SKL – zahod, nato se uvrsti med 8 najboljših v Sloveniji. Podobno naj bi kategorije starejših pionirk v občinski ligi nastopale ločeno, nato pa bi iz njih sestavili enotno kadetsko ekipo, ki naj bi v gorenjski ligi zasedla 2. do 3. mesto.

Cilj kluba in ŠŠD naj bo, da se število vadečih dečkov in deklic od 100 do 120 v sezoni 1983/84 poveča v sezoni 1984/85 na

1 LB-Razstava ob 30-letnici košarke

2 Pionirke in kadinje iz loške osnovne šole s trenerko Natašo Mitič

3 Pionirke in kadinje iz traške osnovne šole s trenerjem Bojanom Vlasičem

130 do 150; trenirali naj bi v vseh moških in ženskih selekcijah na obeh lokacijah. Torej izredno velika organizacija, za katero je bilo potrebno zagotoviti trenerje, inštruktorje in pomočnike, kar ni bila lahka naloga, pa tudi ne dovolj finančnih sredstev.

Cilji klubskih ekip pa so bili opredeljeni:

- Kadeti-mladinci (treniral jih je Janez Dolinar), ki v tej sezoni niso dosegli boljših uvrstitev na Gorenjskem, so morali zaradi spremembe tekmovalnega ciklusa od »jesen-pomlad« na »pomlad-jesen« tekmovalno čakati skoraj celo leto na ponoven štart v gorenjski ligi, kjer naj bi se uvrstili na 1. ali 2. mesto in se ponovno plasirali v republiške boje za naslov prvaka.
- Cilj ekipe članov (po programu Murna), ki jih je zopet vodil Janez Nastran, pomočnik pa mu je bil Primož Križaj, je bil, da se v območni ligi (Gorenjska) uvrsti na 1. mesto in uspešno nastopi v kvalifikacijah za enotno I. SKL. Kot že rečeno, jim je to uspelo na pomlad leta 1984.
- V klubu so tedaj redno trenirale kadetinke z nekaj mladinkami in nekaj članicami. Cilj je bil, da že na jesen trenirajo in nastopajo kadetinke in mladinke ločeno, le-te skupaj s preostalimi članicami ter se na Gorenjskem uvrstijo blizu vrha. Od jeseni 1985 pa naj bi že oblikovali solidno ekipo članic.
- Program je predvideval, da bi se čimbolj razmahnile različne oblike klubskega življenja. Ta del programa se je uspešno realiziral predvsem po zaslugi strokovnega sveta oz. trenerjev in vaditeljev, tako da so n. pr. spet izvedli čiščenje blokov, pobirali vstopnino na izseljenskem pikniku itd. Kot so kasneje ugotavljali, je bilo manj čutiti delo IO, predvsem pri stikih z igralci, s šolami in starši.

Vendar, program je eno, realnost pa je drugo! Strokovni svet je celo leto reševal različne težave. V začetku leta so bile pokrite vse ekipe in selekcije, kasneje pa so ugotavljali, da nekateri trenerji delajo slabo, da prihaja do osipa, da ne poročajo svetu o svojem delu itd.

Strokovni svet je svoj delež k proslavi obletnice prispeval z organiziranjem Dneva pionirske košarke v maju, košarkarsko revijo v juniju, jubilejni košarkarski turnir in piknik za vse mlado klubsko članstvo pa v septembru. V avgustu so bile vse ekipe razen članske na taborjenju v Fažani s svojimi trenerji.

Glede na strogo pisno opozorilo SDK-ja, da morajo klubi pravočasno potrditi pravilno sestavljene zaključne račune, je klub v začetku marca 1984 potrdil finančno poročilo za l. 1983 in sprejel tudi plan za leto 1984. Iz poročila za leto 1983 je bilo razvidno, da je bilo izdatkov in prihodkov znatno več od planiranih. Izdatkov je bilo za 1.109.749 din (66 % več od plana), prihodkov pa za 1.157.034 din (kar 74 % več). Svoje je opravila inflacija! Delež dotacije je bil visok, višji od predvidevanj (72 %), nižji je bil delež pokrovitelja (4 %), saj se je tudi on moral podati v tako imenovane stabilizacijske ukrepe.

V strukturi porabe od planirane porabe so bila razhajanja znatno večja.

Zaradi vsesplošnega »stabilizacijskega obnašanja« je bil tudi potrjeni finančni plan za leto 1984 nižji od realizacije pred-

4 Članice na pripravah za igranje v II. SKL v Fažani v avg. 1984 s trenerjem A. Murnom: Stojijo K. Tavčar, B. Lovšin, M. Zakotnik, N. Šifrar, B. Hafner, B. Okorn, M. Karlin; čepijo B. Šolar, M. Mrgole, J. Činku, N. Trdina, M. Guzelj in M. Dolinar.

5 Kadeti v Fažani z Janezom Dolinarjem, trenerjem in ekonomom tabora

hodnega leta. Struktura prihodkov in odhodkov je razvidna iz priloge spodaj.

V oči pade nizek delež za najem vadbenih prostorov- zaradi neposrednega subvencioniranja pri najemu v hali Poden- ter stroški gostovanja pobratenega Kolina v Sloveniji, ki so šli precej v breme kluba, kar pa naj bi se poravnalo v naši pozitivni pri naslednjem gostovanju v ČSSR (do česar pa ni več prišlo).

Z uvrstitvijo članov v I. SKL so se jeseni 1984 pojavile velike dileme, kako priti do ustreznega trenerja, kako zadržati igralce in dobiti še kako ojačanje. Prav tako so ugotavljali, da je za I. SKL potrebna višja stopnja organiziranosti kluba, dejansko pa se je stanje v organizaciji slabšalo, saj je bilo resnično aktivnih le nekaj članov IO in komisij. Janez Nastran, ki je ponovno prevzel ekipo, ker uprava ni uspela dobiti ustreznega zunanjega

trenerja, je v svojem poročilu o delu, uspehih in perspektivah moške članske ekipe podal tudi oceno stroškov, ki so bili dokaj visoki ter izrazil bojazen, da bo tekmovalni del močno prehitel organizacijskega, kar pa lahko v naslednjih sezonah povzroči močan padec. Pogojev, ki jih je postavil IO ob honorarnem prevzemu 1. ekipe, le-ta ni izpolnil, ob prehodu v višji rang pa se je obseg skrbi še močno povečal (zdravstveno varstvo in zavarovanje športnikov itd.).

V ekipi, ki je pod dokaj negotovimi pogoji, vsaj po mnenju trenerja, to jesen štartala v I. SKL, so igrali: Rado Rešek, Janez Štrekelj, Dragan Vujič, Edo Kavčič, Miha Krajnik, Andrej Žumer, Igor in Tomaž Dolenc, Marko Terkaj, Igor Lelja, Franc Biček in Franci Levstek. V JLA sta bila Duško Mitič in Robi Potokar, ki sta se pa prav ob pričetku lige vrnila domov. Igrala je torej skoraj ista preizkušena ekipa.

Jeseni 1984 leta so se nadaljevale različne akcije in prireditve v proslavo 30-letnice košarke v Škofji Loki. V tekmovalnem delu je bila odigrana propagandna tekma z Olimpijo, tekme so odigrale vse ekipe v klubu. Mlajše ekipe so igrale z vrstniki in vrstnicami iz Žirov in Gorenje vasi. Za krono teh tekmovalj so se pomerile ekipe veteranov Škofje Loke, Jesenic in Medvod in sicer igralcev, ki so se med seboj merili že leta 1954 in v naslednjih letih.

Medvodčani so nas tesno premagali, tako kot pred 30 leti in pred dvema letoma, ko smo mi sodelovali na njihovi 50-letnici.

1

FINANČNI PLAN K K LOKAINVEST ZA LETO 1984		
Saldo 1.1.1984	47.285,00	
Prihodki:		
Dotacije TKS	830.000,00	
Lokainvest	60.000,00	
Ostali prihodki	110.000,00	
Članarina	4.000,00	
Odhodki:		
Najemnine telov.	73.000,00	
Prijavnine	45.000,00	
Športna oprema	150.000,00	
Prevozi	120.000,00	
Gost. usluge	100.000,00	
Str. treningov	200.000,00	
Godniški stroški	45.000,00	
Izmenjava s pobratenim Kolinom ČSSR	300.000,00	
Članarina	3.000,00	
Administrat. stroški	15.000,00	
S K U P A J		1.051.285,00 1.051.000,00
Škofja Loka, 5.3.1984		

1 Finančni plan za leto 1984
2 Ekipa članov KK Lokainvesta v I. SKL jeseni 1984

Drugi del vrhunca proslave jubileja je bil ponovno Elitni košarkarski ples v hotelu Transturist z bogatim srečolovom, podelitvijo priznanj, zabavnimi igrami in mnogimi gosti.

To pa ni bila edina družabna klubska prireditev ob koncu leta.

Dekleta, ki so po dolgem času spet igrala v »pravi« ligi, so za praznične dni okoli 29. nov. odšla na kratke zimske počitnice na Pokljuko. S trenerjem Murnom, ki je bil z njimi, je bilo tudi nekaj igralk prejšnje šampionske generacije (Tanja Mihovilovič, Biserka Balderman). Te so poskrbele za krst novopečenih ligašinj, za zabavo in sprostitev. Vsi skupaj pa so pod avtorskim vodstvom Boštjana Bernika spesnili in naštudirali loško košarkarsko himno.

Bernik Boštjan je skupaj s košarkaricami 1. 12. 1984 na Pokljuki napisal košarkarsko himno (na melodijo "Na nebu zvezde žarijo"):

*ŽE V STARIH ČASIH V ŠKOFJI LOKI
SO SE MLADI FANTJJE ZBRAL'
KOT VIDEL' SO AMERIČANE
TUD' ONI SO NA KOŠ METAL'*

- refren -

*KO SE J'PRIČELO RESNO DELO
PRIŠLE TUD' PUNCE SO NA PLAN
IN VAŽNIM FANTOM POKAZALE
KDO JE V LOKI RES ZAGNAN.*

- refren -

*DOMA PUSTILE SVOJE FANTE,
KER ŽOGA STVAR POMEMBNA JE,
SAJ KO LE TA FRČI PO ZRAKU,
POZABIMO NA DRUGO VSE.*

- refren -

*KREPAK POGUM IN DOBRA VOLJA
PREMAGATA OVIRE VSE,
PRIJATELJSTVO IN TRDO DELO
IN NOVA ZMAGA NE UGRE.*

*Refren:
SAJ LEPI ŠPORT POZNAMO,
KO KOŠARKO IGRAMO.
NASPROTNIK ŽOGO V KOŠ DOBI,
ČE LE SE RAZIGRAMO MI.
ZATO PA ZDAJ VAS VABIMO VSE,
DA NAS VSAJ NA NAŠIH TEKMAH SPREMLJATE.*

Zadnji dve vrstici refrena se po zadnji kitici zapojeta 2-krat.

»Krst« je bil neusmiljen....

3 Veterani Škofje Loke in Medvod's sodnikoma Petrom in Jankom Kavčičem

4 Veterani Loke in Medvod v zagrizeni borbi

5 Loška košarkarska himna

Člani v letu 1985 spet izpadli; kvaliteta ženske košarke v porastu

Od jeseni 1984 pa vse do pomladi 1985 je bila vsa pozornost usmerjena na igro članov v I. SKL. Cilj je bil, da se ekipa obdrži v tej elitni konkurenci. V obdobju priprav so opravili le 70 % planiranih treningov. V prvem delu so-ob pojačanem petkrat-tedenskem treniranju tekmovalne rezultate izpolnili nekako dvotretjinsko, tako da je bil po 12. kolu zastavljeni cilj videti še uresničljiv. V nadaljevanju so doživeli nekaj nesrečnih porazov, po mnenju trenerja tudi »s pomočjo sodnikov«. Morala je padla, porazi so se nizali drug za drugim, po 16. kolu je prvi trener J. Nastran podal ostavko.

V pismeni ostavki je na račun vodstva in njegovega sodelovanja s prvo ekipo napisal kar nekaj pikrih in ostrih besed, predsednik kluba mu ni ostal dolžan, beseda je tekla o (ne)strokovnosti, (ne)resnosti itd. Tudi odgovor ni bil posebno blagozvočen. Končno smo vendarle ugotovili, da je bilo sodelovanje med trenerjem in vodstvom, med vodstvom in igralci pa tudi med trenerjem in igralci očitno močno pomanjkljivo in je pripomoglo k izpadu, čeprav smo delali vsi za isti cilj. Cilj pa je bil uspešno delovanje celotnega kluba z vsemi starostnimi kategorijami, še posebno z mladimi in je uspeh ali neuspeh ene ekipe le del vsega dogajanja. Tako smo se tedaj dogovorili, da bo trener ekipo vendarle vodil do konca tekmovanja. Ekipa pa je iz I. SKL izpadla.

Trener Nastran je po končanem tekmovanju podal temeljito analizo sezone in prispevka posameznih igralcev. Tako je bil najboljši strelec ekipe Dušan Mitič, drugi pa Tomaž Dolenc. Problem ekipe je bila premajhna višina igralcev, saj je bil najvišji Dragan Vujić visok le 195 cm, pa še ta ni igral dovolj zavzeto. Imeli so precej objektivnih opravičil, od poškodb, dela v izmenah, študijskih obveznosti itd. Svoje pa je prispevala premajhna zavzetost vodstva in igralcev samih.

Sezono 1984 /85 so tudi ostale moške ekipe zaključile z malo uspeha. Košarkarske šole za osnovnošolce so delovale normalno, a rezultati so bili že v občini slabši. Pionirje na Trati je vodil Janko Ferdin, pomagal mu je Kastelic, v Loki pa Boštjan Kržišnik. Ekipo kadetov-mladincev je vodil Janez Dolinar, nato Igor Dolenc. Kadeti so prišli v republiško ligo, kjer pa so bili

zadnji, čeprav so imeli kar štiri 190 cm visoke igralce: Šmida, Zakotnika, Maretiča in Pintarja. Dva najboljša kadeta sta igrala pri Triglavu v Kranju.

Ženske ekipe so imele več uspeha. Poznalo se je, da je ženski del klubske košarke, ki ga je vodil Aleš Murn, deloval utečeno. Kot so planirali, so že za sezono 1984/85 sestavili ekipo članic in jo vključili v 10-člansko II. SKL. Ekipa se je dobro držala in zasedla 5. mesto. Na sliki 1 je jedro ekipe, ki jo je vodil Aleš Murn.

Še več uspehov so imele mlajše kategorije. Mlajše pionirke sta v Loki trenirala Tomaž Žumer in Breda Šolar, starejše pionirke in kadetinke pa Nataša Mitič. Na Trati sta združene pionirje vodila Bojan Vlasič in Marko Terkaj.

Starejše pionirke so osvojile 1. mesto v občini, zmagale so na četrtfinalnem in polfinalnem turnirju za prvenstvo SRS in na finalnem turnirju oktobra 1985, izgubile šele odločilno tekmo z ekipo Marlesa iz Maribora in postale viceprvakinje Slovenije. To uvrstitev je klub štel med večje dosežke pionirske košarke dotlej. Polfinalni in finalni turnir je organiziral domači klub. Ekipo sta vodili igralki-inštruktorki Nataša Mitič in Darja Gorenc.

Tudi mlajše pionirke so bile najboljše v občini in so solidno tekmovali na Gorenjskem. Na področnem tekmovanju so igrale tudi kadetinke, ki pa jim ni uspela uvrstitev v zaključne boje za prvenstvo Slovenije. V tej sezoni so na področnem prvenstvu tekmovali tudi mladinke.

1 Dekleta generacije 1984/85,
ki so igrale v II. SKL.

Ženski del je bil tako po daljšem obdobju spet popoln: od mlajših pionirk do članic.

Za članice si je strokovni svet postavil za cilj, da se najkasneje čez tri leta ponovno uvrstijo v I. SKL, t.j. najvišjo ligo v republiki.

Dogodki ob koncu tekmovalne sezone 1984/85 so vzpodbudili vodstvo kluba, da je kritično pregledalo svoje delovanje in postavilo cilje moške ekipe v okviru II. SKL. Treba je bilo zagotoviti dovolj igralcev. Trije ali štirje so obetali, da bodo prenehali z igranjem. Dobiti bo treba primerne trenerja, po možnosti iz domačih vrst; sicer ga je iskati izven kluba.

Za ženski del so ugotavljali, da je na pravi poti. Tudi na področju sponzoriranja ženske košarke so največ po zaslugi Aleša Murna že proti koncu leta 1984 pridobili pokrovitelja podjetje Odeja za ženske ekipe; povezavo so v teku leta 1985 še utrdili.

Za uspešnost moške košarke pa bi bilo potrebno še marsikaj ukreniti. Ugotavljali so, da v klubu res aktivno deluje le peščica klubskih delavcev, da komisije praktično ne delajo, da se trudijo le posamezniki, ki pa vsega ne zmorejo. Povezave v klubu v vseh smereh so bile prešibke.

Kljub težavam pa so se sredi leta 1985 med tekmovalnima sezonama odvijale različne aktivnosti kot:

- Stekla je akcija, da klub ponovno pridobi profesionalnega trenerja, saj so ugotovili, da je po odhodu Janeza Nastrana z mesta profesionalca kvaliteta predvsem moške košarke precej zanihala, realno pa upadla. Pogovori so tekli z Janezom Dolinarjem, profesorjem telesne vzgoje na Trati in že doslej honorarnim trenerjem v klubu. Nastopil naj bi z začetkom leta 1986. V ta namen je pripravil gradivo Plan razvoja košarke v Škofji Loki, moški del za obdobje 1985 do 1990.
- Dogovorili so se, da bo v sezoni 1985/86 moško ekipo še vodil Igor Dolenc, ki pa bo obenem tudi igral.
- Z otvoritvijo nove telovadnice v loški osnovni šoli jeseni 1985 se je ponudila nova možnost za vadbene in tekmovalne prostore tudi za košarko, posebno za ženski del. Članice pa tudi ostale ekipe so od sezone 1985/86 dalje igrale pretežno v tej telovadnici.
- Klub je prevzel organizacijo več športnih iger (tako Iskriade in Namiade).

- Na Izseljenskem pikniku v hali Poden so prevzeli izvedbo akcije Podarim-Dobim
- V delo IO se je vključil bivši igralec Andrej Jakšič.
- Ženska ekipa je navezala prijateljske stike z dekleti iz Ca-Savia pri Benetkah (z ekipo Serenissima-Edilenzo). Bile so njihove gostje v Italiji, nato so jih gostile v Škofji Loki oz. Sloveniji. Na obeh gostovanjih so dekleta odigrala po več medsebojnih tekem in tekem še z drugimi ekipami. Organizator tega je bil trener ženskih ekip Murn, ki je gostovanja izpeljal v splošno zadovoljstvo obeh strani, pri čemer ni klubu povzročil nobenih finančnih težav, je pa s tem poglobil finančno-pokroviteljsko sodelovanje z Odejo, saj je le ta sponzorirala gostovanja.

Sezona 1985/86 je stekla z rednim delom košarkarske šole na OŠ Škofja Loka in Trata in njihovim vključevanjem v občinske lige.

Kot smo že omenili, so starejše pionirke v začetku sezone priporile naslov viceprvaka Slovenije.

Slabo so štartali kadeti v gorenjski ligi, zaradi neresnosti so bili celo izključeni iz nje! Podobne težave so imeli tudi mladinci v gorenjski ligi, saj je znaten del mladincev, celo nekaj kadetov že igralo ali vsaj sedelo na klopi pri ekipi članov.

Bolj intenzivno so se pripravljali člani za igranje v II. SKL – zahod. Treniralo je do 17 igralcev: Igor in Tomaž Dolenc, Miha Krajnik, Marko Terkaj, Franc Biček, Robi Potokar, Dušan Mitič,

2 Gostovanje v Benetkah maja 1985. Stoji ekipa Lokainvest – Odeja, čepijo gostiteljice ekipe Serenissima s trenerjema Aldom in Murnom

Franci Levstek, Jože Možgan, Andrej Žumer, Edo Kavčič in mladinci, ki so že minulo sezono igrali pri članih: Marko Šmid, Iris Dumenčič, Matjaž Maretič ter novi mladinci v članski ekipi Boštjan Kržišnik, Medard Hafner in Igor Vene. Ker dogovora o novem trenerju, ki bi ga vključili od zunaj, ni bilo mogoče tako hitro realizirati, je treniranje to sezono prevzel Igor Dolenc-Igi, ki pa je ekipi pomagal tudi kot igralec. Začetek sezone je bil kar uspešen.

Kadetinke so igrale v gorenjski ligi s ciljem, da so povsem na vrhu ter da se uvrstijo v četrtfinale in polfinale prvenstva SRS. Mladinke v tej sezoni niso nastopale kot ekipa, saj jih je večina nastopala v ekipi članic.

Članice so igrale v II. SKL s ciljem, da se uvrstijo vsaj tako visoko kot v minuli sezoni. To jim je tudi uspelo, saj so bile po končani sezoni spomladi 1985 ponovno pete. Po kočani ligi sta dve od najbolj izkušenih igralk, ki so še pomagale to sezono mlajši ekipi, Tanja Strel Mihovilovič in Biserka Balderman, prenehali z aktivnim igranjem. Pred tem, v februarju tega leta, je Tanja odigrala že stoto tekmo za domači klub (poleg tistih, ki jih je po portoroških sklepih igrala drugod) ter v marcu dosegla tisoči koš!

Sredi novembra 1985 so se pričeli v klubu pripravljati na občni zbor. Pripravljali in obdelali so zlasti dolgoročne načrte za moško in žensko košarko, ki so jih nato na občnem zboru tudi potrdili.

Občni zbor 19. 12. 1985 – ODEJA uradni pokrovitelj ženske košarke

Občni zbor je potekal 19. 12. 1985. Predsednik Pešelj, ki ni želel več prevzeti vodenja kluba v novem mandatu, je podal poročilo o delu IO oz. kluba v obdobju 1983 - 1985. Naj posredujem le nekaj poudarkov iz njegovega poročila:

- Delo IO ni bilo zadosti intenzivno, saj je bila udeležba na sejah komaj 51 %, res zagnano so delali trije ali štirje funkcionarji, člani IO. Dobro je delal le strokovni svet, ki ga je vodil Murn in tehnično propagandna komisija, ki jo je vodil in največ dela opravil kar sam, namreč Avgust Hartman-Gudi. Nekaj drugih komisij sploh ni delalo! Zato nekaterih

del in akcij sploh niso ali pa so jih slabo izvedli (sodniški kader, disciplina ...).

- Nihanje moškega dela kluba je bilo znatno. Uvrstitev in igranje v I. SKL je bil vrhunec, manj vzpodbuden je bil izpad, pa tudi delo z mladinsko in kadetsko ekipo ni bilo zadovoljivo.
- Ženska košarka je v vzponu, tak je bil tudi cilj, postavljen na prejšnjem občnem zboru.
- Rekreativna košarka je dosegla pojem množičnega rekreativnega igranja in tekmovanja.
- Predsednik je poudaril finančni prispevek pokrovitelja Lokainvesta, ki pa postaja vse manjši in je odločno premajhen, pohvale vreden pa je pokroviteljski prispevek podjetja Odeja. Če bi bila finančna komisija bolj aktivna, bi lahko zbrali več sredstev in bi delo kluba lahko bolj zaživel.
- Poudaril je tudi, da ima klub vse prostorske in kadrovske možnosti, da bo prebrodil trenutno krizo in v bodoče dosegel še boljše rezultate in upravičil položaj košarke kot prioriteten športa v občini.

Kot predsednik NO sem tudi sam podal poročilo.

Predsednik finančne komisije Borut Braniselj je podal finančno poročilo, v bistvu bilanco leta 1985.

Iz njega je razvidno, da so prihodki znatno nad odhodki, saj jim je na ŽR ostala skoraj tretjina vseh prihodkov! Če bi finančno stanje tekoče spremljali, bi lahko uresničili še kak cilj, oz. izboljšali delo kluba. Razvidno je tudi, da je bila redna dotacija s strani TTKS tako visoka (93 %), da se je obstoječi nivo kluba lahko financiral skoraj samo z dotacijo! Tudi sistem vodenja izdatkov ni bil primeren, saj je nejasna kategorija »blagajniški izdatki« predstavljala blizu 2/3 izdatkov!

Skupščini je bil predložen tudi finančni plan za leto 1986.

Plan sploh ni upošteval visokega salda iz leta 1985 in se je zdel dokaj približen in manj realen. Predvideval je zopet kar 83 %-ni delež dotacije.

Na občnem zboru je bil izvoljen 11-članski IO, v katerem so bili: Miloš Mitič, Boris Čajič, Ivan Hafner, Avgust Hartman, Aleš Murn, Tomaž Dolenc, Igor Dolenc, Andrej Jakšič, Bogdan Hafner, Janez Štrekelj in predstavnik pokrovitelja.

Skupščina je obravnavala in potrdila petletni plan razvoja moške in ženske košarke, kjer so bili osnovni cilji:

- Moška košarka se mora najkasneje v sezoni 1987/88 prebiti v I. SKL, ženska pa do leta 1989/1990.
- Vse klubske ekipe morajo znatno izboljšati svoje tekmovalne rezultate.
- Pogoji za doseg teh ciljev je profesionalni trener v klubu, vsako leto pa je treba povečati tudi število vaditeljev. Obvezno je treba povečati število sodnikov, za vse te postavke je treba povečati proračun kluba.

Statut kluba je bil dopolnjen tako, da imajo posamezne ekipe poleg glavnega pokrovitelja lahko še svoje pokrovitelje; ime

2

KK LOKAINVEST ŠKOFJA LOKA	
FINANČNO POROČILO KK LOKAINVEST ZA OBDOBJE OD 1/1-1985 DO 5/12-1985	
I. PRIHODKI	
1. Prenos iz preteklega leta	30.241,-
2. Redna dotacija TES	2.500.000,-
3. Ostali prihodki	150.050,-
SKUPAJ :	2.680.291,-
II. ODHODKI	
1. Bančni stroški	2.737,-
2. Najemnine	123.208,-
3. Koš. zveza Slovenije	111.100,-
4. Gostinske usluge	87.735,-
5. Prevozi	16.065,-
6. Treninzi	8.400,-
7. Sondi	59.927,-
8. Koš.plošča	16.650,-
9. Tekas	27.951,-
10. Odravniški pregledi	2.177,50
11. Športna oprema	208.836,50
12. Časopis "Trener"	2.400,-
13. Blagajniški izdatki	1.148.318,-
14. Pokal	3.874,-
SKUPAJ :	1.819.379,-
S A L D O NA ŽIRO RAČUNU NA DAN 5/12-1985: 861.512,-	

3

KK LOKAINVEST ŠKOFJA LOKA	
FINANČNI PLAN KK LOKAINVEST ZA LETO 1986	
PRIHODKI	
1. Dotacija TES	3.500.000,-
2. Dotacija pokroviteljev	500.000,-
3. Ostali prihodki	200.000,-
SKUPAJ :	4.200.000,-
ODHODKI	
1. Najemnina dvorane	200.000,-
2. Prijavnine	150.000,-
3. Športna oprema	1.350.000,-
4. Prevozi	300.000,-
5. Gostinske usluge	150.000,-
6. Honorarji trenerjev	800.000,-
7. Sodniški stroški	100.000,-
8. Košark. žola	850.000,-
9. Priprave	300.000,-
SKUPAJ :	4.200.000,-

2 Finančno poročilo za leto 1985

3 Finančni plan za leto 1986

ekipe se tako podaljša. S tem se je vloga pokrovitelja ženskih ekip Odeja uskladila s pravili kluba, tako da se od začetka leta 1986 v imenu kluba pojavlja ime ODEJA za ženske ekipe.

Novi IO se je uspel zaradi službene preobremenjenosti predvidenega novega predsednika prvič sestati šele 16. 4. 1986 in izvoliti Miloša Mitiča za predsednika kluba in IO. Dokončno konstituiranje vseh klubskih odborov in komisij pa je bilo realizirano na 2. seji 13. 5. 1986, kjer sem bil sam izvoljen za podpredsednika, Boris Čajič za sekretarja itd. Imenovan je bil sekretariat kluba, ki naj bi vodil tekoče posle medasedanjji IO. Sekretariat naj vodi sekretar Čajič, člani so še Hartman (gospodar kluba), Bogdan Hafner (finančnik kluba), Janez Štrekelj (ki je bil izvoljen za predsednika strokovnega odbora) in Aleš Murn (vodja pionirske košarke). Tako je bil klub usposobljen za nadaljnje delovanje.

Dejansko je delo kluba med koncem leta 1985 in sredino maja 1986 vodil strokovni svet, katerega predsednik je bil še Murn, najbolj aktiven pa njegov tajnik Lojze Milosavljevič. Seveda so bili v tem vmesnem obdobju aktivni tudi nekateri člani bivšega in novega IO.

V začetku leta 1986 ugotavlja strokovni svet, da na Trati trenirajo praktično le mlajši pionirji (trener Krajnik), za starejše treningi niso urejeni in nekaj starejših vadi pri mlajših. Podobno je bilo v Loki, kjer jih je v začetku šolskega leta treniralo kar 40 v skupini. Skupino so razdelili na mlajše, ki jih je vodil Frelih, in starejše. Ker pa je bilo starejših pionirjev manj, so se

jim priključili boljši mlajši pionirji. To skupino je treniral Janez Dolinar.

Kopico ml. pionirk sta v Loki vodila Tomaž Žumer in Breda Šolar, starejše pionirke pa Nataše Mitič. Te so v januarju že pričele igrati v občinski ligi.

Mlajše pionirke na Trati so uspešno vodili Marko Terkaj, Bojan Vlasič in Aljoša Luskovec. V občinski ligi so zasedle 2. mesto.

Kadetov v tej sezoni praktično ni bilo. Nekaj jih je igralo v drugih selekcijah. Mladincev je bilo malo, treniral jih je Igor Dolenc.

Člani, tudi te je treniral Igor Dolenc, so delali zelo intenzivno, tako da so v prvem delu sezone 85/86 odigrali 11 prijateljskih pripravljalnih tekem (šest tekem so odigrali tudi mladinci, od njih jih je večina igrala tudi pri članih). Člani so v prvih 11-kolih dosegli 11 zmag v II. SKL – zahod, imeli so realne šanse za plasma v play off in naprej v končne boje za uvrstitev v I. SKL.

Članice, vodila sta jih Murn in Milosavljevič, so spomladi 1986 (spet) osvojile 5. mesto. Zanesljivo so dobile tudi turnir v Kamniku.

Strokovni svet se je v tem času ukvarjal tudi s pravilnikom o nagrajevanju trenerjev. Seveda je klub imel pravilnik že vrsto let, a ga je bilo treba stalno prilagajati razmeram.

1 Loške ekipe deklet od članic do pionirk s trenerji v začetku leta 1986

2 Pionirke s Trate s trenerji in pomočniki

Strokovni svet je pripravljaj tudi seminar za sodnike ter tečaj za trenerje in inštruktorje. Za pomožne sodnike je v februarju opravilo tečaj kar 15 članic kluba, ki so bile večinoma še aktivne igralkke.

V začetku maja tega leta je Murn, še preden je bil razrešen funkcije predsednika strokovnega sveta, ki ga je nato prevzel Janez Štrekelj, podal daljše poročilo in kritično oceno dela v klubu na osnovi štiriletnega vodenja ženske košarke in vodenja strokovnega sveta.

Nekaj najpomembnejših ugotovitev na kratko povzemam:

- Delo z ženskimi ekipami in selekcijami poteka uspešno, razpolagajo z 8 kvalitetnimi trenerji oz. inštruktorji in sicer so to: Tomaž Žumer, Breda Šolar, Nataša Mitič, Andrej Gorenc, Bojan Vlašič, Marko Terkaj, Lojze Milosavljevič in Zmago Bertoncelj, ter z več pomočniki. Cilj ekipe članic je uvrstitev v I. SKL v nekaj letih.
- Delo z moškimi ekipami je slabo, preslabo organizirano, premalo je trenerjev-inštruktorjev, osip je prevelik, trenutno se dobro dela le s člansko ekipo, ki ima tudi šanse za preboj.
- Delo uprave, sodelovanje s trenerji in igralci in klubska življenja v celoti ni zadovoljivo in bi se moralo močno izboljšati.
- Materialna opremljenost kluba ni slaba, se pa s premoženjem slabo gospodari. Mnogo se porazgubi, celo pokrade, mnogo odnesejo odhajajoči igralci s seboj.
- Terminov za treniranje je dovolj, oz. bi jih bilo, če bi se zanje potrudili.
- Stanje v hali Poden je po manj kot 6 letih obratovanja na nekaterih področjih zelo slabo (zamakanje, neurejenost in nered v garderobah, pomožnih prostorih, omarah).
- Klubskega življenja, ki bi povezovalo vse klubske članstvo, razen pri ženskih ekipah, ki ga trenerji organizirajo sami, praktično ni.

S takim stanjem se je po skoraj polletni zamudi soočila nova uprava oz. IO kluba sredi leta 1986.

Novi predsednik Miloš Mitič je na prvi seji podal svoje poglede na bodoče delo: operativno delo naj vodi sekretariat kluba, strokovni odbor kluba naj vodi kak bivši igralec, strokovni odbor naj se ukvarja le s strokovnimi zadevami; če pridobimo profesionalnega trenerja, naj se ta ukvarja z mlajšimi selekcijami, člansko ekipo pa naj vodi honorarni trener, pridobiti oz.

izšolati je treba več trenerskega kadra, klub si mora pridobiti nove pokrovitelje.

Sam sem dodal kritično mnenje, da mora biti delo v klubu na mnogih področjih bolj resno, če hoče klub v bodoče še obdržati status prioritete športa v občini. Ta status je prinašal klubu znatne ugodnosti (spomnimo se visokih deležev dotacij v klubskih proračunih). TTKS in ZTKO sta uvedla sistem stalnega preverjanja uspešnosti klubov, še zlasti prioritete, ki naj bi čez dve leti prinesel prva preverjanja uspešnosti in rezultatov klubov. Rezultati pa so tudi merilo za upravičenost do profesionalnih trenerjev.

Z volitvami na 2. seji so bile »pokrite« vse funkcije, ki bi morale delovati v dobro organiziranem klubu.

Uprava je bila seznanjena z uspehi in rezultati v sezoni 85/86:

- Pionirke so se že uvrstile v finalne boje za prvenstvo Slovenije, kjer so na koncu kot selekcija Gorenjske zasedle drugo mesto, kadetinke pa so tik pred tem, da se uvrstijo v zaključne boje.
- Ekipa članic je uspešno zaključila tekmovanje v II. SKL, ponovno so bile pete.
- Pri moških je bila sezona manj uspešna:
- Mladinci so v B skupini SKL zasedli solidno 3. mesto.
- Člani so bili po uspešnem začetku na koncu 3. v II. SKL – zahod in se niso uspeli uvrstiti v željeno Super ligo.
- Mlajše ekipe se niso vidneje uvrstile, vsaj ne do republiškega nivoja.
- Delo pionirske košarkarske šole se je intenziviralo in število pionirjev se je že proti koncu šol. leta 85/86 močno povečalo.

S koncem sezone 85/86 je prišlo v ekipi članic do močne menjave generacij. Vsaj šest igralk prve ekipe je prenehalo igrati, predvsem, ker so po zaključeni srednji šoli odšle na študij na univerzo. Aktivno vodenje in treniranje prve ekipe je zaradi novih dolžnosti trener Murn predal dosedanjemu pomočniku in velikemu zagnancu Lojzetu Milosavljeviču. Murn je organiziral zaključno propagandno tekmo vseh odhajajočih proti tistim, ki so še ostale, pojačane že z mlajšimi igralkami, med njimi s Polono Maček, Darjo Gorenc, Jasno Hartman, Vanjo Pintar, Brigito Hočevnar in Petro Kalan. Naštete so z ostanom nekaj igralk prejšnje generacije tvorile zelo solidno novo ekipo članic, ki je v jeseni štartala ponovno v II. SKL. Od igralk

prejšnje stare generacije sta se poslovilne tekme in poslovilne večerje udeležili Tanja in Biserka, ki sta prenehali že eno sezono prej, ter Nada, ki pa je še naprej ostala v pomlajeni ekipi.

1. junija je bil organiziran DAN PIONIRSKE KOŠARKE, 15. junija pa še DAN KOŠARKE za vse starejše kategorije. Klub je organiziral tudi KOŠARKARSKO POLETJE V Škofji Loki.

Tekoče finančno poročilo je bilo dokaj ugodno, postavljena pa zahteva uprave, da se o finančnem stanju poroča na vsaki seji IO.

Na tej seji so se tudi dogovorili, da bo klub poskrbel za obnovo vseh večjih zunanjih igrišč v Loki in okolici.

Sprejeli so še vrsto sklepov, med drugim so zadolžili vodje moškega in ženskega dela (Dolenc-Jakšič za člane, Dolenc-Murn za mladince in kadete, za vse ostale ženske ekipe in vse kategorije pionirjev in pionirk pa Murn), da pripravijo srednjeročni plan razvoja košarke. Ti plani bi morali biti sprejeti še pred koncem tega šolskega leta, bili bi osnova za razgovore s šolniki (zaradi vadbenih prostorov) in s sponzorji (zaradi zagotovitve financ).

Sklep je bil tudi, da si klub pridobi lastne klubske prostore v hali in pride do lastnega kombija. Gospodarja se zadolži, da še pred koncem te sezone poskrbi za popolni popis vsega klubskega inventarja in opreme. Na predlog strokovnega odbora so sprejeli program akcij čez poletje, poleg že navedenih še nekatere druge za pridobivanje dodatnih finančnih sredstev, kot so čiščenje blokov, pobiranje krompirja itd.

1 Zagrizeno poslovilno tekmo mladih in odhajajočih igralcev sodelujočih sodnik Katol

2 Tanja se zahvaljuje v imenu vseh odhajajočih igralcev trenerju Murnu za predano spominsko darilo

S 1. 9. 1986 je v klubu pričel delati Aleš Murn kot profesionalni trener, sicer po takratnem sistemu uradno zaposlen na TTKS Škofja Loka. S tem se je še posebej okrepilo strokovno delo in delo strokovnega odbora, saj so v njem poleg predsednika in profesionalnega trenerja bili še vsi trenerji ekip in imeli svojo tajnico in finančnico (Natašo Mitič). Trije trenerji so se udeležili trenerskega seminarja v Rušah, dva pa inštruktorskega tečaja v Kranju. Nekateri perspektivni igralci so se udeležili košarkarskih poletnih taborov, več skupin je letovalo v Fažani.

Že sredi leta 1986 je imel strokovni odbor pripravljeno ekipo trenerjev in inštruktorjev za vse pionirske ekipe dečkov in deklic v Loki in na Trati, skupaj 12. Klubske ekipe kadetinj, mladink in članic vodita Milosavljevič in Murn, klubske ekipe kadetov, mladincev in članov pa Igor Dolenc in Andrej Jakšič. »Košarkarsko poletje« je bilo zelo dobro organizirano in uspešno, saj so imele vse ekipe, poleg tega pa še rekreativci, že od 8. julija dalje razporejene treninge in tekme na zunanjih igriščih po Loki, razen tega pa še kopanje, igranje nogometa, pohode na Lubnik itd.

Trenerji so že do začetka novega šolskega leta in nove tekmovalne sezone izdelali plane svojega dela, Murn pa plan dela »pionirske košarkarske šole Janeza Peternelja«, kar vse so na seji strokovnega odbora tudi potrdili.

Jeseni so se pričeli redni treningi vseh ekip, vključno z osnovnimi selekcijami (najmlajši) v Loki in na Trati. Od klubskih ekip so trenirale kadetinke – mladinke – članice skupaj,

redno pa je trenirala tudi moška ekipa, ki pa je vključila tudi najboljše mladince in kadete. Kadetske ekipe za tekmovalje niso uspeli sestaviti, medtem ko naj bi mladinci tekmovali samostojno.

Štirje trenerji so se udeležili republiškega seminarja na Rogli, štirje inštruktorji pa inštruktorskega tečaja. Pionirki Darja Gorenc in Petra Kalan sta bili poklicani na priprave republiške reprezentance.

Ekipa starejših pionirk se je zopet prebila na polfinalni turnir, ki je bil 20. 9. 1986 v Šk. Loki in se plasirala na finalni turnir, ki je bil v začetku oktobra ponovno v Loki.

Kadetinje so že septembra štartale v SKL – zahod 1.

Ekipa članic je v začetku oktobra nastopila na močnem turnirju v Šentvidu. Turnir naj bi bil priprava za nastop v II. SKL v novembru.

Člani so po vrsti odigranih tekem za trening pričeli s tekmovalji v desetčlanski SKL – zahod I sredi oktobra.

V tej sezoni so moške ekipe nastopale pod imenom Lokainvest, vse ženske ekipe pa pod imenom Odeja. Tekmovanja bi morala biti zaključena marca 1987, konec marca in v začetku aprila bi bile pri moških že tekme za Play Off za plasma v super ligo – I. SKL.

Mladinci so nastopali v 3. skupini B SKL, kadetinje pa v eni od štirih področnih skupin.

Jeseni ugotavlja IO, da je dejavnost kluba v polnem teku, da pa zato zmanjkuje finančnih sredstev in je treba iti zanje v nove akcije.

Ker je bil na vidiku odhod trenerja Igorja Dolenc v vojsko, je bil že s 1. 9. 1986 angažiran honorarni trener Janez Bohinc iz Medvod, ki naj bi po odhodu Igorja Dolenca-Igita postal glavni trener moške ekipe.

Klub se je trudil, da bi bil novi semafor v hali Poden čimprej usposobljen, usposobljeno naj bi bilo tudi ozvočenje, saj bi želeli, da lahko napovedovalec komentira tekme. Stekla je tudi akcija za boljše obveščanje v medijih.

Na finalnem turnirju 4. oktobra 1986 v Šk. Loki za starejše pionirke so nastopile ekipe Ježice, Maribora, Slovana in Odeje, a so igrale kot selekcija Gorenjske in so zopet, že drugič zapored, osvojile 2. mesto, takoj za prvakom Slovenije, ekipo ŽKK Maribor.

Košarka v Loki v razmahu

Škofja Loka, 25. oktobra — V Škofji Loki je košarkarsko delo spet dobilo nekdanji pomen. Tekmovanja v vseh starostnih kategorijah se vrstijo iz dneva v dan. Domači košarkarski klub Lokainvest Odeja je v letošnji sezoni ponovno začel s sistematičnim delom, predvsem pri mlajših kategorijah. Z novo klubske upravo in zavzetimi trenerji imajo veliko načrtov. V občini Škofja Loka poteka že od sredine oktobra občinska liga za starejše pionirke in pionirje. Favorita pri pionirjih sta ŠSD Tabor iz Žirov in ŠSD Blegoš iz Gorenje vasi, pri dekletih pa ŠSD Mladi rod iz Škofje Loke in ŠSD Tabor. Dobro zaledje in velika pomoč pri ekipah košarkarskega kluba Lokainvest Odeja je vsekakor ŠSD Trata.

Izidi v treh kolih za pionirje: Blegoš : Tabor 69:41, Trata : Mladi rod 22:27, Tabor : Trata 87:13, Mladi rod : Blegoš 20:90, Mladi rod : Tabor 16:79, Trata : Blegoš 12:88; **pionirke** — Blegoš : Tabor 22:111, Trata : Mladi rod 33:41, Tabor : Trata 77:33, Mladi rod : Blegoš 35:28, Mladi rod : Tabor 41:35, Trata : Blegoš 55:18. Razen v občinski ligi šolskih športnih društev nastopajo pionirske selekcije domačega kluba tudi v drugih tekmovaljih. Mlajše pionirke so nastopale v Šentvidu in odigrale tekmi proti Šentvidu A z izidom 30:44 in s Šentvidom C 48:45. V močni konkurenci so sredi oktobra starejše pionirke zasedle prvo mesto. **Njihovi izidi:** Odeja : Slovan 47:27, Odeja : Šentvid 36:12, Odeja : ID Ježica 50:28.

Kadeti Odeje so se s šestimi zmagami in dvema porazoma uvrstili v drugi krog tekmovalja dvanajstih najboljših moštev v Sloveniji. **Izidi zadnjih tekem:** Odeja : Jesenice 84:59, Odeja : Sava A 65:82, Odeja : ID Ježica 74:76, Odeja : Sava B 52:32. V nadaljevanju je Odeja gostovala v Divači in izgubila proti Čimosu s 63:76. **Lestvica pred drugim delom:** 1. ID Ježica 6, 2. Čimos 6, 3. Šentvid 6, 4. Odeja 4, 5. Sava Commerce 2, 6. Kamnik Mengeš 0.

Člani, ki nastopajo v prvi skupini zahod I upajo, da se bodo uvrstili v končnico tekmovalja in se spet potegovali za uvrstitev v prvo SKL. Trener moštva je priznani slovenski strokovnjak iz Medvod Anton Bohinc, za to moštvo pa igrajo: Igor Dolenc, Rado Rešek, Tomaž Dolenc, Dragan Vujić, Miha Krajnik, Franc Biček, Robert Potokar, Franc Levstek, Iris Dumencić, Dušan Mitić, Matjaž Maretič, Jože Zakotnik, Tone Pintar, Miran Pokorn, Rihard Čaržar in Sašo Jeseničnik. **V prvih treh kolih so dosegli izide:** Kamnik : Lokainvest 102:105, Lokainvest : Črnomelj 161:73, Straža (Novo mesto) : Lokainvest 83:107.

D.-Humer

3 Glas Gorenjske poroča o razmahu košarke v Loki

4 Ekipa starejših pionirk-viceprvakinja Slovenije-oktobra 1986 s trenerko Natašo Mitić

Mladinci, ki jih je vodil Tomaž Dolenc, so v svoji skupini B-SKL dosegli vse zmage in bili premočno prvi. Priborili so si pravico izzvati zadnjega iz A-SKL in se v primeru zmage uvrstiti vanjo. Kadeti, ki niso imeli ekipe v tekmovanju, so trenirali skupaj s člani, eden (Pintar Tone) je bil republiški reprezentant, dva pa sta igrala za Triglav.

Kadetinje so se iz področne lige tudi uvrstile v nadaljnje –višje tekmovanje, Polona Maček pa je bila poklicana v mladinsko reprezentanco.

Po manj kot dveh mesecih dela s košarkarsko šolo je novi profesionalni trener Murn ugotavljal, da delo s pionirkami teče brez problemov, tako na šolah v Loki kot na Trati. Pri pionirjih je skušal vzpostaviti enake skupine in trenirati pod enakimi pogoji kot pri pionirkah, kar mu je v Loki dobro uspevalo, medtem ko je na Trati naletel na velike ovire s strani šole oz. nekaterih profesorjev športne vzgoje. Ti mu niso pomagali, ampak so ga ovirali.

Vse zadnje mesece leta 1986 in prve leta 1987 so vse ekipe pionirske košarkarske šole pridno trenirale, igrale prijateljske tekme, nato pa tekme v občinskih ligah.

Jeseni 1986 so člani IO aktivno iskali sponzorje za posamezne ekipe.

Strokovni odbor je v novembru organiziral v telovadnici OŠ Petra Kavčiča prvi turnir v mini košarki. Igrali so učenci od 3. do 6. razreda in to iz OŠ Škofja Loka, Trata in Gorenja vas.

Leto 1986 se je iztekalo ob bogatem tekmovalnem programu: starejše pionirke iz Loke so bile v občinski ligi druge, s Trate pa tretje; šest jih je igralo v občinski selekciji. Pionirji so v občini zasedli 3. in 4. mesto. Kadetinje so igrale v SKL – zahod, članice v II. SKL (in bile po prvem delu 4.) in člani v II. SKL – zahod (v prvem delu dosegli same zmage in bili 1.).

Klub je organiziral novoletni turnir mlajših kategorij, po turnirju pa novoletno srečanje vsega članstva.

Vse te prireditve je pod okriljem strokovnega odbora organiziral trener Murn. Ob odsotnosti odgovornega finančnika Bogdana Hafnerja je vodil tudi finančni pregled porabe, toč-

1 Glas Gorenjske prinaša razgovor s sekretarjem ZTKO Nastranom

1 Janez Nastran, sektetar pri ZTKO Škofja Loka

Podprli bomo lahko le najboljše

moški del košarke (KK Lokainvesti) in dvigalci uteži, vendar so to mejni primeri.»

Kakšno je zanimanje delovnih organizacij za financiranje kakovostnih športnih kolektivov?

»Zaradi znanih težkih gospodarskih razmer je zanimanje seveda vsako leto manjše, vedno težje je najti pokrovitelja, večletni pokrovitelji pa dajejo malo pomoči. Nekaj izjem sicer je, večina organizacij pa pokroviteljstvu ekip in tekmovanj ni naklonjena.«

V Škofji Loki je razvita tudi športna rekreacija. Kako je z njenim financiranjem?

»Športna rekreacija, ki je v Škofji Loki res dobro razvita, stane precej manj kot kakovostni tekmovalni športi. V balinanju, namiznem tenisu, nogometu in odbojki je veliko tekmovalcev, ki pa se v glavnem udeležujejo tekmovanj po Gorenjski, ki manj stanejo, pa tudi sami primaknejo kakšen dinar. Prav njihova samoudeležba pri plačilu članarine oziroma prijavnine bo sedaj še bolj potrebna. Za športe, kot so planinarjenje, tabornišтво in smučarski teki, pa skušamo poskrbeti za boljše razmere (igrišča, tekaške proge...). Sklenili pa smo, da športnih objektov klub gmotnim težavam ne bomo zanamirali.«

Ali zdaj kaj gradite ali obnavljate?

»Z našo majhno udeležbo gradimo plastične skakalnice v Žireh, košarkarsko igrišče v Retečah, razširjamo planinski dom na Ratitovcu, pokrivamo balnišče na Trati. Potreba, ki jo Ločani čutimo, odkar nimamo zaradi onesnažene Poljanščice kopališča na Sori, pa je poletni bazen, s katerimi bi oživili plavalno tradicijo v Škofji Loki, seveda pa bo potrebna velika pomoč vseh, tako industrije kot krajanov.«

Kakšni so kljub gmotnim težavam vaši cilji?

»V kakovostnem športu je naš cilj imeti med individualnimi športi tri ali štiri tekmovalce med olimpijci in udeleženci svetovnih prvenstev, v ekipnih športih pa imeti igrance v prvi polovici republiške lige in vzgojiti športnike za igre v državnih ligah. Vzgojiti pravim zato, ker športniki, ki uspejo, zapustijo naše ekipe in zaigrajo drugje, mi pa smo zadovoljni, če od tega dobimo vsaj kakšen dinar, ki ga lahko namenimo mladim talentom.«

V. Stanovnik

Škofja Loka, 14. avgusta – Intervencijski zakon in nov način financiranja telesne kulture, ki ga pripravljajo, bo že letos prisilil v sprejetje zoženega programa telesne kulture v občini, pa tudi zmanjšanje ciljev in ambicij iz srednjeročnega programa. Združena sredstva pri TKS so se letos povečala za 40 odstotkov, to pa zaradi inflacije pomeni približno polovico manj denarja.

Kaj to pomeni za razvoj telesne kulture v občini?

»Nesporno bo ves tekmovalni šport prizadet, saj največ denarja potrebuje kakovosten tekmovalni šport. Prisiljeni bomo krčiti programe v vseh športih, posebno tistih, ki po naših kriterijih ne dosegajo prioritete. Izdelali smo namreč kriterije, s katerimi hočemo doseči selektivno podpiranje tistih športnih disciplin, klubov in posameznikov, ki so dobro organizirani, imajo sposobne in šolane strokovnjake, zagotavljajo lastne finančne vire in zato tudi dosegajo uspehe. Do sedaj smo podpirali dogovorjene, za naš kraj prioritete športne panoge, z novimi kriteriji pa bodo dane možnosti vsem. Seveda vemo, da na ta način kakovostne in s tem finančne kriterije zaostrujemo, saj bo verjetno več panog izpadlo iz sistema kakovostnega ranga kot pa stopilo vanj.«

Katere panoge v občini so v sistemu kakovostnih športnih kolektivov?

»To je alpsko smučanje (SK Alpetour), smučarski skoki (SSK Alpina Žiri), ženski del košarke (KK Odeja-Lokainvest) in ženski del košarke v Žireh (KK Kladivar), moški in ženski roko-met (RK Termopol in Alples) in sankarji (ŠD Iskra Železniki). Trenutno so v razvrščanju po kakovosti v tekmovalnem rangi še košarkarji iz Gorenje vasi,

no po mesecih in namenih porabe. Tako je imel že 3. 1. 1987 pripravljeno finančno poročilo za leto 1986. Stanje pa je bilo naslednje :

Prihodki	5.790.936 din
Odhodki	5.712.519 din

V strukturi prihodkov so predstavljala sredstva dotacij od TTKS dobrih 86 %, bila so torej zelo visoka. Vključevala so sredstva za redno dejavnost, sredstva za delo ŠŠD, sredstva za honorarje trenerjem in sredstva za organizacijo turnirja za prvenstvo starejših pionirk Slovenije; sredstva petih sponzorjev pa so predstavljala skupno 10 %. Odhodki po namenu ekip so bili :

Moška košarka.....	41 %
Ženska košarka.....	28 %
Pionirske ekipe.....	31 %

Poročilo kaže na dve dejstvi in sicer, da je bil delež t. i. družbenih sredstev tako visok, da si ga danes niti predstavljati ne moremo in da je bila poraba zelo smotrna in glede na vrsto ekip zelo uravnotežena. Za podmladek je šlo celo nekaj več sredstev, kot jih je klub prejel za ŠŠD.

V letu 1987 se ženska ekipa ponovno uvrsti v I. SKL

Na seji v februarju 1987 je IO potrdil finančno poročilo in se obvezal za še dodatno zbiranje denarja. Ta akcija je bila nujna, saj so klubski cilji z ozirom na rezultate močno porasli, stanje finančnih sredstev TKS pa je bilo realno zaradi inflacije znatno manjše. Razgovor s sekretarjem ZTKO Šk. Loka kaže na resnost stanja.

Vodstveno ekipo je IO prav zaradi reševanja finančne situacije še razširil z nekaj novimi člani.

Ker je ekipa članov zmagala in se plasirala v Play Off, so načrtovali pojačanje treningov in priprav te ekipe.

Strokovni svet (nekaj časa je bil »odbor«) je bil v obdobju pomlad –poletje 1987 zelo delaven. Košarkarska šola je delala v polnem razmahu. Delo je profesionalno vodil Aleš Murn.

V ženskem delu so v Loki in na Trati delovale osnovne selekcije in so treningi potekali do konca maja. Mlajše pionirke so v Loki trenirale ločeno od starejših, v občinski ligi so bile druge in so vadile prav do konca šolskega leta, nato pa na prvenstvu Slovenije dosegle odlično 2. mesto pod nazivom Gorenjska. Druge so bile pa tudi na pokalu ŠUMI. Vodila jih je Nataša Mitič.

KK Lokainvest-Odeja ob koncu sezone

Tokrat so bile uspešnejše košarkarice

Škofja Loka, 19. maja — Letošnja sezona je za člane vseh ekip košarkarskega kluba Lokainvest-Odeja pomenila spremembo. Predvsem so se je razveselili mladi, ki so prej v klubu začutili razpuščenost. Dobili so namreč **profesionalnega trenerja Aleša Murna**, ki je vso sezono vodil delo v klubu, poleg tega pa tudi pomagal drugim trenerjem in bil sam trener: »Naš klub se zdaj še imenuje Lokainvest-Odeja, jeseni pa bomo spremenili ime v KK Škofja Loka, saj nam pri delu s finančnimi sredstvi in prevozi pomaga že vrsta škofjeloških delovnih organizacij, in ne le ti dve. V tej sezoni je bilo v klubu 195 članov in članic, deset trenerjev, skupaj pa smo imeli dvanajst ekip vseh kategorij.«

Aleš Murn je končal višjo šolo za organizacijo dela v Kranju in je bil dve leti zaposlen v Alpetouru pri delu z računalniki. Kako da se je odločil pustiti poklic in se posvetiti košarki?

»Že v osnovni šoli sem igral košarko, kasneje pa sem postal trener. To delo mi je bilo vedno v zadovoljstvo, za košarko sem porabil ves prosti čas. Ker je v klubu marsikaj škripalo, smo se dogovorili, da mora nekdo resno prevzeti delo. Predvsem so bili zanemarjeni mladi košarkarji. To se nam že pozna in se nam še nekaj časa bo, saj je košarka šport, za katerega je treba mlade vzgajati že od sredine osnovne šole. Precej boljše je bilo s pionirkami, ki jih z veliko zanesenjaštva vodi Nataša Mitič. Tako pionirska kot kadetska ekipa deklet sta že drugo leto v vrhu slovenske košarke. Velik napredek je letošnje leto pomenilo tudi za članice, ki so se z odlično igro uvrstile v prvo slovensko košarkarsko ligo. Perspektivne igralko, kot so Polona Maček, Petra Kalan, Maša Primožič, pa tudi druge, dajejo zgled mladim in dokazujejo, da v klubu dobro delamo.

Pričakovano, to je uvrstitve v prvo slovensko ligo, pa niso izpolnili člani, čeprav jim je ušla iz rok zadnji hip. Za to je precej kriv tudi sedanj sistem tekmovanja v območnih ligah, ki se kasneje združijo, saj sezona traja predolgo, nasprotniki pa so zelo različni. Med igralci še vedno izstopa Tomaž Dolenc, dobro pa so se v igro vključili mladi, predvsem Tone Pintar. Največja težava, ki nas v članski moški ekipi še vedno pesti, je višina igralcev, saj nam manjkajo veliki igralci. Trener Anton Bohinc obljublja, da jih bo skušal v ekipo pripeljati že naslednjo sezono, ko nam bo cilj priti spet v prvo slovensko ligo,« pravi Aleš Murn.

V. Stanovnik
Foto: G. Šinik

2 Glas Gorenjske: razgovor s profesionalnim trenerjem Murnom ob koncu sezone 86/87

Na Trati so mlajše in starejše pionirke vadile skupaj, tekmovala pa v občinski ligi ločeno. Starejše pionirke so bile tretje.

Kadetinje so se prebile do polfinala, bile končno 5. do 6. v Sloveniji, nato pa so še zmagale na prvomajskem turnirju v Loki in na turnirju ob dnevu košarke v Gorenji vasi. Petra Kalan je igrala v kadetski reprezentanci Slovenije. Kadetinje so maja/junija stopile že v nov ciklus predtekmovanj nove sezone za republiške naslove.

Mladinke so trenirale skupaj s članicami, kjer jih je kar nekaj tudi igralo, vendar so se pripravljale tudi posebej, ker so že maja/junija, okrepljene z najboljšimi kadetinjami, nastopile tudi tekmovalno v sistemu predtekmovanj za prvenstvo Slovenije, nadaljevale pa v septembru 1987. Mladinka Polona Maček je ponovno igrala v mladinski reprezentanci Slovenije.

Članice so v drugem, spomladanskem delu II. SKL presenetile, dosegle same zmage in se, kar je bil izjemen uspeh, saj so za leto ali dve prehitele napovedi, uvrstile v I. SKL. Za uspeh je bil poleg Murna, ki je ta dekleta vodil od pionirk dalje, v tem obdobju prav gotovo najbolj zaslužen Lojze Milosavljevič. Bil je resnično zagnan in dosleden. V tem času je poleg vsega dela z ekipo opravil še tečaj za trenerja.

V moških ekipah so jeseni začeto delo prav tako temeljito nadaljevali tudi v spomladanskem času.

Osnovne selekcije so trenirale tako v Loki kot na Trati prav do konca šolskega leta in vmes igrale še medsebojne tekme. Mlajši pionirji v Loki in na Trati so prav tako redno trenirali in igrali v občinski ligi. Bili so tretji in četrti.

Starejše pionirje, ki so trenirali v Loki in na Trati, so ločili v boljšo (A) in nekoliko slabšo (B) skupino. A skupina je trenirala v Loki, B pa na Trati. Tekmovali so v občinski ligi, bili sicer šele četrti (B ekipa), nato pa tretji v gorenjski ligi. A ekipa starejših pionirjev je nastopila v gorenjski ligi kadetov in dosegla 4. mesto, nato pa se je združila s preostankom sicer oslabiljene ekipe pravih kadetov, od katerih sta dva okrepila Triglav, Pintar pa je še vedno igral za slovensko reprezentanco.

Tako kompletirana ekipa kadetov se je pripravljala konec pomladi na nov ciklus tekmovalj za prvenstvo Slovenije.

Mladinci, ki jih je še treniral Tomaž Dolenc, trenirali pa so tudi skupaj s člani, so do konca pomladi 1987 igrali v 1. skupini

●Trener ženske košarkarske ekipe Odeje, Lojze Milosavljevič

Težek bo boj za obstanek z mlado ekipo

Škofja Loka, 27. septembra — Košarkarska ženska ekipa Odeje iz Škofje Loke je bila v lanskem sezoni prvak druge slovenske lige. To jih je uvrstilo v republiško prvo žensko ligo. Mlada ekipa Odeje bo skušala v novi sezoni dokazati, da je ženska košarka v Škofji Loki spet v pravih rokah. Trenira jo enaindvajsetletni Lojze Milosavljevič.

Škofja Loka je bila znana po tem, da ima izredno dobro žensko košarkarsko ekipo, ki je sposobna zmagovati v slovenski in tudi v prvi zvezni ligi. Ekipa je bila kar nekaj let zapored republiški prvak, igrala pa je tudi na kvalifikacijah za prvo zvezno ligo. Dekleta niso uspela, a so se še nekaj let obdržale v vrhu slovenske lige. Nato je ženska košarka v Škofji Loki nazadovala. To je bil znak, da morajo začeti delati z mladimi, če hočejo spet uspeti. Zanimarjeno delo z mladimi jih je pripeljalo tako

daleč, da so morali začeti celo od pionirk navzgor. Uspelo jim je in 10. oktobra bo ta mlada ekipa startala v prvi republiški ligi.

»Nekajletno mrtvilo v delu z najmlajšimi in odhod starejših igralk sta nas prisilila, da smo začeli na novo. In uspeli smo,« pravi njihov trener Lojze Milosavljevič. V prvem kolu bomo gostovali pri Kladivarju v Žireh. Pet let trdega dela je bilo treba, da bomo spet v prvi slovenski ženski ligi. Ekipa je res mlada, saj so članice le štiri, druge so mladinke, kadetinje in tudi še pionirke. Od članic je od Ločank Mirjana Zec, okrepitev pa so Kranjčanke Ema Žagar, Alenka Žagar in Vladka Mladenovič. Pripravljati smo se začeli konec julija v Škofji Loki, avgusta smo imeli skupne desetdnevne priprave v Fažani. To so bili treningi za nabiranje moči in splošne telesne pripravljenosti. Nato smo z delom in igranjem nadaljevali štirikrat na teden v dvorani Poden v Loki. Odigrali smo veliko trening tekem s Slovanom in organizirali dober ženski turnir. Igrali smo tudi s Švicarkami, ki so bile na pripravih v Loki, in z Nizozemkami, ki so bile gostje Slovana v Ljubljani. To srečanje in turnir sta zelo koristila našim igralkam za uigravanje.

Do starta bomo skušali odigrati še nekaj prijateljskih srečanj. Liga je kakovostna in izenačena. Izstopal bo le Slovan, naš glavni cilj je, da se v ligi tudi obdržimo. Če pa bomo v sredini prvenstvene lestvice, bo to že uspeh za to mlado ekipo.

Za ekipo bodo igrale Karla Dolinar, Petra Kalan (republiška reprezentantka kadetinj), Polona Maček (republiška reprezentantka mladink), Maša Primožič, Vanja Pintar, Lidija Hainrihar, Katjuša Bizjak, Ajda Balderman, Aljoša Luskovec, Renata Frakelj, Mateja Križnik, Nastja Čremožnik (vse perspektivne igralke za republiško reprezentanco pionirk), Ema Žagar, Mirjana Zec, Vladka Mladenovič, Nada Trojar in Alenka Žagar.

D. Humer

SKL, vendar so zasedli le 4. mesto, tako da se v super finale mladincev niso plasirali.

Člani so po zelo dobrem začetku v II. SKL – zahod spomladi kljub zelo resnemu delu trenerja Toneta Bohinca predvsem zaradi poškodb nosilcev igre nekoliko popustili in bili drugi, kar pa je zadoščalo za nastop v nekakem Play Offu, katerega zmagovalec se uvrsti v I. SKL. Na teh tekmah konec pomladi 1987 so sicer igrali dobro, a prvega mesta niso uspeli osvojiti, bili so drugi. V enotno I. SKL se je prebila le ekipa Nove Gorice, Ločani so ostali zunaj in bili močno razočarani.

Strokovni svet je takoj po končanem spomladanskem delu opravil analizo in oceno dela ter ugotovil, da so bili vendarle doseženi lepi rezultati: v ženskem delu predvsem z uvrstitvijo v I. SKL, v moškem pa s ponovnim zagonom mlajših kategorij, čeprav članom ni uspel preboj v I. SKL. Pomembno je, da skoraj 200 mladih dečkov in deklic, fantov in deklet redno trenira, nastopa v enajstih ekipah, ki jih vodi 6 zelo dobrih in prizadevnih trenerjev pa še trije inštruktorji in dva pomočnika.

Trener novopečene prvoligaške ženske ekipe Milosavljevič je analiziral delo ekipe v minuli sezoni in že pripravil program dela za naprej. Planiral je le krajše počitnice in takoj nato resne priprave.

Igralska zasedba naj bi bila praktično ista, kot se je prebila v prvo ligo. Manjkala bo le Betka Lovšin, ki je bila do resne kolenske poškodbe nosilka igre, a je zaradi nje morala prenehati z aktivnim igranjem in Darja Gorenc, ki se je odpravljala igrati v Ljubljano. Tako so bile na seznamu: Karla Dolinar, Petra Kalan, Polona Maček, Nada Trojar, ki so bile nosilke igre v minuli sezoni ter še Maša Primožič, Vanja Pintar, Lidija Hainrihar, Katjuša Bizjak, Ajda Balderman, Aljoša Luskovec, Renata Frakelj, Mateja Kržišnik in Nastja Čremošnik. Večinoma so bila ta dekleta še mladinke in celo kadetinke in le dve pravi članici. Trener je želel ekipo okrepiti še z dvema ali tremi (višjimi) igralkami iz sosesčine. Tako so prišle v Loko Kranjčanke Alenka in Ema Žagar ter Vladka Mladenovič.

Analizo tekmovalne sezone in program dela je predložil tudi trener moške ekipe Tone Bohinc. Poškodbe najboljših igralcev v najpomembnejšem delu sezone in pomanjkanje visokih centrov sta bila glavna vzroka, da so se ustavili tik pred

glavnim ciljem, uvrstitvijo v I. SKL. V tej ekipi so igrali: Tomaž Dolenc, Miha Krajnik, Dušan Mitič, Matjaž Maretič, Tone Pintar, Jože Zakotnik, Franci Levstek, Robi Potokar, Sašo Jeseničnik, Rihard Cankar, Marko Šmid, Miran Pokorn, Dragan Vujič, Rado Rešek, Franc Biček, Igor Dolenc (bil v JLA) ter Iris Dumenčič (odhajal v JLA). Številčno kar solidna ekipa, a neuvrstitev je nakazovala močan osip. Mitič se je odpravljal v Triglav, ki je igral v I. SKL, nanj se je vezal Tomaž Dolenc (če Mitič gre, ostaja on samo še trener mladincev), Krajnik se je odpravljal igrati nogomet v Ljubljano, Potokar se je zaradi študijskih in družinskih vzrokov preselil v Ljubljano, Igor Dolenc je napovedal, da po povratku iz JLA ne bo več igral (bo le še trener). Tudi Vujič je napovedal konec aktivnega igranja, zaradi študijskih obveznosti pa sta oklevala tudi Biček in Levstek. Rešek je že prej igral pod posebnimi pogoji (manj treniranja in igranje samo pomembnejših tekem). Trener je sicer računal še na nekaj mlajših igralcev, a brez dveh ali treh igralcev, višjih od 2 m, ni videl velikih možnosti za uspeh, t. j. za uvrstitev v I. ligo. Oba trenerja in strokovni svet so pričakovali aktivno vlogo vodstva kluba in so bili ob koncu sezone razočarani nad njegovim nezanimanjem in, po njihovem, nedelom pri reševanju perečih problemov z igralci.

Strokovni svet je ocenil tudi višino potrebnih finančnih sredstev za obdobje maj 1987 – maj 1988. Potrebni naj bi bilo kar 19,3 milijonov din (inflacija je bila tedaj 120 %).

Strokovni svet je pripravil in izvedel ponovno »košarkarsko poletje« 1987 med počitnicami, letovanje in priprave v Fažani, poslal v ženski košarkarski tabor kandidatke za reprezentanco Petro Kalan (kadetinja), Aljoša Luskovec, Renato Frakelj, Nastja Čremošnik, Ajda Balderman in Matejo Kržišnik (starejše pionirke), konec avgusta izvedel košarkarski tabor vseh moških in ženskih ekip v klubu, poleg tega pa v avgustu gostil še 35-člansko zasedbo švicarske ekipe Brunnen Basket (3 ekipe, 4 trenerji), ki so v Loki trenirali in odigrali tudi več tekem z domačimi in drugimi ekipami ter nam s svojo skopostjo povzročali kar nekaj težav.

IO se je zaradi službene preobremenjenosti predsednika Mitiča sestajal bolj poredkoma. Smo se pa (nekateri) člani IO dosti ukvarjali s iskanjem finančnih sredstev, predvsem z iskanjem sponzorjev za posamezne ekipe. Tako smo že maja podpisali reklamno pogodbo z LTH za sponzoriranje ekipe mladincev

in kadetov ter z EGP v avgustu 1987 za ekipe pionirjev, pripravljali smo pa tudi pogodbo z Veletrgovino Loka, ki je bila pripravljena prevzeti pokroviteljstvo nad celotnim moškim delom košarke v klubu (namesto Lokainvesta), vendar je bila rešitev tega vprašanja vezana na spremembo imena kluba, s tem pa na spremembo statuta, kar pa je moralo počakati na skupščino kluba, ki naj bi bila to jesen.

IO je ugotavljal tudi, da je visoka inflacija zahtevala že za prve tri četrtine leta 1987 več kot podvojeno vsoto sredstev! Finančna stiska je bila vse večja, še posebej, ker je uvrstitev ženske ekipe v I. SKL terjala še dodatna sredstva. Kot podpredsednik sem bil zaskrbljen nad stanjem in sem ocenil, da potrebujemo za sanacijo takoj 4 milijone din, ki pa jih bomo tudi z zelo intenzivnim iskanjem le s težavo zbrali; zato bi bilo treba potrošnjo skrajno racionalizirati. Trenerji so seveda s svoje strani zahtevali okrepitve obeh članskih ekip, kar bi tudi za tiste čase predstavljalo znaten dodatni strošek.

Kako zajeten program smo izvajali v klubu v sezoni 1986 /87, podobnega pa naj bi tudi v naslednji sezoni, kaže poročilo strokovnega sveta v septembru leta 1987 : imeli smo 1281 treningov, 100 prijateljskih in 163 prvenstvenih tekem, vadilo je do 226 igralcev in igralk, imeli smo 5 reprezentantov itd. Tak pogon je zahteval tudi velika finančna sredstva, ki pa jih vodstvu kluba očitno ni uspelo v celoti zbrati in tako pokriti vseh stroškov.

V septembru 1987 so se za vse ekipe pričele priprave.

Starejše pionirke so gorenjsko predtekmovanje zaključile s samimi zmagami, same zmage so dosegle tudi v polfinalnem tekmovanju in se plasirale v finale prvenstva Slovenije. Starejši pionirji so pričeli tekmovanje v 5. skupini SKL. Kadeti so že tekmovali v 8. skupini SKL, s tekmovanji so pričele kadetinje in mladinke; prve s ciljem, da se plasirajo naprej v polfinale prvenstva, mladinke pa le za čimboljšo uvrstitev na Gorenjskem. Članice so pridno trenirale in igranje pripravljale tekme za nastop v I. SKL, ki se je pričel v oktobru 1987.

Moška ekipa je pričela s pripravami močno zdesetkana. Razčiščevalo se je, kdo bo še igral, kdo prenehal, kdo odšel drugam. Stanje je postajalo kritično. 15. september je bil skrajni rok za prijavo ekip v republiške lige. KK Lokainvest je bil

predviden za igranje v 5. skupini II. SKL pri moških, KK Odeja pri ženskah pa za igranje v I. SKL. Medtem ko so žensko in ostale ekipe prijavili, moške ekipe –brez vednosti uprave oz. IO –niso prijavili!

V klubu je počilo 17. 9. 1987

Za ta dan je bila sklicana seja IO. Sejo je po daljšem času vodil predsednik, prisotni smo bili še jaz kot podpredsednik, člani IO Čajič, Murn, Andrej Jakšič in Tomaž Dolenc. Osnovna tema je bil seveda neprijavljeni nastop članske ekipe v tekmovanju. Ugotavljali smo, da je bilo kljub osipu 11 predvidenih igralcev vendarle še pripravljenih igrati (kasneje bi bile še možnosti okrepitev) in da si izstopa iz lige ne bi smeli dovoliti!! Tako stališče sva zagovarjala s predsednikom. Sam sem še posebej zagovarjal, da bi kljub finančnim težavam morali v tekmovanju nastopati, saj sem kot predsednik ZTKO moral pri TTKS neprestano braniti prioriteten položaj košarke v občini in sem menil, da je bil korak strokovnega sveta neprimeren in samovoljen. Vroča razprava, v kateri sta korak strokovnega sveta zagovarjala zlasti Boris Čajič in Tomaž Dolenc, je naplavila dejstvo, da sta Čajič in Murn morala iz svojih žepov zaradi finančne stiske založiti že znatne vsote in nista tega več pripravljena početi, oz. tega nista bila niti sposobna. Tega dejstva večina članov IO podrobno sploh ni poznala. S predsednikom sva protestirala, da tako finančno poslovanje poteka brez vednosti vodstva kluba. Predstavniki strokovnega sveta v IO se s tem niso strinjali, češ da IO ni deloval dovolj aktivno, da se ni dovolj zanimal za stanje in probleme v klubu in za hudo finančno sušo. Sam sem razburjen, ker sem vse poletje obiskoval sponzorje in iskal nove pokrovitelje, obenem pa opozarjal na skrajno racionalno trošenje, hotel sejo protestno zapustiti. Tedaj je počilo, saj je predsednik Mitič z besedami » razpuščam klub« sejo tudi protestno zapustil!!

Iz svojih beležk sem razbral, da zapisnika te seje nismo niti sam niti drugi člani IO nikoli prejeli.

Klub pa je predvsem po zaslugi strokovnega sveta deloval naprej, seveda brez udeležbe ekipe članov v republiškem tekmovanju.

Ekipa se je popolnoma razšla in potrebno je bilo kar nekaj let, da se je moška članska ekipa ponovno oblikovala.

Sam sem načete akcije za finančne prispevke podjetij nadaljeval (LTH, Kroj, Termika, Obrtnik, Obrtno združenje itd.), čeprav v vodenju kluba nisem več sodeloval.

Vse ostale ekipe razen članov so uspešno trenirale in nato tudi igrale. Članice so na močnem turnirju v Loki dosegle drugo mesto, premoč so morale priznati le ekipi Slovana iz Ljubljane.

Ekipa so trenirale po planu dela, ki ga je pripravil strokovni svet in sicer :

- Osnovno selekcijo dečkov na Trati je treniral Janez Dolinar, v Loki, kjer je bila število dečkov večje, pa Barbara Okorn, Barbara Hafner in Špela Poljanec, torej igralke, ki so do tedaj še igrale v ekipi članic.
- Osnovno selekcijo deklic je na Trati trenirala Jasna Hartman.
- Mlajše in starejše pionirke na Trati je treniral Aleš Murn s pomočnikom Markom Šmidom.
- Mlajše pionirke v Loki je treniral Bojan Vlasič.
- Starejše pionirke v Loki je trenirala Nataša Mitič.
- Mlajše pionirke na Trati je treniral Tomaž Dagarin.
- B-selekcijo starejših pionirjev je prevzel Marko Terkaj.
- A-selekcijo st. pionirjev(boljših) in kadetov je treniral Aleš Murn ob pomoči Mirana Pokorna.
- Kadetinja in mladinka je treniral Lojze Milosavljevič. Kadetinja so si zadale za cilj, da se prebijejo v finale republiškega prvenstva in osvoje 5. do 6. mesto, mladinka pa vsaj 3. mesto na Gorenjskem.
- Kot že rečeno, je članice zelo resno pripravljali na težke tekme prizadevni Lojze.

To jesen, 4. oktobra 1987, so prišle do zaključnega turnirja za prvaka Slovenije starejše pionirke, ki so v klubskem tekmovanju v Kranju dosegle svoj največji uspeh, saj so med štirim finalisti (Sava Commerce, Šentvid, Marles in Odeja)prepričljivo zmagale in postale *republiške prvakinja*.

Občni zbor, na katerega smo se pripravljali že to jesen, pa se je močno odmaknil ... vse tja do sredine maja leta 1988.

SPORT IN REKREACIJA

TOREK, 6. OKTOBRA 1987

Finale republiškega košarkarskega prvenstva v košarki za pionirke

Pionirke Odeje iz Škofje Loke klubske prvakinja

Kranj, 4. oktobra — Dvorana na Planini je bila gostitelj štirih ekip pionirk, ki so se borile za republiški košarkarski naslov. Tega so po izenačenem boju za prvo mesto osvojile košarkarice Odeje iz Škofje Loke, ki so premagale vrstnice, organizatorja Sava Commerce.

ki so s svojim čokaj slabim sojenjem pokazali, da niso durski košarki, najmlajših. Tekme so sodili: Strucl (Crnomelj), Plut (Ljubljana), Černe (Ljubljana), Fischer (Murska Sobota).

Pionirski ekipi Odeje iz Škofje Loke je uspel veliki met. Že tretjo sezono so igrale v tem finalu in dvakrat zapored so bile druge. Tokrat se v boju za prvaka premagale vrstnice Sava Commerce. Ločanke so imele boljše igre in zasluženo postale republiške klubske prvakinja. Že v predtekmovalju se je videlo, da bodo boji za prvo mesto ostri. Odeje je premagala ekipo Šentvida, Sava Commerce pa je bila boljša od Marlesa iz Maribora. V boju za tretje mesto so Marlesovke premagale Šentvid, Odeja pa Sava.

Izidi — predtekmovalje —
Odeja : Šentvid 53 : 37 (28 : 16), Sava Commerce : Marles 29 : 19 (13 : 13). **Finale na tretje mesto:** Marles : Šentvid 36 : 31 (13 : 8, 20 : 28), za prvo mesto: Odeja : Sava Commerce 42 : 32 (20 : 20).

Za Odejo so pod vodstvom trenerja Lojzeta Milosavljeviča

republiški naslov osvojile: Frankelj, Križnik, Franko, Luskovec, Cajk, Sitrer, Kordeš, Čremožnik, Kopic.

Kapetanka ekipe Aljoša Luskovec — »Stara sem štirinajst let in učenka osmega razreda OŠ Ovska Gola na Trati. Košarko v sebi vrsti igram že tretje leto. Igram v ekipi pionirk, kadetinj, mladink in članic. Na tem finalu smo bile dvakrat druge. V Kranju nismo računale na tak uspeh. Uspele smo, da smo prvakinja. To je ekipa, ki se veliko obeta in smo res prave prijateljice. Se naprej bomo igrale.«

D. Humer
Foto: G. Šušnik

Glas Gorenjske, 4. 10. 1987:
Pionirke Odeje klubske prvakinja

Aleš Murn

Zrela leta košarke v Škofji Loki od 1988 do 2000

Leto 1988

Potem, ko se je ženska ekipa v sezoni 1986/87 pod imenom KK Odeja z osvojitvijo prvega mesta v II. SKL uvrstila v I. SKL, so se pričela res zrela in zlata leta ženske košarke v Škofji Loki.

Članice so že prvo sezono dosegle zavidljivo četrto mesto. Prva strelka lige je postala Polona Maček, ki je še naslednja tri leta kraljevala na prestolu prve strelke slovenske košarkarske lige.

Zanimivo je bilo to, da so dekleta vsako leto za eno mesto izboljšale uvrstitev. Prvo sezono je v ekipi nastopala še dolgoletna košarkarica Nada Trojar, ki je bila ob svoji bogati tekmovalni karieri ključna igralka pri izgradnji novih – zrelih let ženske košarke. Po tej sezoni se je spomladi 1988 poslovila

od parketa, košarkarsko žogo pa ima še danes kot »nujno« rekreativno opremo.

Vsekakor je potrebno poudariti, da sta pri razvoju ženske košarke pomembno vlogo po letu 1981 imela trenerja Nataša Mitič in Lojze Milosavljevič. S svojim vestnim in predanim delom sta ustvarila bazo mlajših igralk, ki so še prihodnja leta polnila klubske ekipe.

Ves razvoj je zahteval tudi večja finančna sredstva. In tu nam je leta 1989 priskočilo na pomoč podjetje Marmor iz Hotavelj. Za dolgo obdobje je postalo sponzor kluba in skupaj s pomočjo Odeje pripomoglo, da smo v sezoni 1990/91 osvojili naslov republiškega prvaka kot KK Odeja-Marmor.

Mogoče nam je dala situacija jeseni 1987, ko je bil (sicer samo besedno) razpuščen klub, ob uspehih ženske košarke še več

1 Nova zvezda loške košarke
– neustavljiva leva roka
Polone Maček

2 ČLANICE januar 1988 – ekipa,
ki je v letu 1988 igrala v I. SKL
Stojijo: Čremožnik Nastja, Do-
linar Karla, Mladenovič Vladka,
Trojar Nada, Frakelj Renata,
Luskovec Aljoša, Hajnrihar Lidi-
ja, Kalan Petra in trener Milosav-
ljevič Lojze. Čepijo: Žagar Ema,
Primožič Maša, Bizjak Katjuša,
Kržišnik Mateja, Maček Polona,
Kepić Blažka, Žagar Alenka

volje in poleta do dela. Nepretrgoma je deloval strokovni odbor, ki so ga poleg trenerjev (za osnovne selekcije Jasna Hartman, Barbara Hafner in Janez Dolinar, za ekipe od 5. do 8. razreda Tomaž Dagarin, Bojan Vlasič, Nataša Mitič, Boštjan Kržišnik, Marko Terkaj, Marko Šmid in Aleš Murn, za kadetinje Igor Dolenc, za mladinke in članice pa Lojze Milosavljevič in Miha Krajnik) dopolnjevali še Boris Čajič, Avgust Hartman in Tomaž Dolenc. Koordiniral je delo kluba in kvalitetno delo trenerjev, saj nam je ta sezona 1987/88 poleg ženskega članskega uspeha dala še odlično 4. mesto pri kadetinjah. Slovenske prvakinja so postale tudi starejše pionirke, ki so s štirimi domačimi igralkami tekmoval v združeni gorenjski ekipi. V klubu je delovalo 15 ekip. Med njimi so bili člani, ki so imeli le treninge in prijateljske tekme, niso pa tekmovali v nobenem uradnem tekmovanju. Razlogov za to je bilo kar nekaj, najpomembnejši pa je bil gotovo odhod nekaterih igralcev v druge klube.

Strokovni odbor je uvrstil v program kar nekaj akcij. Med temi je organiziral priprave šolskih ekip v Fažani, kjer so mladi škofjeloški športniki dolga leta taborili in se pripravljali na nove sezone. Posebne priprave so bile prvo leto deležne tudi članice, mladinke so se udeležile mednarodnega srečanja v Franciji in osvojile prepričljivo prvo mesto, dan pionirske košarke je potekal na prostem za pokal krajevnih skupnosti.

Organizirali smo klubski seminar za pomožne sodnike. Ta je bil zelo uspešen, saj je dobil klub kar 21 registriranih pomožnih sodnikov. Trenerji smo se večkrat pogovarjali o višini honorarjev za svoje delo. Tako smo predlagali vodstvu kluba (ki ga nismo imeli), da se honorarji izplačujejo vsak mesec in ne na dva meseca, da se povečajo, saj je recimo trener kadetinj zaslužil mesečno za 60 vrčkov piva, drugi trenerji v večjih klubih pa občutno več. Kljub slabemu plačilu nas je volja gnala dalje, Boris Čajič pa je miril naše želje in potrebe. Istočasno pa se je pri sponzorjih (predvsem Lokainvest, Odeja in EGP) pogovarjal za višja sredstva in prvič v zgodovini delovanja kluba tudi za štipendije članicam.

Občni zbor je bil 12. maja 1988. Izvoljen je bil 15-članski izvršni odbor, ki mu je predsedoval Štefan Žargi. Odbor naj bi zasedal vsaka dva meseca, za operativno delo pa je bil imenovan sekretariat kluba. IO je pričel obsežno, resno in zagnano delati.

Zaradi inflacije so stroški glede na leto poprej porasli za skoraj dvakrat. Planirani so bili na slabih 28 mio din, prihodkov smo predvidevali za 25 mio din. Zato je bila prva naloga novega vodstva kluba pridobivanje sredstev za delovanje, poleg tega pa smo želeli kupiti kombi in novo športno opremo za ekipe, predvsem večjo količino žog. Klubske ekipe so si želele športnih copat in IO je odobril dobavo takrat popularnih copat Kronos Praja oz. Petrovič.

Vendar se je IO sestal le 4x in operativno delo so ponovno prevzeli Avgust Hartman, Boris Čajič, Igor Dolenc, Aleš Murn in Rudi Hlebec, ki se nam je pridružil iz Kranja, ter računovodkinja Žumrova. Kljub finančni stiski se je ekipa članic, okrepljena z nekaj igralkami iz Kranja, pod vodstvom Igorja Dolenca in Miha Krajnika pred novo sezono 1988/89 udeležila priprav v Bovcu. To sezono smo na KZS ponovno prijavi moško člansko ekipo, ki sta jo vodita Aleš Murn in Tomaž Dolenc. Ta je pričela tekrovati v najnižji – 3. ligi. Zelo pomlajena ekipa se ni uvrstila v 2. ligo in je do poletja 1989 ponovno razpadla. Nekateri loški igralci so odšli igrat v Medvode in Kranj. Tudi v naslednjih dveh sezonah ni bilo moške članske ekipe (90/91, 91/92), ponovno pa so pričeli z delom jeseni 1992.

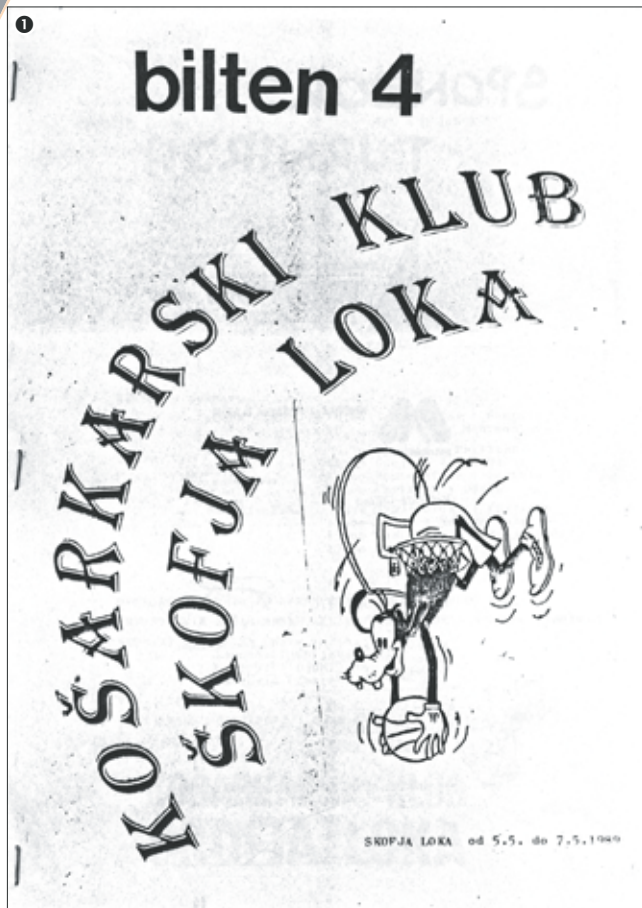
Pomembna pridobitev v tem letu je bil uspešno zaključen tečaj na Fakulteti za telesno kulturo za trenerja košarke. Ta naslov sta si prislužila Igor Dolenc in Lojze Milosavljevič, tik pred zaključkom pa je bil tudi Marko Terkaj.

Trenerji vodijo klub

Zagnani v klubu smo organizirali od 5. do 7. maja 1989 polfinale državnega prvenstva za mladinke. Med petimi udeleženkami: Montmontaža iz Zagreba, Partizan iz Beograda, Šentvid-Ljubljana, Željezničar-Sarabon iz Sarajeva in domača ekipa, je ekipa Odeje dosegla solidno tretje mesto.

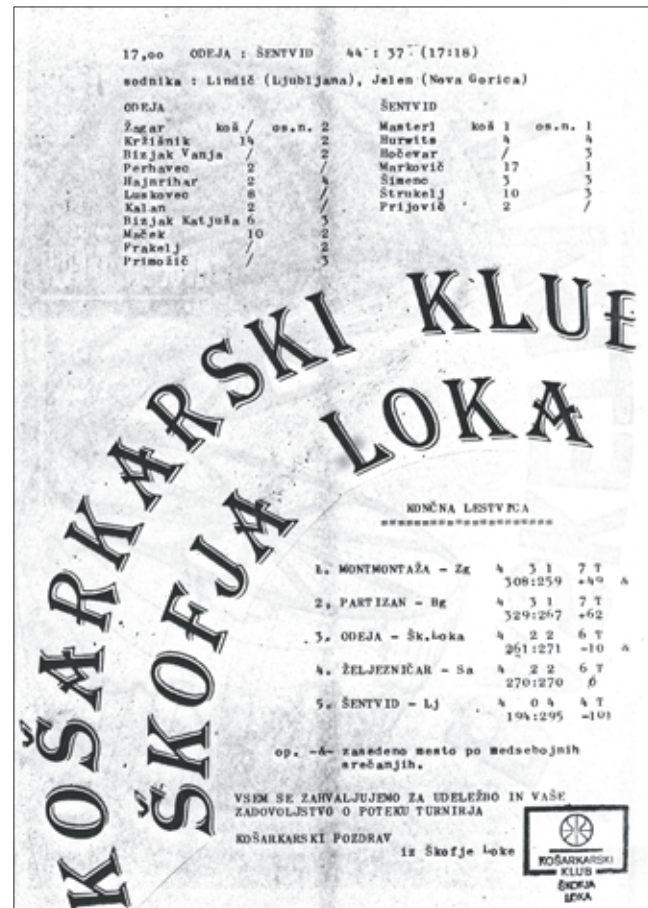
Vseh 19 trenerjev je s pomočjo zagnanih sodelavcev ustvarjalo vedno boljšo sliko kluba in organizacija polfinala je pokazala, da klub zmore še več.

210 deklet in fantov je vestno treniralo in tako pri dekletih v vseh selekcijah krojilo vrh slovenske ženske košarke. Pri moš-

kih smo bili v fazi menjave generacij in sistematično delo je kazalo, da bodo prišli rezultati pri vseh ekipah v dveh ali treh sezonah na nivo, ki smo ga v preteklosti že dosegali. Vse to je pripomoglo tudi k finančni pomoči vseh sponzorjev. Na pomoč so nam priskočili še v LTH, pri največjih stroških – prevozih pa so nam pomagali ABC Loka, Tehnik, Termika in Peks. Zanimivo je, da takrat v prošnjah za finančno pomoč nismo navajali konkretnih zneskov (zaradi izjemno visoke inflacije bi bile številke vsak dan višje), ampak smo raje firmam predstavljali porabo kluba v letu 1988 v višini 45 mio din, kjer je bilo negotovinske pomoči za dobrih 5 mio din.

Postajali pa smo tudi že bolj dovzetni za oblikovanje hišnega stila kluba. Ta je postajal vedno bolj pomemben. V ilu-

stracijo prikazujem v sliki 2 vse dosedanje logotipe košarskega kluba, pa tudi kar 20 let uporabljeni zaščitni znak kluba – »Pepi«.

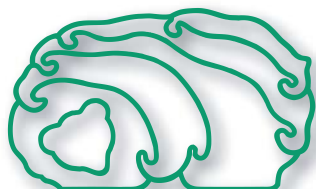
Ker izvršni odbor kluba ni deloval, smo iskali nove člane za klubske odbore oz. vodstvo.

Tako je 3. novembra 1989 občni zbor odprl »dežurni« sekretar Boris Čajič. Udeležili so se ga predstavnik Zveze telesnokulturnih organizacij v občini Ivan Hafner, predstavnica Odeje Melita Rebič, direktor Marmorja Brane Selak in njegov pomočnik Janez Bizjak. Poročilo za obdobje junij 1988 – november 1989 je podal Čajič. Našel je organe kluba, ki že nekaj časa niso delovali in omenil delovanje mešano sestavljenega strokovnega sveta in sekretariata kluba.

Košarkarski klub

Škofja Loka

KK Škofja Loka
ŽENSKA EKIPA ODEJA

■ KOŠARKARSKI KLUB ■
ODEJA MARMOR

KOŠARKARSKI KLUB *Loka kava*

košarkarski
klub

ODEJA MARMOR
Loka kava

Omenil je, da je bil predsednik Štefan Žargi službeno preveč odsoten in je vodil le 4 seje. Za nameček je februarja 1989 prenehal delati pri ZTKO zaposleni klubski trener Aleš Murn, ki pa je delo nadaljeval v sekretariatu. V poročilu je bilo nadalje povedano, da je v tem vmesnem obdobju nekaj zanesenjakov vsak ponedeljek reševalo problematiko kluba po najboljših močeh. Njihovo fanatično navdušenje za košarko ter zavzeto delo je rodilo sadove oz. dobre rezultate.

Sezona 1988/89 je dala starejšim pionirkam 3. mesto v klubskem tekmovanju in 1. mesto v pokalu Šumi. Kadetinke so bile 3., mladinke pa so za krono uspehov sredi Ljubljane premagale Ježico in postale republiške prvakinje. Članice so se v drugem letu igranja v 1. SKL uvrstile na visoko 3. mesto. Poleg tega smo po dolгих letih prevlade v nižjih moških kategorijah klubov iz Poljanske doline dosegli naslov občinskega prvaka za mlajše pionirje.

Že leto 1989 je dalo ponovno mladinkam 3. mesto v Sloveniji, pionirke so bile druge v klubskem tekmovanju, kadetinke pa so se uvrstile v finale štirih najboljših slovenskih ekip. Trenutno delujoči delavci v klubu so bili mnenja, da bi moral novi IO urediti odnos do članic, ki nepričakovano ciljajo vedno višje, saj jim je z njihovim odrekanjem in doseganjem odličnih uspehov potrebno zagotoviti boljše pogoje dela in stimulacijo. Vse ženske klubske kategorije so trenirale že 5x tedensko in udeležba na treningih je bila blizu 90 %. Pred razpravo je sledilo še finančno poročilo, ki je klubu pri prihodkih dalo naslednjo sliko:

26.263.699 din	delež ZTKO
12.400.360 din	delež pokrovitelji
988.113 din	ostali prihodki

skupaj 39.652.172 din prihodkov

Odhodkov za prevoze, sodniške stroške, prijavnine, organizacije tekem, rekvizite, opremo, gostinske usluge, zavarovanja in honorarje je bilo toliko, da je saldo konec leta pokazal pozitivno poslovanje v višini 497.760 din.

Po poročilih je v imenu predsedstva ZTKO predsednik Ivan Hafner pohvalil požrtvovalno delo posameznikov in izrazil željo za boljše delo IO v prihodnje. Prav tako je omenil, da bi morali na nekaterih šolah še pridobiti nove skupine pri mlajših kategorijah, zastavljeno delo z moškimi ekipami pa je

potrebno razvijati tako zagnano še naprej. Sodil je, da mora novo vodstvo pripraviti resen program nadaljnjega dela in zastaviti realne cilje kluba, če želi ohraniti status prednostne športne panoge v občini.

Po razrešnici smo dobili novo vodstvo kluba. Predsednik je postal Matevž Oman, ki naj bi mu pomagalo še šest članov, dobili smo nadzorni in strokovni odbor ter disciplinsko komisijo. Sprejeta so bila nova pravila košarkarskega kluba Odeja-Marmor.

In nekaj časa je res vse delovalo. A spet ne dolgo! Tisti kot vedno smo orali dalje! Na trenerskem področju so že več let delovali:

- Janez Dolinar, ki je vodil tako osnovnošolske kot klubske ekipe fantov. V letu 1991 mu je na tem področju pričel pomagati Franci Levstek, ki je kar nekaj let ostal zvesti trener in delavec v klubu.
- Igor Dolenc je s pomočnikom Mihom Krajnikom pripeljal članice do naslova republiških prvakinj že v naslednji sezoni 1990/91. Triletni vzpon domačih igralk so pomagale kroititi tudi igralk iz Kranja, kjer je ženska košarka doživljala krizo. To so bile igralk Olga Baligač, Vladka Mladenovič, Ema in Alenka Žagar, ki so trenirale z domačinkami. Te so bile: Petra Kalan, Polona Maček, Katjuša Bizjak, Mateja Kržišnik, Lidija Hajnrihar, Aljoša Luskovec, Renata Frakelj, Maša Primožič, Blažka Kepic, Vanja Pintar in Darja Gorenc. Pri ekipi so začele trenirati že mlajše igralk: Nastja Čremožnik, Alja Čajič, Mateja Korošec, Sandra Pejič in Tina Oblak. Leta 1992 se je ekipi pridružila okrepitev Linda Antič – prva tujka v zgodovini loške košarke. Članice so v samostojni Sloveniji (91/92) osvojile četrto mesto, kar jih je vodilo v pokal Lilliane Ronchetti. Pred razpadom Jugoslavije smo maja 1991 igrali v Umagu na polfinalnem turnirju mladink in dosegli četrto mesto. Trener Igor Dolenc je v sezoni 1991/92 odšel za eno leto na trenerski položaj ekipe članov Triglava v Kranju, klubsko ekipo članic pa je prevzel kranjski trener Brane Lojk. Vendar oba sta gostovala le eno leto.
- Jeseni 1992 je ekipo članic ponovno prevzel Igi.
- Marko Terkaj je bil že utečeni trener v klubu, treniral je predvsem dečke, vsekakor pa je vedno pomagal pri vseh akcijah in delih v klubu. Že v letu 1991 je opozoril na dobro generacijo mlajših dečkov, ki so se uvrstili v četrtfinale pokala Mars. Sezona 1992/93 mu je z ekipo 17 starejših dečkov s 150 treningi in 55 tekmami prinesla 2. mesto v RS na klubskem tekmovanju in 3. mesto v pokalu Mars. Pri pionirskih ekipah je v letu 1991 pridobil pomoč Jožeta Zakotnika, ki je dolgo časa odlično deloval z mladimi košarkarskimi navdušenci.

- Tako ženske kot moške selekcije je že nekaj let treniral Boštjan Kržišnik. V sezonah 1991/92/93 je vodil kadetinke, jeseni 1993 pa je postal pomočnik trenerja članic.
- Nataša Mitič in Lojze Milosavljevič sta za kakšno leto prenehala z delom in njune odlične rezultate je bilo težko ponoviti. A kljub temu se je zavzeto dela lotil Iris Dumenčič, ki je s trenerstvom in delom v klubu pričel že nekaj let prej. Sezona 1992/93 je njegovi selekciji starejših deklic prinesla 6. mesto v pokalu Mars, s kvalitetnim začetkom pa novemu trenerju Igorju Juričanu pri mlajših deklicah finale istega pokala. Pri deklicah je deloval še Franci Biček, ki je pričel delovati tudi kot sodnik.

Bilo je še kar nekaj trenerjev, ki so predstavljeni na koncu tega obdobja oz. poglavja.

Ob naštetih trenerjih smo konec leta 1990 za še boljše strokovno delovanje kluba uvedli tehnično komisijo. Napravili smo popis vseh ekip in pomožnih sodnikov. Skušali smo pridobiti starše otrok, ki so trenirali v klubu, za pomoč pri organiziranem delovanju kluba. To se nam je nekoliko obrestovalo in veseli smo bili sleherne pomoči z njihove strani; predvsem so nam pomagali pri prevozi.

V komisiji sta za razporede tekmovalj in vodenje rezultatov skrbela Anže Kalan in Andrej Žumer. Tako smo imeli vsi tedensko pregled množice tekmovalj in uspehov ekip. Za vse prevoze in sodnike je skrbel Boris Čajič, ki je bil tudi uradni predstavnik na tekmah članic, kar so zahtevala pravila KZS. Iris Dumenčič je skrbel za tehnično ter športno opremo in inventar kluba. Na tem področju in predvsem pri ozvočenju na tekmah v Športni dvorani Poden je pričel pomagati »novi delavec« Matjaž Krajnik. Avgust Hartman je skrbel za plakate in pripravljenost dvoran za tekme. Zelo smo bili veseli prihoda in vedno bolj aktivnega pristaša našega dela Daret Ruparja, ki je skrbel za obveščanje v javnosti in prispevke v časopisih. Ves klub sem koordiniral in vodil v zadovoljstvo vseh, skrbel pa sem tudi za finančne obračune, zavarovanja, pisanje plakatov in panojev.

V klubu smo maja 1990 organizirali že drugo pomembno za ključno državno tekmovanje – tokrat za kadetinke. V treh dneh je potekalo šest tekem med ekipami Herceg Novega, Spartaka iz Subotice, Ježice iz Ljubljane in domače Odeje Marmor. De-

kleta so po lepih predstavah na »Podnu« morala priznati premoč dvema ekipama, za seboj pa so pustila ekipo Spartaka.

Uvedli smo Pravilnik o nagrajevanju trenerjev in po njem smo za obdobje 1991/92 trenerjem izplačali 8. 589 DEM honorarjev. V tej sezoni smo blagajničarko Urško Vilfan zamenjali, to področje je prevzel nekdanji članski igralec Marko Šmid. Kupili smo trenirke za člane, za članice pa nam jih je priskrbel direktorica Odeje, gospa Anka Skrušny. Z njo smo osebno sodelovali že od vsega začetka in direktorica je bila ponosna, da nam njihova firma lahko pomaga. V vseh letih je videla dobro organiziranost in zagnanost in po njenih besedah sta dva ženska kolektiva – ženski kolektiv tovarne Odeja in ženski del loških košarkaric – dobro sodelovala. Ob mnogih prilikah je tudi z radostjo po-

KONČNI REZULTATI

KOŠARKARSKI KLUB ODEJA MARMOR
64220 ŠKOFJA LOKA p.p. 21
Tov. račun: 51510-475-65286
ŠKOFJA LOKA, ODE

Kolo	Ekipe	Skupni rezultat	Rezultati po četrtinah
1. kolo	Ježica : Herceg Novi	62 : 72	29 : 35
	Odeja-Marmor : Spartak	70 : 49	38 : 20
2. kolo	Ježica : Spartak	72 : 54	37 : 19
	Odeja-Marmor : Herceg Novi	62 : 53	35 : 28
3. kolo	Herceg Novi : Spartak	72 : 56	44 : 34
	Odeja-Marmor : Ježica	49 : 57	24 : 23

KONČNI VREDNI ROK FINALA DRŽAVNEGA PRVENSTVA ZA KADETINJE

Plačilo	Ekipe	Skupni rezultat	Rezultati po četrtinah
1.	HERCEG NOVI	3 : 0	237 : 182 +59 6 2
2.	JEŽICA	3 : 2	191 : 175 +16 5 2
3.	ODEJA-MARMOR	3 : 1	171 : 199 -28 4 2
4.	SPARTAK	3 : 0	171 : 214 -43 3 2

Proslavljena najboljša strelnica:
Mateja KRŽIŠNIK - ODEJA-MARMOR
- 61 košev -

Proslavljena najboljša igralca:
Durdica PRIJIC - HERCEG NOVI

VSEM SE ZAHVALJUJEM ZA UDELEŽBO IN VAŠE ZADOVOLJSTVO O POTeku TURNIRJA.
PRAV TAKO ZA TUDI SPONSORSTVO ZA NJEGOVO POMOČ !

Košarkarski posrednik in Dr. Loke

18. -20. maj 1990, končni rezultati finala državnega prvenstva za kadetinke iz zadnjega biltena

vedala, da je sponzorstvo Odeje prispevek mestu Škofja Loka in to prispevek dobri športni sredini. Vsako leto nas je sprejela in obdarila v času novoletnih praznikov, mi pa smo skrbno in s ponosom propagirali ime tovarne prešitih odej, ki ostaja sponzor še danes.

Člani prično ponovno s tekmovanjem – leto 1992

Jeseni 1992 je ponovno prevzel in zastavil delo pri članih za eno sezono Janez Nastran. Pri delu mu je pomagal Igor Dolenc in ekipa se je spomladi 1993 uvrstila v 2. ligo. Takrat je delo zastavil Igi sam in že nova sezona (1993/94) nam je prinesla uvrstitev članov v A2 SKL. Boris Čajič je stopil do direktorja Veletrgovine Loka, gospoda Ludvika Lebna in ga poprosil za finančno pomoč članom. Direktor je na to pristal, le ime firme za člansko ekipo ni bilo pravo in po skupnem razmišljanju je Čajič predlagal, da bi namesto imena nosili naziv produkta firme – Loka kava. Tako smo odtlej nastopali pri moškem delu tekmovanj pod imenom LOKA KAVA. Naj omenim, da je gospod Leben vse do svojega odhoda v pokoj (prav v letu obletnice kluba) s firmo Loka oz. kasneje Mercator Gorenjska znatno pripomogel k uspehom članske ekipe, za kar mu gre še posebna zahvala.

V letu 1992 je ponovno v zadovoljstvo vseh pričela kot trenerka delati Nataša Mitič, ki je skupaj s Katjušo Bizjak prevzela

treniranje tako pionirk kot kadetinj. Rezultati, ki so zapisani v nadaljevanju, so bili vsem znak, da je bil vrh mlajših kategorij deklet v Sloveniji le dve leti prepuščen drugim klubom. Trenerki sta ekipo peljali tudi na mednarodno tekmovanje v Francijo in med osmimi ekipami iz različnih evropskih držav je ekipa zasedla 5. mesto. V letnem poročilu sta zapisali: ekipa ima 18 igralk, povprečni šolski uspeh je prav dober, povprečna višina je 169 cm, povprečna teža 56 kg, opravljenih je bilo 155 treningov, skupno 232 ur in odigranih 49 tekem. Prva trenerka Nataša je ob zaključku sezone dodala oceno: »Med problemi velja omeniti, da smo močno čutili finančno krizo v klubu (slaba oprema, pomanjkanje žog, trenerji niso prejeli honorarjev, itd.), pestile pa so nas tudi pogoste poškodbe igralk. Kljub izredno slabim pogojem za treniranje in tekmovanje ocenjujemo, da je bilo naše delo kvalitetno in rezultati dobri. «V planih za naslednjo sezono je trenerka napovedala na vseh tekmovanjih uvrstitve v finale in uvrstitev po ene igralko v kadetsko in pionirsko reprezentanco. In to se je tudi uresničilo!

Trenerji so po finančni evidenci do poletja 1993 prejeli 11.849 Dem za honorarje in to pri 16-tih selekcijah. Zaradi velikega pomanjkanja finančnih sredstev smo se zagnani delavci v klubu nenehno spraševali, kako in kam bo šel ta voz naprej v sezoni 1993/94. V finančni plan smo namreč zapisali za 155.000 Dem prihodkov in za 219.000 Dem odhodkov. Za prilive denarja na žiro račun kluba se je največ naprezal Boris Čajič in iskal vse mogoče rešitve za premoščanje težav. Med drugimi akcijami smo se odločili za uvedbo šolnine oz. članarine za vse ekipe, razen članskih. S tem smo vsaj nekoliko pripomogli k boljšemu plačevanju trenerjev, uvedli pa smo tudi redno pobiranje vstopnine na članskih tekmah in košarkarskim gledalcem ponudili sezonsko vstopnico.

1954 – 1994: 40 let košarke v Škofji Loki

V jubilejnem letu je deloval izvršni odbor v sestavi: Gorazd Šiberle, predsednik, Andrej Novak, podpredsednik, Matjaž Krajnik, Vojko Čujevič iz Marmorja, Melita Rebič iz Odeje, Katjuša Bizjak kot predstavnica tekmovalcev in Dare Rupar, ki je skrbel za stike z javnostjo. Imeli smo še tehnično službo: operativni vodja je bil Boris Čajič, operativni delavec Andrej Žumer, tajnik

1 Prva klubska sezonska vstopnica 1993/94 in sezonska karta za obdobje 1994/95 in kasneje

Rajko Stržinar, finance je vodil Aleš Murn. Imeli smo še nadzorno in disciplinsko komisijo ter strokovni svet. V slednjem so bili vsi trenerji: Igor Dolenc, Boštjan Kržišnik, Nataša Mitič, Katjuša Bizjak, Igor Juričan (zadolžen tudi za organizirano, urejeno delo z navijači), Tina Tomšič, Tone Pogačnik, Marko Terkaj, Milan Smolej, Lojze Milosavljevič, Gregor Hostnik, Mateja Kisovec, Jože Zakotnik, Janez Ferdin in Andrej Žumer.

Ob 40. letnici košarke je bil pripravljen Program dela KK Odeja-Marmor do leta 2000. Ob začetku leta smo zapisali v plan takole: »Štiridesetletnico košarke v Škofji Loki bomo organizirali primerno visokemu jubileju. Aktivnosti bodo potekale vse leto s prireditvami, kot so: poletna šola košarke za mlajše kategorije in najmlajše nove člane v času šolskih počitnic, šola košarke, ki se bo pričela z novim šolskim letom in mednarodni turnir v košarki jeseni tega leta. Poletno šolo in šolo košarke bo vodila Nataša Mitič, sodelovali pa bodo trenerji mlajših kategorij. Za organizacijo mednarodnega turnirja je zadolžen izvršni odbor. Slavnostni zaključek Leta košarke v Šk. Loki bo turnir, ki bo motiviral naše člane za še bolj zagnano delo in upamo, tudi prispeval k širitvi naših vrst.«

Vse je potekalo po planih, le mednarodni turnir se ni odvil doma, ampak v Ameriki. Z veseljem smo namreč sprejeli ponudbo, da bi naša dekleta jeseni 1994 gostovala v deželi košarke. Igralke so pod vodstvom trenerja Boštjana Kržišnika odigrale sedem tekem z univerzitetnimi ekipami držav osrednjega dela ZDA in dosegle eno zmago. Igrale so v dvoranah, ki so sprejele tudi po nekaj tisoč navdušenih gledalcev.

V sezoni 1993/94 smo uspeli z moško in žensko košarko obdržati vrhunski razred po točkovanju domače športne zveze. Delovalo je 16 ekip z 236 člani in njihov uspeh je potrjevalo dejstvo, da smo imeli kar 5 reprezentantov državnih selekcij. Odigranih je bilo 483 tekem in opravljenih 1.584 treningov ali 2.376 ur vadbe. Rezultati 1993/94:

Kategorija	moški SKL	ženske SKL
Pionirji/-ke – šole	4. mesto	9. mesto
Starejši pionirji/ke	7. mesto	8. mesto
Kadeti/-nje	7. mesto	9. mesto
Mladinci/-ke	10. mesto	4. mesto
Člani/-ce	23. mesto	4. mesto
Članice pokal SLO		4. mesto

Reprezentantka Slovenije v tej sezoni pri članicah je bila Zora Malacko. V tej in tudi v prihodnji sezoni 1994/95 so bili reprezentanti: pri mladinkah Sandra Pejič, pri kadetinjah Mateja Kisovec, pri mladincih Matevž Justin in pri kadetih Brane Savič.

Naj omenim še nekatere zanimivosti iz zapisnikov:

- Anže Kalan je oktobra 1994 prvič uvedel za tekme zvočne reklame po občini. Bilo je nekaj poskusov, potem pa v tem nismo videli zadostnega učinka in ta oblika se je umaknila iz delovnih nalog Anžeta.
- Določili smo stalno ekipo za vodenje statistik, saj so to zahtevala pravila KZS.
- Trenerji so dobili obvestilo, da morajo imeti vsi člani kluba pri ogledu članskih tekem izkaznice. V nasprotnem primeru jih Dragan Vujič, ki je bil pred nekaj leti še igralec v klubu, ne bo več pustil na tekmo brez plačane vstopnine.
- Hartman Avgust – Gustl je opravljal operativna dela, ki so se nenehno pojavljala na terenu. Bil je povsod, bil tista oseba, ki je znal s 350 besedami na minuto pomiriti duhove, ustregel vsakomur in rešil tudi nemogoče stvari. Vedno je poživil našo družino in kadarkoli (to je bilo skoraj vedno) je govoril tako hitro, da mu nismo mogli več tudi slediti, smo ga prosili, naj vendarle zmanjša tempo.
- Delavci v klubu smo se dobivali vsak ponedeljek ob 19, 30. uri. Redki so bili ponedeljki, ko ni bilo vsaj ene ure burnih pogovorov ob reševanju problemov, ko smo »skakali« drug v drugega. Pa smo na koncu vedno našli skupno pot in naloge družno izpeljali.
- Dogovorili smo se in tudi izvedli plakatiranje članskih tekem na 26 točno določenih reklamnih mestih s po 33 plakati. Za pisanje plakatov sva bila odgovorna z Gustl'nom, saj so vsi drugi pisali tako grdo, da ni bilo ničemu podobno, kaj šele primerno za javnost. Plakate pa so obešali starejši igralci in igralkе.
- Za razporejanje pomožnih sodnikov in uvajanje mladih v to delo je skrbel Andrej Žumer.
- Določili smo ceno sezonske karte. Ta je bila 3. 000 Sit.

Ob vsem operativnem dogajanju pa smo večkrat pozabili na kaj ključnega. Tako sredinski krog na parketu v Športni dvorani Poden ni imel na sredini zarisane črte, zato nam je FIBA na tekmi Lilliane Ronchetti zaračunala kazen v višini 1. 200 Dem. Težavo smo takoj sanirali, a je bilo za klub finančno že prepozno.

V enem od zapisnikov sem zapisal še eno zahtevo KZS za klub: »Računalnika še ni. Novi »zakon« KZS bo prisilil klub, da bo«. Kakšno leto kasneje smo za to področje dobili donatorja in imeli smo prvi klubski računalnik.

V klubu smo pričeli za gledalce in navijače izdajati biltene, v katerih smo jih seznanjali s postavami ekip, z uspehi v klubu pri vseh selekcijah in jim podajali razporede tekmovanj. Odziv je bil dober, zato smo v zadovoljstvo gledalcev in druge javnosti delali to tudi v prihodnjih letih.

V finančnih zapisih kluba sem ob koncu leta 1994 imel zapisanih 13.257.360 Sit prihodkov. Od tega so bili deleži 25 % Športne zveze, 20 % Odeje, 17 % Marmorja, 15 % Veletrovin Loka, 10 % Tehnika itd.

Jeseni 1994 je članice prevzel Mare Terkaj in z njimi dosegel 3. mesto v 1. SKL in 2. mesto v pokalu.

Prav tako so mladinke in kadetinke, ki jih je vodil Lojze Milosavljevič, dosegle v sezoni 1994/95 odlično 5. mesto v državi. Pionirke sta Nataša Mitič in Katjuša Bizjak pripeljali do dveh četrtih mest: v klubskem in v šolskem državnem tekmovanju. Kadeti so pod vodstvom Francija Levstka osvojili neponovljivo 2. mesto v SKL, mladince pa sta skupaj z Igorjem Dolencem pripeljala na 6. mesto. Člani so prvo leto v A2 ligi osvojili 6. mesto.

Poleg naštetih so v klubu trenirali osnovne selekcije Milan Smolej, Aleš Dolenc in Tone Pogačnik. S selekcijami od 5. razreda dalje so delali Jože Zakotnik, Janez Ferdin, Igor Juričan in Renata Frakelj. Kasneje se jim pridružijo še Marko Potočnik, Primož Krauthaker in Gordana Budimir.

Kako močna je bila zlata generacija ženske loške košarke, pove tudi podatek, da so igralke kot dijakinje Gimnazije Škofja Loka štiri leta kraljevale na prestolu najboljše srednješolske ekipe v Sloveniji.

Zlato generacijo KK Odeja – Marmor, ki je osvajala kolajne od pionirskih do članskih tekmovanj, so predstavljale Polona Maček, Katjuša Bizjak, Maša Primožič, Renata Frakelj, Aljoša Luskovec, Mateja Kržišnik, Alja Čajič, Tina Oblak in druge. K uspehu mladih je od starejših domačih igralok največ prispevala Nada Trojar, dolgoletna igralka v klubu, ki je 1984 ponovno začela aktivno igrati v članski ekipi in z njo ponovno nastopila v 1. SKL. Vsekakor pa je nastala ekipa trenerjev za ženske ekipe, ki jo bo težko ponoviti: Nataša Mitič, Lojze Milosavljevič, Igor Dolenc, Marko Terkaj, Boštjan Kržišnik in kasneje še Katjuša Bizjak in Gašper Okorn.

Dan košarke – 17. 6. 1995

Malo zaradi ne v celoti izpeljanega programa praznovanja ob 40-letnici društva, ko nismo organizirali v kraju mednarodnega tekmovanja, malo zaradi popestritve družabno športnega življenja, malo zaradi javne predstavitve našega uspešnega dela na področju škofjeloške košarke, predvsem pa zaradi potrebnih sredstev v klubu smo se ob novoletnih dneh odločili za nekaj novega v našem mestu. Takrat sem prevzel organiza-

Marko Terkaj, novi trener košarkaric Odeje Marmorja iz Škofje Loke

S PRAVIM CENTROM BI BILO "PODVIGOV" ŠE VEČ

Kdaj gorenjska prvotalka ženska košarkarska ekipa, Odeja Marmor, se je pod vodstvom novega trenerja pred nedavnim uvrstila v finale slovenskega pokalnega tekmovanja in ga sicer končala na drugem mestu, toda z veliko možnostjo igranja v Evropi. Pravi podvig pa jim je uspel minulo soboto, ko so v domaći dvorani premagale v prvenstvu dodej nepoznano Jellico in dokazale, da ima tudi termatno najboljša slovenska ženska košarkarska ekipa "levo" nogo.

Škofja Loka, 3. februarja - Čeprav se letošnja košarkarska sezona v slovenskih državnih ligah lelo približuje vrhuncu, pa je najboljša ženska gorenjska košarkarska vrsta že dosegla svoj cilj. V finalu pokalnega tekmovanja je za Jellico dosegla drugo mesto, kar je dosegla doslej prvič v Evropi, saj se Ljubljanski klub obeta tudi naslov državnih prvakinj. Pod vodstvom novega trenerja Marka Terkaja (ekipa je prevzel koncu lanskega leta) pa je Locomo uspel izvojevati podvig, saj se je v domaći dvorani došlo upre pokalnim in državnim prvakinjam in jih odine doleži tudi premagale.

Dvadesetdesetletni Škofjeločan Marko Terkaj, ki se je v svojem trenerstvu dotlej ukvarjal predvsem s mlajšimi selekcijami ženskih košarkaric, je tudi decembra prevzel delo z najboljšo žensko selekcijo, ki jo je koncu lanske sezone razpisal dolgoletni trener Igor Dolenc, saj se je moška ekipa Loka karve uvrstila v A2 ligo in vodilna obeh ekip in več zmogla. Tako je ekipa Odeje Marmorje v zadnje sezone vodil prejšnji pomožnik Boštjan Kržišnik, decembra pa so se v klubu odločili, da poistojte novega trenerja. Odejo je prevzel Marko Terkaj, ki je kot kate pa je bil vodilni tako kvadrantskih nastopih, ekipa del nov "podvig".

Veliko izzivov v trenerstvu ženskih vrst ni imel. Kako je bilo prevzeti eno najmočnejših slovenskih ženskih košarkarskih ekip?

"Potem ko sem po več kot desetih letih aktivnega igranja razel delati z mladimi, sem le kakšno pol leta pomagal pri trenirah ene od mlajših ženskih selekcij. Večino časa pa sem treniral fante, vseh razredov osnovnih šol. Leta pred decembra so me iz škofjeloške ženskega kluba poklicali in predlagali, da prevzamem prvo ekipo. Praktično v enem dnevu sem moral odgovoriti. Vendar pa je bilo vodnje tako kvadrantskih nastopih, ekipa del nov "podvig".

Jutri zanimiv košarkarski spored

Pomurje ko košarkarji Triglavu minulo soboto v Ptuju pri četrtni ugnati domače močvirje z rezultatom 84:83 (24:41) in so v 30 točkami premagali na Evropsko mesto prvotalka letvice, jutri ob 20 uri v domaći dvorani na Planini v derbiu XX. koda gostijo vrhovnošolski Satec iz Maribora. Tokrat pa bo zasnovni tudi v škofjeloški dvorani Puden, kjer domača ekipa Loka karve gosti Ičko Ljuban, ki je tri kola pred koncem na drugem mestu z rezultatom šestdeset točk kot Interior Krško. Tekma se bo začela ob 18 uri. Ekipa košarkaric Odeje Marmorja jutri odboja na gostovanje k Mibex Litija.

Marko Terkaj, trener košarkaric Odeje Marmorje

do konca te sezone prevzamem delo trenerja."

Prvo večje tekmovanje je bil domaći pokal. Še pričakovati finale?

"Prvi tekmi, ki sem jo vodil, sta bili s Celjem in Jellico mlade, vendar pa sem se takrat že pripravil na takšnih tekah. Uspelo nam je, uvrstili smo se v finale in kljub visokemu porazu s Jellico dosegli nastopni cilj."

Takrat se je zdela zmaga nad Jellico nemogoča. Da le ni takih, ste dokazali v zadnjem krogu državnega prvenstva v domaći dvorani.

"Nadim, da je bila takrat vsem v ekipi motiv le zmaga nad Jellico in uvrstitev v finale, morda pa ni bilo razumljivo, da je bilo tako moč premagati tudi Jellico. Posledje časa, kar naša ekipa takrat za dvodnevno turnirje tudi ni bila dovolj telovno pripravljena. Kljub naši sobotni presenetljivi zmagi nad Jellico le vodilo imamo, da je to nemotno pač najboljša slovenska ženska košarkarska ekipa. Če je sezona nemotno pripravljena na tekme. V soboto pa smo jih pač dobili "na levi nogi" in jih z res uspešnim zaključkom premagali. Gostova pa je res, da razlika med našo in ljubljansko ekipo ni tako velika, kot je karila na finalnem obetih. V Loco, ko smo igrali za eno točko. Sam sem namreč proti koncu tekme upnil, da zmaga ni mogoča, v ekipi sem poslal mlade, da razbijejo "mogoč" finala, trener Jelčič pa je proti mojim pričakovanjem igral z najboljšo petorko. Tako je bila ob koncu razlika, glede na kvaliteto ekip, prevelika."

Med lanko sezono je bilo grozno grozno v tem, da bo v škofjeloški klub prišla konura visokih igralok iz Srbije, morda celo iz Amerike. Ekipa pa je, avtor dveh olimpiad v Kranju, ostala podobna lanki. Ali vedaj le razumljivo v njih kvadrantskih goče, vendar pa je to le razložen razlog. Vendar pa visokost za to sezono računamo, da bomo z ekipo prišli v končno državnega prvenstva, upamo celo na toje mesto. Pomir pa se bomo morali v klubu, predvsem v strokovnem svetu, dogovoriti kako v novo sezono. • V. Stanovnik, skla G. Škof.

cijo široko zamišljene akcije, ki sem jo organiziral še v prihodnjih štirih letih. Prva je bila 1995 leta na Mestnem trgu. Večme- sečne priprave in mnogo resnično zavzetega dela je bilo po- trebno, čeprav niti slučajno nismo vedeli, v kaj se spuščamo in kakšen učinek bomo imeli od tega. Nadvse prijetno presene- čeni in krepko utrujeni, a zadovoljni smo nepozabno soboto 17. 6. 1995 zaključili v poznih večernih urah kot prvo športno turistično prireditev sredi mesta s tekmami mladih, s tekmami domačih generacij košarke in znanih športnikov in Slovencev, s tekmami novinarjev, hokejistov, politikov itd. Zanimiv pro- gram sta popestrili modni reviji za otroke in v večernih urah za starejše. Presenetil nas je velik obisk prireditve, preko 2. 000 ljudi. In trud se nam je poplačal, materialno in finančno, saj je klubska blagajna obogatil za okrog 18.000 DEM.

Prireditve so podprli Občina, Turistično društvo, Krajevna skupnost Škofja Loka – mesto, kjer je šla največja pohvala danes že pokojnemu Janezu Poljancu. V poročilu, ki sem ga pripravil, da bi se v prihodnje izognili začetniškimi napakam, sem se zahvalil vsem v klubu, predvsem pa nosilcem izvedbe: Borisu Čajiču, Avgustu Hartmanu, Anžetu Kalanu, Irisu Du- menčiču, Andreju Novaku in Igorju Dolencu. Vsi smo si vzeli dober mesec oddiha, potem pa ob močnih poletnih vtisih spet poprijeli za delo v klubu.

19. 12. 1995 je sledil občni zbor. V poročilu je bilo zapisano: »Celotno delo izvršnega odbora, ki ni funkcioniral, je prevzela tehnična komisija. Ta se je sestajala vsak ponedeljek in ob po- moči velike večine trenerjev in najbolj zvestih funkcionarjev, ljubiteljev košarke, uspešno vodila delo kluba. Ženske ekipe so že osem let v ožjem krogu najboljših v Sloveniji in nekaj let že sodelujejo v pokalu Liliana Ronchetti. Moška košarka, ki je ponovno pričela oživljati leta 1991, je imela pravilno zastav- ljene cilje. Člani se borijo za vstop v A1 ligo, kadeti in pionirji so v vrhu slovenske košarke. Prizadevanje tehnične komisije je omogočilo izšolanje novih pomožnih sodnikov in novih va- diteljev, trenerjev. V Škofji Loki deluje 15 ekip in 14 trenerjev z okoli 200 igralci in igralkami.«

Nekaj besed je bilo povedanih tudi o poletni turistični prire- ditvi. Poročilo je Boris Čajič zaključil z zahvalo zvestim spon- zorjem Odeji, Marmorju in Loki ter vsem drugim številnim donatorjem. Pri finančnem poročilu, odhodkih, so bili kot naj- večja postavka prikazani prevozi, sledili so honorarji trener-

jem, štipendije igralcem, najemnine dvoran itd. Zboru so bila predstavljena nova pravila Košarkarskega kluba Odeja Mar- mor/Loka kava, društva za razvoj košarke, ki so bila napisana v skladu z zakonom o društvih.

Po formalnih zadevah je bilo izvoljeno novo vodstvo: predsed- nik Andrej Novak, sekretar Rajko Stržinar, člani izvršnega od- bora pa so bili še Boris Čajič, Srečko Erznožnik in Aleš Murn. V strokovni svet so bili izvoljeni Katjuša Bizjak, Boris Čajič in Igor Dolenc. Predsednica nadzornega odbora je postala Bogomila Mitič, člana pa sta bila še Gorazd Jelovšek in Maša Primožič. V disciplinski komisiji sta bila poleg predsednika kluba še Renata Frakelj in Avgust Hartman. Občni zbor je izvolil Zorana Thalerja za častnega predsednika in sicer za dveletni mandat. Zoran Thaler se je za imenovanje zahvalil vsem prisotnim. Po tem predlogu sem sam pripravil in podal še predlog za izvolitev častnega člana KK Odeja Marmor/Loka kava. To članstvo je trajno in povzetek predloga se je glasil: »Zelo dolgo je obdobje, ko v klubu neumorno deluje človek, katerega prispevek k loški košarki in loškemu športu ni izmerljiv. Brez njega bi si tudi danes težko predstavljali delovanje kluba in nesmiselno bi bilo naštevati dela, ki jih opravlja. Zato, ker so to bila, so in prav gotovo bodo vsa dela, ki jih delovanje kluba potrebuje. Pred- lagam, da današnji občni zbor podeli častno članstvo našemu delavcu Borisu Čajiču.« Občni zbor kluba je predlog soglasno potrdil in doslej je Boris Čajič edini častni član.

Boris se je presenečen in vesel zahvalil za ta častni naziv vsem v upanju, da bo 38 let dela v košarki še nadgrajeval.

2 Dan košarke – Mesni trg, 17. 6. 1995 – tekma politikov z znani- mi Ločani

Novi predsednik je nato podal dobro začrtani program dela za naslednjo sezono. Finančni načrt je bil za polovico večji kot leto poprej, potrebna sredstva pa so bila planirana tudi za pokrivanje obveznosti ekipe članic v mednarodnem pokalu, za gostovanje v Turčiji in Italiji.

V letu 1995 je bilo tako predvideno za nekaj manj kot 20 mio Sit prihodkov, kjer je predstavljal delež Športne zveze 24 %, Odeje 13 %, Marmorja 11 %, Veletrgovine Loka 17 %, Tehnika 16 % itd.

Januarja 1996 je novo izvoljeni IO pričel z delom. Razdelili smo si operativno vodstvena dela in prvič po daljšem obdobju je bila dobro razdelana struktura delovanja kluba, odborov, nalog itd. Bilo je 6 sestankov do začetka marca (istega leta). Potem pa so operativno delo ponovno opravljali isti, kot že nekaj preteklih let! Za klub je bila dobra napoved, ki je bila v tem letu tudi izpeljana, pridobitev novega uglednega sponzorja. V tem letu smo podpisali pogodbo s sponzorjem Unitech LTH Ol.

Blišč in (finančna) beda Messine

Še prav dobro se spominjam evropskega pokala Liliana Ronchetti 1995/96. Naše članice so na 1. tekmi v Turčiji proti ekipi Deniz Nakliyat, Istanbul izgubile za 8 košev.

Na povratni tekmi pa so v ogorčenem boju Ločanke zmagale za 13 košev in polna dvorana na Podnu je norela, skakala in se veselila uspeha ekipe. Le midva s Čajičem sva sedela nekje na stranskem delu tribun zaskrbljena, z glavo v dlaneh. Uspeha sva bila zelo vesela in uvrstitve v 2. krog tekmovanja tudi, a zavedala sva se velikega finančnega bremena, saj smo vedeli, da v drugem krogu potujemo k podprvakinja Italije (Prov. Turistica Messina) v oddaljeno Messino v južni Italiji. Obe tekmi smo z Messino gladko izgubili in si krepko povečali finančno luknjo v blagajni.

V klubu je pri operativnih delih že vse od prve zabavnošportno-turistične prireditve pomagal Janez Poljanec. Poleg lovstva in delovanja v krajevni skupnosti mu je bilo vedno v zadovoljstvo priti na Poden. Pridružil se nam je tudi Matjaž Bernik, ki je poleg operativnih del vodil pomožne sodnike. Sekretarska dela v klubu je vestno opravljal Rajko Stržinar, mnogim Ločanom poznan kot odličen vrhunski smučar med invalidi. Tudi Dare Rugar, športni novinar, ki mu je aktivno delo v rokometnem društvu bilo že zgodovina, se je vedno bolj vključeval v utrip našega kluba. Statističarje je zavzeto vodil Srečko Erznožnik in jih uvažal v elektronsko obdelavo podatkov, kar je od prvoligašev zahtevala KZS. To delo Srečko opravlja še danes.

V letu 1996 se je v klubu plačevala mesečna šolnina za vse ekipe od 1. razreda naprej do mladinskih kategorij. Šolnina je pomagala kriti honorarje vaditeljem, inštruktorjem in trenerjem. To leto smo tudi prvič najeli stanovanje za članskega

1 Pokal Liliana Ronchetti
– minuta odmora v Istanbulu
– september 1995

2 Pokal Liliana Ronchetti – tekma v Messini – oktober 1995

TURISTIČNO ZABAVNA PRIREDITEV

TEHNIK
SPLOŠNO GRAĐEVNO POSREJE
ŠKOFJA LOKA

SEVER
OPTIKA
MESTNI TRG 42

peks
PERKALNI BY SLAŠČIČARNA
GRUPA LOKA

UNITECH
INT-OL d.o.o.

SEB BANKA P.D.

avtomatika
Bogataj

alpinia

ODEJA

puls
Posredništvu
Cankarjev trg 2, 8110 Loka

bandon
ŠKOFJA LOKA

EUROSPED 2001
mednarodna špedicija, d.o.o.

Loka
Loka teatru

M.H.
MARIMOR HOTAVLJE

PIŠEK
d.o.o.
MEDNARODNI
TRANSPORTI

TEIMO
ŠKOFJA LOKA

ALSOFT
INTERNATIONAL s.p.a.
TAL-ORGANIZACIJA
ORGANIZACIJA TAL 2003

GOLOBIC
MEDNARODNI TRANSPORTI
d.o.o.

LIMOS
ŠKOFJA LOKA

HYUNDAI
LUBINAR

GOLOBIC
MEDNARODNI TRANSPORTI
d.o.o.

DAN v ŠKOFJI LOKI

KOŠARKE

petek, 14. junija - Gasilski dom Spodnji trg
od 17. ure dalje:
TEKMOVANJE PROSTO PRIJAVLJENIH EKIP V KOŠ. TROJKAH

sobota, 15. junija - Mestni trg
od 9. - 12. ure **TEKME OSNOVNOŠOLCEV**
od 17. - 22. ure **TEKME ODRASLIH**

DVOBOJI KOŠ. TROJK IN TEKMOVANJE V PROSTIH METIH:
ZNANI SLOVENCİ, ŠPORTNIKI, NOVINARJI, HOKEISTI,
VETERANI SLOVENSKE KOŠARKE, ZNANI SLOVENCİ

MODNA REVİJA GORENJSKE PREDILNICE ZA OTROKE
NASTOPI PLESNE ŠOLE URŠKA
NASTOP FOLKLORNE SKUPINE TEHNIK
NASTOP PLESNE SKUPINE SAŠA TOMAT IN SKUPINE DYNAMITE

(v primeru dežja - Športna dvorana Poden)

igralca Vuksaniča, za Franca Šubica pa je odstopil Boris Čajič svoje enosobno stanovanje v brezplačen najem klubu. Za Veliko noč je potovala klubska pionirska ekipa že tradicionalno v Francijo.

Junija 1996 smo ponovno organizirali turistično-zabavno prireditev. Ekipa, ki je bila že od preteklega leta utečena, je tokrat pripravila dvodnevno prireditev.

Prvi dan smo pred gasilskim domom na Spodnjem trgu imeli tekmovanje v trojkah za prijavljene ekipe, drugi dan smo gostili ponovno znane Slovence, športnike, imeli veliko zabave, folklore in glasbe ter predstavljali klubske ekipe. Vse je bilo v duhu košarke in igranja na loškem »Placu«. Dvodnevna prireditev in pomoč zanj od kar 76 podjetij in privatnikov je pomenila kar solidno finančno injekcijo za delovanje kluba, ki mu je zdaj še posebno primanjkovalo finančnih sredstev. Na koncu je bila zabeležena številka prihodkov 21. 000 Dem. Odhodki so bili zane-marljivi.

Občni zbor smo sklicali 10. 10. 1996. Po kratkih poročilih je bil izvoljen novi predsednik Miro Hafner, en član IO je bil razrešen, na novo pa

3 Plakat in letak 2. turistično zabavne prireditve DAN KOŠARKE 199

so se ob bok delujočim iz prejšnjega občnega zbora pridružili še sekretar društva Iris Dumenčič ter člana IO Milan Vrabič in Gorazd Šiberle. Podan je bil plan dela za sezono 1996/97, v ospredju je bilo napovedano izboljšanje finančnega položaja kluba, uvrstitev članov v A1 ligo ter zaposlitev profesionalnega trenerja. Mesec dni po zboru smo odprli na predlog predsednika klubskega dnevnika, ki je bil stalno na razpolago za pripombe, mnenja in dogajanja vsem delavcem in igralcem. Na tretji seji IO je bilo na dnevnem redu kar 18 točk in na vabilu je pisalo: Točke bodo obravnavane kratko in jedrnat, brez politiziranja. Zato naj se vsak predhodno pripravi... Izpadlo ni ravno v tem duhu. Pa smo vendar imeli tisti »ta stari« delavci v klubu upanje, da bo v tej upravi vse skupaj tokrat dobro steklo. In je, vendar samo do 13. seje!

V letu 1996 je imel klub evidentiranih 169 igralk in igralcev, opravljenih je bilo preko 1.660 treningov in prijateljskih oz. trening tekem ter odigranih 192 prvenstvenih tekem.

Konec leta je klub prvič najel bančno posojilo za plačilo svojih obveznosti v višini 44.000 Dem, ki ga je v 10-tih mesecih

tudi vrnil. Januarja 1997 je IO napravil revizijo plana finančnih potreb za sezono 1996/97. Višina potrebnih sredstev je bila 265.000 Dem ali 24.150.000 Sit. Že čez nekaj dni so stekle akcije v zvezi s sponzorji in donatorji.

Na začetku naslednjega meseca smo imeli kot tretji košarkarski klub v Sloveniji spletne strani, kjer je bilo predstavljeno dogajanje v klubu in v obeh članskih ekipah. Strani je pripravil in jih urejal Marko Potočnik. IO je sprejel sklep, da zaradi dolge tekmovalne sezone pri članih le-ti dobijo še en par copat in Alpina nam je sponzorirala 30 parov. Pionirski ekipi deklet in fantov sta marca potovali na vsakoletno tekmovalno srečanje v Francijo in med 12-timi ekipami dosegli 4. mesto. Firma Katom, ki jo vodi Tomaž Kalan, nam je izdelala drese za ekipe osnovnih šol, zdravniške preglede nam je brezplačno opravil dr. Radivoje Nikolič. Člani so aprila pričeli kvalifikacije za 1. SKL-ligo A1, a na žalost niso uspeli. Predsednik Miro Hafner pa je obljubil preveč: 15.000 Dem priliva od sponzorjev, ki bi jih sam pridobil, copate za obe članski ekipi in nove trenerke za članice. Obljube ni uspel izpolniti, finančne težave v klubu pa so se povečale.

1 Košarkarski klub Odeja - Marmor

Med prvih šest v Sloveniji

Košarkarice Odeja - Marmorja so se letos uvrstile med prvih šest najboljših moštev v Sloveniji. V januarju 1997 so se že začele tekme, v katerih se bo teh prvih šest najboljših potegovalo za naslov prvaka Slovenije. Kot je dejala Katjuša Bizjak, ki je trener košarkaric Odeja - Marmorja, je naslov prvaka že oddan. To so "nepremagljive" košarkarice Ježice. Realno pričakovanje košarkaric Odeja - Marmorja pa je, da se uvrstijo na tretje ali bolj verjetno 4. mesto v Sloveniji v sezoni 1996 / 97.

Moštvo košarkaric Odeja - Marmor, ki šteje 15 članic, je v povprečju še zelo mlado in šele pridobiva izkušnje. Najbolj

izkušeni igralki sta Zora Malacko in Albanka Shemsuje Tolaj, druge igralko pa hodijo v prvi ali drugi letnik srednje šole in šele prvo leto igrajo kot članice. Trener Katjuša Bizjak, ki je diplomantka Fakultete za šport, pa je stara 25 let. Članice trenirajo šele eno leto, pa ji je že uspelo mlado moštvo pripeljati med prvih šest v Sloveniji.

V čem je skrivnost uspeha? Katjuša zase pravi, da je po naravi optimističen človek, ki ne obupa. Če trdo delaš, se morata pokazati napredek in uspeh. Košarka postane način življenja. Košarkarice ne igrajo za denar. Vodi jih ljubezen do košarke in športa nasploh.

Tako kot vsak klub, se tudi

Zadnji zapisnik nosi datum 15. 4. 1997. Potem je nova uprava delovala vedno bolj blede. Vodenje kluba so ponovno neformalno prevzeli Boris Čajič, Avgust Hartman (ki je skrbel za termine in finance pri ekipah), Gorazd Šiberle (pomagal

Košarkarski klub Odeja - Marmor srečuje s finančnimi težavami. Kot pravi Katjuša, je ženska košarka v primerjavi z moško zapostavljena, zanjo "ni denarja".

M. Stržinar

2 Klubske košarkarske ekipe osnovnih in srednjih šol s trenerji Ano Luskovec, Jožetom Zakotnikom, Alešem Dolencem, Karmen Mlinar in Katjušo Bizjak, Irisom Dumenčičem, Gordano Budimir

1 Klubske košarkarske ekipe osnovnih in srednjih šol s trenerjema Matevžem Justinom in Markom Potočnikom

pri članskih ekipah), Aleš Murn (koordiniral dela in pogodbeno problematiko s sponzorji in vodil finance), Iris Dumenčič (koordiniral tekmovanja, prevoze, pomožne sodnike, skrbel za opremo) in Anže Kalan (prevzel področje reklam in obvestil).

V sezoni 1996/97 so pod vodstvom Katjuše Bizjak in Maše Pri-možič mladinke dosegle 6. mesto. Pri članicah sta ekipo pripeljali na 4. mesto v Sloveniji, igralka pa so: Neva Kalan, Katja Cerovski, Mateja Bevk, Karmen Mlinar, Tjaša Kržišnik, Jasna Goličič, Sonja Hof, Barbara Kafol, Dragana Čankovič, Tina Oblak, Sandra Pejič, Gordana Budimir, Renata Frakelj, Darja Gartner, Zora Malacko in Shemsija Tolaj.

Člane je vodil Igor Dolenc. Po rezultatih je bila ekipa na koncu 17. v državi. V ekipi so igrali: Matevž Justin, Damir Dunat, Franci Šubic, Safet Kaltak, Darko Vuksanič, Peter Ceranja, Jure Jovanovič, Dušan Mitič, Iris Dumenčič, Brane Savič, Sašo Pejič, Mare Megušar, Marko Karničar in Elvir Malovčič. Kadetinja je vodil Primož Krauthaker in ekipo pripeljal na 5. mesto v RS. Kadeti in mladinci so pod vodstvom Mareta Terkaja zaradi neresnosti igralca Braneta Saviča, ki je bil celo prvi igralec tega obdobja pred disciplinsko komisijo, dosegli 20. in 15. mesto. Starejše dečke ter starejše deklice, ki so dosegli 7. mesto v Sloveniji, je vodil Gašper Okorn, ki se je že izkazal kot odličen in zanesljiv trener v klubu. Mlajše dečke sta vodila Jože Zakotnik in Gregor Remic, ekipa pa je na koncu zasedla 5. do 8. mesto v državi. Mlajše deklice sta vodili Gordana Budimir in Renata Frakelj, osnovne selekcije pa Marko Potočnik. V letu 1997 smo

imeli tudi dve mladinski reprezentantki. To sta bili Neva Kalan in Katja Cerovski.

Že tretjo turistično-zabavno prireditev – Dan košarke smo priredili junija 1997 v bivši vojašnici. Tokrat smo organizirali tekmovanje trojk in nagrada za zmagovalno ekipo je bila 100.000 tolarjev v gotovini. Bilo je veliko tekem, raznih zabavnih nastopov in obiskov znanih Slovencev. Dež nas je za zaključek pregnal v Športno dvorano Poden.

Septembra (1997/98) so stekla koordinacijska srečanja pod mojim vodstvom za vse trenerje. Pri tem delu sta mi največ pomagala Čajič in Dumenčič, ki je poleg gospodarja kluba postajal glavni tajnik za ves operativni del treniranja, tekmovanja, opreme itd. Novo sezono smo pričeli s 13 ekipami.

S treniranjem je prenehal Krauthaker, na novo pa so se v to delo vključili Matevž Justin, Anže Kalan, Igor Staniša in Marko Karničar. Imeli smo vse selekcije, razen kadetov. Trenerji so se odločili, da se zaradi pomanjkanja igralcev tega letnika trije priključijo mladinsko-članski ekipi, nekaj pa se jih poizkuša uvesti v delo pomožnih sodnikov.

Aktivnih igralcev smo imeli kar precej več kot leto poprej. Skupaj jih je bilo 247. Trenerjem smo preskrbeli novo strokovno literaturo, na ponedeljkovih srečanjih pa smo si medsebojno svetovali in pomagali. Izpeljali smo nekaj strokovnih seminarjev, tudi za trenerje iz Poljanske doline. Pri tem nam je največ pomagal Lojze Milosavljevič, ki je svojo trener-

sko pot nadaljeval v drugih košarkarskih sredinah (to leto v Laškem). Marko Potočnik nam je urejal spletne strani, pričel pa je voditi tudi navijaško skupino, ki smo jo poimenovali KOFETARJI. Konec leta smo za premostitev finančnih težav ponovno vzeli bančno posojilo v višini 4.000.000 Sit in ga poplačali v prihodnjih 10-tih mesecih.

Marca 1998 smo predlagali Borisa Čajiča za občinsko nagrado za zlati grb Občine Škofja Loka. Občinska komisija ga to leto ni predlagala za to priznanje, češ da ima bolj nujni predlog, čeprav smo sodili, da je brez dvoma prav Čajič najbolj upravičen do njega. Komisija tudi obljube, da bo prišel v pošte naslednje leto, ni izpolnila.

Ponovna uvrstitev članov v 1. A SKL

Po 224 odigranih prvenstvenih tekmah smo v sezoni 1997/98 beležili ponovno zelo uspešno tekmovalno sezono. Krona uspehov je bila vsekakor uvrstitev članov v 1. A ligo.

Ekipo, ki jo je vodil Igor Dolenc, pomagal pa mu je Mare Terkaj (vodil je tudi mladince) in katere klubski zdravnik je postal dr. Radivoje Nikolić, so sestavljali naslednji igralci: Dušan Mitič, Iris Dumenčič, Mare Megušar, Željko Bošnjak, Peter Ceranja, Franci Šubic, Elvir Malovčič, Igor Staniša, Boštjan Lesjak, Marko Karničar, Gianpaolo Zore in Brane Savič.

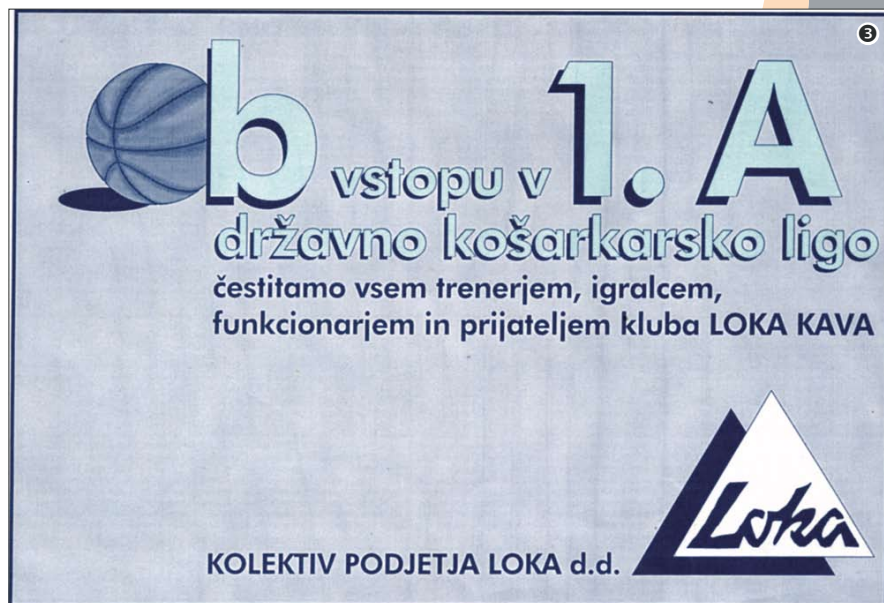
Članice je vodila Katjuša Bizjak. V 1. SKL so nastopale ekipe Ježica z dvema ekipama, Ilirija, Ingrad Celje, Maribor, Pomurje Skinny, BTC Sežana in Ločanke Odeja Marmor.

Dosegle so 6. mesto v Sloveniji. V ekipi so igrale Zora Malacko, Renata Frakelj, Darja Gartner, Dragana Čankovič, Tina Oblak, Tjaša Kržišnik, Mateja Bevk, Katja Cerovski, Karmen Mlinar, Neva Kalan, Gordana Budimir, Shemsija Tolaj in Urša Tomc. Katjuša je to sezono vodila tudi mladinke in se je po zaključku tekmovanja odločila za vodenje in treniranje osnovnošolskih ekip deklet. Prav tako so 6. mesto dosegle kadetinke pod vodstvom Gašperja Okorna, ki je v novi sezoni prevzel članice, starejše deklice pa so dosegle 3. mesto v državi pod Gašperjevim vodstvom. V ekipi je izstopala kot strelka Barbara Seljak s 335 koši. Bila je reprezentantka, poleg nje sta bili reprezentantki še Neva Kalan in Sara Oblak. Krono uspehov deklet v klubu je dopolnila še Gordana Budimir, ki je mlajše deklice pripeljala na 4. mesto SKL. Starejši dečki so se pod vodstvom Igorja Staniše uvrstili v 1. SKL, kar je bil tudi lep uspeh.

Po uspešni sezoni je prevzel košarkarsko šolo Gašper Okorn. Nekatero mlajše ekipe so odšle na priprave v Premanturo pri Puli. Junija smo ponovno organizirali dan košarke, že 4. turistično zabavno prireditev v okviru praznovanja občinskega praznika. Prireditev je bila na igriščih šolskega centra na Podnu.

2 Ekipa, ki se je uvrstila v 1. A SKL

3 Čestitka »najmočnejšega« sponzorja v lokalnem časopisu Utrip

Kvalifikacije za 13. evropsko prvenstvo za kadetinje

Boris Čajič nam je že v letu 1997 prenesel ponudbo KZS, da prevzamemo organizacijo kvalifikacij za 13. evropsko prvenstvo za kadetinje v avgustu 1998. Vsi, ki smo se srečevali ob ponedeljkih, smo rekli: »Zakaj pa ne!« Saj imamo doma odlično razvito žensko košarko, imamo reprezentantke in se lotimo vseh možnih projektov. Mnenja smo bili, da je to sicer zahtevna naloga, vendar ne more biti bolj zahtevna kot, recimo, vsakoletna organizacija dneva košarke. Saj bo potekala v dvorani na področju, ki ga dobro poznamo in po naprej določenem urniku. Zato smo ponudbo KZS sprejeli.

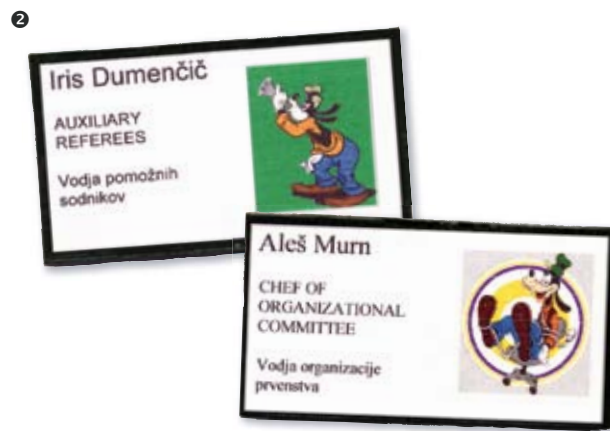
To je bil tega leta velik dogodek za mesto, za nas košarkarske delavce pa prva tovrstna večja organizacijska in tehnična preizkušnja, pri kateri se ob prijavi in prvih pripravah nismo jasno zavedali njene obsežnosti in zahtevnosti. A dela smo se lotili nadvse resno in odgovorno. In gotovo je to pripomoglo, da smo od 5. do 9. avgusta 1998 odlično izpeljali kvalifikacije EP za kadetinje. Res pa je tudi bilo, da sva s Čajičem skorajda imela teden dni posteljo v dvorani in da je bil teden

dni sicer zanimivega dela za vse delavce tudi mc'donaldsko preživet. Sam sem bil vodja organizacijskega odbora, skrbel za poročila tekem in biltene, ki jih je bilo ob tej priliki izdanih sedem. Koordinator prireditve je bil Boris Čajič, ki je bil skupaj s šefom prireditve v športni dvorani, Avgustom Hartmanom, ves čas na razpolago ekipam in reševanju zapletov. Kontaktna oseba za ekipe je bil Gašper Okorn, novinar prvenstva in komentator na vseh tekmah je bil Dare Rupar. Zapisnikarsko mizo in pomožne sodnike je nadziral Iris Dumenčič, nadzor in financiranje prireditve je vodil Gorazd Šiberle, stike z javnostjo in medije je pokrival Anže Kalan, statistiko tekem pa je vodil Marko Potočnik. Tako kot vsi našteti je bil stalno prisoten na tekmah zdravnik dr. Radivoje Nikolić.

Častni predsednik prireditve je bil domačin, minister za zunanje zadeve, Zoran Thaler. Predsednik organizacijskega odbora je bil Igor Draksler, župan Občine Škofja Loka. Odbor se je prvič sestel 9. marca, uradno na temo prvenstva pa kasneje še 2x. Sicer pa so tekli dogovori in pogovori ob tedenskih srečanjih. Kljub »neresno resnim« pripravam smo zadevo izpeljali kot pravi profesionalci, brez slehernih zapletov. Entuziazem nas je gnal k marsikateri improvizaciji, vendar je bilo na koncu pomembno, da smo pokazali tujcem vrhunsko organizacijo. V slovenski reprezentanci sta bili dve naši reprezentantki Barbara Seljak in Sara Oblak. Reprezentanca je bila na koncu četrta in se ni uvrstila v nadaljnje tekmovanje (1. Grčija, 2. Madžarska, 3. Avstrija, 4. Slovenija in 5. Portugalska). Ponosni smo bili posebej na domačinko Barbaro Seljak, ki je bila najboljša strelka prvenstva.

1 Pogovor pred pričetkom prvenstva. Z leve: uradna prevajalka Jasna Hartman, predsednik organizacijskega odbora, župan Igor Draksler, predstavnik kluba Gorazd Šiberle, klubski zdravnik dr. Radivoje Nikolić, predstavnik FIBA-e in predstavnik KZS

2 Primerka akreditacij članov organizacijskega odbora za prepoznavnost pri ekipah.

Klubske delavci – avgust 1998

1 GORAZD ŠIBERLE: podpredsednik kluba, skrbnik za finančne prilive, sodelovanje s sponzorji in donatorji

2 IRIS DUMENČIČ: gospodar kluba, organizacija treningov, delo s trenerji

3 BORIS ČAJIČ: sekretar kluba, nadzor nad delovanjem kluba, skrbnik za finančne prilive

4 ALEŠ MURN: finančno vodenje, analize, plani, organizacije in nadzor nad trenerji

5 ANŽE KALAN: stiki z javnostjo, obveščanje v medijih, organizacija članskih tekmovanj

6 SREČO ERZNOŽNIK: statistika tekmovanj, računalniška podpora kluba

1 Dr. RADIVOJE NIKOLIĆ:
klubski zdravnik

2 AVGUST HARTMAN:
član nadzornega odbora, dol-
goletni delavec v klubu

Avgusta 1998 je prišlo do »afere Suzane Blagus«. Odlična igralka je želela prestopiti iz Ilirije v naš klub. Čajič in jaz sva se pravno in dopisno borila zanjo – za takratnega centra slovenske ženske reprezentance, ki v ljubljanskem klubu ni želela več nastopati. Napovedala je celo, da bo v primeru onemogočenega prestopa prenehala z igranjem. Toda predsednik KZS, g. Šešok je na seji IO KZS odločno zavrnil odhod reprezentančnega centra v Škofjo Loko, saj Blaguso-ve Ilirija nikakor ni hotela izpustiti. Član IO KZS Čajič je protestno zapusti sejo in v javnosti napovedal ob takem pristopu vodstva KZS nadaljevanje pokopa slovenske ženske košarke. Časopisi so o aferi veliko pisali. Kolesje zveze pa je teklo dalje in perspektivno igralko na položaju centra je Slovenija izgubila!

Sezono 1998/99 je z 216 igralci pričelo 12 trenerjev, ki so predstavljeni na sliki 3.

Oktober 1998 smo imeli ponovno občni zbor. Po poročilih o odličnih tekmovalnih uspehih je sledilo finančno poročilo za dve leti, kjer je bilo prikazanih za 48. 259. 000 tolarjev izdatkov. Podana je bila zahvala 18 pokroviteljem in donatorjem. Med njimi so bili: g. Leben, ga. Skrušny, g. Selak, g. Šefman, g. Pap-
pež, g. Jerala, g. Majzl, g. Šifrar in drugi.

Po zanimivem uradnem delu je bilo izvoljeno novo vodstvo: predsednik je postal Emil Milan Pintar, podpredsednik Go-razd Šiberle, sekretar Boris Čajič, člani pa so bili Aleš Murn, Anže Kalan in predstavnik sponzorjev, Jernej Leben, ki se

3 Trenerji 14 selekcij. Stojijo od
leve: Igor Dolenc, Iris Dumenčič,
Marko Terkaj, Jože Zakotnik,
Matevž Justin, Gašper Okorn.
Čepijo od leve: Mitja Mohorič,
Marko Potočnik, Karmen Mlinar,
Katjuša Bizjak in Gordana Budi-
mir (manjka Aleš Dolenc).

4 Predstavniki sponzorjev ko-
šarskega kluba na sprejemu
pri županu in prvi pogovor o
eventuelni organizaciji 20. MEP
v Škofji Loki

nam je pridružil čez nekaj mesecev. Kasneje smo v IO kooptirli še Dušana Mitiča. V nadzorni svet so bili izvoljeni Avgust Hartman, Srečo Erznožnik in Bogomila Mitič, strokovni odbor so sestavljali Gašper Okorn kot vodja košarkarske šole ter Jože Zakotnik in Katjuša Bizjak, v disciplinski komisiji so bili Marko Terkaj, Iris Dumenčič (ki je bil tudi gospodar kluba) in Gordana Budimir.

V vodstvu kluba sta bila še Boris Čajič (član IO KZS) ter Vlado Kolendo (tehnični komisar v ligi Kolinska). V tej sezoni so klubu finančno največ pomagale firme Odeja, Marmor, Loka, Krka, Unitech LTH OL, SKB, Zavarovalnica Triglav in Petrol. V ŠD Poden smo si to leto uredili lepe klubske prostore.

Člane v 1. A SKL – ligi Kolinska je vodil Igor Dolenc, tehnični vodja ekipe je bil Anže Kalan. Povprečna višina ekipe je bila 193 cm. Igre ekipe so sezoni dale enkratni pečat. Časopisi so o novincu v ligi veliko pisali. Po tekmi s Triglavom smo brali: »Že dolgo časa v Kranju nismo videli tako kvalitetne in infarktno predstave, Loka kava je bila za Triglav spet (pre)grenka.«

Že prvo leto je članska ekipa dosegla izjemen uspeh, saj se je med dvanajstimi prvoligaši po 22 krogih uvrstila na odlično peto mesto oziroma v »zgornji dom«, kot je pisalo v Delu. Po dodatnih desetih tekmah Play-Offa je bil končni vrstni red državnega prvenstva naslednji: Union Olimpija, Pivovarna Laško, Krka, Kovirotehna Polzela, ZM Lumar, Loka kava. Res sijajen uspeh! Ivanovič je bil s 560 koši pri Loka kavi 6. strelec lige Kolinska.

Z dobro uvrstitvijo smo si izborili sodelovanje v pokalu Radivoja Korča – ECRK (1999/2000). Dolgo se v klubu zaradi visokih finančnih zahtev nismo mogli odločiti, ali naj tekmuje ali ne. Odločili smo se za tekmovalje, kasneje doživljali težke finančne strese in na koncu imeli velike finančne izdatke (izgube).

Februarja 1999 se je po dolgoletni športni karieri poslovil kapetan članov Dušan Mitič. Kake tri minute pred iztekom tekme proti Unionu Olimpiji v ŠD Poden je s svoje majice snel kapetanski trak in ga predal Franciju Šubicu. Kljub odločitvi, da ne bo več igral, se je odločil za tekmovalje v Koračevem pokalu in se vrnil v ekipo še za sezono 1999/2000.

Tudi Gašper Okorn je, poleg mladink, s članicami dosegel odlične rezultate. Tehnični vodja ženske ekipe je bil Mare Terkaj. Dekleta so bila kot že leta poprej utečen stroj. Sezono 1998/99

so s povprečno višino 165 cm zaključile na 5. mestu v 1. SKL, v pokalu pa so si delile 3. do 4. mesto. Ekipa je imela drugo strelko lige. S 474 koši je bila to Zora Malacko, na šestem mestu pa je s 325 koši pristala Shemsija Tolaj, ki ji je bila to tudi zadnja igralna sezona. Po tej sezoni se je od ekipe poslovila skupaj s Tino Oblak, Renato Frakelj in Darjo Gartner.

S kadetskimi in mladinskimi vrstami sta se ukvarjala Matevž Justin in Mare Terkaj. Tudi v Poljanah smo pričeli z vadbo najmlajših in skupaj je imel klub evidentiranih 216 igralnikov, ki jih je v 14 ekipah vodilo 12 trenerjev. K navedenim uspehom lahko dodamo še organizacijo finalnega turnirja za starejše deklice v domači dvorani aprila 1999, kjer je Odeja Marmor zasedla 3. mesto. Isti mesec je prišel v klub novi trener za mladinski moški del Ranko Mandič.

Poleti 1999 smo ponovno organizirali Dan košarke. Zabavni dan ob 45-letnici organiziranega igranja v kraju smo morali zaradi slabega vremena z junija prestaviti na mesec september. Četa prizadevnih delavcev je delo na Mestnem trgu opravila odlično. Celodnevna tekmovanja vseh klubskih selekcij so popestrile tudi tekme veteranov, politikov in drugih znanih slovenskih športnikov. V program so bili vpleteni nastopi plesnih skupin, podelitev občinskih priznanj mladim športnikom in kvalitetna modna revija z miss Slovenije, kar je sponzorirala Loka d. d.

Člana Izvršnega odbora Boris Čajič in Anže Kalan sta ob začetku nove sezone pripravila predračun stroškov oziroma

Naslov pove vse

5 Ženska članska ekipa v sezoni 1998/99. Zadaj stojijo z leve: trener Gašper Okorn, Neva Kalan, Zora Malacko, Renata Frakelj in Shemsija Tolaj. Spredaj so z leve: Darja Gartner, Dragana Čankovič, Katja Cerošnik, Monika Tepina, Urša Tomc, Mateja Bevk in Karmen Mlinar. Manjka Tina Oblak.

Košarkarski klub
Loka Kava
p.p. 53, 4220 Škofja Loka
Tel.: (064) 622 460
Fax: (064) 622 460

Leto ustanovitve: 1953
Barva dresov: rumena ali
vijoličasta
Predsednik: Gorazd Šiberle
Sekretar: Boris Čajič
Ime dvorane: Športna dvorana
Poden, Podlubnik I/c,
4220 Škofja Loka

Št. dresa	Priimek in ime igralca	Datum rojstva	Telesna višina	Igralno mesto
4	Uroš IVANOVIČ	11.11.1974	204	krilni center
5	Gianpaolo ZORE	21.12.1970	186	branilec
6	Igor STANIŠA	5.5.1977	184	branilec
7	Peter CERANJA	21.8.1969	196	krilo
8	Peter HARTMAN	26.5.1976	197	krilo
9	Dušan MITIČ	2.1.1965	190	branilec
10	Brane SAVIČ	5.10.1979	180	organizator
11	Željko BOŠNJAK	26.12.1965	207	center
12	Elvir MALOVČIČ	21.8.1976	194	krilo
13	Franci ŠUBIC	13.3.1971	201	krilni center
14	Boštjan LESJAK	4.4.1979	195	krilo/organizator
15	Marko KARNIČAR	6.3.1975	178	organizator
16	Matej ČINKU	5.8.1979	180	organizator
17	Klemen REMIC	13.3.1980	195	branilec

Trener: IGOR DOLENC

Škofjeloški košarkarji so že sredi priprav na novo prvenstvo in pokal Radivoja Korača

DRUŽENJA Z NAJBOLJŠIMI NE PREPUŠČAJO NAKLJUČJU

V prestopnem roku so si košarkarji Loka kave zagotovili nekaj pomembnih okrepitev, v moštvo pa se je vrnil tudi veteran Dušan Mitič - Dan košarke v Škofji Loki bo 4. septembra

Škofja Loka, 10. avgusta - Še mesec dni in tudi za košarkarje se bo začela nova ligaška sezona. Tako kot v minuli sezoni, imamo tudi letos na Gorenjskem dve ekipi, ki si bosta v Ligi Kolinska skušali izboriti čimboljše mesto: kranjski Triglav in

škofjeloško Loka kavo. Ločani, ki so v lanskem prvenstvu osvojili mesto med najboljšo šesterico, pa bodo letos igrali tudi v pokalu Radivoja Korača.

Ločani so priprave na novo sezono začeli že 26. julija, prvih štirinajst dni pa so jih večinoma

Igor Dolenc, trener košarkarjev Loka kave

je sicer letos pomladi že napovedal svoj dokončni odhod izpod tekmovalnih košev, a se je na veselje vodstva kluba in številnih navijačev julija vendarle premislil. Prav tako v ekipi ostajajo lanski nosilci igre na čelu z Urošem Ivanovičem (lani osim strelecem v Ligi Kolinska in najboljšim v ekipi Loka kave) ter Petrom Cernjo, ki je po operaciji kolena spet začel s treniranjem.

Ob ogrožju lanske ekipe, ki je sicer ostala brez Kahfedžića, J.P. Zoreta, in Hercegovca, so se moštvo pridružili še nakateri mladi škofjeloški igralci, tako da ekipa od včeraj že dvakrat dnevno trenira v dvorani na Podnu, danes pa bodo odigrali tudi že prvo pregledno tekmo.

"Cilj našega kluba in ekipe je, da postanemo "stabilen" prvoligaš, glede na spremembe v moštvo pa bo naša ekipa še več kot letos lahko pokazala v prihodnji sezoni," napoveduje trener Dolenc, ki je letos veliko pomoč dobil v Ranku Mandiču, ki v klubu skrbi tudi za košarkarsko šolo.

Sicer pa Ločani letošnjo sezono začenjajo z "dnevom košarke", ki ga na Mestnem trgu (namesto junija odpadle prireditve) pripravljajo 4. septembra. 11. septembra jih nato v 1. krogu lige Kolinska doma čaka tekma s Savinjskimi hopsi, 15. septembra pa prvi nastop v Pokalu Korač, ko odhajajo v goste v Mostar k ekipi Široki brijeg. • V. Stanovnik

preživel dopoldne v dvorani, popoldne pa na "Kalanov sipci." Tudi vmes so bili zelo dejavni, saj so v klub uspeli dobiti dva odlična igralca, Dragana Tomoviča (prej Budućnost, letos Postojna), nato pa so pogodbo podpisali še s Sašom Dončićem, ki je v zadnjih sezonah igral pri Pivovarni Laško. Zaenkrat je še vedno vprašljiv prestop mladinskega reprezentanta Zorana Kešlja, že ta teden pa s treningi pri Škofjeločanih začenja 207 centimetrov visoki Pavo Marić, 18-letni Hercegovac, ki je po mnenju glavnega trenerja ekipe Loka kave Igorja Dolenca pomembna pridobitev v taboru Ločanov.

Nič manj pomembno ni tudi dejstvo, da se je za nadaljevanje kariere odločil Dušan Mitič, ki

ŠPORTNO ZABAVNA PRIREDITEV

45 - LET KOŠARKE

TEKME ZNANIH SLOVENCEV
SREČANJE KOŠARKARSKIH GENERACIJ

MODNA REVUJA
(AGENCIJA MICHELA)
NASTOP MISS SLOVENIJE 1998

MIŠE NOVAK
GLASBENI GOST:
DADI DAZ
PLESNI NASTOPI
PODELITEV NAGRAD NAJBOLJŠIM MLADIM
ŠPORTNIKOM V OBČINI ŠKOFJA LOKA

ŠKOFJA LOKA - MESTNI TRG
4. SEPTEMBER 1999

VABLJENE VSE
KOŠARKARSKIE GENERACIJE

V PRIMERU DEŽJA V ŠPORTNI DVORANI PODEN

2 Prispevek v Gorenjskem glasu o pripravah članov na novo sezono. Pogovor s trenerjem Igorjem Dolencem avgusta 1999

3 Letak - vabilo za praznovanje ob 45-letnici košarke v Šk. Loki

finančnih potreb za nastop v pokalu Radivoja Korača. Ta je bil ocenjen na dobrih 3. 000. 000 Sit. Kljub tako velikim številkam smo se skupaj odločili za nastop v pokalu. Zastavili smo si nalogo, da poizkušamo sredstva za pokal zbrati pri »novih« sponzorjih, kar pa nam v celoti ni uspelo in zato je finančne posledice klub prenašal še kar prihodnja tri leta.

Mnogo dela smo si poizkušali porazdeliti in med drugim smo izpeljali več tiskovnih srečanj. Ob strani so nam še vedno stali vsi večji sponzorji: Mercator Gorenjska (prej Loka), Odeja, Marmor, Občina in Unitech LTH OL. Klub je pričel na pobudo predsednika finančno poslovanje postavljati na novo in ga, glede na tako obsežen program, profesionalizirati. To je zahteval tudi največji sponzor. Ker prva moška ekipa do konca leta ni zabeležila prav veliko zmag, je prihajalo tudi zaradi tega v njej do nesoglasij. Igralci so prikazali slabšo igro, kot bi jo morali glede na kvaliteto posameznikov, nekateri so se pričeli neodgovorno in samovoljno obnašati. Generalni sponzor je zato zahteval finančno poročilo in pogovor s članoma iz vodstva kluba, predsednikom E. Milanom Pintarjem in z menoj. Obljubil je večjo finančno pomoč pod pogoji, da se zamenja trenerja članov in da se postavi nova direktorja obeh članskih ekip. Takrat je IO določil za direktorja članic Borisa Čajiča, za člane pa Aleša Murna in sprejel sklep, da se v ekipi ne dela nobenih sprememb do konca sezone pod pogojem, da se doseže delni pozitiven rezultat pri igri moške članske ekipe.

Vendar so nesoglasja začela vplivati na delovanje izvršnega odbora, katerega delo se je pričelo krhati. Emil Milan Pintar,

Jernej Leben in Aleš Murn nismo več videli možnosti vzpostavitve normalnega stanja. Delo posameznikov v klubu je postajalo samovoljno in ker se v ključnih trenutkih nekateri člani IO niso želeli izjasniti in odločiti za potrebne spremembe, smo vsi trije omenjeni zapustili klub.

Prvega marca 2000 – po 23 letih delovanja v klubu sem sam odstopil in doživel reakcijo, ki je nisem pričakoval. Vendar sem vedel, da se bo kolo kot vedno in povsod vrtelo naprej. Tako je tri leta kasneje po 46 letih košarkarskega staža prenehal z delom tudi Boris Čajič. Skupaj sva delavno preživela »zlata leta košarke« in želiva, da bi jih klub doživljal tudi v tem tisočletju.

Vsekakor pa se za zgodovinske uspehe v škofjeloškem košarkarskem klubu lahko zahvalimo zlasti mnogokrat zapostavljenim, a srčnim trenerkam in trenerjem.

Dodano (po mojem odhodu):

Člani so v sezoni 1999/2000 po 22. krogih osvojili osmo mesto in po desetih krogih razigravanja pristali na devetem mestu. Tudi kadeti so dosegli odlično peto mesto v državi.

V ženskih ekipah od osnovnošolskih do članic tako ali tako že vrsto let ni bilo večjih nihanj in padcev. Vedno so bile in so še stalnica v državnem vrhu.

1 Loka kava – kava, ki diši po Evropi, sezona 1999/2000. Stojijo z leve: trener Igor Dolenc, Dragan Tomović, Uroš Ivanović, Pavo Marič, Peter Ceranja, Saša Dončič, Željko Bošnjak, Franci Šubic in pomočnik trenerja Ranko Mandić. Čepijo: Boštjan Lesjak, Marko Karničar, Peter Hartman, Brane Savič, Zoran Kešelj, Gašper Osredkar in Dušan Mitič

Trenerji v klubu v obdobju 1981 do 2000

Trenersko delo sta do leta 1981 predvsem zaznamovala Peter Kafol in Janez Nastran.

	81/82	82/83	83/84	84/85	85/86	86/87	87/88	88/89	89/90	90/91	91/92	92/93	93/94	94/95	95/96	96/97	97/98	98/99	99/00
Janez Nastran	x	x	x	x								x							
Aleš Murn	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x									
Milan Smolej	x												x						
Igor Dolenc	x		x	x	x	x	x	x	x	x	KR	x	x	x	x	x	x	x	x
Janez Dolinar	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x								
Duško Balderman	x																		
Primož Križaj	x	x	x	x															
Lojze Milosavljevič		x	x	x	x	x	x	x	x	x			x						
Janez Janša		x																	
Nataša Mitič					x	x	x	x	x	x			x	x	x				
Darja Gorenc					x														
Bogdan Hafner			x	x	x	x													

	81/82	82/83	83/84	84/85	85/86	86/87	87/88	88/89	89/90	90/91	91/92	92/93	93/94	94/95	95/96	96/97	97/98	98/99	99/00
Krajnik ml pi					x														
Primož Frelih					x														
Tomaž Žumer				x	x														
Breda Šolar					x														
Marko Terkaj					x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Aljoša Luskovec					x												x		
Andrej Gorenc					x	x													
Bojan Vlasič					x	x	x												
Zmago Bertoneclj					x	x													
Andrej Jakšič					x	x													
Tone Bohinc						x													
Tomaž Dolenc						x		x											
Jasna Hartman							x	x											
Barbara Hafner							x												
Tomaž Dagarin							x												
Miha Krajnik							x	x	x										
Boštjan Kržišnik							x	x	x	x	x	x	x						
Marko Šmid							x	x											
Sandi Bernard								x											

	81/82	82/83	83/84	84/85	85/86	86/87	87/88	88/89	89/90	90/91	91/92	92/93	93/94	94/95	95/96	96/97	97/98	98/99	99/00
Betka Lovšin								x											
Iztok Brelih								x											
Miran Rajšek								x											
Iris Dumenčič								x			x	x			x			x	x
Katjuša Bizjak									x	x			x	x	x	x	x	x	
Renata Frakelj														x	x	x	x		
Marko Kostič											x	x							
Mateja Kržišnik											x	x							
Maša Primožič											x	x				x	x		
Igor Juričan											x	x	x	x	x				
Franci Levstek										x	x			x	x				
Jože Zakotnik										x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Rihard Cankar											x								
Andrej Žumer										x	x	x	x						
Peter Osolnik											x								
Brane Lojk											x								
Franci Biček												x							
Janez Ferdin												x	x						
Gregor Hostnik													x						

	81/82	82/83	83/84	84/85	85/86	86/87	87/88	88/89	89/90	90/91	91/92	92/93	93/94	94/95	95/96	96/97	97/98	98/99	99/00
Mateja Kisovec													x	x					
Tina Tomšič													x						
Tone Pogačnik													x	x					
Aleš Dolenc																	x	x	x
Marko Potočnik														x	x	x	x	x	x
Primož Krauthaker														x		x			
Gordana Budimir														x			x	x	x
Gašper Okorn																x	x	x	x
Gregor Remic																x	x		
Matevž Justin																	x	x	x
Anže Kalan																	x		
Igor Staniša																	x		
Marko Karničar																	x		
Mitja Mohorič																		x	
Karmen Mlinar																		x	x
Aleš Mrak																		x	
Tine Škrbec																			x

V novem tisočletju: že leto 2000 – leto velikih sprememb

Boris Čajič

Po nesoglasjih v IO kluba smo pričeli razmišljati o novem vodstvu kluba. Na žalost nismo mogli dobiti človeka, ki bi prevzel vodenje. Predvideli smo sicer Dušana Mitiča, ki pa je po zagnanem začetku zaradi družinskih razlogov prenehal delati.

Delo z ekipami pa se je nadaljevalo.

Trener članov je po odhodu Igorja Dolenca postal Zoran Martič, ki si je za pomočnika izbral trenerja ženske ekipe Gašperja Okorna.

Vsi smo bili navdušeni nad začetnim delom Martiča, vendar rezultatov ni in ni bilo. Tonili smo vse globlje. Odločili smo se za rez in se kmalu po novem letu zahvalili Martiču za sodelovanje.

Pripeljali smo dolgoletnega trenerja iz Radovljice-Cilenška. Tudi njemu ni uspelo urediti ekipe.

Po petih tekmah je prevzel vodenje članske ekipe Gašper Okorn, ki se je medtem izobraževal v ZDA. Zavedali smo se, da ni rešitve pred izpadom in da je najbolje imeti domačega trenerja. Imeli pa smo srečo, saj je bila prav v tem času ustanovljena Goodyear liga in po srečnem naključju smo se rešili igranja v drugi ligi.

Dodajmo še, da je naš igralec Uroš Ivanovič z veliko prednostjo postal najboljši strellec I. SKL. Dosegel je kar 734 točk, kar 201 točko več od drugega strelca. Kar 244 točk je dosegel iz prostih metov, največ od vseh. Po pridobljenih žogah (54) je bil šesti v ligi, žal pa po izgubljenih (98) kar prvi. Bil je tudi med najboljšimi skakalci s 232 skoki (bil je peti).

Priznanje za najboljšega strelca je prejel na praznovanju 50. letnice KZS v Močilniku pri Vrhniki.

Št.	Ime in priimek	Datum rojstva	Višina	Igralno mesto
4	Uroš Ivanovič	11. 11. 1974	204	K
5	Igor Jokič	13. 08. 1980	203	B
6	Josip Glavinič	01. 06. 1982	192	B
7	Gregor Bojovič	04. 12. 1973	202	K
8	Peter Hartman	26. 05. 1976	198	B
9	Bojan Đukič	11. 04. 1980	203	KC
10	Brane Savič	05. 10. 1979	179	O
11	Željko Bošnjak	26. 12. 1965	207	C
12	Zoran Keselj	20. 03. 1982	191	B
13	Franci Šubic	19. 03. 1971	202	K
14	Ivan Verunica	23. 04. 1981	198	B
15	Marko Karničar	06. 03. 1976	178	O

¹ Ekipa članov na startu sezone 2000/2001 z novim trenerjem Zoranom Martičem in pomočnikom Gašperjem Okornom (igralci v rumenih dresih so navedeni v sliki 2, igralca v modrem sta bila le na preizkušnji), iz revije Košarka

² Ekipa KAVARJEV v sezoni 2000/2001, iz revije Košarka

Na tem praznovanju sta prejela plaketo za aktivno sodelovanje s KZS tudi naša člana Miloš Mitič in Boris Čajič.

V sezoni 2000/2001 so mlajše moške ekipe igrale v prvih ligah in se uvrščale v zlato sredino.

Ženska članska ekipa je z odhodom Okorna k članom ostala brez trenerja. Tik pred pričetkom treningov smo se dogovorili, da bo Igor Dolenc prevzel članice s pogojem, da naj bi mu pomagal kot trener pomočnik Gašper Potočnik, ki naj bi dvakrat tedensko samostojno vodil treninge. Ko so se dekleta zbrala na prvem treningu, smo ugotovili, da se je Igi premislil in Potočniku ni preostalo nič drugega, kot da prevzame vajeti v roke kar sam. Imeli smo srečo, da smo se dogovorili z Zoro Malacko, da nam je s svojo izkušnostjo pomagala na nekaj odločilnih tekmah za uvrstitev med šest najboljših ekip.

Ekipa je bila izredno mlada, saj povprečna starost ni dosegla niti dvajset let. Večina igralk je igrala tudi za mlajše selekcije.

Mladinke so osvojile solidno šesto mesto. Še bolje so se odrežale kadetinja, ki so zasedle izredno drugo mesto na državnem prvenstvu. Pionirke so bile tokrat osme.

Bliža se EP mladink – sezona 2001/2002

Sezona 2001/02 je bila v organizacijskem smislu največji zalogaj v zgodovini loške košarke: bližalo se je jubilejno 20. EP v košarki za mladinke. Peščici članov preostanka IO (Kalan, Šiberle, Hartman, Čajič) je uspelo prepričati in dobiti maloštevilen, vendar neverjetno usklajen in delaven organizacijski odbor z županom na čelu. Več o prvenstvu je napisano v posebnem poglavju o EP. Poudariti pa je treba, da se je marsikdo ustrašil zalogaja in čakal v »zasedi«, da nam spodrsne, vendar nam je uspel podvig v organizacijskem in finančnem pogledu.

Člani so začeli sezono senzacionalno.

Prvih pet tekem je igral tudi Saša Dončič, ki pa je po petih tekmah odšel v Kraljevo. Iskali smo primerno zamenjavo, vendar smo se napačno odločili. Avstalec srbskega rodu Nikola Mirich je razočaral, zato smo se kmalu razšli. Igi je s svojimi poznanstvi pripeljal Pava Kuzmaniča, ki je na prvi tekmi pred domačim občinstvom skoraj sam premagal kranjski Triglav. Po devetih odigranih kolih smo imeli pet zmag in štiri poraze. Že smo mislili, da smo v nebesih. Sledil je padec čisto do dna. Izgubljali smo tekmo za tekmo in v zadnjem kolu izgubili odločilno tekmo z Elektro v Šoštanju. Po štirih letih igranja v I. SKL smo izpadli v I. b SKL. Vzrokov za izpad je bilo več: prepozno sestavljena ekipa, preveč soliranja vodilnih igralcev, neverjetno veliko poškodb in na zadnji tekmi z Elektro čudna igra nekaterih igralcev.

1 Boris Čajič prejema plaketo za dolgoletno aktivnost pri KZS iz rok predsednika KZS Dušana Šešeka

2 Klubska delegacija na proslavi KZS: oba nagrajenca Čajič in Mitič, prejšnji nagrajenec Kafo, funkcionar Hartman in igralka Čajičeva

Tik pred naslednjo sezono je prišlo v Goodyear do povečanja lige in žarek upanja smo imeli, da bomo kot dvanajsta ekipa ostali v I. SKL. IO KZS pa je vztrajal pri zmanjšanju lige in se odločil za nenormalno enajstčlansko ligo. Tako nam obstanek v I. SKL ni uspel. V naslednji sezoni pa člani IO KZS niso več vztrajali pri zmanjševanju lige, saj so zadnje uvrščeno ekipo zaradi ponovnih sprememb v Goodyear ligi pustili v I. SKL.

Mladinci na kvalifikacijah za I. SKL niso uspeli, saj so v krogu treh ekip imeli najslabši količnik. Tako kot kadeti so osvojili le dvajseto mesto v državi. Pionirji so med 68 ekipami osvojili 28. mesto, torej niso prišli do zaključnih bojov.

Članice so nastopale v državni ligi, v kateri je izven konkurence igrala tudi mladinska državna reprezentanca, ki si je tako nabirala izkušnje za evropsko prvenstvo. Kar štiri naše igralke-Gabrovšek, Mikanovič, Oblak, Ristič- so igrale na dveh frontah. Ob sobotah so igrale za KK Odejo, med tednom pa za reprezentanco.

Obremenitev je bila prevelika in KK Odeja je zasedla sedmo mesto v ligi, kar je bil najslabši rezultat od leta 1987, ko smo se uvrstili po portoroških sklepih zopet v I. SKL.

Priznanje za loško žensko košarko pa je vendarle prišlo od KZS, saj je bil Gašper Potočnik imenovan za pomočnika selektorja Bukviča pri vodenju mladinske ženske reprezentance.

Mladinke so na državnem prvenstvu dosegle izvrstno drugo mesto. Pri tem si lahko postavimo vprašanje, kaj bi se zgodilo, če si Ajda Gabrovšek kot vodilni center naše ekipe in reprezentance ne bi poškodovala kolena. Nastopila ni niti za ekipo niti kasneje za reprezentanco. Res škoda.

Kadetinje so ob koncu sezone dosegle osmo mesto v državi, pionirke pa šesto.

Kako uspešno dela z nižjimi selekcijami deklic trener Igor Juričan, se je pokazalo že ob prvem nastopu ekipe OŠ Cvetka Golarja na Trati v vse bolj popularni ŠKL-šolski košarkarski ligi. Spomladi 2002 so deklice osvojile prvo mesto in za nameček naslednjo sezono še prvo mesto v prvenstvu osnovnih šol Slovenije, ki ga organizira MŠZŠ.

V klubskih tekmovanjih so se Juričanove ekipe v zadnjih letih redno uvrščale na finalne turnirje. Je trener, ki ima kljub svoji mladosti največ osvojenih trofej v zgodovini loške košarke.

Sezona 2002/03 – Negotov položaj članske ekipe

Sezono smo pri članski ekipi začeli z negotovostjo. Pri mnogih ekipah se po izpadu v nižjo ligo vse sesuje, pogosto se ekipa razide. Nam je uspelo ekipo obdržati in jo ob nekaj izkušenih

3 Moška ekipa na startu sezone-2001/02 - stojijo: trener G Okorn, T. Čajič, N. Mirich, N. Razič, Z. Bošnjak, S. Dončič, P. Hartman in podpredsednik G. Šiberle; klečijo: B. Savič, G. Modrijan, K. Zaletelj, L. Bassin, G. Osredkar in T. Mezek

4 Zmagovalna ekipa OŠ Cvetka Golarja – spredaj leži Tadeja Horvat; čepijo v prvi vrsti z leve Silvana Narič, Alenka Klemenčič, Tina Čadež, kapetanka Karmen Brdnik, Erika Snuderl, Teja Oblak, Tjaša Ravnihar; čepijo v drugi vrsti z leve spremljevalka ekipe Špela Gričar, Tjaša Tušek in Petra Triller; stojijo z leve Alenka Žitnik, Diana Vujič, Anja Žontar, Sabina Košir, Janja Lah, Urška Tomšič in trener Igor Juričan.

igralcih močno pomladiti. To ekipo je trener Gašper Okorn varno pripeljal na deveto mesto med 14 ekipami, čeprav so skeptiki pričakovali izpad. Trenerju pa gre zameriti, da ni upal dati večje minutaže kvalitetnim mladincem.

Mladinci so igrali v I. SKL, ki je bila sestavljena iz treh področnih lig s po šestimi udeleženci. V finale se niso uvrstili, bili so končno trinajsti v državi, kljub temu, da so na nekaj tekmah igrali zdesetkani zaradi poškodb.

Svojo kvaliteto pa so mladi igralci pokazali zlasti v ligi do dvajset let, saj so v zahodni ligi osvojili prvo mesto in med ostalim premagali novomeške vrstnike, od katerih so nekateri že nastopali v Evro in Goodyear ligi.

Kadeti so igrali v II. SKL-zahod in tekmovanje zaključili v sredini lestvice.

Pionirji so igrali v I. SKL, ki je imela šest področnih lig s po šest udeleženci. V finale niso prišli, v končni razvrstitvi so bili 24.

Članice so se uvrstile v super ligo in osvojile šesto mesto. Lahko bi dosegle več; verjetno so se po evropskem prvenstvu zasitile s košarko, prišlo pa je tudi do nesoglasij s trenerjem.

Mladinke so igrale v dvodelni I. SKL v zahodni skupini in zasedle drugo mesto, v finalu so bile sicer nato tretje, toda v končnici štirih najboljših so bile odlične in zopet končno zasedle drugo mesto.

1 Ekipa članov v sezoni 2002/03; stojijo (z leve): trener Gašper Okorn, Sergej Lukič, Miloš Čujevič, Tomo Čajič, Peter Ceranja, Peter Hartman, Štefan Kosec, Dejan Kiš; čepijo (z leve): Gašper Osredkar, Jaka Hladnik, Uroš Trdan, Tomaž Mezek, Gašper Komar, Gregor Modričan in Vlado Mihailovič

V deljeni II. SKL so igrale kadetkinje, bile druge v svoji skupini, v končni razvrstitvi pa dvanajste v državi. Pionirke so bile to sezono osme v Sloveniji.

Po evropskem prvenstvu smo se trdno odločili, da najdemo predsednika in ob koncu sezone nam je 28. 5. 2003 končno uspelo sklicati občni zbor. Izvolili smo nov IO, ki mu predseduje dolgoletni košarkarski sodnik in delegat Andrej Majce. Kljub temu, da so nas športni funkcionarji Zavoda za šport in Športne zveze priganjali, naj že enkrat skličemo občni zbor, se je kot zakleto zgodilo, da na občnem zboru ni bilo nobenega predstavnika športnega življenja v občini. Tudi to se zgodi.

Imena v zapisniku kažejo, da je novo vodstvo kadrovsko izredno močno. Če bo vodenje takega funkcionarskega tima učinkovito, potem se nam za usodo kluba ni bati, posebej, ker vemo, da že imamo odlično jedro trenerskega kadra.

Na koncu sezone 2002 / 03 je na srečanju košarkarskih delavcev Slovenije, ki ga organizira KZS, prišlo do prvih namigov, da nas v naslednji sezoni čakajo novi pretresi na trenerskih položajih.

Prehajamo v leto praznovanja Abrahama – sezona 2003/2004

V letu, ko praznujemo Abrahama, so pionirji zasedli tretje mesto v II. SKL, kar je v skupnem vrstnem redu med 83 ekipami pomenilo 39. mesto.

Bolje so se izkazali kadeti, ki so se preko kvalifikacij uvrstili v I. SKL. To je bil tudi skrajni domet ekipe, ki je bila po višini najnižja v ligi. Končno so dosegli 24. mesto.

Slabo so se odrezali mladinci, ki se niso uspeli kvalificirati v I. SKL; za nameček pa so ostali brez igralcev letnika 1985 in končno 48. mesto je realna slika mlade ekipe.

Slutnja, da bomo v sezono 2003/04 pri članih štartali z novim trenerjem, se je uresničila. Gašper Okorn je odšel za pomočnika glavnega trenerja Union Olimpije. Vodilni klubski delavci so se odločili, da člane prevzame Gašper Potočnik, dosedanji

5. točka dnevnega reda – Volitve novega predsednika, sekretarja in članov komisij

V skladu s pravili kluba ima občni zbor pristojnost, da voli in razrešuje

- predsednika
- sekretarja
- člane izvršnega odbora
- člane nadzornega odbora
- člane disciplinske komisije

1. **Predlog – za predsednika KK Škofja Loka se predlaga** – gospod Andrej Majce
direktor podjetja Lokainvest d.o.o.

2. **Predlog – za sekretarja KK Škofja Loka se predlaga** – gospod Boris Čajič

3. **Predlog – za člane izvršnega odbora se predlagajo** (5 – 15 članov)

Andrej Majce – Lokainvest d.o.o. - predsednik

Kalan Anže – Telemach d.d.

Boris Čajič – upokojenec

Gorazd Šiberle – SKB banka d.d.

Igor Dolenc – TCG Unitech LTH ol d.o.o.

Dušan Mitič - Iskratel d.d.

Ladislav Hafner – odvetnik

Janez Gaber – First d.o.o.

Stanislav Drnovšek – samostojni podjetnik – Studio Vizual

Gorazd Jelovšek – Zamorc d.o.o.

Igor Juričan – Občina Škofja Loka

Dr. Radivoje Nikolič – zdravnik medicine dela in športa – Holmed d.o.o.

Boris Rakar – predstavnik staršev – TCG Unitech LTH ol d.o.o.

Karla Krajnik – predstavnik osnovnih šol – učiteljica OŠ Cvetko Golar

4. **Predlog - za člane disciplinske komisije se predlagajo** (3 člani)

- Igor Dolenc
- Gašper Osredkar
- Gašper Potočnik

5. **Predlog – za člane nadzornega odbora se predlagajo** (3 člani)

- Avgust Hartman
- Srečko Erznožnik
- Tina Tomšič

Sklep št. 5: Predlogi so bili soglasno potrjeni.

V Škofji Loki, 28.05.2003

Zapisal: Dolenc Igor

Overovatelja zapisnika:

Avgust Hartman

Gašper Okorn

2 Organi KK Škofja Loka, izvoljeni na zadnjem Občnem zboru maja 2003; del zapisnika Občnega zbora

trener ženske ekipe. V klub sta se vrnila nekdanja igralca Ivanovič in Karničar, nekaj igralcem, Lukiču, Trdanu in Ceranji, pa se je vodstvo kluba zahvalilo za sodelovanje. Ekipa se je v I. B SKL vseskozi borila za sam vrh, na koncu pa pristala na tretjem mestu. Cilj, ponovna uvrstitev v I. A SKL, se je tako premaknil še za eno leto.

Tako kot Okorn minulo sezono, tudi Potočnik ni upal dati večje minutaže mlajšim igralcem, kar ni dobro za bodočnost loške moške košarke. V pokalnem tekmovanju je ekipa za šalo premagovala nasprotnike, dokler ni naletela na Zagorjane in upanja na kaj več je bilo konec.

Pri dekletih zopet beležimo izvrstne rezultate in lahko rečemo, da krojimo slovenski ženski košarkarski vrh.

Pionirke so najprej osvojile prvo mesto na zahodu. Tudi v super ligi z vzhodnjakinjami so bile prve s samo enim porazom. Na zaključni turnir so pionirke odšle kot absolutne favoritnje, vendar so osvojile »samo« tretje mesto. Bolezen dveh igralcev prve peterke je preprečila zmagooslavje. Res škoda.

Izjemen uspeh pod vodstvom trenerja Juričana za dekleta in Damirja Dunata za fante pa je ob koncu aprila dosegla v vse bolj popularni ŠKL za osnovne šole kombinirana ekipa OŠ Cvetko Golar.

Na finalnem turnirju najboljših štirih slovenskih ekip v Velenju je ta ekipa zmagala, potem ko je v finalu v dramatični tek-

mi premagala ekipo OŠ Šmarje pri Jelšah. Ob tem je bil Haris Bajram proglašen za najboljšega igralca, Tadeja Horvat za najboljšo igralko, Tina Čadež pa je bila najboljša strelka finala.

Tekmovanje v ŠKL pa ima tudi zelo bogat spremljevalni program na več kot desetih področjih.

Tekmovalci OŠ Cvetko Golar (znana skupina Cvetke, ki jo vodi Majda Bertonec) so dosegli prva mesta tudi v »navijaških skupinah«, v skupini novinarskih krožkov, med najboljšimi novinarji posamezniki, v skupini videokrožkov, računalniških krožkov in likovnih krožkov, aero. Že omenjeni Bajrič pa je bil proglašen tudi za najbolj popularnega košarkarja. Ekipa OŠ Cvetko Golarja je bila zmagovalka med vsemi OŠ, ki so nastopale v ŠKL.

Res enkratni uspehi šole, njenih mentorjev in še posebej trenerjev Juričana in Dunata.

Tudi kadetinke so osvojile na zaključnem turnirju bronasto kolajno in to preko drugega mesta na zahodu in tretjega mesta v super ligi.

Pri mladinkah je bil rezultat slabši, saj so na zahodu med osmimi ekipami osvojile peto mesto in se niso uvrstile v nadaljnje tekmovanje.

Zasluga za uspehe v vseh mlajših kategorijah deklet gre prav gotovo trenerju Igorju Juričanu.

1 Ekipa članov v jubilejni sezoni 2003/04 Stojijo (z leve): Vlado Mihailovič, Uroš Ivanovič, Tomo Čajič, Peter Hartman, Štefan Kosec, Blaž Kokalj, trener Gašper Potočnik; čepijo (z leve): Marko Karničar, Tomaž Mezek, Gašper Osredkar, Peter Plantarič in Jaka Hladnik

2 Ekipa kadetinj v sezoni 2003/2004 Stojijo (z leve): Trener Igor Juričan, Urška Tomšič, Karmen Brdnik, Suzana Porenta, Tjaša Jelovčan, Tjaša Teropšič, Eva Rešek, Alja Dolenc, Kristina Unetič, Teja Oblak; čepijo (z leve): Tina Čadež, Silvana Narič, Alenka Klemenčič, Tadeja Horvat, Nina Žakelj, Vanja Novak, Klavdija Oblak in Kristina Eržnožnik; manjka Erika Snuderl

Na trenersko prizorišče se je po treh letih vrnil loški Phil Jackson, Igor Dolenc-Igi. Potem ko je prepričal Potočnika, da je prevzel mesto trenerja moške ekipe, se je obvezal, da bo našel trenerja za žensko ekipo. Bolj za šalo kot zares pa je dodal, da bo sam prevzel ekipo, če ne najde ustrezne rešitve. Pred tremi leti je v podobni situaciji zadnji trenutek zatajil, tokrat je bil mož beseda, pa še rezultati niso izostali. Izkušnje so pač izkušnje.

V prvem delu I. SKL (brez treh ekip Trocal lige) je ekipa osvojila prvo mesto in se uvrstila v ligo šestih najboljših slovenskih ekip. Tudi tu rezultat ni izostal. Ekipa se je v tej super ligi šestih najboljših uvrstila na četrto mesto in s tem v zaključne boje za naslov prvaka. Končno je zasedla zelo vidno četrto mesto v Sloveniji.

Da je ekipa dozorela, so dekleta dokazala v pokalnem tekmovanju. Izločila so ekipo z največ lovorikami vseh časov, Ježico iz Ljubljane. Kot zanimivost naj povemo, da se je prva tekma v Ljubljani končala neodločeno, kar je v pokalnem tekmovanju dovoljeno. Na domačem igrišču je KK Odeja brez težav dobila tekmo in se uvrstila na zaključni turnir v Sežani. Za veliki finale jim je v tekmi z Mariborom malo zmanjkalo. V boju za tretje mesto so gladko premagale domačinke. K dobrim rezultatom je svoj prispevek dodala dolgoletna reprezentantka Sabina Felc, ki je okrepila domačo ekipo.

Skupaj s KZS in MŠZŠ je vodstvu kluba uspelo Sabino pridobiti za profesionalno trenerko za nadaljnja štiri leta, plačilo zanjo

pa krije država. Upajmo, da bo svoje bogate izkušnje uspešno prenašala na mlajše selekcije.

Jeseni smo se začeli pripravljati na praznovanje 50. letnice kluba. Najprej smo ustanovili odbor za izdajo zbornika, ki mu načeljuje, kdo drug kot specialist za take zadeve Ivan Hafner. Župan je prevzel mesto častnega predsednika odbora za obeležje 50. letnice; Aleš Murn pa vodi odbor za praznovanje, ki bo sredi junija s svečano akademijo v gledališču in celodnevni košarkarski dogajanjem na Mestnem trgu. Kot dobri organizatorji EP 2002 smo se s KZS dogovorili, da bomo ob praznovanju priredili tekmo državna reprezentance. In zgodba je pred nami. 18. septembra bo ženska reprezentanca igrala kvalifikacijsko tekmo za EP z Makedonijo, teden dni pozneje pa moška reprezentanca verjetno odločilno tekmo s Češko za uvrstitev na EP. Lepšega zaključka 50. letnice si nismo mogli nadejati.

Za konec naj dodamo, da smo na podelitvi športnih priznanj občine Škofja Loka kot klub dobili najvišje priznanje, svečano listino, B. Čajič pa se ji je odpovedal. Zlato plaketo sta dobila A. Hartmen in I. Dolenc, srebrno plaketo sta dobila Odeja d. d. kot dolgoletni sponzor ženske košarke in M. Terkaj. Bronasto plaketo je dobil nepogrešljivi gospodar kluba I. Dumenčič.

Tako je športna sfera naše občine dala klubu vse priznanje za dolgoletno uspešno delo z mladimi in za bogate tekmovalne uspehe.

3 Ekipa članic v sezoni 20-03/2004 Stojijo (z leve): Tamara Bobnar, Eva Rešek, Snežka Mičkanovič, Ajda Gabrovšek, Neva Kalan, Katja Cerovski, trener Igor Dolenc; čepijo (z leve): Kristina Unetič, Tjaša Teropič, Katarina Ristič, Lili Matovič in Sabina Felc

Ivan Hafner

Spremembe imena društva oz. kluba in predsednikov

leto	Ime društva/kluba	predsednik društva/kluba	leto	Ime društva/kluba	predsednik društva/kluba
1954	TVD PARTIZAN	Gerjol Adolf	1969	KK KROJ	Lampič Slavko
1955	TVD PARTIZAN	Gerjol Adolf	1970	KK KROJ	Lampič Slavko
1956	TVD PARTIZAN	Kavčič Franc	1971	KK KROJ	Lampič Slavko
1957	TVD PARTIZAN	Kavčič Franc	1972	KK KROJ	Lampič Slavko
1958	TVD PARTIZAN	Kavčič Franc	1973	KK KROJ	Lampič Slavko
1959	TVD PARTIZAN	Mitič Miloš	1974	KK KROJ	Lampič Slavko
1960	TVD PARTIZAN	Mitič Miloš	1975	KK KROJ	Lampič Slavko
1961	TVD PARTIZAN	Mitič Miloš	1976	KK KROJ	Lampič Slavko
1962	TVD PARTIZAN	Mitič Miloš	1977	KK LOKAINVEST	Hafner Ivan
1963	TVD PARTIZAN	Šink Igor	1978	KK LOKAINVEST	Hafner Ivan
1964	TVD PARTIZAN	Šink Igor	1979	KK LOKAINVEST	Hafner Ivan
1965	KK SORA	Poljanec Franc	1980	KK LOKAINVEST	Hafner Ivan
1966	KK SORA	Poljanec Franc	1981	KK LOKAINVEST	Hafner Ivan
1967	KK KROJ	Lampič Slavko	1982	KK LOKAINVEST	Kržišnik Ivo
1968	KK KROJ	Lampič Slavko	1983	KK LOKAINVEST	Kržišnik Ivo

leto	Ime društva/kluba	predsednik društva/kluba
1984	KK LOKAINVEST	Pešelj Boris
1985	KK LOKAINVEST (M) KK ODEJA (Ž)	Pešelj Boris
1986	KK LOKAINVEST (M) KK ODEJA (Ž)	Mitič Miloš
1987	KK LOKAINVEST (M) KK ODEJA (Ž)	Mitič Miloš
1988	KK LOKAINVEST (M) KK ODEJA (Ž)	Žargi Štefan
1989	KK ODEJA-MARMOR	Žargi Štefan
1990	KK ODEJA MARMOR	Oman Matevž
1991	KK ODEJA-MARMOR	Oman Matevž
1992	KK ODEJA-MARMOR	(Oman Matevž) Vodi tehn. komis. Murn Aleš
1993	KK LOKA-KAVA (M) KK ODEJA-MARMOR (Ž)	(Oman Matevž) Vodi tehn. komis. Murn Aleš
1994	KK LOKA-KAVA (M) KK ODEJA-MARMOR (Ž)	Šiberle Gorazd
1995	KK LOKA-KAVA (M) KK ODEJA-MARMOR (Ž)	Šiberle Gorazd
1996	KK LOKA-KAVA (M) KK ODEJA-MARMOR (Ž)	Novak Andrej - častni predsednik Thaler Zoran
1997	KK LOKA-KAVA (M) KK ODEJA-MARMOR (Ž)	Hafner Miro - častni predsednik Thaler Zoran
1998	KK LOKA-KAVA (M) KK ODEJA-MARMOR (Ž)	Pintar Emil Milan

leto	Ime društva/kluba	predsednik društva/kluba
1999	KK LOKA-KAVA-TCG (M) KK ODEJA-MARMOR (Ž)	Pintar Emil Milan
2000	KK LOKA-KAVA-TCG (M) KK ODEJA (Ž)	(Pintar Emil Milan) Vodi G. Šiberle - podpredsednik
2001	KK LOKA-KAVA-TCG (M) KK ODEJA (Ž)	(Pntar Emil Milan) Vodi G. Šiberle - podpredsednik
2002	KK LOKA-KAVA-TCG (M) KK ODEJA (Ž)	(Pintar Emil Milan) Vodi G. Šiberle - podpredsednik
2003	KK Škofja Loka	Andrej Majce
2004	KK Škofja Loka	Andrej Majce

Košarki so predsedovali štirje predsedniki krovnega društva TVD Partizan in trinajst predsednikov košarkarskega kluba, najdaljši staž pripada pokojnemu Slavku Lampiču.

Igor Juričan

20. evropsko košarkarsko prvenstvo za mladinke

FIBA - Fédération Internationale de Basketball je Košarkarski zvezi Slovenije zaupala izvedbo jubilejnega 20. evropskega košarkarskega prvenstva za mladinke, ki je v organizaciji Občine Škofja Loka in KK Odeja - Loka kava TCG potekalo v Škofji Loki od 12. do 21. julija 2002 v športni dvorani Poden.

Izvedba evropskih prvenstev predstavlja pomemben dogodek ne samo za kraj prireditve in njegovo gospodarstvo, temveč tudi za predstavitev države Republike Slovenije, njenih naravnih lepot, gospodarskih in drugih možnosti Evropi in ostalemu svetu. Tudi zaradi tega je še kako pomembno, da sta tako organizacija kot tudi izvedba tekmovanj na tako visokem nivoju izvedena kvalitetno in odgovorno.

Prve konkretne priprave na organizacijo 20. EP so se pričele 8. oktobra 2001, ko je bila na pobudo domačega košarkarskega kluba KK Odeja - Loka kava TCG sklicana prva pripravljalna seja organizacijskih teles. Seje so se udeležili predstavnik Košarkarske zveze Slovenije, župan Občine Škofja Loka Igor Draksler, predsednik Športne zveze Škofja Loka Ivan Hafner in člani Upravnega odbora KK Odeja - Loka kava TCG.

Na seji so bila določena naslednja organizacijska telesa:

- Častni odbor,
- Organizacijski odbor,
- Sekretariat organizacijskega odbora,
- Komisije organizacijskega odbora

Organizacijski odbor so sestavljali:

- predsednik OO - župan Igor Draksler
- predstavnica KZS - Alenka Škreblin
- člani Sekretariata

Sekretariat Organizacijskega odbora kot glavno operativno telo so sestavljali:

- sekretar Sekretariata Ivan Hafner - kot koordinator dela Sekretariata in komisij,
- predsedniki posameznih komisij:
 - Komisija za marketing - predsednik Boris Čajič
 - Komisija za propagando - predsednik Anže Kalan
 - Komisija za namestitev in prevoze - predsednik Boris Čajič
 - Komisija za tiskovno središče - predsednik Dare Rupar
 - Komisija za pripravo tekem in treningov - predsednik Avgust Hartman
 - Komisija za protokol - predsednica Andreja Megušar
 - Komisija za splošne zadeve - predsednik Igor Juričan
 - Komisija za investicije - predsednik Aleš Murn
 - Komisija za finance - predsednik Gorazd Šiberle
 - Komisija za sprejemno informacijsko središče - predsednik Gašper Okorn

1 Uradni znak 20. evropskega košarkarskega prvenstva za mladinke

23. aprila 2002 je bila z uradnim žrebanjem opravljena prva večja naloga Organizacijskega odbora. Predstavnik FIBA g. Kotleba je na ta dan najprej opravil kontrolni pregled nastanitvenih kapacitet za ekipe in sodnike, pregledal športne objekte za tekmovanje in treninge, nato pa opravil uradni žreb, ki je potekal v svečani dvorani Žigonove hiše.

Otvoritev prvenstva na Mestnem trgu, ki je potekala 11. julija 2002, je bila zelo dobro obiskana, saj se je na ulicah Škofje Loke zbralo preko 2000 ljudi, kar je za naš kraj in ta letni čas nad vsemi pričakovanji. Zaradi velikega spektakla, ki so ga ustvarili predvsem padalci s pristankom med množico na Mestnem trgu, je še dolgo odmevala po lokalnih radijskih in televizijskih postajah.

2

Na otvoritvi so sodelovale ljubljanske maržorete, pihalni orkester Škofja Loka, plesno navijaški skupini Cvetke in Smart in že omenjena glavna atrakcija – padalci, ki so z zastavami pristali na Mestnem trgu. Na velikem video zaslonu si je bilo mogoče ogledati predstavitev vseh sodelujočih reprezentanc, ki so izvedle tudi svečan mimohod po Mestnem trgu. Po končanem uradnem delu je za zabavo poskrbel ansambel Kingston.

Tekmovalni del prvenstva je potekal v športni dvorani Poden v Škofji Loki, kjer so tekme potekale vsak dan od 9. do 22. ure. Reprezentance so imele za potrebe treninga na voljo tudi telovadnico OŠ Ivana Groharja.

Ekipa skupaj s spremstvom so bile nastanjene v hotelu Creina v Kranju, domača reprezentanca pa v Mini hotelu Zorka. Vsi sodniki in delegati so bili nastanjeni v hotelu Transturist v Škofji Loki.

Tekmovalni del je potekal po točno določenem urniku, ki so se ga ekipe dosledno držale, tako da ni bilo v zvezi s tem nobenih težav. Vse komisije so svoje delo opravljale odlično, tako da organizacijski odbor ni prejel praktično nobenih pripomb na njihovo delo.

Zaključna slovesnost se je izvedla takoj po koncu finalne tekme. Košarkarska zveza Slovenije je priskrbel pokal za zmagovalca, v domeni organizatorja pa so bile vse druge nagrade. Odločili smo se, da najboljšim trem reprezentancam podelimo medalje, med igralkami pa nagrade najkoristnejši

3

4

2 Uradno žrebanje v Škofji Loki

3 Nastop plesno navijaške skupine Cvetke

4 Predstavitve igralk reprezentance Slovenije

igralki prvenstva, najboljši strelki, najboljši peterki in miss prvenstva.

Končni vrstni red sodelujočih reprezentanc na 20. EP za mladinke je bil:

1. Rusija
2. Francija
3. Češka
4. Slovaška
5. Španija
6. Poljska
7. Grčija
8. Hrvaška
9. Italija
10. Slovenija
11. Finska
12. Romunija

Čeprav je bilo treba opraviti v vseh pogledih ogromno opravil, od priprave vadbenih in tekmovalnih prostorov, nastanitve tekmovalk in vsega drugega osebja, točnih vsakodnevnih prevozov, programa za proste dneve, programa sprejema in pogostive župana, filatelistične razstave na temo košarke pa seveda natančne organizacije samih tekem od jutra do večera, je bilo vse to opravljeno brezhibno, natančno in pravočasno.

Vodstvo reprezentanc je bilo še posebej pozitivno presenečeno nad ažurnostjo vsakodnevnega izdajanja službenega

Biltena. Poleg predstavitvenega Biltena je izšlo še 9 številčk Biltena in to vsak večer takoj po zaključku tekmovalnega dne.

Posebno breme je nosila komisija za marketing, ki je s pomočjo še mnogih sodelavcev in prijateljev košarke opravila veliko delo. Ne samo, da so bili na koncu pokriti vsi stroški prvenstva, pač pa je klub v znatni meri saniral svojo težko finančno situacijo.

V ilustracijo obsežnosti, zahtevnosti in odgovornega dela organizatorjev bi navedel le tole: Organizacijski odbor s sekretariatom je za koordinacijo dela komisij in usklajevanje vseh nalog imel kar 29 sej, od prve, ko je bil že kompletno formiran, 12. 11. 2001, do zadnje 29., ko je ugotovil, da so bile pokrite še zadnje finančne obveze organizatorjev, dne 20. 1. 2003.

Zaključek

Končne ocene, da je bila organizacija 20. EP za mladinke v Škofji Loki izvedena zelo uspešno, naravnost vzorno, ne potrjujejo le pohvale reprezentanc udeleženk in predstavnikov FIBE, ampak tudi rezultat potrjenega pozitivnega finančnega obračuna tega prvenstva. Menim, da smo lahko brez nepotrebne samohvale ponosni, da smo prispevali k promociji Slovenije, slovenske košarke, loškega košarkarskega kolektiva in mesta Škofja Loka, prispevali pa smo tudi k promociji naših sponzorjev.

1 Utrinek iz tekme 20. EP v Športni dvorani Poden

2 Odgovorna ekipa 20. EP na zaključni prireditvi:
Z leve operativni direktor Gorazd Šiberle, sekretar OO Ivan Hafner, predsednik OO župan Igor Draksler, tehnični komisar FIBA Werner Spreitzer, predstavnik glavnega pokrovitelja AQUAPLUS Gerald Loewz Dunaja in predstavnik FIBA in tehnični komisar Alfred Drost

3 Oder za zmagovalce so zasedle od leve Francija, Rusija in Češka

1954 2004

Utrinki ob jubileju

Moj pogled na začetke košarke v Škofji Loki

Peter Kavčič

Ko hočem obuditi spomine na začetke košarke, hitro ugotovim, da so mi mnoge stvari ušle iz spomina, saj sem se predolgo ukvarjal s košarko in nehote časovno malo pomešam dogodke.

Predvsem je treba vedeti, da se lahko prvih 10 let od uvedbe košarke v Sloveniji upravičeno šteje za dobo romantike, saj se je košarka ustanavljala po raznih krajih Slovenije na osnovi samoiniciative ponavadi gimnazijcev, brez materialnih možnosti. Osnovno formalno streho je nudil TVD Partizan, ki je nasledil sokolska društva. Ker se starejša generacija ni spoznala na košarko, ni bilo ne funkcionarjev ne trenerjev. Tudi v šoli se profesorji telovadbe praviloma na to panogo niso spoznali, čeprav so kot športniki želeli pomagati pri vsaki športni aktivnosti mladine.

Čeprav je bilo znano, da je košarka dvoranski šport, si tega takrat nismo mogli privoščiti nikjer v državi, saj so bile šolske telovadnice premajhne, drugih dvoran pa ni bilo. Tako se je tekmovanje odvijalo na prostem spomladi in jeseni. V dvorane se je košarka selila šele proti koncu šestdesetih let.

Zato je dobila tudi skupina mladincev v Škofji Loki prostor na telovadišču, ki je bil namenjen odbojki, kjer so ob pomoči sami naredili igrišče. Koši so bili montirani na dve železni cevi, tabla je bila lesena; teden znanje košarkarske tehnike je bilo dokaj skromno-predvsem pa so košarko igrali relativno majhni igralci, saj je bil center visok kvečjemu kakšnih 190 cm, tako da o kakšnem zabijanju seveda ni bilo govora, saj bi se ob obešanju na obroč vse skupaj podrlo. Garderobo so smeli uporabljati le za tekme, po treningih pa je večkrat prav prišla Poljanščica. Taka igrišča so bila značilna za mnoge kraje v Sloveniji.

Kot rojen Ločan sem hodil v Loko na obisk k teti-stanovala je poleg telovadišča-in tako sem prišel v stik tudi s pionirji loške košarke. Ker sem se s košarko ukvarjal nekaj let več kot Ločani in sem imel Nikoličev tečaj, sem bil seveda »zrel« za trenerja.

Danes je sicer težko razumljivo, da je bila Škofja Loka v tistem času daleč od Ljubljane, vendar je bila takratna povezava predvsem vlak, kajti avtobus je vozil le dvakrat ali trikrat na dan.

Spomnim se, da je bilo še najenostavneje, če sem šel v Loko s kolesom, saj potem nisem izgubljal časa s čakanjem avtobusa ali vlaka. Vse je enostavno, če si mlad.

Glavni organizator za vse košarkarske zadeve je bil Peter Kafol, ki je znal zbrati in zainteresirati soigralce ne le za košarko, temveč za vse dejavnosti, ki so bile potrebne za igranje košarke.

Treningi, ki sem jih vodil jaz, so bili sila enostavni. Za kondicijske treninge je bilo »škoda« časa, tako da je bil ves trening namenjen obvladovanju žoge, tj. vodenju, podajanju, korakom in seveda metu na koš. Pri tem je treba razumeti, da več kot ene žoge ni imela praktično nobena ekipa. Žoga je bila usnjena, po nekaj treningih in zaradi dežja pa je postala samo približno okrogla in seveda različno težka glede na vreme. Poleg tega so bile ob dežju na igrišču, ki je bilo praviloma peščeno, luže, tudi take, da je žoga ob vodenju ostala kar na tleh.

Seveda so take razmere veljale za obe tekmujoči ekipi in tista, ki je znala žogo spraviti naprej s čim manj nabijanja na tla, je pač imela več uspeha. Za posebno znanje je ob takem vremenu veljalo tudi to, da si znal loviti žogo po »golmansko«, saj

si jo le na ta način zadržal. Na srečo je bilo vreme največkrat lepo. Vendar gledano z današnje perspektive: tako nemogoči pogoji niso zmanjšali želje po igranju-temveč ravno nasprotno-zagrizenost je še naraščala.

Značilnost takratne košarke je bila tudi ta, da so igrali povprečno nizki fantje, saj je bil najvišji igralec Kolendo, ki je igral centra, a po moje ni meril kaj dosti več kot 185 cm. V današnjih časih bi veljal za majhnega igralca. V obrambi se je igrala v glavnem »cona« , v napadu pa »kontra« ali »1-3-1«. Pravila treh sekund še ni bilo, saj ni bilo nevarnosti, da bi kakšen »velikan« stal pod košem. Temu primerna je bila tudi »raketa« pod košem, saj je bila široka samo toliko, kolikor je široka tabla. Na koš se je praviloma metalo s tal, igralec je stal na tleh, samo met izpod koša je bil izveden v skoku. Osebne napake so se izvajale praviloma z obema rokama, tako da si počepnil in metal od spodaj. Prav tako ni bilo časovne omejitve napada, ker za to ni bilo potrebe. Seveda tudi meta za tri točke ni bilo.

Verjetno so bile še kakšne značilnosti, vendar jih človek pozabi.

Čeprav je bila košarka nov šport, je na tekme prišlo okoli sto gledalcev, ki so vneto navijali za svoje. Gledalci so seveda stali okoli igrišča, saj o kakšnih tribunah nismo sanjali. Od gledalcev sem si najbolj zapomnil vedno prisotna Andreja Baldermana in Jožeta Peharja, ki sta dajala glasne »napotke« domačim in poskrbrla za zabavno plat prireditve.

Moje trenersko delo se je v Loki kmalu končalo-morda po eni ali dveh sezonah-predvsem zaradi tega, ker sem se usmeril v košarkarsko sojenje, kar ni bilo združljivo s trenerskim poslom.

Seveda sem pa sledil razvoju košarke v Loki.

Zanimivo je tudi, da so vsi igralci prvih generacij, ki sem jih poznal, bili zelo uspešni tudi v kasnejšem življenju.

Začetek košarke v Škofji Loki

Miloš Mitič

Igralec prve generacije,
predsednik in funkcionar

Pride čas, ko začnemo premišljevati o dosedaj prehojeni življenjski poti. Starejši smo in bolj Izkušeni. Pripravljani smo presojati, kaj smo počeli v preteklosti. Bilo je dosti naporov, različnih težav pa tudi lepih trenutkov. Zame je nedvomno najbolj svetlo obdobje, ko sem se ukvarjal s športom, zlasti s košarko. Trdno sem prepričan, da je košarka najbolj vsestranska športna dejavnost, ki krepi fizične, umske in druge človeške lastnosti ter ustvarja pogoje za kvalitetno življenje športnika in človeka.

V 50-letni zgodovini košarke v Škofji Loki so bili doseženi pomembni športni rezultati, ki se nadaljujejo tudi v današnji čas, vendar pa so pomembni tudi drugi uspehi, ki smo jih v Škofji Loki dosegli v tem košarkarskem obdobju.

Pred 50-imi leti smo se zbrali mladi in za košarko navdušeni fantje in dekleta, med katere sodim tudi sam ter začeli s prvimi košarkarskimi koraki. Imeli smo samo en lesen koš, slabo usnjeno žogo, slabe copate ter polovico igrišča, posutega s črnim grobim lešem. Telovadnice, v kateri bi se lahko igrala košarka, v tistih časih ni bilo. Sanjali smo o asfaltiranih igriščih in telovadnicah ter na filmih občudovali velike hale in profesionalna igrišča, ki so jih imeli v drugih razvitejših državah. Vsak dan smo se dobivali na »PLACU«, kjer smo s pomočjo steklenic kokte in včasih tudi piva analizirali tekme ter postavljali različne kombinacije v igri. Današnji mladi športniki živijo, se učijo in trenirajo v popolnoma drugačnih razmerah in težko razumejo, da smo v tistih časih sami postavljali koše, asfaltirali igrišča, izdelovali mreže za koše, kupovali žoge in

športne copate ter sami s pomočjo naših mam šivali drese. Takrat je naša košarkarska ekipa že nekaj časa tekmovala v rednem ligaškem tekmovanju, ko smo iz Trsta dobili prve copate-»superge«(ta izraz nam je za vedno ostal sinonim za vsake športne copate). To je bil za nas nepozaben trenutek in velik praznik.

Postopoma, z veliko požrtvovalnostjo in odpovedovanjem posameznikov smo počasi ustvarjali boljše razmere za razvoj in delovanje košarke v Škofji Loki. Danes imamo v našem mestu veliko zunanjih košarkarskih igrišč v stanovanjskih naseljih ali ob šolah, telovadnice in veliko športno dvorano. To ni samo rezultat splošnega razvoja v naši občini in celotni državi, temveč tudi rezultat zavzetih in delavnih športnih delavcev, tako poklicnih kot amaterskih.

Košarka v našem mestu se je razvijala na podlagi čistega, pravega amaterizma, želje po igri, zdravem življenju in druženju ter ob medsebojnem spoštovanju in prijateljstvu. To so vrednote, ki jih tudi danes vsak mladi športnik ne sme pozabiti. Starosta loške košarke Peter Kafol, ki je bil tudi eden izmed trenerjev prvega moštva, je že zdavnaj izrekel znamenite besede na tekmi z ekipo Triglava, ki je v tistem trenutku vodil za 10 točk. Njegov nasvet igralcem je bil : »Fantje, dajmo izenačiti, zavoditi in zmagati«. Tako se je tudi zgodilo in te besede naj bodo moto tudi sedanjim in bodočim generacijam.

Škofjeloška košarka je v 50-tih letih zmagala in zmagovala bo še naprej.

Franc Poljanec
igralec, predsednik
in funkcionar

Vsak ima svoje začetke

Nekega lepega dne se mi pojavi na vratih Buda in objavi, da je letos v Loki petdesetletnica košarke. Zadolži me, naj ob tej priliki napišem nekaj vrstic. Budi seveda kaj takega ne moreš odreči, saj je bil v tistih letih »bog i batina« ter »deklica za vse« v loški košarki; poleg njega pa seveda super zapisnikar in časomerilec Čiro, ki mi je nekega davnega večera 1965 ob tradicionalnem »štanfanju« Placa rekel: »Franček, mislim da bi ti moral biti predsednik košarke«.

Po kratkih pregovarjanjih in obljubah, da je to tako samo formalnost, saj je košarka še delovala kot posebna sekcija v okviru TVD Partizan, sem to nalogo prevzel, predvsem zato, ker se je prav takrat že začel zanimati za košarko g. Lampič, ki je kot uspešen trgovec obljubil pomoč. Lampič je bil seveda mož beseda in kmalu je bila v Puštalu na košarkarskem igrišču razsvetljava, seveda ob primernem prostovoljnem delu vseh, ki so takrat igrali košarko.

TVD Partizan je takrat na zvezni ravni pričel doživljati močno transformacijo, saj naj bi skrbel predvsem za vzgojo telovadne mladine. V Loki smo košarkarji tudi razmišljali o tem, da smo dovolj številčni in bi nam samostojnost bolj ustrezala, saj smo takrat v različnih vrstah tekmovanj že nastopali z več ekipami.

O tekmovalnih dosežkih bo verjetno dovolj napisanega, zato bi namenil nekaj vrstic razmeram, v katerih se je takrat igrala

košarka. Imeli smo sicer svoje igrišče, vendar so bili gospodarji telovadišča nogometaši oziroma nogometni entuziasti kot Nikola Mitelštet in kasneje Franc Zorko. Tako nismo imeli vedno odklenjenih garderob in smo se morali velikokrat »tusiširati« kar v bližnji reki Sori. Za košarkarske drese smo seveda morali skrbeti sami oziroma naše mame. Poseben problem so bili košarkarski copati, »superge«, ki so bili izključno uvoženi, najbližji nabavni trg pa je bil Trst.

Kot lahko iz navedenega zaključimo, razmere za delo res niso bile posebno dobre, vendar se nas je ob večerih po treningih nabralo redno več kot dvajset članov, ki smo ob sprehodih po »Placu« premlevali košarkarsko problematiko in se nato razkropili po svojih domovih, da bi opravili še svoje študijske obveznosti.

Naj zaključim s tem, da smo se v tem času preimenovali v KK Sora, meni pa je predsedništvo kmalu uspelo preložiti na ramena mnogo primernejšega in bolj izkušenega Slavca Lampiča, ki je nato uspešno vodil klub naslednjih rekordnih deset let.

Ob visoki obletnici želim mladim generacijam predvsem veliko sreče pri osebni rasti in seveda prijetno počutje ob igranju košarke.

Lepi in iskrivi spomini na začetke igre pod koši

Matevž Oman – Tonče
Igralec, predsednik
in funkcionar

Ko si danes ogledujem košarkarsko tekmo na TV, ki jo igrajo v prelepih dvoranah, se rad spomnim našega prvega igrišča v Puštalu. Tam smo namesto lesketajočega se parketa imeli zmlete premogove ugaske, ki smo jih pred vsako tekmo temeljito namočili, polili s krvjo iz bližnje klavnice in povaljali z ročnim valjarjem. Kri se je s svojo lepljivostjo izkazala kot odlično sredstvo proti prahu.

Pred vsako tekmo je imel vsak svojo zadolžitev.

Kot se je za tiste čase spodobilo, smo imeli tudi partizanska imena, ki so se nas prijela, ne da bi prav vedeli zakaj.

Pepi, Drisko in Janče so z apnom označili velikost igrišča; Kleštra je bil največji, zato je zavezal mrežice na koših, Franc, Ivančk in Mitke so potegnili valjar, Buda je poskrbel, da je bila žoga dobro namazana s kremo za parket, jaz pa sem od doma prinesel cev za zalivanje vrta in vse skupaj dobro namočil.

No, igralna površina je bila ob suhem vremenu kar dobra, kadar pa je deževalo, so se prikazale prav pristrčne luže in če ti je med vodenjem žoga padla v lužo, preprosto ni odskočila. Naredilo je »čof« in napad se je končal.

Pravijo, da je žoga okrogla. To v tistih časih ni veljalo, saj so bile žoge za košarko usnjene in ročno izdelane. Vsaka je bila unikat in sta bili njena teža in velikost vedno različni. Hitro prilagajanje na različno težo in velikost žoge je bila takrat posebna odlika, ki je ni obvladal vsak igralec. Navadno smo imeli dve žogi, tisto »ta slabo« za treninge in »ta boljšo« za tekme.

Praviloma se je tekma igrala z žogo domače ekipe, zato smo pred tekmo preizkusili žogo gostujoče ekipe in če smo ugotovili, da je njihova žoga težka, smo za tekmo predlagali našo »ta lahko«. To je bil že pomemben del taktike, ki naj bi omogočila zmago.

Prednost domačega igrišča je bila v tistih časih, ko se je košarka igrala še pod milim nebom, zelo pomembna in je pogosto odločila izid tekme.

V Ilirski Bistrici je bilo igrišče na robu mesta, kjer je burja s svojimi nenadnimi sunki predstavljala šestega igralca domače ekipe. Že podajanje žoge med igralci je bil resen problem, zadeti koš z razdalje pa je bila prava igra na srečo. Domačinov to seveda ni preveč motilo in žoge, ki so letele mimo prave smeri, so s pomočjo burje končale v našem košu.

Na izpopolnjevanje svojega košarkarskega znanja smo hodili na ogled tekem v Ljubljano, kjer sta ekipi AŠK Olimpija in KK Ljubljana igrali v zvezni ligi. Na ogled tekem smo se odpravili kar s kolesi. Pri tem nam je bil v veliko pomoč moped, ki ga je Kleštra dobil na posodo od očeta veterinarja. Postavili smo se v formacijo gosjega leta, pri tem je vodilno vlogo prevzel Kleštra na mopedu, ostali smo se prijeli drug drugega za ramo in potovanje po cesti brez pravega prometa se je začelo.

Bili smo prava »klapa«, ne samo na igrišču, ampak tudi zunaj njega. Prepričan sem, da je nam vsem, ki smo preživeli otroška leta škofjeloške košarke, ostalo veliko lepih spominov in vesel sem, da sem bil lahko zraven.

Boris Čajič

Igralec in dolgoletni
funkcionar

Moji spomini na dolgo pot ...

Prve košarkarske korake sem naredil v nižji gimnaziji pri prof. Kalanu. Ker sem bil za tiste čase sorazmerno velik, so me opazili tudi v tedanjem klubu in tako sem kmalu okusil še igranje na lešu v Puštalu. Leta 1955 sem prvič igral za člansko ekipo na turnirju »Bratstva i jedinstva« v Kranju.

Naslednje leto sem bil že standardni igralec prve ekipe in sem »prešprical« igranje v mladinski kategoriji. Prihodnja leta smo se selili iz prve lige v drugo ligo in obratno. Po izpadu leta 1965 sem postal kapetan ekipe in v naslednji sezoni smo v drugi ligi dosegli enkratni uspeh- brez poraza smo osvojili prvo mesto. To so bili časi generacije, ki je v absolutnem smislu dosegla največje uspehe v loški košarki.

V sezoni 1967 smo osvojili sedmo mesto v prvi ligi in imeli v ekipi prvega strelca lige Silva Logondra, kateremu sem asistiral s takrat poznanimi dolgimi podajami čez celo igrišče. Še danes Silvo prizna, da je nekaj pokala mojega. Ob podelitvi pokala so Sportske novosti organizirale prijateljsko tekmo z Olimpijo. Na tekmi se je zbralo preko tisoč gledalcev, kar je verjetno rekord puštalskega igrišča.

Krona mojega igranja je bila sezona 1968, ko smo skupaj z Branikom in Rudarjem delili prvo mesto in bi morali odigrati dodatni troboj za prvaka Slovenije in dveh udeležencev kvalifikacij za na novo ustanovljeno II. ZKL. Ekipa Rudarja ni bilo na troboj, mi pa smo tesno izgubili z Branikom. Po končani tekmi smo se odločili, da ne odpotujemo na kvalifikacije v Tuzlo. Logonder ni videl bodočnosti v II. ZKL, Balderman je imel izpite, jaz pa sem se na tekmi poškodoval. Še dandanes ne vem, kdo je bil pobudnik akcije, da smo prvotno odločitev spremenili

in se 48 ur po odigrani tekmi z Branikom že peljali v Tuzlo, vendar brez Logondra, ki ni spremenil svoje odločitve. V Tuzli smo osvojili četrto mesto med šestimi ekipami. Ali bi se z Logondrom uvrstili v II. ZKL, ne bomo nikoli vedeli.

Sledila je neuspešna trenerska epizoda, saj sem že po nekaj tekmah ugotovil, da nisem rojen za trenerja. Odšel sem k vojakom, po vrnitvi odigral še nekaj tekem in konec leta 1970 prenehal z aktivnim igranjem.

Zaposlil sem se kot tehnolog v Peksu in tu sta me ob koncu naslednje igralne sezone obiskala A. Pogačnik in I. Berčič, ki je bil takrat v klubu aktiven kot trener in funkcionar. Prepričevala in prepričala sta me, naj prevzamem tajniške posle v klubu.

Kot klubski funkcionar sem doživljal portoroške sklepe, v letih 1978-1982 sem bil še predsednik IO TTKS, sooblikoval prva merila za vrednotenje športa v loški občini, bil več mandatov član IO Športne zveze, sedem let sem bil član IO KZS in kot krona vsega sem bil, po mnenju našega priznanega športnega novinarja Daret Ruparja, oče nadvse uspešnega 20. EP v košarki za mladinke leta 2002.

Rezultati, vzponi in padci loške košarke v času mojega funkcionarstva so opisani v zborniku.

Konec leta 2003 sem prenehal z aktivnim delom v klubu.

Ob zaključku vsem, s katerimi sem sodeloval v vseh teh dolgih letih, iskrena hvala za sodelovanje, klubu pa želim več vzponov kot padcev.

Klepet z legendarnima loškima centroma

Mateja Feltrin

Zgodovina škofovloške košarke je zapisana z zlatimi črkami. Ekipni duh, požrtvovalnost in prijateljstvo so vodili k uspehu. Bili so drugačni, a v nekaterih pogledih bolj prijazni časi.

O njih sta več povedala Vladislav Kolendo in Dušan Balderman.

Kdaj se je v Škofji Loki začela razvijati košarka?

Vladislav Kolendo:

V Škofji Loki smo s košarko začeli leta 1953. Prvo uradno tekmo smo igrali leta 1954 na Vrhniki. Sam nisem tako dolgo igral košarke kot Balderman, toda imam najdaljši staž v tem športu. Še sedaj sem komisar, pred tem sem bil sodnik. Prvi sodniški izpit sem naredil leta 1957, hkrati sem še vedno igral. Potem sem se bolj posvečal sojenju. Počasi sem napredoval, eno leto sem bil tudi sodnik v prvi jugoslovanski A ligi.

Kako ste vi 'zašli' na košarkarsko igrišče?

Dušan Balderman:

Zanimivo vprašanje. Sam sem najprej začel igrati nogomet, moj oče je bil namreč nogometni navdušenec in na njegovo žalost so me kolegi Kafol, Mitič in Kolendo povabili na drugo stran ograje. Tam sem začel metati na koš. To me je potem tako pritegnilo, da sem nogomet čisto opustil. Igra je bila takrat šele v povojih, igrali so je v glavnem študenti, jaz sem začel tako zgodaj, da sem še pomagal graditi igrišče.

Kaj bi izpostavili kot Vaš največji uspeh?

Dušan Balderman:

Težko bi izpostavil svoj največji dosežek. V okviru kluba smo dosegli največ, ko smo osvojili prvenstvo v slovenski ligi in šli na kvalifikacije za drugo zvezno ligo v Tuzlo. Za dres škofovloškega kluba sem odigral največ tekem. Moj staž je najdaljši, 20 let sem aktivno igral. Začel sem pri svojih 15-ih letih, ko smo igrali v Mariboru (1960). Takrat sem dal prva dva koša. Uspelo mi je zato, ker me nobeden od nasprotnikov ni jemal resno, moji kolegi so bili že v dobri formi (*Kolendov Lado, Čikov Tonče, Cerkevnikov Janče*). Pri 19-ih letih, ko sem šel na fakulteto, sem tri mesece treniral pri Slovanu, ki je igral v zvezni ligi, vendar so bili treningi in študij hkrati zame prenaporni. Zato sem se vrnil v škofovloški klub. Pozneje sem sodeloval v sindikalnih ligah, ko smo igrali za Savo, potem je prišel čas veteranske košarke, ki še traja. Veterani smo v okviru Slovenije osnovali ekipo (50 +, pozneje 55+). Doslej smo osvojili na svetovnih veteranskih prvenstvih tri kolajne: zlato, srebrno in bronasto. Eno prvenstvo je bilo v Urugvaju, drugo v Ljubljani, tretje pa lani na Floridi. V Ljubljani smo bili zlati.

Kakšne so odlike dobrega košarkarja?

Vladislav Kolendo:

Veliko mora imeti tudi v glavi. Najpomembnejša je volja, pomembno pa je tudi, da na začetku dobi dobrega trenerja. Mislim, da se pri najnižjih selekcijah slabo dela, tu imajo za trenerje neke igralce, ki niso uspeli, mladi pa bi potrebovali najboljše trenerje. Trenerji z izkušnjami veliko bolje prenašajo znanje na mlade.

Dušan Balderman:

To je precej kompleksno vprašanje. Tukaj je pomembna pravilnost izvajanja elementov, tisočkrat je treba pravilno pono-

1 Vladislav Kolendo; igralec prve generacije, košarkarski sodnik in komisar KZS

2 Dušan Balderman; dolgoletni igralec

viti en element. So igralci, ki imajo izredne telesne sposobnosti, odziv, šprint, pa ne naredijo nič. Slavni Larry Ford iz NBA je bil fizično nesposoben, vendar je imel izredno dobro roko, izreden pregled nad igro in »nos za koš«.

Vladislav Kolendo:

Kasneje je bil tudi uspešen trener v ligi NBA.

Dušan Balderman:

Pomemben je smisel za kolektivno igro. Imamo take, ki so čisti individualisti, vidijo samo koš in kaj bodo sami naredili. Toda za košarko je ekipni duh zelo pomemben.

Dušan Balderman:

Seveda. Toda individualistu se lahko prilagaja tudi ekipa. V tem primeru gre za uigranost, kar pomeni, da se med sabo zelo dobro poznaš, da veš, kaj bo kdo naredil, da so uigrane kombinacije in majhni triki, s katerimi se da doseči koš.

Vladislav Kolendo:

Potrebna je »šola« - treningi, dobri treningi so bistveni. V ekipi se moraš vključiti, sam ne moreš biti uspešen.

Vrnimo se v preteklost, k začetkom škofjeloške košarke. Takrat so bili drugačni časi. Kako se je to odražalo v tem športu?

Dušan Balderman:

Ko sem šel na tekmo, se je neredko zgodilo, da sem preluknjane copate podložil s »popendeklom«, po domače povedano, šel igrati in na koncu tekme sem imel spet luknjo v podplatu. Če ti je kdo podaril copate, si dobil celo bogastvo. V glavnem smo igrali z enakim zgornjim delom dresa, hlače so bile že kombinirane, vsak je imel svoje. Spomnim se tekme z Italijani na Jesenicah - oni so se začeli ogrevati v izvezenih trenirkah, vsi so imeli bele copate, nogavičke, pet jih je zelo dobro zabijalo, pri nas pa je komaj kdaj kdo zabil - da ne omenim naše opreme. Pred tekmo bi najraje kar odšli, toda potem smo jih premagali za 14 pik. Oprema le ni vse.

Ste bili igralci kdaj plačani?

Dušan Balderman:

Ne, absolutno ne. To je bil čisti amaterizem, čista pripadnost klubu. To je bilo obdobje, ko še košarkarji v zveznem merilu nismo imeli nič od košarke. Profesionalizacija je prišla iz

Amerike, potem se je razširila v Italijo, naši najboljši so potem odšli igrati v Italijo, kasneje pa še v Španijo. Celo Daneva so vabili tja. Nadaljevanje zgodbe je znano - vedno večja profesionalizacija. Mi, ki smo včasih igrali, se temu danes čudimo. Ti mladi igralci dvakrat odbijejo žogo ob tla in že hočejo plačilo.

Vladislav Kolendo:

Tukaj ni bilo nobenega denarja, to je bil skromen amaterizem. Spomnim se, ko sem šel na tečaj za sodnika, je Borovo izdeloval neke copate, v enem dnevu je bil podplat uničen. Tudi igrišča so bila drugačna.

Ste se kdaj čutili manjvredne v primerjavi z ostalimi (npr. Italijani), ki so v to že vlagali precej denarja?

Dušan Balderman:

Mi smo se vdali v usodo in sprejeli stanje, kakršno je pač bilo. Imeli smo se zelo lepo, nismo imeli občutka revščine, igrali smo s srcem in družili smo se. In to je bil tudi ključ uspehov, nastala je »klapa« - praznovali smo fantovščine, se zabavali ob rojstnih dnevih in še danes smo kolegi.

Napredek in spremembe v svetu se odražajo tudi v športu. Kako konkretno pri košarki?

Dušan Balderman:

Velika razlika je v dvoranah; sedaj so ogrevane, tla so boljše, copati tudi. Mi smo trenirali zunaj ob slabi razsvetljavi, v vročini in mrazu. Liga se je začela 15. aprila in zgodilo se je, da je med tekmo snežilo. Prekinili smo tekmo za 5, 10 minut, ko se je zvedrilo, smo igrali naprej. Tudi trenerji so sedaj boljši. Že v slovenskem merilu imajo trenerje, ki se morajo izobraževati, obiskovati seminarje, da lahko vodijo ekipe. Vse je drugače.

Vladislav Kolendo:

Koši so sedaj pregibni, včasih so se zlomili, če si se obesil nanj. Tudi trojk ni bilo.

Košarka je bila tudi vaš prosti čas. Kako so to sprejela dekleta, žene?

Vladislav Kolendo:

Vsi smo bili klapa, tudi punce smo peljali s seboj. Za tiste čase smo imeli zavidanja vredne rezultate. Ko smo se šli kopat, smo v kopalkah šli na igrišče in vrgli na koš, med sabo smo se res odlično razumeli.

Dušan Balderman:

Zdi se mi, da so to sprejele kot dejstvo. Šport je zdrava zadeva.

Kaj pa otroci, so šli po vaših stopinjah?

Dušan Balderman:

Starejši sin igra, pred nosom imamo igrišče, iz dnevne sobe gledamo nanj in to je dobro za mamico, da ga pokliče na kosilo in da vemo, kje je. Pridobiva izkušnje, kar je najbolj pomembno.

Kdo je v tem trenutku za vaju najboljši slovenski košarkar?

Vladislav Kolendo:

Ker je v košarki toliko vlog, je to težko reči.

Dušan Balderman:

V vrhunski košarki se igralci kupujejo z vsega sveta. Težko bi rekel, kdo je ali bo dober. Perspektivne takoj kupijo.

Vladislav Kolendo:

Managerji so trgovci z igralci, to je trgovina.

Kaj sedaj kroji uspeh v košarki?

Vladislav Kolendo:

Če imaš dovolj denarja, imaš lahko dober rezultat, sicer ne. Igralci se sedaj med seboj tako poznajo, da se pripravljajo tudi glede na to, kdo bo igral. Seveda tudi sodnike poznajo in se pripravljajo tudi nanje.

Kakšen sodnik ste bili Vi, gospod Kolendo?

Vladislav Kolendo:

Tega jaz ne vem.

Dušan Balderman:

Zelo dober. Spadal je med boljše sodnike.

Za konec še kakšen poseben spomin, anekdota.

Dušan Balderman:

Jož, tega je veliko. Vlado, povej kaj se ti je zgodilo v Zagrebu.

Vladislav Kolendo:

V Zagrebu so domačini zgubili. Po koncu tekme je prišel trener k meni in se drl name. Jaz pri vsem nisem imel nič, sodil je tudi sodnik iz Osijeka. Potem sem ga prijavil, zato so nam onemogočili izhod iz dvorane. Klicali smo policijo, v dvorano so prišli policisti s pendreki in vprašal sem jih, ali so prišli nad nas. Razložili smo jim, za kaj gre in spustili so nas ven. Ko sem prišel do avta, sem videl, da so mi spustili dve gumi in odlomili izpušno cev. Sodniku iz Osijeka so naredili še več škode. Ko smo šli na policijo prijaviti škodo, je takoj nastal problem, saj tamkajšnji uslužbenec ni znal tipkati (razen z dvema prstoma), strojepiske pa v nedeljo zvečer ni bilo v službi. Kljub temu je potem vendarle natipkal, toda nastal je drug problem: potrebovali so še koleke. V soboto ponoči jih je bilo težko dobiti, eden je šel potem na železniško postajo in prinesel koleke za »jurja«, ker jih za 700 dinarjev niso imeli. Tu je nastal nov problem, saj policist ni hotel vzeti kolekov, ki so bili preveč vredni. Končno smo se dogovorili, da jih bo zjutraj zamenjal in prilepil ustrezno vsoto. Začelo je snežiti in hotel sem kakšno potrdilo, da so mi navijači uničili brisalce, v primeru, če bi me ustavili policisti. Toda to ni bilo mogoče. Na srečo smo se potem pripeljali domov brez zapletov.

Zanimivo je bilo tudi, ko je bil Šibenik pokalni prvak in so igrali s Partizanom – tam je bilo ogromno ljudi in tudi policajev, bilo je tako kot na letališču, šel si mimo naprave, ki je pokazala, kaj imaš pri sebi. Takrat sem bil mlad delegat in me je bilo res malce strah, ker so grozili, da imamo neporavnane račune in tako dalje. Ves čas so se čutili pritiski.

Mateja Feltrin

Pogovor s Tonetom, uspešnim trenerjem najmlajših

Košarkar se rodi – otrok namreč kmalu pokaže, ali bo njegova žoga padala v koš. Toda potrebne so oči, ki to odkrijejo. Tone Pogačnik jih ima, saj je vzgojil veliko mladih košarkaric in košarkarjev, ki so v osnovni šoli začeto pot nadaljevali v uspešnih klubih. Preden se je začel ukvarjati s treniranjem košarke, je bil sam orodni telovadec. Toda poškodba mu je preprečila uspešno začeto kariero in ga usmerila v treniranje mladih.

Kako se je začela vaša športna pot?

V mojem otroštvu je bilo v Škofji Loki mogoče trenirati predvsem orodno telovadbo. Kot otrok sem začel hoditi v športno dvorano Partizan. Bil sem med spretnjšimi, zato so me usmerili v tekmovalno orodno telovadbo. Za tiste čase smo bili tudi kot ekipa kar uspešni, saj smo mladinci ekipno osvojili drugo mesto v Jugoslaviji, kar je bil takrat eden največjih uspehov škofjeloškega športa.

Kakšni so bili vaši uspehi?

Kar nekaj dobrih rezultatov sem dosegel, najboljši med njimi je bilo 2. mesto na mladinskem prvenstvu Slovenije, na državnem pa se mi zdi, da sem bil osmi. Kariero sem zaključil kot mladinec, ko sem padel z orodja in si poškodoval roko. Takrat sem bil že kandidat za državno člansko reprezentanco.

Kako ste to sprejeli?

Zelo mi je bilo hudo. Takrat sem namreč živel samo za šport.

Vas je ta izkušnja potem utrdila tudi za življenje vnaprej?

Težko rečem. Zgodilo se je nekaj drugega.

Ko sem aktivno prenehal s športno kariero, sem imel srečo, da se je ravno v tistem času v Beogradu odprla zvezna prednjaška trenerska šola. Želel sem ostati v športu, zato sem sklenil, da se bom vpisal tja, če se bo dalo. Šola je vzgajala trenerje in vodnike za splošno telesno vzgojo. Vpisal sem splošno telesno vzgojo, košarko ter orodno telovadbo; košarko zato, ker sem sodeloval z loškimi košarkarji, sam pa je v klubu nisem nikoli igral.

Po končanem študiju sem začel poučevati telovadbo v šoli, vzporedno sem bil trener orodne telovadbe in košarke.

Kaj je takrat poleg uspeha navduševalo športnike?

Za nas je bil največji užitek, ker smo lahko potovali. Takrat smo bili revni, doma smo imeli komaj dovolj hrane, zato so bila potovanja veliko doživetje.

Prepotovali smo celo Jugoslavijo, v tujino nismo šli, ker so bile takrat meje bolj zaprte. Ko smo imeli kakšno tekmo na republiškem nivoju, so nas vabili na treninge v Ljubljano in po treningih so nas peljali na večerjo v restavracijo Slamič. Dobili smo zrezek, ki je gledal čez krožnik. Za nas, ki smo bili lačni, je bilo to res veliko.

So bila trenja med različnimi narodi prisotna tudi v športu?

Na zveznih tekmovanjih smo imeli občutek, da so nas sodniki večkrat oškodovali. Veliko tekem je bilo na Hrvaškem in v Srbiji in povsod so sodili svojim v prid.

Tona Pogačnik; dolgoletni trener mlajših selekcij

Po poškodbi ste začeli učiti telovadbo in trenirati.

Res je. Ukvarjal sem se samo z otroki in sem eden prvih šolanih trenerjev v Sloveniji. Vedno sem treniral samo šolske ekipe. Največ sem naredil, ker sem vzgojil dobre mlade košarkarje, ki so, posebej ženske, kasneje postali steber škofjeloške košarke. Ko se je škofjeloška ženska košarkarska ekipa uvrstila v drugo zvezno ligo – to je bil zagotovo eden največjih uspehov loške ženske košarke doslej – so v ekipi razen dveh, treh igral, igralce traške košarkarice.

Poskusili ste se kot tekmovalec in trener. Kaj je težje?

Težje je biti trener. Ko tekmuješ, tudi sam uživaš. Ko si trener, si vedno na drug strani, živčen do onemoglosti. Ko gledam današnje trenerje, se čudim, kako zdržijo, saj klubi, publika, sponzorji nanje izvajajo hude pritiske. Sprašujem se, kako bodo ti ljudje dočakali pokojnino.

Kako so otroci trenirali v preteklosti?

Mlajše kategorije so že takrat trenirale vsaj trikrat na teden. Posebej je to veljalo za tiste ekipe, ki so sodile v višji rang tekmovalstva. Trening je trajal uro in pol. Ko so na Trati leta 1964 zgradili novi telovadnici, je bila to skoraj revolucija v primerjavi s telovadnico Partizana ali pa s telovadnico OŠ Petra Kavčiča v mestu. Večja telovadnica je bila prva, ki je imela neke normalne dimenzije za košarko, za rokomet pa je bila premajhna.

Kaj pa oprema?

Težko je bilo. Takrat smo bili veseli ene, dveh žog. Zdaj ima vsak otrok svojo žogo. Bistveno drugače je bilo. Žoge so bile na začetku usnjene, potem smo imeli gumijaste, ki so bile skoraj nemogoče za igranje. Iz uvoza bi lahko dobili boljše, toda bile so predrage. Spomnim se, da smo skakali od veselja, ko smo za nagrado na republiškem nivoju dobili žogo.

Čemu lahko pripišete vaše trenerske uspehe?

Vzgojen sem bil kot tekmovalec, želel sem doseči rezultat. To je bilo v meni. Ko sam nisem več tekmoval, sam se hotel dokazati tudi na ta način, da so mladi veliko dosegli. Meni ni bilo dovolj samo poučevanje telovadbe. Takoj, ko je bila na Trati zgrajena telovadnica, smo organizirali košarko in orodno telovadbo. V orodni telovadbi smo bili tri ali štiri leta zelo močni, na šolskih prvenstvih so bili učenci Osnovne šole Cvetka Golarja vedno prvi, drugi ali tretji, celo v okviru gimnastične zveze smo bili z dekleti drugi na slovenskem prvenstvu. Potem

sem kmalu ugotovil, da za gimnastiko nismo imeli pogojev in preusmeril sem se v košarko. Tam smo bili z dekleti vedno v slovenskem vrhu – drugi, tretji, prvi pa mislim, da samo enkrat. Največje rivalstvo je bilo med žirovsko in traško šolo. Naša dekleta so bila majhna, tehnično pa zelo dobra, toda »višina« nam je manjkala.

Je težko prepoznati talentiranega otroka?

Zame je bilo to zelo enostavno. Ko sem učil telovadbo, sem takoj videl, kdo je spreten, hiter in ko sem to ugotovil, sem jih povabil h košarki. Če si hotel doseči rezultat, si gledal, da si dobil učence z dobrimi psihofizičnimi sposobnostmi.

Kako in kaj pa s tistimi, ki niso blesteli?

Šport je po svoje krut. Vedno sem se trudil, da sem tudi s tistimi, ki niso bili talentirani, vztrajal in se trudil, kajti napreduje lahko vsak.

Mladi igralci potrebujejo veliko motivacije. Kako jo pridobijo?

Motivacija je trening – ta mora biti reden in ob istem času, ne sme odpadati. Na drugem mestu je rezultat. Včasih otroci niso imeli drugega kot šport. Radi so ga imeli. Toda dogajale so se tudi čudne stvari. Eden od igralcev, ki sem ga treniral, je postal že slovenski reprezentant in je bil povabljen na treninge v Ljubljano. Ko sem prišel ponj, da bi ga peljal na prvi trening, je rekel, da ne gre, ker bo nehal igrati košarko, saj je postal bobnar v neki skupini. Ničesar nisem mogel storiti. Postal je bobnar.

Kakšen je dober košarkar?

Veliko faktorjev je, ki vplivajo na to; med drugim mora biti spreten, obvladati mora tehniko, toda najbolj bistveno je, da je bister. V pravem trenutku se mora prav odzvati. Vrhunski športnik mora imeti visoke intelektualne sposobnosti.

Med mladimi je sedaj dobro razvita Šolska košarkarska liga. Kaj menite o njej?

Tu gre za promocijo športa in šole, otroci se ukvarjajo z dobro dejavnostjo, so zaposleni. To so stvari, ki jih je treba podpirati. Košarka je šport, ki ga lahko trenira vsak otrok. Na primer: problem slovenskega smučanja je prav oprema, saj si vsi starši ne morejo tega privoščiti – smučanja ni mogoče trenirati, če starši niso bogati.

Kako gledate na spremembe v športu, predvsem na komercializacijo?

Šport ni več tisto, kar je bil včasih. Nekoč so bili v loškem klubu sami domačini, med sabo smo se poznali, bili smo prijatelji. S košarko smo resnično živeli. Danes se igralci kupujejo. Vse je drugače.

Kam plovemo?

Kakšna bo prihodnost športa?

Bojim se, da bo kakovost športa v občini nazadovala. Mislim, da smo premajhni, da bi lahko vzdrževali toliko vrhunskega športa, saj bo premalo pokroviteljev. Brez denarja pa se danes ne da.

Moja košarkarska pot

Silvo Logonder
Igralec in odličen strellec

Rojen sem bil v Škofji Loki leta 1947. Že od malega sem se veliko gibal v naravi in si krepil fizično moč. Na šolskih tekmovanjih sem bil redni član v ekipah za atletiko, smučanje (alpsko in v tekih), košarko in orodno telovadbo. S prijatelji smo veliko igrali namizni tenis in badminton. Zaradi tako obsežnega športnega udejstvovanja me imajo mnogi še danes za »difovca«.

Košarko sem začel redno trenirati pozimi leta 1960/61. Prijatelj me je po smučanju povabil na košarko. Na prvi tekmi na Jesenicah sem dosegel en koš in se navdušil za košarko.

Spominjam se slovenskih prvenstev za pionirje v Postojni in kasneje v Domžalah, kjer sem imel že vidnejšo vlogo.

Na domačem dvorišču sem postavil doma narejen koš, na katerega sem s Kamnitničani igral in to z roketno žogo. Veliko smo igrali »brez faula« in tako sem se privadil na ostro igro.

Kot mladinec sem že igral za loško člansko ekipo.

Od svojih trenerjev se najbolj spominjam soseda Boštjana Jemca, s katerim sva veliko igrala »mož na moža«. Najdlje pa me je treniral Peter Kafol. Trenirali so nas tudi tuji trenerji:

Olimpijin trener in znani košarkarski strokovnjak Mik Pavlovič in Iztok Belehar iz Kranja.

Leta 1967 sem bil z 20-timi leti najboljši strellec I. slovenske košarkarske lige (v višjem rangju je tedaj igrala le Olimpija iz Ljubljane). Takrat sem na prijateljski tekmi s pomlajeno ekipo Olimpije prejel od Sportskih novosti iz Zagreba pokal za najboljšega strelca. Istega leta sem bil tudi v ožjem izboru kandidatov za najboljšega športnika Gorenjske. Kariero sem končal, ker naj bi bil prestar.

Za dosežene uspehe v košarki se imam verjetno zahvaliti tudi smučanju. Športa sta se nekako dopolnjevala; košarka je bila tedaj še povsem letni šport. Težji smučarski treningi so mi dajali fizično moč in kondicijo. Oba športa sem imel za enakovredna. Po koncu rednega treniranja sem se – tudi zaradi spremembe kraja bivanja – priključil košarkarski ekipi Sava iz Kranja, kjer sem igral še več let.

Kasneje pa sem košarko igral rekreativno tudi na sindikalnih igrah Iskre in sindikalnih igrah v Škofji Loki.

S športom se še vedno ukvarjam. Veliko hodim v bližnje hribe, poleti tudi veliko deskam, sedaj pa sem se privadil tudi na kolo.

Tanja Strel: Košarka je lep šport

Košarkarice škofovškega Kroja so v pravkar končani sezoni dosegle izjemen uspeh. Po ogorčeni borbi in tretji tekmi z ljubljansko Ježico, ki je odločala o prvaku, so se povzpele na najvišji prestol v republiški košarkarski ligi. V drugem delu tekmovanja so Ločanke domala vse nasprotnike premagale z visokimi rezultati. Nemalo zaslug za visoke zmage ima brez dvoma najboljša strelka Kroja Tanja Strel, dekle, ki je že nekaj let tudi na vrhu ali tik pri vrhu lestvice najboljših strelk republiške lige.

»Deset let sem že aktivna igralka,« **mi je pripovedovala, ko sem jo obiskal na njenem domu v Škofji Loki.** »Košarka me je pritegnila v petem razredu osnovne šole. Prve napotke mi je posredovala prof. Mira Porenta. Sicer pa sem se najprej preizkusila na atletskih stezah. Vadila sem skok v daljino in višino. Žal se je bilo treba voziti v Kranj. To pa je bilo predač!

Tanja je vsa ta leta ostala zvesta domačemu klubu - Kroju!

Ne, na prestop v drugo sredino nisem nikdar pomislila. Preveč sem navezana na Škofjo Loko. Všeč mi je tu! Pa tudi doma imam vso podporo za udejstvovanje na športnem področju, saj je brat prav tako aktiven športnik. Zaposlena sem v ljubljanskem podjetju Veletekstil, poleg tega pa izredno študiram na mariborski Višji ekonomsko komercialni šoli.

Poleg rednih obveznosti tudi treningi vzamejo precej časa. Pred sezono loške košarkarice trenirajo trikrat tedensko, v sezoni dvakrat! Ob koncu tedna pa so seveda na vrsti potovanja na tekme v različne slovenske kraje.

Kljub temu še vedno ostane nekaj prostega časa, pravi Tanja, le načrtno je treba delati. Mislim, da bi že mlad človek moral dobiti ljubezen do športa. Veliko premalo pozornosti se posveča pri nas razvoju ženske košarke in ženskega športa na sploh. Več poudarka bi bilo potrebno dati že v osnovni šoli. V šoli se pionirke še navdušujejo za šport. Prav zato se povsod pri nas pojavlja problem premajhnega zaledja, premajhnega števila kvalitetnih igralk.

Kot dobra strelka morda veš recept za učinkovito zadevanje koša?

Najbrž ga ni! Vse se da doseči s treningom. Sama res nisem nikoli veliko trenirala. Ni bilo časa. Svoje pa dajo leta igre, volja, da ne odnehaš! Koliko točk sem največ dosegla na tekmi? Rekord znaša 54 zadetkov na prijateljskem in 52, dosegla sem jih pred dnevi, na prvenstvenem srečanju!

Bi se še enkrat odločili za košarko?

Morda? Košarka je lep šport, lepa igra! A, če bi se še enkrat odločala, če bi bile dobre možnosti, bi se najbrž posvetila atletiki!

In koliko časa nameravaš vztrajati pod koši?

Nisem se še odločila! Videla bom, kako bo s študijem. Precej naporno je vse to!

J. Govekar

Intervju s Tanjo Strel leta 1974
(J. Govekar, Glas Gorenjske)

1 Tanja Strel

Spomini na moje košarkarske prijatelje

Ivo Berčič – Vane
Igralec, trener,
funkcionar, navijač

Imam že dve leti več, kot je letos uradno stara »škofjeloška košarka«, zato lahko vsem košarkarskim sodelavcem, ki so, ob vseh vzponih in padcih košarkarskega navdušenja, brez prekinitev prikrmarili košarkarsko žogo v Škofji Loki do 50. obletnice njenega »tapkanja« na loških igriščih, iz vsega srca čestitam. Po lastni izkušnji vem, da prvih petdeset ni enostavnih, naslednjih petdeset, ki jih današnjim košarkarskim zanesenjakom iz vsega srca z veseljem privoščim, pa zagotovo ne bo nič lažjih!

Moj košarkarski spomin sega v šestdeseta in sedemdeseta leta, ko je bil loški Kroj v svojem zenitu, ko so sedanji dedki in babice loške košarke igrali celo v kvalifikacijah za drugo jugoslovansko ligo in ko je zašla prva (po centimetrski velikosti) malo večja centrska zvezda Škofje Loke Jimmy Stanič, rojen kot Vlado Kolendo.

Ker me je moj prvi pionirski trener Ciril Kemperle – v zgodovinskem žargonu košarkarskih veteranov znan po ekstremno optimističnemu stavku: »Fantje, lučka še sveti!« – ob prvem prihodu na puštalsko igrišče postavil za centra in ker od takrat pa do danes nisem zrastel niti za centimeter, je bila moja kariera igralca zaključena že s sedenjem na mladinski klopi. A košarkarski klubski zanesenjaki in lepota košarkarske igre sta me pritegnila, da sem se usedel na trenersko klop in skušal s pionirji, kadeti in mladinci mešati štrene v različnih košarkarskih ligaških tekmovanjih.

Nekaj časa sem obračal tudi klubske papirje in imel pri tem čast sodelovati s čudovitim človekom Janezom Ziherlom, ki je ob svojem predanem delu v podjetjih, kjer je služboval, velik del svojega življenja podaril škofjeloškemu športu, kulturi

in pikniškemu veseljačenju. Pepevnikov Janez je tisti, ki je največkrat uspel obleči škofjeloške košarkarske ekipe v nove trenirke in prvi direktor škofjeloškega gospodarstva, ki je zaupal škofjeloškemu košarkarskemu klubu, da nosi ime njegovega podjetja. Kadar sta on in podjetni potnik Slavc – Slavko Lampič sedela v upravnem odboru košarkarskega kluba in kadar je kakšno rekel še politično močni Mišo Mitič, se je za krpanje stalno praznega mošnjička košarkarskega kluba Kroj vedno našlo dovolj »flik«, kakšna pa je ostala tudi za večerjo in kozarček za igralce, ki so puščali svoj igralski entuziazem na puštalskem asfaltu.

Ne glede na vse, kar mi je košarka dala, pa so se mi v spomin najmočnejše vtisnili fantje generacije 1957 do 1960. Z njimi sem prepotoval trenersko pot od osnovnošolskih vrst preko kadetske klubske ekipe do mladincev. Z njimi sem preživel veliko lepih trenutkov, polnih adrenalina, pa tudi kakšno razočaranje in kakšno osebno razhajanje. Vesel sem, da se nam je, kljub pomanjkanju višine, vsako leto uspelo uvrščati na zaključna republiška tekmovanja, še bolj pa me veseli, da so vsi fantje uspeli najti svoje življenjske poti in da niso pozabili na fer-play in poštenje.

Zahvaljujem se Bogdanu Hafnerju - Bongiju, Tomu Bertonclju, Janezu Štreklju, Janku Habjanu, Iztoku Dolinarju, Branetu Nardoniju, Dušanu Nardoniju, Primožu Križaju – Cuni, Janku Dolinarju, Branku Dolinarju, Francu Porenti-Fricu, Dušanu Erzenožniku, Gorazdu Berčiču, Jordanu Urhu, Veljku Janu, Borutu Berniku, Matjažu Peternelju, Darku Hauptmanu, Dušanu Škrabi, Silvu Porenti in Miču Prvuloviču za nekaj nepozabnih spominov na naše tekme, kot tudi Janezu Ziherlu, Slavku Lampiču, Petru Kafolu, Ivanu Hafnerju, Milošu Mitiču, Vlado Kolen-

du, Borisu Čajiču, Avgustu-Gudiju Hartmanu, Jožetu Omanu, Tinetu Savniku, Aciju Hostniku-Škampcu, prijatelju s košarkarskih tribun Petru Hartmanu in drugim neimenovanim za sočne spomine na dogajanja ob robu košarkarskega igrišča, brez katerih bi loška košarka izgubila svoj folklorni čar.

Dobri Buda

Na kadetskih tekmah ob nedeljah dopoldne smo večkrat zaman čakali na delegirane sodnike. Tudi ob gostovanju revirske ekipe iz Trbovelj smo jih čakali zaman. A glej ga zlomka, med tistimi tremi gledalci, ki so napolnili balkon osnovne šole v Podlubniku, je bil to nedeljo tudi naša klubska duša Peter Kafol. Peter je bil tudi registriran republiški košarkarski sodnik. Ni bilo potrebno prav veliko prepričavanja in Peter je ob soglasju obeh trenerjev privolil, da bo kar sam odpiskal tekmo. Problem je bil rešen in tekma se je začela.

Ker smo imeli z zadnjih tekem in treningov kar dobre izkušnje s conskim presingom in ker je bil Janko Habjan kot lovec izsiljene dolge podaje v naši zasnovi conskega presinga ta dan dobre volje, sem se odločil, da nasprotnika zmedemo. Že v prvi minuti smo »prijeli« conski presing 1-2-1-1 po celotnem igrišču. Glej ga zlomka, nasprotnika smo tako zmedli, da je bilo že po nekaj minutah 26: 4 (!) za nas, se razume. Fantom je to malo stopilo v glavo in Štrekljev Janez, ki je bil včasih malo daljšega jezika, se je malo preveč arogantno pohvalil, ko mu je za agresivno igro naš Peter Kafol prisodil osebno. Jasno, dobil je takoj še tehnično! Janez se je malo hladil na klopi, Petru pa so se ubogi Trboveljčani zasmilili in če že niso dali koša, jim je pa za vzpodbudo podaril kakšno žogo. Živčki naših fantov so pričeli delovati, dobri Buda je bil dober s Trboveljčani, razlika je kopnela in le zadnjemu metu Janka Habjana smo se lahko zahvalili za piškavo zmago z eno točko razlike.

Janko in Branko

Na finalni turnir slovenskega prvenstva se je uvrstila kadetska ekipa, ki so jo sestavljali pretežno učenci iz OŠ Cvetko Golar, kjer jih je gospod Tone Pogačnik odlično izbrusil v osnovnih

košarkarskih prvinah. Med igralci sta bila tudi živahna brata Janko in Branko Dolinar. Čeprav manjše rasti, sta bila izredno hitra in odlična strelca.

Na polfinalni tekmi pa Janku v prvem polčasu ni šlo prav dobro, tako da sem ga posedel na klop. Branko pa je igral odlično. Zadeval je iz vseh položajev in bil tako zagrizen v obrambi, da si je že v prvem polčasu prislužil 5 osebnih napak in moral iz igre. Janko se je vrnil v igro, a mu ni steklo, rezultat je šel navzdol.

V začetku drugega polčasa pa se »Janko« nenadoma prebudi in začne zadevati. Rezultat se popravi in na koncu z zadnjim košem »Janka« naša ekipa zmaga. Jasno, da čestitam »Janku«, ga pohvalim in rečem: »V drugem polčasu si bil pa celo boljši, kot je bil Branko v prvem«.

»Janko« mi samo pomežikne in prišepne: »Saj jaz nisem »Janko«, jaz sem Branko!«

»Kako ? Saj je Branko vendar imel že v prvem polčasu pet osebnih in je šel na klop!« se kot trener, ki vse ve, z njim ne morem strinjati.

»To je že res, a sva med polčasom z Jankom zamenjala drese!« mi odgovori »Janko«.

Hudiča, si mislim. Nista samo hitra, sta tudi prebrisana, tako da sta še mene kot njunega trenerja dobro povlekla za nos. Janko in Branko Dolinar sta enojajčna dvojčka, ki ju lahko ločiš le po tem, da je eden levičar, drugi pa desničar. Naši nasprotniki in sodniki tega niso vedeli, dvojčka pa sta to znala izkoristiti v dobro naše ekipe.

Kaj hudiča pa sploh igrate

Klasična conska obramba 2-1-2 ali mož-moža sta bili skoraj edini obrambni varianti, ki so jih moštva igrala. Kljub strogemu socializmu pa je košarkarski zvezi uspelo izdajati revijo KOŠARKA, v kateri smo lahko zasledili zelo nazorne shematične in slikovne prikaze igre iz ameriške študentske in profesionalne košarke s komentarji in nasveti priznanih trenerjev. V eni od števil je bila obdelana gibljiva conska obramba 1-3-1. Ker med našimi mladinci ni bilo prav zelo visokih fantov, bilo

pa je nekaj prav hitrih in v skoku zelo močnih – brata Nardo-ni, Janko Habjan, Bogdan Hafner, Janez Štrekelj, Iztok Dolinar, Fric Porenta, Borut Bernik, dvojčka Janko in Branko Dolinar, Dare Hauptman, smo cono 1-3-1 kaj hitro natrenirali in jo pričeli zelo koristno uporabljati. Usmerjanje žoge v kot igrišča, »dubliranje« igralca z žogo in navidezno prost nasprotnikov igralec na sredini igrišča so našo cono 1-3-1 naredili za zelo koristno. Kadar smo jo dobro in na hitro »prijeli«, so se igralci nasprotnega moštva kar močno zmedli.

Na tekmi z enim od ljubljanskih mladinskih moštev se je cona 1-3-1 tako dobro obnesla, da smo si priigrali kar lepo razliko. Zmedli smo nasprotnikove igralce, pa tudi trenerja, ki je bil tako živčen, da je vzel že drugi time-out, pritekel k naši klopi in nas ozmerjal, kot se spodobi, z naslednjimi domislicami: »Vi ste eni navadni norci! Ali ste že sploh kdaj videli, kako se igra košarka! Kaj hudiča pa sploh igrate? Saj to ni ne cona ne moža! Tako brezvezno obrambo je treba prepovedati!« Dobro nas je ozmerjal, a njegova ugotovitev, da »ne znamo igrati košarke«, nas ni prav nič motila, saj smo jim natresli zvrhan koš točk in gladko zmagali!

Iztok je Iztok

Iztok Dolinar je bil močno raščen fant z dobrim skokom, dobro roko in stalno namero, da se izkaže, kadar koli se le da.

Ekipa je imela dobro naštudirano akcijo za zaključek meta v kritičnem trenutku, ko je bilo potrebno rešiti rezultat. Med time-outom smo se dogovorili, kam se bodo posamezni fantje ob pričetku akcije postavili in kako bo po vrsti naučenih zaporednih blokad ostal Iztok pod košem sam in zaključil akcijo z »zicarjem«.

Vsi so bili postavljeni na svojih mestih, igra steče iz auta, le Iztok stoji na osebni in dviguje roke, češ, dajte mi žogo, da zaključim napad, kot smo dogovorjeni. Fant je pozabil, da mora sodelovati v akciji in da bo šele na koncu akcije ostal pod košem sam. Bogdan kot playmaker pelje akcijo in podi Iztoka na mesto, kjer bi moral po shemi akcije čakati na žogo. Iztok pa še kar stoji na postu in krili z rokami – daj mi no že žogo! Čas teče, tekma se izteka, Bogdan vpije Iztoku, se tolče po glavi, da naj se vendarle že premakne, tedaj pa ima Iztok vsega

dovolj, steče do Bogdana, mu iztrga žogo iz rok in vrže. Koš! Tekme je konec, zmagali smo! Akcija očitno ni bila potrebna! Ta dan je imel Iztok srečno roko!

Iztok je bil Iztok; samosvoj, raztreseno pozabljiv, predrzen, odločen, močan, zbehan, samovšečen in vedno tako korajžen, da je upal situacijo zaključevati sam. Največkrat je s svojo namero uspel, saj je imel dobro roko.

Spomin na Iztoka mi je ostal živ tudi še danes, ko ga ni več med nami.

Spomin na elegantnega gospoda Kruna Brumna

Tekme katerekoli starostne strukture igralcev Kroja v Kranju so bile vedno zelo živahne. Ko smo igrali v Stražišču z ekipo Save, nam je igra prav lepo tekla, bili smo več kot enakovredni in po mojem trenerskem prepričanju smo vodili. Res pa je, da na ročni semafor z naše klopi nismo videli prav dobro.

Ob prekinitvi igre pristopi k naši klopi mednarodni sodnik Kruno Brumen, ki je tekmo vodil sam in nam reče: »Fantje dobro igrate, ni kaj; samo jaz vam ne morem tako dobro soditi, kakor hitro vam pri zapisniškarski mizi krađejo pike!«

Nič ni pomagalo. Čeprav smo resneje gledali na semafor, smo tekmo izgubili! Ko smo gledali zapisnik, smo ugotovili, da smo kljub striktnemu metanju na koš nasprotnika očitno dosegli tudi nekaj avto-košev, saj je kranjski »zapisniškarski škrt« kar nekaj naših košev zapisal v korist domače Save!

Po zaključku tekme smo bili vsi »penasti« in začudeni, saj smo izgubili dobljeno tekmo. Kruno pa je samo zmignil z rameni – tako se pač zgodi ekipi, ki mojega nasveta ne jemlje resno!

Gudijev pogled

Na igrišču v Puštalu se je dogajalo marsikaj. Če koša niso dosegli igralci, ga je pa Gudi. Gudi je bil v svojih najboljših letih

najbolj iskana oseba za pisanje zapisnika. Če sem odkrit, pa je bilo z njim, dokler nisi spoznal govorice njegovega pogleda in kriljenja z rokami, izredno težko sodelovati! Če si moral obračati ročni semafor za prikazovanje rezultata takrat, ko je šla igra na tesno in so naši izgubljali za kakšno piko, si moral bolj spremljati Gudija, njegove oči in signalizacijo njegovih rok med pisanjem zapisnika, kot pa gledati igro na igrišču. Gudi se je znal zelo hitro in »elegantno« zmotiti v korist domačega moštva tudi takrat, ko je dal koš kdo od nasprotnikovih fantov.

Duško pade na finto, Bogdanu pa se majejo in krvavijo zobje Starejši vedno podcenjujemo mlajše, mlajši pa bi vedno radi presegli starejše. V takšnem slogu je potekala tudi trening tekma med člansko in kadetsko ekipo Kroja v telovadnici v Podlubniku. Kdo je še videl, da bi kadeti parirali prekaljenim borcem prve slovenske lige. A če podcenjuješ nasprotnika in ne stojiš v košarkarski preži, pa čeprav se pišeš Duško, si prav hitro lahko izigran. Če se to zgodi enkrat, še ni hudo. Če pa padeš na finto tretjič, pa čeprav je to običajna trening tekma, te to naje in ponos te pri »zapiranju prostora« zasuka tako, da predrznež začuti trd izvežban komolec tam, kjer si ga ni nikoli predstavljal. Krvavi in majavi zobje so bili le majhna, dokaj pogosta in boleča izkušnja na poti kaljenja mladih igralcev. Zakaj naj bi bil kadet Bogdan na zanj prestižni trening tekmi s člani za ta užitek prikrajšan, sploh pa ob upoštevanju dejstva, da so bili zobje takrat še »na socialno«!

Trije mušketirji: Savnik, Škampc in Natek

V mladostnih časih loške košarke, ko sem hodil na ogled puštalskih tekem še v kratkih hlačah, se spominjam viteškega

boja na asfaltni podlagi. Elektra in Natek sta bila neustavljiv magnet za izražanje strastne navijaške privrženosti domačemu Kroju gospoda Tineta Savnika in nekolikanj mlajšega »Škampcovega Acija«. Natek ni mogel tako dobro igrati in ne tako mirno sedeti na klopi, da bi ga dva strastna »navijaška viteza« lahko prezrla. Glasne, bolj ali manj pametne navijaške besede so kar same silile proti Natkovim ušesom. Natkovi živci bi bili ob tako »strokovni obdelavi« brez možnosti, pa četudi bi jih pustil doma v Šoštanju. Morda je uspel zdržati do sredine drugega polčasa, a pred koncem tekme je zagotovo odprl usta in vrnil kakšno pametno domisljico tem »zaurkanim Ločanom«. In viteza puštalske navijaške torcide sta šla v napad. Črna dežnika iz Planinove dežnikarske delavnice v Blaževi ulici sta se zavihtela in Natek jo je z nekaj buškami jadрно pobrisal v slačilnico. Torcida je zmaga! Takile nas pa v Škofji Loki že ne bodo zajeb ..., smo družno pritrdili vsi vpijoči puštalski navijači in jo mahnili k Mirku v Krono.

Na zdravje, junaški puštalski vitezi! Na zdravje, Mirko, ki si bil voljan do poznih jutranjih ur utapljati naše poraze ali zalivati naše zmage!

Gospodje košarkarski zanesenjaki in igralci, ki sem Vas kot trener moril, hvala Vam, ker ste mi dali možnost, da sem se od Vas lahko učil!

Posebej bi se rad zahvalil prijatelju Petru Hartmanu za vse trenutke, ki sva jih skupaj prekibicala na tribuni hale Poden, ko sva v zadnjih letih zagreto komentirala uspele in manj uspele poteze današnje generacije klubskih igralcev in trenerjev. Petru moram priznati, da od lani, ko najinih komentarjev ni več, košarki, ki jo gledam, manjka neka košarkarska začimba, ki naju je ob Čujkotovem ali Ivkinem šanku vsakič znova zvabila v zanimiv dialog. Pozdrav in slava Tebi, zvesti prijatelj loške košarke, Španov Peter!

Košarka mi je bila vedno v veselje

Nada Eržen Trojar
Dolgoletna igralka in
slovenska reprezentantka

Moja športna pot se je začela na OŠ Cvetka Golarja na Trati. Učitelj telovadbe Tone Pogačnik je začel s treningi košarke. Igrati košarko me je zelo veselilo, zato sem pridno trenirala in se v sedmem razredu vključila v KK Kroj. Treningi so najprej potekali na igrišču v Puštalu, potem pa v OŠ Ivana Groharja. Ker smo bile igralkе večinoma iz OŠ Cvetka Golarja, smo se hitro privadile na timsko delo.

Kot članice smo postale republiške slovenske prvakinja, zato smo morale potovati v Niš na kvalifikacije za vstop v I. zvezno ligo. Premlade in neizkušene nismo uspele.

Po še večji zagnanosti in trdem treniranju nam je že čez eno leto uspelo priti v hrvaško-slovensko ligo.

Dobro igro naše ekipe je opazil trener slovenske reprezentance Bogo Debevec in naju s soigralko Biserko Balderman povabil v slovensko reprezentanco. Leta 1975 sva igrali v reprezentanci na turnirju Brastvo in edinstvo v Kotorju v Črni gori, v letu 1976 pa na enakem turnirju v Šibeniku v Dalmaciji. Zame je bila to čast in vzpodbuda za nadaljnje resno treniranje in še boljše igranje.

Sledilo je obdobje »portoroških sklepov« in zaradi njih je prišlo do združitve ženske ekipe KK Kroja in ekipe Kladivarja iz Žirov. Nosilke pa so bile Žirovke. Ta združitev na žalost ni prinesla veliko dobrega, saj je veliko igralk prenehalo z aktivnim igranjem. Novi združeni ekipi pa je vendarle uspelo osvojiti republiški naslov in se plasirati v II. zvezno ligo.

Vendar ta ekipa ni dolgo zdržala v tej ligi, zato me je Andrej Urlep povabil v Kranj v ekipo KK Sava. Tudi s to ekipo sem osvojila prvenstvo Slovenije.

Sledila je vrnitev v matični klub takratne ekipe KK Lokainvest. Kljub družini in službi sem klubu, ki je na novo postavljala žensko košarko, pomagala po najboljših močeh, da se je ekipa ponovno vrnila v I. slovensko žensko ligo.

Zaradi družinskih in službenih obveznosti sem leta 1988 prenehala z aktivnim igranjem.

Košarko sem imela vedno rada in ni mi žal za lepa leta, a včasih tudi težke trenutke.

Janez Plantarič
Igralec in trener

»Take tekme pa še ne!«

Na igrišču v Puštalu smo, takrat še mulci (brez odvečnih kilogramov) vneto dan za dnem metali na koš. Takratni trener Peter Kafol me je opazil in me enostavno povabil v ekipo. Znašel sem se v moštvu skupaj z Baldermanom, Logondrom, Osovnikarjem, Cerovskim, Pešljem in drugimi.

Izmed mnogih tekem mi je najbolj ostalo v spominu gostovanje pri takrat prvouvrščeni Metliki. Kombi se nam je med vožnjo pokvaril. Med nogami sem lahko gledal cesto. Izpušna cev je bila počena. Grozno je ropotala, pa še kadilo se je v notranjost. Menjali smo počeno gumo in z veliko zamudo prišli na igrišče. Se ve, kakšni! Nasprotnik je takoj izvedel pressing po celem igrišču in nam takoj krepko napolnil koš.

Tudi na treningih v Puštalu ni manjkalo dogodivščin. Igrali smo pod močnimi reflektorji na odprtem. Trening, ko nas je gospod Kafol poslal domov, je odpadel zaradi zanimivega vzroka: bilo je tisto pravo »kebrovo leto«. Majskih hroščev je bilo okoli reflektorjev toliko, da so že jemali svetlobo. Zaletavali so se v nas, nas motili in na koncu je že kar drselo po asfaltni podlagi.

Moja pot košarkarskega trenerja mladinske ekipe se je začela s tem, da sem bil dober za trenerja, ker pač drugega ni bilo. Trajala ni dolgo, saj jo je prekinilo moje urarsko šolanje v tujini, kasneje pa še služenje vojaškega roka. S tem sem izgubil stik s svojim klubom.

Kot trenerju mladinske ekipe mi je ostala v spominu tekma v Savskem naselju. Koš, na katerega smo napadali, je bil povsem odvit. Žoga se je od njega komajda odbila in tako vedno končala pri obrambnih igralcih. V polčasu pa je mož v modri halji popravil obroč, ga krepko privil in vsaka vržena žoga se je od pretrdega obroča odbijala daleč v polje.

Za odhod na gostovanje na Vrhniko sta ob dogovorjenem času prišla pred pošto le dva igralca. Čakal sem in čakal, potem pa sem šel zvonit po domovih. Enega igralca sem našel še v bifeju in bilo nas je šest. Tekmo smo končali s tremi igralci in še to zaradi zelo prizanesljivega sojenja našega someščana, gospoda Kolenda. Še danes imam v ušesih njegove besede po tekmi: »Take tekme pa še ne!«

Pogovor s Polono Maček, nekdanjo odlično igralko

Mateja Feltrin

Polona Maček se je košarki zapisala v osnovni šoli. Ker je bila dobra igralka, je kmalu zaigrala v dresu loškega kluba. Postala je najboljša strelka, predvsem zato, pravi sama, ker je igrala v dobri ekipi. Zaradi poškodbe se je umaknila z igrišč. Sedaj je vedno ob robu, saj trenira mlade. Po končanem študiju se je namreč zaposlila na OŠ Žiri, kjer prenaša znanje na mladi rod. Tudi to dela v svojem stilu – zelo uspešno.

Kdaj ste postali košarkarica?

Moja športna pot se je začela v šestem razredu osnovne šole. Na OŠ Cvetka Golarja je košarkarski krožek vodil Bojan Vlašič. Prijateljice smo si košarko izbrale zato, da bi nekam hodile. Bilo je zabavno, Bojan je bil prijeten trener, mi pa smo se rade družile. Kmalu se je pokazalo, da bom trenirala tudi naprej in pridružila sem se škofjeloškimi košarkaricam. Z njimi sem igrala dvanajst let.

Zakaj ste se poslovili od aktivnega igranja?

Poškodba mi je preprečila igranje, končala sem študij na DIF-u, se zaposlila na OŠ Žiri in sedaj znanje prenašam na mladi rod. Vodim krožek, s katerim sodelujemo tudi v Šolski košarkarski ligi.

Koliko ste takrat trenirali, kaj vse ste dosegli?

Začeli smo dvakrat na teden, potem trikrat. Doma sem iz Reteč, zato sem se vozila z avtobusom. Starše sem morala prepričati, da so mi na trening dovolili šele ob osmih zvečer. Ni preteklo veliko časa in začele smo trenirati petkrat na teden.

Potem smo napredovale najprej v drugo in pozneje v prvo ligo. S kadetinjami smo bile enkrat državne prvakinje, jaz pa najboljša strelka.

Kaj vam je pomenil ta uspeh?

Osebnostno nič. Igrala sem. Dejansko nisem niti razmišljala, mislila sem si, pa kaj, žogo bom dala v koš. Za mano je bila ekipa in zato je bilo to mogoče. Sam ne moraš igrati.

Kako ste krepile »ekipni duh«?

Rade smo se družile in to nam je veliko pomenilo. Ob sebi smo imele Olgo Baligač, ki nam je bila kot mama, saj je bila starejša od nas. Ostale smo bile več ali manj kar enako stare, med 17 in 19 leti. Prišli so časi, ko so začele prihajati tudi igralke od drugod in vzdušje se je spremenilo. Me smo bile navedene garati, delati, zmagovati, pa tudi izgubljati.

Kako je igranje košarke vplivalo na vaše zasebno življenje?

Moje življenje je bilo prepleteno z različnimi športi, same torbe so me bile, ves čas sem se selila, tudi vsi prijatelji so bili športniki, družili smo se. Zelo sem uživala. Ko sem se poškodovala in zapustila klub, sem izgubila vse stike z nekdanjimi soigralkami. Sedaj se srečujemo na tekmah, ko moji učenci nastopajo proti njihovim varovancem.

Je košarka vplivala na vašo poklicno odločitev?

Najbrž, ampak vsi športi so mi bili všeč. Košarka me je potem prevzela in ni mi žal za nobeno minuto, preživeto na košarkarskem igrišču. Na koncu ostanejo sami lepi spomini.

Menite, da je ženska košarka zapostavljen v primerjavi z moško?

Polona Maček;
igralka, strelka, trenerka

Zagotovo je, tudi manj atraktivna je kot moška. Čeprav mislim, da bi s pravilnim delom od malih nog tudi ženska košarka lahko postala zelo zanimiva.

Ste to razliko občutile tudi ve?

Ne, ker moški takrat niso bili uspešni. Ko so se postavili na noge, so ženske kar nekam potonile. Lahko bi bili enakovredni.

Del tekme so tudi navijači. Kako ste jih doživljali?

Imela sem tako močno koncentracijo, da sem trenerja slišala, tribune pa ne. Vem le, da so bili moji starši vedno na tribuni, drugače pa sem se znala izolirati. Bila sem malo posebna, toda z veseljem sem igrala.

Vi ste komercializacijo košarke doživeli ...

Res je. Ampak včasih je bilo veliko lepše. Sama sem doživela začetek komercializacije zadnje leto. Nič več ni bilo narejeno z dušo ter zaradi košarke same. Najlepše je bilo, ko smo igrale z veseljem, ko smo bile tim, ko smo šle na pico in je to nekaj veljajo. Spomnim se, kakšen dogodek je bil za nas, ko smo dobile prve trenirke za tekmo. Sedaj jih dobijo otroci že v šoli. Toda poti nazaj ni več.

Ostali so lepi spomini, kakšno sled je tekmovalna pot pustila v vas?

Borbo, nepopustljivost. Bolj ko me je trener »dajal v nič«, več je iz mene iztisnil. Toda koga drugega bi mogoče tak način spravil v obup.

Sedaj trenirate otroke. Kako bi primerjali ti dve vlogi?

Ko igraš, si v borbi. Sedaj sem ob igrišču in sem ter tja bi kar skočila na prizorišče, pa ne smem. Moja vloga je drugačna. Ekipo moram pripraviti na tekmo. Ni enostavno, tudi kot trenerka moram biti v dobri kondiciji.

Mladi so vključeni v projekt Šolska košarkarska liga. Kako ga doživljate?

Projekt je zanimiv. Pri nas v Žireh nimamo kluba in je to zelo dobro, saj so otroci motivirani. Navadijo se na kamere. Lepo je biti v finalu, lepo je zmagati, ampak za igralce je to res naporno. Pred tako množico in televizijskim prenosom v živo otroci doživljajo travme. Dvakrat smo zmagali, skoraj vsako leto smo v finalu. Dobro je, ker se otroci tega navadijo. Neka deklica je v osnovi šoli trenirala košarko, ko je šla v srednjo šolo se je pridružila navijaški skupini in sodeluje v projektu še na drug način. V Žireh je problem, ker otroci gredo v srednje šole in se »izgubijo«. Nekatere igrajo pri drugih klubih v Škofji Loki, v Ljubljani. Mnoge z igranjem prenehajo.

Kakšne so lastnosti dobre košarkarice?

Prvi pogoj je motorika – koordinacija, poleg tega igralki žoga ne sme delati problema, brez možganov in glave pa ne gre. Sama občutim, kako košarka napreduje; med mojimi treningi v sedmem razredu in otroki, ki trenirajo sedaj, so velike razlike. Z razvojem so tudi zahteve višje.

Za konec mogoče kakšen spomin iz vaših tekmovalnih let.

Joj, tako daleč je že. Med nami je igrala Olga Baligačeva, ki je bila starejša. Bila je neke vrste mama. Mi smo bile še mlade, vse nas je zanimalo. Ker je bila državna reprezentantka, nam je razlagala, kdo s kom hodi, kaj počne. Za nas so bile take zgodbe imenitne. Spomnim se tudi, da se je trener, ko smo bili na mladinskemu jugoslovanskem tekmovanju, zaletel v steklo, ker je želel skozi vrata.

Veliko se je dogajalo, toda preteklo je preveč časa, da bi se lahko v tem trenutku še česa spomnila.

Moji spomini na pretekle čase so zelo lepi.

Priznanja

Priznanja v preteklem obdobju

Košarkarski klub je ob minulih praznovanjih svojega delovanja podelil svojim zaslužnim članom že številna priznanja. Predvsem ob 25-letnici in 30-letnici se je spomnil najstarejše generacije in najbolj prizadevnih članov.

Najzaslužnejši člani našega kluba pa so prejeli tudi nagrade oz. priznanja zunanjih organov in organizacij na državnem ali občinskem nivoju in to:

PETER KAFOL

- Leta 1959: Plaketa in priznanje KZS za zasluge pri razvoju košarke
- Leta 1970: Ob 25-letnici košarke v Jugoslaviji za zasluge pri razvoju košarke
- Leta 1975: Priznanje za 25-letno delo v košarkarskem športu od KZS
- Leta 1980: Srebrno značko za 20-letno delo na področju telesne kulture od TTKS Škofja Loka
- Leta 1981: Bloudkovo priznanje-Plaketa Stanka Bloudka od Telesnokulturne skupnosti Slovenije

BORIS ČAJIČ

- Leta 2000: Plaketa KZS za dolgoletno aktivnost pri KZS ob 50-letnici KZS

MILOŠ MITIČ

- Leta 2000: Plaketa KZS za dolgoletno aktivnost pri KZS ob 50-letnici KZS

IVAN HAFNER

- Leta 1992: Zlata Bloudkova značka kot priznanje za dolgoletno uspešno delo na področju športa
- Leta 2003 (za 2002): Svečana listina Zavoda za šport in Športne zveze Škofja Loka za dolgoletno delo v športu

Priznanja ob 50-letnici košarke v Škofji Loki

Zavod za šport in Športna zveza Škofja Loka sta 26. 3. 2004 podelila

Irisu Dumenčiču	Bronasto plaketo
Marku Terkaju	Srebrno plaketo
Odeji d. d. - sponzorju	Srebrno plaketo
Avgustu Hartmanu	Zlato plaketo
Igorju Dolencu	Zlato plaketo

Košarkarskemu klubu Škofja Loka	Svečano listino
------------------------------------	-----------------

1 Na sliki občinski nagrajenci
za šport

KZS – Košarkarska zveza Slovenije

KZS podeljuje KK Škofja Loka najvišje priznanje:
PLAKETO KZS ob 50-letnici KK Škofja Loka

Občinski svet Občine Škofja Loka

Športna zveza Škofja Loka je na razpis Občine Škofja Loka za podelitev priznanj Občine Škofja Loka za leto 2004 poslala svoj predlog, da se KK Škofja Loka ob njegovi 50-letnici podeli ZLATI GRB OBČINE ŠKOFJA LOKA.

Ker je prijavni rok šele 25. maja 2004, odločitve o eventualnem priznanju do izida Zbornika še ne bo.

Zato lahko le upamo, da bo Občinski svet priznal naše uspehe v preteklosti, še posebej pri delu z mladimi v plostoletnem obstoju kluba.

IO KK ŠKOFJA LOKA podeljuje ob 50 letnici košarkarskega kluba

Velika nagrada :

ČAJIČ BORIS

OBČINA ŠKOFJA LOKA

JANKOVIČ ZORAN – MERCATOR d.d. LJUBLJANA

ORGANIZACIJSKI ODBOR 20.EP za MLADINKE

UNITECH TCG d.o.o. ŠKOFJA LOKA

ODEJA d.d. ŠKOFJA LOKA

MARMOR d.d. HOTAVLJE

ŠEŠOK DUŠAN – KZS LJUBLJANA

Mala nagrada :

DRAKSLER IGOR

HAFNER IVAN

LEBEN LUDVIK

PAPEŽ ANTON

REBIČ MELITA

SELAK BRANKO

SKRUŠNY ANKA

Odšli so ...

Pokojni člani Košarkarskega kluba v Škofji Loki

VIKI BERČIČ 1942 - 1967
Igralec

ANDREJ PETERNELJ 1946 - 1968
Igralec

IVAN DEMŠAR 1947 - 1972
Igralec

MIRAN GOLOBIČ 1950 - 1977
Igralec

ALOJZ SLAVKO LAMPIČ 1927 - 1979
Predsednik kluba

JURIJ KRAJNIK 1944 - 1988
Igralec, trener, sodnik, odbornik kluba

BORIS POTOČNIK 1935 - 1991
Igralec prve generacije

LOJZE PODLOGAR 1938 - 1992
Igralec prve generacije

VLADO VENCELJ 1934 - 1994
Igralec prve generacije

JANKO FERDIN 1957 - 1995
Igralec, trener, odbornik kluba

NIKOLAJ ŽEBRE 1941 - 1997
Igralec prve generacije

IZTOK DOLINAR 1957 - 1999
Igralec

IRENA KOSMAČ ZUPANČIČ 1946 - 2001
Igralka

ĐINA ŠKOPELJA KALAN 1968 - 2001
Igralka

LOVRO KALAN 1937 - 2002
Igralec prve generacije, odbornik kluba

PETER HARTMAN 1949 - 2003
Igralec, odbornik kluba

Boris Čajič

In memoriam: Alojz Slavko Lampič (1927-1979)

Rodil se je v Ljubljani leta 1927, leta 1958 pa ga je življenjska pot pripeljala v Škofjo Loko, kjer si je ustvaril družino in odtlej živel v našem mestu.

Rad je imel hitre športe in že kmalu je postal aktiven organizator v AMD Škofja Loka, obenem pa je rad pogledal, kaj se dogaja na bližnjem puštalskem igrišču.

Tam je kaj hitro spoznal, da smo košarkarji »fejst« fantje, vendar bolj ali manj brez denarja. Bil je že poznan Ločan in ni mu bilo težko prepričati direktorja Kroja gospoda Vinka Primožiča, da je podjetje sprejelo sponzorstvo nad klubom. To je bilo eno prvih sponzorskih podjetij v Škofji Loki.

Ko smo spoznali, da je Slavc mož dejanj in vreden zaupanja, smo mu še istega leta, bilo je to v letu 1967, ponudili mesto predsednika kluba, oziroma smo ga prepričali, da ga je prevzel. Bil je toliko starejši od nas, da smo imeli pred njim »rešpekt«, pa vendarle ne toliko, da se ne bi o vseh naših težavah z njim prijateljsko pogovorili.

To funkcijo je vestno in odgovorno opravljal polnih deset let, vse do leta 1976, ko je klub zamenjal glavnega sponzorja.

Doslej dolžine njegovega predsedniškega staža še nihče ni uspel preseči.

Klubu je ostal zvest še naprej kot član upravnega odbora vse do prezgodnje smrti leta 1979. Pa to še ni vse. Potrudil se je in prepričal svojo ženo Andrejo, da nam je kar nekaj časa vodila finančno poslovanje kluba.

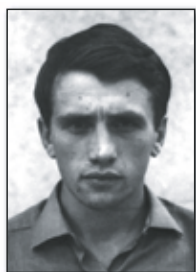
Kot predsednik nam je že leta 1967 omogočil prve priprave v zgodovini loške košarke in to v Ankaranu, res da pod šotori, vendar z odlično hrano v gradbenem podjetju Projekt iz Kranja. Kako širokega srca je bil, nam pove tudi to, da nam je večkrat dal svojega fička, da smo se lahko peljali na tekme. Zgodilo se nam je, da smo po sobotni tekmi v Šoštanju imeli dva gumi defekta in preden smo zakrpali zračnice, je že bila nedelja ob dveh zjutraj. Nismo ga hoteli buditi, zato mu je naš igralec pripeljal avto pred hišo v nedeljskem dopoldnevu. Po pojasnilu, kaj vse se nam je primerilo, je samo skomignil z rameni, se nasmehnil in si mislil svoje-da smo pač še malo »polumpali«.

Vsem, ki smo ga poznali in z njim delali, bo ostal zaradi svojega neumornega prizadevanja za napredek športa, še posebno košarke v Loki, in zaradi svojega toplega, človeškega odnosa v najlepšem in trajnem spominu.

In memoriam: Jurij Krajnik (1944 – 1988)

Avgust Hartman - Gustl

Krajnik Jurij se je rodil 13. 4. 1944 v trdni kmečki družini na Suhi.

Že kot osnovnošolec je začel igrati košarko v pionirskih vrstah.

Ker je bil zelo priden, delaven in vztrajen, je doma prepričal očeta, da mu je dovolil postaviti tablo s košem v domačem

kmečkem poslopju (na podu). Takrat je bil koš doma še velika redkost. Tako je lahko redno treniral tudi doma, kar se je kmalu poznalo pri dvigu kvalitete njegove tehnike in igre. Bil je pravi "žongler".

Že kot mladinec je začel igrati za člane za takratni TVD Partizan Škofja Loka in to od leta 1961 do leta 1966. Takrat je tudi dobil vzdevek "Jurca".

Poleg intenzivnega igranja pri članih je leta 1963 postal še trener ženskih ekip in trenerstvo je uspešno opravljal polnih 7 let.

Bil je tako predan košarki, da je svoje varovanke, ki so imele težave z učnim uspehom, brezplačno sam poučeval in jim pomagal, kjerkoli je bilo potrebno, tako da so jim starši zaupali in jim dovolili še naprej trenirati in igrati košarko.

Ker pa je takrat primanjkovalo košarkarskih sodnikov, se je lotil tudi tega posla ter sodil zlasti mlajšim kategorijam, vse do mladincev.

Leta 1967 je prevzel vodenje Gorenjske košarkarske podzveze, ki se je pričela že nekaj prej seliti iz Kranja tudi v druge

kraje na Gorenjskem. Jurca je vodil podzvezo dve leti, dokler se ni preselila v Žiri.

V klubu je bil izredno aktiven vsa študentovska leta. To pa ga ni oviralo, da ne bi pridno študiral in tudi redno doštudiral. Postal je diplomirani inženir elektrotehnike. Takoj se je redno zaposlil in hitro napredoval, vse do položaja direktorja. Postal je uspešen in ugleden gospodarstvenik.

V zasebnem življenju sta z ženo Majdo, s katero sta se leta 1972 podala na skupno življenjsko pot, ustvarila srečno družino s tremi otroki.

Ob zahtevni službeni in družinski obremenjenosti pa je v klubu še naprej zelo aktivno deloval kot funkcionar.

Kljub mladosti je bil Jurij dokaj resen fant in le redkokdaj se je v družbi razživel. Kadar pa se je to zgodilo, je znal vso družbo zelo duhovito zabavati, saj je imel poseben smisel za humor. Še posebej mu je ugajalo okolje v takratni KRONI, kjer je užival v besednih dvobojih s sogovorniki in kolegi. Posebno so nam ostale v spominu iskriave debate z gospodom Žebretom-starjšim (Švalčkovim očetom).

Žal je tragična nesreča leta 1988 grobo in nepričakovano prekinila njegovo življenjsko pot.

Njegovi košarkarski prijatelji in sodelavci pa se ga še vedno živo spominjamo kot nadarjenega igralca, dobrega in zavzetega trenerja, sodnika in organizatorja, predvsem pa kot iskrenega in poštenega prijatelja.

1954 2004

V pol stoletja se
dogodi tudi marsikaj
veselega, smešnega,
duhovitega, ...

Boris Čajič

Sreča v nesreči

Leta 1973 smo organizirali v hotelu Transturist ples v počastitev 20. obletnice kluba KK Kroj. Po tej prireditvi smo sprejeli sklep, da se šteje za začetek košarke leto 1954 (prvi uradni nastop) in ne leto 1953, ko so loški fantje pričeli trenirati v Puštalu.

Ples je bil organiziran na visoki ravni, s takrat zelo znanim napovedovalcem Janezom Ziherlom, ki je kot predstavnik pokrovitelja podjetja Kroja poskrbel tudi za primerno nagrado na srečelovu-kvaliteten damski plašč. Košarkarice so dobro prodajale srečke in ko nam je svojo srečko oddala žena takratnega direktorja Kroja ga. Nada Primožič, smo organizatorji prebledeli. Zadela je damski plašč! Spraševali smo se, kaj si bodo mislili udeleženci plesa. Rešitev je prišla hitro: ga. Primožič se je odpovedala dobitku, srečko smo dali nazaj v vrečko in vsi smo se oddahnili.

Murnovi ocvirki

Aleš Murn

Iz leta 1973

Z ekipo pionirjev gremo na tekmo v Zasavje. Po tekmi nas vse utrujene trener Nastran odvede na avtobusno postajo, ki stoji ob ožji cesti sredi polja, ima polomljen znak za avtobus in eno samo slabo klopco. Čakamo in čakamo, lačni smo in žejni, malo se lovimo tam okrog in se menjamo pri sedenju na klopci, trener pa postaja vse bolj nervozen, saj nobenega avtobusa ni od nikoder. Pa pride čez kake pol ure mimo neka ženička in Janez vpraša: »Gospa, kdaj pa pelje tukaj mimo avtobus«. Ženička ga malo začudeno pogleda in potreplja po roki ter reče: »Gospodič, veste tukaj pa že deset let ne vozi avtobus«. Vsi nesrečni in naveličani smo potem pešachi do druge, tokrat prave postaje.

Iz leta 1980 – Prvič smo na Češkem

Ekipo članov in članic (z nami so bile tudi igralko z Jesenic) gremo na turnejo za 1. maja na Češkoslovaško. Menjava dinar – krona je bila tedaj zelo ugodna za dinar. Vse, še posebej pivo, se nam je zdelo silno poceni. Trener Nastran resno na večer pred prvo tekmo zabiča igralcem, da ne smejo piti alkohola, oz. vsak največ eno pivo. Jasno, da se te prepovedi marsikdo ni zmozel držati. Naslednji dan ekipa članov zmaga brez problema, fantje zvečer to proslavljajo, trener je še vedno malo strog, a ne več tako, kot prejšnji dan in miri pivce piva. Precej »mačkasta« ekipa članov drugi dan zmaga še bolj prepričljivo. Fantje še bolj proslavljajo in naslednji dve tekmi smo že pre-

pričani, da igralcem namesto znoja na veliko odteka kar pivo, čeprav se zmage še kar vrste!

Še vedno Češka

Na Češko smo hodili okrog prvega maja, ko so bili vsi trgi in ulice bogato okrašeni s številnimi velikimi zastavami. Poleg domačih je bilo največ rdečih sovjetskih in partijskih. Ko se četica klubskih delavcev vrača v zgodnjih jutranjih urah na zaslužen počitek, Janka (že pokojnega Ferdina) prime na »ta veliko potrebo«. Kam pa sedaj sredi velikega trga, ko je vse zaprto? Kameradi mu svetujemo, naj gre za en oder, ki je postavljen za proslavo. Janko odide in ko pride, ga vprašamo, če je imel papir. Janko je odgovoril, da ga ni potreboval, saj je bila SSSR tako dobra, da je poskrbela tudi za potrebe enega Jugoslovana. To je bilo smeha in komentarjev.

Iz leta 1983

Trener Milosavljevič je s košarkarsko klapo na dopustu na Lošnju. Prijatelja Boštjana prosi, da ga nauči surfanja. Tako se odpravita skupaj z drugimi na obalo. Lojze nese dolg jambor, ko nam takoj šine v glavo dobra ideja. Pokličemo ga: »Lojze, jadro si pozabil!« Lojze se, nič slabega sluteč, skupaj z jamborom na rami naglo obrne, pri tem pa z jamborom pomete dva mimoidoča nič hudega sluteča kopalca na tla. Mi smo vsi pokali od smeha in se delali, kot da ga sploh ne poznamo!

Iz leta 1984

Decembra gremo z ekipo članic, ki ponovno igra prvo leto v članski II. ligi, na zimovanje na Pokljuko. Dobimo brunarico in se nastanimo v njej. Največ je zimskega veselja, poskrbimo pa tudi za družabno življenje. Starejše igralko, ki so pomagale, da smo lahko sestavili to sicer zelo mlado ekipo, pripravijo za vse mlade, tudi trenerja, sprejemne izpite. Vsaka novopečena članica mora rešiti različne naloge iz košarke, iz problematike ljubezni in raznih drugih področij za ugotavljanje inteligenčnega kvocienta. Ko pridem na vrsto jaz, trener, dobim nalogo, da izpraznim posodo za smeti in jo napolnjeno s snegom prinesem v sobo. Ne vem, kaj me čaka, ko opravi ta del naloge a ta »stare« zahtevajo, da slečem trenirko in se usedem na sneg v posodi. »Tako, da si boš ohladil živce in da boš na tekmah ob time outih v bodoče bolj miren«, je rekla Tanja Mihovilovič ob vsesplošnem smehu in petju ter odštopala točno minuto mojega hlajenja v poduk za naprej.

Iz leta 1986 – Mitič je predsednik kluba

Ker je imel predsednik veliko poznanstev po Jugoslaviji, je copate za člane naročil v Srbiji. Nič slabega sluteč je vesel sporočil v klub novico, da bodo copati vsak čas prispeli in vsi smo jih težko čakali. Dobimo paket in veseli ga odpremo. Notri pa copate iz »popolne plastike«. Take, da smo bili vsi skupaj s predsednikom vred razočarani in nesrečni. Tudi za delo doma na vrtu ali pri gradnji hiše si jih nihče ni privoščil, tako da so večinoma vse odšle v najbližji smetnjak.

Iz Gustlnove malhe

Avgust Hartman - Gustl

Želja po čimprejšnji zmagi

Dobrih petdeseti let nazaj, natančneje v leto 1953, segajo prvi začetki košarke v Škofji Loki. Sprva so se igrale le prijateljske tekme med okoliškimi klubi.

Že leta 1954 pa je šlo čisto zares. Tako smo, takrat še pod imenom PARTIZAN, v Kranju igrali tekmo s TRIGLAVOM. Igra se je v tistih časih odvijala še bolj počasi, zato je bila želja igralcev, da čimprej napolnijo nasprotnikov koš, še toliko večja.

To je najbolj dosledno razumel igralec FRANC KEMPERLE, ko je po menjavi soigralca ob vstopu v igro prejel žogo in jo brez pomisleka vrgel v lastni koš. S tem je nasprotniku le še pomagal k že tako prepričljivi zmagi.

Sicer so temu sledile pritožbe (takrat še vse bolj po domače), a zapisnik je zapisnik in rezultat je ostal nespremenjen.

S to »dobro« potezo je bil Franc med soigralci še dolgo časa deležen številnih zbadljivk, seveda pa tudi šal na svoj račun.

Časomerilci so bili pomembni

Bilo je davnega leta 1963, ko smo igrali tekmo z ELEKTRO iz ŠOŠTANJA, takrat še na asfaltni plošči v PUŠTALU, seveda pod milim nebom. Če je slučajno privršala mimo kakšna deževna ploha, se je igra nemoteno nadaljevala, le zapisnikarska miza je delo opravljala pod dežniki.

Res pa je, da se je tudi že v tistih časih poskušalo dobiti tekmo za vsako ceno, če ne drugače pa z najrazličnejšimi mahinacijami, kar je večkrat uspelo prav časomerilcem. To je dodobra, žal v našo škodo, »izkoristil« prav naš časomerilec, preizkušeni in z vsemi žavbami namazani Ciril Kemperle- Čiro, ko nam je z neposrečenim manevrom »pridelal« rezultat 20 : 0 za goste.

In kaj se je pravzaprav zgodilo? Čas smo takrat merili z navadnimi štoparicami in če si bil dovolj spreten, se je dalo malo pogoljufati. Ob rahlem dotiku na gumb, se je ura namreč ustavila ali pa je celo kazalec drsel nazaj oziroma naprej po številčnici, odvisno pač od tega, v katerem položaju se je takrat nahajal. Ciril je svoje delo opravljal preveč vzneseno in je bil ob misli, da bo s podaljševanjem časa domači ekipi pomagal k zmagi, nekoliko pregrob. Tako se je zgodilo ravno nasprotno, saj je uro premaknil nazaj na 0. In to je bila napaka, ki se je takrat kaznovala z rezultatom 20 : 0.

Zmago so tako odnesli gostje, seveda brez posebnega truda!

Igra mačke z mišjo

V letu 1967 smo Ločani gledali OLIMPIJO v živo in to še na asfaltni plošči v Puštalu. Povod za to, da je prišla igrati v Škofjo Loko najboljša slovenska ekipa z domačo ekipo Kroja, je bil Silvo Logonder, ki je bil v tem letu najboljši strellec v I. slovenski ligi. V imenu Sportskih novosti je našemu strelcu predal pokal znani športni novinar Drago Krajnc, ki je tudi organiziral omenjeno tekmo.

Igra med Krojem in Olimpijo je potekala dokaj normalno vse do trenutka, ko je naš mali Janez Pokorn-Biček podal žogo so-igralcu kar med nogami velikana in reprezentančnega centra Aljoše Žorge. Takrat pa je iz nabito polne naravne tribune zadonel bučen krah gledalcev, ki jih je bilo okoli 1000.

Žorgi je zavrela kri, Bičkova poteza ga je tako razjezila, da je hotel z njim fizično obračunati in ga je lovil po celem igrišču, toda Biček je bil hiter ... Ujel ga ni, pa tudi jeza Žorge se je hitro poleгла in na koncu tekme se mu je celo opravičil.

Razbita steklenica za pravi rezultat

Leta 1974 so članice igrale povratno tekmo na Ježici, seveda še na asfaltni plošči. V regularnem času je bil rezultat neodločen, zato naj bi sledil podaljšek.

Vročina je igralke dodobra izmučila, žeja je bila velika in tako je BISERKA BALDERMAN v roko prijela steklenico mineralne vode, ki ji je padla iz rok in se razbila.

Takrat je eden od gledalcev zavpil: »ČREPINJE PRINAŠAJO SREČO!« in prav ta sreča se je nasmehnila našim dekletom. Ko sta namreč sodnika na koncu preverjala zapisnik, sta ugotovila, da so nam odškrtnili točko, nakar so napako popravili in zmaga je bila naša.

Pa naj še kdo reče, da črepinje ne prinašajo sreče! No, vsaj našim dekletom so jo takrat poln koš.

1954 2004

In še o ...

Naša domovanja

Boris Čajič

Košarko so v Loki pričeli igrati na igrišču poleg nogometnega igrišča v Puštalu. Igrišče je bilo prekrito s premogovimi ugaski iz kurilnice Šeširja, po domače z lešem. Na takem igrišču smo igrali vse do leta 1959, ko smo s udarniškim delom uspeli igrišče povečati in prekrito z asfaltom (danes bi rekli, da smo zgradili večnamensko ploščo) in tako zgraditi še dandanes tam stoječe asfaltno igrišče. Kasneje smo dodali še razsvetlavo. Tekme so se odigravale v Puštalu vse do leta 1974.

Tega leta smo se izpod milega neba preselili v novo telovadnico OŠ Petra Kavčiča (kasneje Ivana Groharja) v Podlubniku. Prej smo v zimskem obdobju trenirali v majhni telovadnici OŠ Petra Kavčiča, kjer je bil vse do leta 1959 še oder in na njem postavljen koš z leseno konstrukcijo. Po odstranitvi odra se je igralna površina vendarle nekoliko povečala in je bilo mogoče poleg igre trojk za silo igrati že »pet na pet«.

V letu 1965 smo znatni del treningov že lahko preselili v telovadnico takrat nove OŠ Cvetka Golarja na Trati. Tu so člani trenirali vse do leta 1974, ko smo v Podlubniku dobili novo telovadnico, ki je takrat (še) ustrezala igralnim pogojem za članske tekme.

Tega leta smo dobili prvega profesionalnega trenerja J. Nastrana, ki je uvedel košarkarsko šolo na vseh treh osnovnih šolah. V podlubniški telovadnici so poleg članov igrali tudi članice Kroja in to od sezone 1975/76 (II. ZKL- zahod) dalje. Jeseni leta 1980 je za lažje športnike, še posebno tiste, ki tekmujejo v ekipnih športih, napočil velik dogodek, otvoritev nove športne dvorane PODEN.

Tako smo se tudi košarkarji jeseni 1980 z igranjem tekem in s treningi starejših ekip preselili v novozgrajeno športno dvorano Poden, ki je še danes naš športni dom.

Ob tem naj povem, da smo športniki leta 1976 pred referendumom za samoprispevek o izgradnji infrastrukturnih objektov v takratni KS Škofja Loka z veliko parado po mestu doprinesli k pozitivni, čeprav tesni, odločitvi referendumu.

Za otvoritev dvorane je klub pripravil srečanje med tedanjima prvoligašema Olimpijo in Kvarnerjem z Reke.

Kako pomembna je bila izgradnja športne dvorane, nam pove podatek, da nam je KZS zaupala izvedbo mnogih polfinalnih in finalnih turnirjev za mlajše kategorije, da smo leta 1989 organizirali polfinale državnega prvenstva za mladinke in naslednje leto finale državnega prvenstva za kadetinke, kjer je domača ekipa osvojila drugo mesto.

1 Prvo pravo igrišče smo zgradili z lastnimi rokami

Leta 1998 smo organizirali kvalifikacije za 13. evropsko prvenstvo za kadetinke. Višek vsega je bila leta 2002 organizacija ju-

bilejnega 20. evropskega prvenstva za mladinke z udeležbo 12-ih držav.

1 Pogled na športno dvorano Poden danes

Naši sponzorji v polstoletni zgodovini

Boris Čajič

Klub je na svojem začetku deloval pod okriljem TVD Partizana.

Kljub temu, da smo večkrat slišali znani »nema pare za košarkare«, je bilo matično društvo vendarle naš prvi sponzor vse od prvih košarkarskih korakov na lešu v Puštalu do konca leta 1964.

Ko smo se »osamosvojili«, saj smo želeli močnejše zadihati, smo kar nekaj časa razmišljali, kako imenovati naš klub. V tistih časih še nismo poznali sponzorjev v današnjem smislu. Smo pa igrali košarko ob sotočju obeh Sor. Na odločitev, da bomo našemu klubu dali ime SORA, pa je močno vplival tudi Lado Modic, privrženec košarke, sicer pa kinooperater v kinu Sora. Ta nam je brezplačno oglaševal tekme pred kinopredstavami. Poleg tega nas je večkrat vozil s svojim avtom na tekme. In tako se nam ni bilo težko odločiti za ime KK SORA. Seveda pa nam ta odločitev ni prinašala dodatnih nujno potrebnih finančnih sredstev.

Potem ko je prevzel v letu 1967 predsedniške posle v klubu Slavko Lampič, smo po njegovi zaslugi dobili novega sponzorja- Kroj. Kroj je bil znano in priljubljeno podjetje za izdelavo konfekcije, saj je imelo na takratnem jugoslovanskem trgu zaradi svoje kvalitete dominanten položaj. Pod tem imenom smo delovali vse do pomladi leta 1977.

V aprilu leta 1977 smo na občnem zboru sprejeli ime novega pokrovitelja- Lokainvest. Projektantsko-nadzorna firma je v tistem obdobju zlasti v Občini Škofja Loka igrala zelo pomembno vlogo pri pridobivanju in opremljanju gradbenih zemljišč, kajti gradbena ekspanzija je bila tedaj ne višku. So delovanje podjetja in vodstva kluba je bilo zgledno, je pa de-

lež sponzorskih sredstev postopoma upadal, kakor je celotno gospodarstvo prehajalo v krizo. Moški del kluba je s tem imenom tekmoval vse do leta 1988.

Ženski del loške košarke pa je pa prav ob koncu leta 1985 na občnem zboru prevzel tudi formalno ime novega sponzorja Odeje. Tovarna prešitih odej Odeja je ženski del pričela podpirati že kako leto prej. Tovarna je uspešno premagala vse tranzicijske težave in dokazala svojo vitalnost tudi s tem, da ostaja še vedno zvesta svojemu sponzorskemu poslanstvu v ženskem delu našega kluba. Po dolžini sponzorske dobe zavzema v klubu nesporni primat.

Direktorja Braneta Selaka, velikega ljubitelja košarke, nam je uspelo leta 1989 prepričati, da je uspešno podjetje Marmor s Hotavelj skupaj z Odejo prevzelo pokroviteljstvo nad klubom in tako je klub deset let nosil ime Odeja- Marmor.

Ivan Hafner

2 Sprejem pri županu ob uvrstitvi v I. SKL---Levo direktorji vseh glavnih sponzorjev: Papež, Selak, Skrušnyjeva, Leben; na sredini sekretar KZS Rems, Župan Draksler; desno predstavniki klubske uprave in igralcev moške ekipe.

Ko so se člani v sezoni 1993-94 uvrstili v A2 SKL, smo ugotovili, da finančno brez dodatne sponzorske pomoči, zlasti za moški del kluba, ne bomo zmogli bremena. Na pomoč nam je pri-skočila Veletrgovina Loka in moški del kluba je prevzel ime po njihovem najbolj priljubljenem proizvodu »Loka kava«. Pod tem imenom smo se leta 1998 tudi z njihovim pomembnim sponzorskim vložkom uvrstili v I. SKL.

Na prehodu v novo tisočletje je ženski del kluba ostal brez pokrovitelja Marmorja in od leta 2000 dalje nosi ženska ekipa ime KK ODEJA.

❶

Finančno vse zahtevnejši moški del kluba je uspel pridobiti novega sponzorja, mednarodno uspešno in poslovno prodorno firmo TCG Unitech Lth-ol, bivšo uspešno tlačno livarno in orod-jarno v okviru LTH v Vincarjih v Škofji Loki (sedaj pa še na lokaci-jah izven Loke in izven države). Klub je dodal imenu Loka kava še ime novega uradnega sponzorja TCG. Ime tega sponzorja se pojavlja vse od leta 1999.

V soglasju z aktualnimi sponzorji se je klub odločil, da se po-novno preimenuje in od zadnjega občnega zbora v maju 2003 nosi klub ime KK Škofja Loka. Ekipe pa nastopajo pod imeni sponzorjev; ženske KK Odeja, moški pa KK Loka kava TCG. Tako naj bi se razširila možnost dodatnega sponzoriranja.

❶ Predstavniki sponzorjev so prejeli spominske košarkarske žoge

Program proslave 50-letnice košarke v Škofji Loki

Za izvedbo programa je zadolžen organizacijski odbor v sestavi:

Predsednik odbora: Igor Draksler, župan

Operativni vodja odbora: Aleš Murn

Izdaja zbornika: glavni urednik Ivan Hafner

Slavnostna akademija: Andrej Majce

Dan košarke: Igor Juričan, Avgust Hartman

Fotografska razstava: Marko Terkaj

Filatelistična razstava: Janez Cerkenik, Jaka Šiberle

Propaganda obeležja: Anže Kalan

Finance in marketing: Gorazd Šiberle, Janez Gaber

Tajnik odbora: Iris Dumenčič.

Program proslave vsebuje:

Maj: Izid propagandnega letaka

15. junij: Otvoritev filatelistične in fotografske razstave na temo 50 – letnice, avla Občine Škofja Loka

16. junij: Izid Zbornika 50 let košarke v Škofji Loki

18. junij: Slavnostna akademija v dvorani Loškega odra, v predverju fotografska razstava, sprejem pri županu

19. junij: Dan košarke na Mestnem trgu

Julij, avgust, september in oktober:

Filatelistična in fotografska razstava prezentirana na različnih lokacijah mesta oz. občine

4. september: Turnir vseh generacij – športno srečanje v znamenju košarke

18. september: Dvoboj ženskih reprezentanc Slovenije in Makedonije v športni dvorani Poden

25. september: Dvoboj moških reprezentanc Slovenije in Češke v športni dvorani Poden

Organizacijski odbor proslave

Izdajo zbornika so
omogočili s svojim
prispevkom

ODEJA d. d. sponzor loške košarke z najdaljšim stažem

Odeja je podjetje z dolgoletno tradicijo na področju proizvodnje prešitih izdelkov za opremo postelje. Tovarna je zrastle iz obrtne delavnice, ustanovljene pred 72-imi leti v centru Škofje Loke, danes pa je največji proizvajalec prešitih izdelkov v Sloveniji. Delniška družba je sodobno opremljena, zaposluje pretežno žensko delovno silo. 60 % proizvodnje izvozijo na zahtevna tuja tržišča, proizvodne kapacitete pa omogočajo proizvodnjo 500.000 proizvodov na leto. Vsako leto se Odeja predstavi na sejmišnih po Sloveniji, udeleži pa se tudi mednarodnih sejmov v Frankfurtu, Zagrebu, Beogradu in Moskvi.

Izbira med *Odejini* izdelki je velika:

- prešite odeje, polnjene z volno, bombažem ali poliestrom,
- zglavniki iz lateksa, visko-elastične pene ali poliestra,
- nadvložki, polnjeni z volno, bombažem ali poliestrom,
- okrasna pregrinjala in zglavniki iz bombaža in bombažnega satena,
- posteljnina iz bombažnega satena,
- otroški program (odeje, zglavniki, nadvložki, spalne vrečke, oprema za otroško posteljo in zibko).

Po sestavi lahko izbirate med naravnimi materiali, kot sta bombaž in volna, ali umetnimi, ki pa se lažje vzdržujejo in ne povzročajo alergij.

Tistim, ki prisegajo na naravne materiale, priporočajo *Bio bombažni* ali *Bio volneni program*. Odeje in nadvložki so v celoti

izdelani iz naravnih materialov; tkanine so obdelane brez formaldehidov in proti krčenju. Če imate težave s hrbtenico, vam priporočajo ergonomsko oblikovane zglavnike iz lateksa.

Če želite maksimalno higieno ali ste nagnjeni k alergijam in astmi, vam priporočajo *Medico* ali *Medico lux* program. Odeje, zglavnike in nadvložke iz tega programa je enostavno vzdrževati, ne povzročajo alergij in so primerni za pogosta pranja pri višjih temperaturah. V *Medico* programu boste našli tudi največji izbor zglavnikov. Odeje, zglavniki in nadvložki iz *Medico lux* programa so nadstandardni, narejeni iz novih, mehkih materialov in mikrovlaknen. Izdelki so prijetnega otipa in nudijo udobno, zdravo spanje.

Za polepšanje bivalnega prostora ali spalnic lahko izbirate med različnimi tiskanimi ali enobarvnimi pregrinjali. Dekorativni program dopolnjujejo okrasni zglavniki in satenasta posteljnina v modernih barvah in vzorcih.

V *Odeji* izdelujejo izdelke za opremo otroških spalnic, ki jih lahko najdete pod imenom *Biodejca* in so polnjeni z bombažem ali pod imenom *Odejca*, ki vsebujejo poliestrska polnila.

V *Odeji* se trudijo stalno nadgrajevati in izboljševati program ter s tem zadovoljevati najrazličnejše okuse kupcev. Letos so svoj program razširili z odejo, ki omogoča prilagajanje letnemu času. Sestavljena je iz dveh različno debelih odev, spetih z gumbi. Tako si lahko sami sestavite odejo, ki vam najbolj ustreza. Novost so tudi izdelki, narejeni iz naravnih celuloznih vlaken - liocela, bombažnega inleta, mikrotkanin in Dreamfil polnila.

V Sloveniji lahko *Odejine* izdelke kupite v vseh večjih trgovinah s hišnim tekstilom ali pa v Odejinih lastnih maloprodajnih trgovinah »Lahko noč« v Škofji Loki, Ljubljani, Mariboru in Celju.

S pazljivim izborom materialov in kakovostno izdelavo ter strogo kontrolo kvalitete se v *Odeji* trudijo ustreči vsakemu kupcu. Leta 1998 so prvič prejeli certifikat sistema kakovosti ISO 9001, vsako leto pa se uvrstijo med 50 podjetij z najboljšo boniteto v Sloveniji. Njihov cilj je ostati vrhunsko podjetje za proizvodnjo prešitih izdelkov in ljudem omogočiti zdravo spanje, obnovitev energije in uživanje v počitku.